

திலே சூலிவடிவத்து ஷியுபூஷணப்படிவராவென கொகத்திற்
 ஸதுநாம்பகாரத்தைப்போக்கி வாழ்வித்தபடியைச் சொல்லுகி
 றது- இதில்.

முதலியாண்டானருளிச்செய்த தனியன்.

கைதைசேர்ப்பும்பொழில்சூழ் கச்செநகர்வந்துதித்தபொய்கை
 ப்பிரான்கவிஞர்போரேறநீ வைபவத்தீயவர்கள்வாழ்வருந்தமிழ்
 னூற்றற்றாதிபடிவிவங்கச்செய்தான் பரிந்து.

வ்யா— (கைதைசேர்ப்பும்பொழில்சூழ் கச்செநகர்வந்துதித்த
 பொய்கைப்பிரான்) இத்தால் இவர் ஐந்தெவ்வெவ்வஞ்சொல்லுகிறது.
 கைதை- கெததை, தாழை, கைதைவேலிமங்கை' என்றும், கொ
 க்கலர்தடத்தாழைவேலி' என்றும் சொல்லுமாப்பொலே அது
 தான் நீர்நிலங்கக்வேலையாப்த்துறிற்பது. 'தாழைதண்ணும்பல் தி
 டம்பெரும்பொய்கைகூய்' என்னும்படி அம்பூர்தேனினஞ்சோ
 லைசூழ்த்த கச்செவெலிகாகில் பொய்கையிலே எம்பெருமான்பொ
 ன்வயிற்றிற் பூவைபோன்ற பொற்றாமரைப்பூவிலே ஐப்டி
 யில் இருவோணாநாளர்த்த இவரவதரித்தது. வடிவனை பூவ
 னைப்பொலையாப்த்தப் பொய்கையாரான விவர்த்திப்பும். வந்
 துதித்த' என்கை யாலே சூரிஞ்சூடியம்போலையாப்த்து இவ
 ருதயமும். வருத்தம்புறநிருள்மாப்த்த வெம்பொய்கைப்பிரா
 ன்' என்னக்கடவதிறே. பொய்கையிலே பவதரிக்கையாலே
 அதுவே கிராடுவகமாயிருக்கை, அதுதான் ஸரஸ்வதி பவவழி
 கியாப்ப்புவணித்தவ்வுடையாப்த்து; ததீரமான பொய்கையென்
 கை. (பொய்கைப்பிரான்) மருவூர்திரில் பொய்கையோலேஎல்
 லார்க்குமுபகாரகராயிருக்கை. கிஷ்டகரராப்த்திரியுமவரிதே.
 கவிஞர்போரேறுகையாவது— கவிஞரெழுரென்றபடி. முதலா
 ழ்வார்கள் மூவரிலும் முதலானவராகையாலே 'கூதிகவி' என்
 னும்படியான சிவியவத்தையுடையராயிருப்பர். படைத்தான்
 கவியாலும், பரகாலகவிபராலும் 'செஞ்சொற்கவிக்கான்' என்றும்
 'செத்தமிழ்பாடுவார்' என்றும் கொண்டாடப்படுமவருடைய ரா
 ட்டுற் கவிகளுக்கும் விருக்ஷணகவியாயிருப்பர். இதுபொய்கை

யார்வாக்ஷேந்ரண்டொங்க' என்றிறே தமிழ்கூறுவது. அந்த வேற்றமெல்லாவற்றையும்பற்ற 'கவிஞர்போரேறு' என்கிறது. வணவ்விபவெவகண்ணுத்தையுடையவர் வெவ்விவர்கள் வாழும்படி. வெவ்விவத்தாலே விவகண்ணுரோணநிபோணம் பண்ணினபடி சொல்லுகிறது (வையத்தடியவர்கள்வாழ வருத்தமிழ்நூற்றத்தாதி. படிவினங்கச்செப்தான் பரித்து) என்று வையத்தடியவர்களாகுரை. மூலஸாரரான ஸ்ரீவெவ்விவர்கள், அடர் கட்டுகிறே வாழவேண்டுவது. வானத்தனியமரர்க்கு வாழ்வு அகியுமாதிறேயிருக்கிறது; இத்தாலே இவர்கள் வாழுகைடாவது. சொஷ்வவிவவத்தைய ஸ்ரீநாஸுதாரத்தாலே யுண்டாக்குமதானபூவ்யம்மென்கை. 'கிந்தானினைக்கீழ்காழ்ச்சி' என்னக்கடவதிறே. இவ்வாஸுதாரமே வாழ்வாகவுமாம் அருத்தமிழ்நூற்றத்தாதியாவது— கலாபிணைபத்திலவந்தால் அரிதாய், தமிழானபுகாரத்தாலே ஸாஹமாய், அதுதான் நூறுபாட்டாய், அந்தாதிபாதிருக்கை. உடையவர் நூற்றத்தாதிக்கேற்றம் எட்டுப்பாட்டாதிருக்கும். (அருத்தமிழ்நூற்றத்தாதி) அதுதான் வெவ்விவருக்கை யன்றிக்கே அரிதாய், ஸாஸுதாரமாயிருக்கையன்றிக்கே கலாபிணைபமான ஸ்ரீவிவமாய், ஆயிரம்மீர்நூறுயிருக்கையன்றிக்கே நூறுயிருக்கை. அன்றிக்கே வையத்தடியவர்கள்வாழ வரும் தமிழ்நூற்றத்தாதி என்றுகூறுவதாய், அப்போது வையத்தடியவர்கள் வாழ்வருமதான தமிழ்நூற்றத்தாதி என்று கிவ்வினக்கக்கடவது. நூற்றத்தாதிபடிவினங்கச்செப்தையாவது— 'வையம்மதனியா' என்றுதொடங்கி ஓரடியைமுடிவாகவருளிச்செப்த டிவ்யபூவ்யபீபத்தாலே மூலதமமெங்கும் நிபிபமாய்ப்படி நிபிபத்தாரென்கை. வருத்தம்புறவருள்மாற்ற வெம்பொய்கைபட்டிரான் மறைவின் கருத்தின் பொருளையும் செத்தமிழ்தன்னையுங்கட்டி ஒன்றத்திரித்தன்றெரித்த திருவினக்காகையாலே படியிலே. மூலநிலிலே, புகாரிக்கும்படி செய்தருளினாரென்றுகூறுவதாய், அன்றிக்கே 'படி' என்றுஉவராதமாய் ஸ்ரீவிவவெவ்விவத்துக்குப்படி சத்தமாயிருக்க

சும்படி செய்தருளினாரென்னவுமாம். கிணக்கம்- பூகாசம், 'படி' என்று விந்நுமாய் திருக்கண்டேன் பொன்மேனிகண்டேன்' என்னும்படி கண்டறியும்படி செய்தாரென்றாகவுமாம் புரிவுடனே செய்கையாவது— சேர்த்தவிஷய ஷ்லக்ஷத்தாலே யென்னுதல் பாலிஷ்யஷ்லக்ஷத்தாலே யென்னுதல் 'செய்யகடராழியானடிக்கே சூட்டினேன்சொன்மாலை' என்றுசிறே. ஷ்லக்ஷத்தாலேயே கிணக்கெரிவது. இத்தால் அமர் ஷ்லபுஷ்யம் பொய்காரகஷத்தால்வந்த உபகாரமளரவஞ்சொல்லி யீடுபட்டதாய்தது.

தாரியன்வ்யாக்ஷியானம்முற்றிந்து.

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீகெதாராதாநாஜாயகஜி.

இயற்பா

முதற்றிருவந்தாதி.

அப்பிள்ளையுரையின் அவதாரிகை.

ஸ்ரீயேஷுவதியாய் கவாலவலிஷ்காஜாய் வலிஷ்கஜாண மூணாடிகளான வலெஷ்லாண். திதூவிவதிதியிலே திதூர வஜ்ஜுவிதஜ்ஜாதரான திதூவதிநிகளை திதூகெஜ்யைக் கொண்டு திதூராதியாயிருக்கச்செய்தேயும் அவர்களைப்போலே கெஜ்யைக்கிரதராய் வாழுகைக்கு இட்டுப்பிறந்துவைத் துஅதுக்கசலாய் கவலிஷ்காஜைவாலாநாஜாவி பூகூதி வாலாநாஜைப் வரிஷ்ஜித்திற வாலாநிவெதநரைத் திருத்திப் பண்ணிக்கொள்ளுகைக்காக, இவர்கள் அழிந்துகிடக்கிற ஈடுபெயரிலே ஸ்ரீபூரயினோவகாரணமான காரணகஜெவாநகளைத் தன்கருணையாலே கொடுத்தருளி அவற்றைக்கொண்டு வுவி வரியாதே நல்வழிகடக்கைக்குடலாக ஸ்ரீதூரஜிஸாலங்களைப் பூவதிட்டிக்க, அவற்றை கிரவாரிந்து ஜெஸாம் வணாரி

திறப்பெயரிலே ராஜ்யவாழ்விருப்பெண் வந்தவதரித்தரு
 னி உவகொராநாஷாநங்கனாலும் ராஜ்யாநாயக மான
 வெவ்விதங்களாலும் வலிகரித்த இவர்களைத் திருத்தப்பார்த்தவி
 டத்தில் அவற்றக்கு மடிப்பதாதபடி உதரவிஷயங்களிலே
 ண்ட இவர்கள் அப்துல்காசிப் போக்கண்படிபாடுவோ ஆழ்
 வர்களைக்கொண்டு இவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வானாக, ஆழ்
 தல்வரான முதலாழ்வர்களை உதரவிஷயவதரிப்பித்தருளினான்
 இவர்களாகிஞர். மஹமதுகலீல கடாஷ்வியெவடி அஹ்மது
 ஜாநபெய்லிங்களைக் குறைவறவுடைபராய் திசுலாஹிகளை
 ப்போலே சிறப்பேயிழந்து மஹமதுமஹத்திலே பழந்து வல
 வாரபாடுகொழிந்து கண்ணென்று 'இன்காபாடம் புரம்ககிகள்'
 என்றும் 'செத்தமிழ்பாடுகார்' என்றும் நானிதுடைப பெருமா
 னும் நானுககிப்பெருமானாய் கொண்டெடுப்பதான வேண்ட
 ப்பாடுடைபராய் வரகாஷிகளைத்தையும் ஒர்த்தாலேகண்டும
 ண்டி உதரவிஷயத்தையும் சிறையுடைபராயிருக்கச்செய்தே ஆ
 டபெருக்கெடுத்து எஞ்ஞமொத்துப்போகாநிறுக்கீர்க்கு நேக்கு
 ஓரிடத்திலேயாபிருக்குமாப்போலே திருவுககனத்தருளினிட
 த்திலும் திருமலையிலும் கால்தாழ்த்து உதரவிஷயத்தப்போரு
 மவர்களாய் அறிவுண்டாபிருக்க மஹமதுவதந்தைக் காற்க
 டைக்கொண்டு உதரவிஷயங்களிலே மண்டித்திரிநிற வலவா
 ரிகளோட்டை வலவவாவும் உஹ்மதுமாய் அவர்கள்வதிட்க
 சிற நாட்டைகிட்டு அறிவுக்குஅடைவில்லாத லாவாரங்கள்வ
 திக்கிற நாட்டைகிரும்பி அவ்விடத்திலும் யதூலாய்ம
 ஹராய் ஒருவரைபொருவர் அறிபாதபடிமறைந்து வதிட்க
 தார் சில கலாஹாஹாஷிகளாய்த்து, இப்படிவதிட்கிற இவர்
 கன்முவரும் யாஹ்ஜிகமாக ஒருநான் திருக்கோவலாஹ்ஹு
 த்திலே வந்துவலமகாராக அவ்வளவிலே பெருமறையும் பெ
 ருக்காற்றும் பூவுபுமமாக அதைக்கண்டு மழைக்குஒதுக்கி
 ஓரிடையிலே ஒருவர்புக்குக்கிடக்க; மற்றையவர்வந்து 'திறக்
 கவேணும்? என்ன; ஒருவர்கிடக்க இடப்போரு மத்தையென்ன

‘ஒருவர் விடத்தனிடம் இருவர்க்கு இருக்கலாங்காணும் திறவும்? என்ன; ‘ஒருவர்மூச்சுஒருவர் பொருதலுல்லாரத்திலே இப் பிசுசொன்ன இவர் கெவதரல்ல’ என்றுதிறக்க அவரும்புருத்த இவ்விருவருமாக இருக்கெவனவிலே மற்றையவரும்வந்து திற க்கச்சொல்ல; ‘எங்கனிருவர்க்கும் இருக்ககிடம் போருமத்தனை’ என்ன ‘இருவரிருத்தனிடம் மூவர்க்குநிற்ககாம் திறவும்’ என்ன இவரும்கெவதரல்ல’ என்றுதிறக்க; இவர்கள்மூவரும்உடி நிற்கச்செப்தே ாரஹாரன் தானும்பிராட்டியுமாகவந்து தனித்த னியேஇவர்களைப் பின்பற்றித்திரிந்த கொஞ்சாநல்லீர இவர்கள் மூவர்க்கும் கடுவேபுக்குகெருக்க கம்மூவரையுமொழிய வேறு புக்கு கெருக்குகிறவர்க்கன்பார்? என்று வினக்கேற்றிப்பார்க்கவே ணும் என்ன; அவர்க்கிலேபொருவரான பொய்கையார் வீரா விவாதிதியில் காயக்காரணராவமன வசிகூலவலுங்கனும் மஹபுதமாயிருக்கெபடினய வரஹதி ராவாவணஜூதத் தாலே ஈரிட்டது அத்தை ஒருவினக்காகாரவித்திக்கொண்டு சுதாமவபுரீவாணராவமாக வையத்தகனி பருளிச்செய்தார். சுதனாரம் பூழீபூதத்தார் வையத்தகனிகேட்டகையாலே அத்த வரஹதிராவாவணஜூதம்முற்றி மஹபுதகத்தை விஸக மாக ஈரிட்டகைக்கு உபகாணமான வரஹஜூதமாகிற உஜ் கலீவத்தை பேற்றுகெவழியாலே அன்பேதகனியருளிச்செய்தார். சுதனாரம் மூன்றாமாழ்வார்- அவனை யதாமலிக்கப்பெ தில் தரித்தும் பெருவிடில் மூச்சடங்கும்படியான வரஹதி னையுடையராய்க்கொண்டு அவன்படிசனைக் கட்டடங்கக்கண்டு மண்டியதாமலிக்கிறவழியாலே இருக்கண்டேனருளிச்செய்தார்.

ஜூதஹதிஸாக்ஷாதாரங்கள் மூன்றம் பூவ்யதூயத் துக்கும் தாதூயட்டமாக சூவாயட்ட்களருளிச்செய்திருக்க, விரு மமாக விவ்வினே சொல்லலாமோ? வென்னில்; அதுக்குக்கு றையிலலை. அங்கு ஜூதமென்றது- வரஹதிராவாவண ஜூதத்தை, ஹதியென்றது- வரஹஜூதகாராவணமானபெ ரித்தை, ஸாக்ஷாதாரமென்றது- வரஹஜூத விவாகாரவி

மு— செய்தக்களி யாவர்கடலெய்யாக* வெப்பதநீரே
ன்கிணக்க கச்* செப்பகடரழியான் தக்கே குட்டி னேன் சொ
மாலை* இடரழிவ்குக்கெடென்று.

தாலே - ஐமதாரண்வலுநவை தின்-பிப்பா கின்றுகொண்
வவ-செய்தியான் வவெ-புரான் திருவடிகளிலே ஸ்ராவிய
நாருவையான் வாவிகெகெகய-ம் பண்ணப்பெற்றேனென
து கூதாஹ-ராசுருர்.

‘காவிநியவாந்யொலிமதி-’ என்கிறபடியே ஐமவதநீ
ரூபதமான காவிநித்தையடைத்தான, (வையம்) வுபிவி
னது, மேல்செய்யும் திரியுமாக ராவிவிகப்படுகிற வதலுக்
ருக்காயாரமான, (தகனியா) தகனியாகவும், (வார்) அந்தவ
பிவினைச் சுற்றஞ்சூழ்ந்து சுவலுலாவமாய், தெநவகூ
வலீரதொஜந்ராயார்’ என்கிறபடியே ஐமவதாநீரெய்யா
கரையை சுதிசூதியாகல் அநுக்குள்ளே யடங்கித்தக்கிற
(கடல்) கடலின்ரேரான சாரமானது, மேல்சுற்றப்போகிற வ
னக்கை உதரொதாரம் ஒளிகிட்டிக்கிரப்பண்ணும், (நெய்யாக
நெய்யாகவும், கிரணாவெத மூலிக்கப்பட்ட ஜகத்தாலே
வலிவருமாய், (வெய்ய) வுதாவொதாரமான, (கதிரோன்
கிரணம்நையுடையாய், வலீரதொஜந்ராயார்’ என்கிற
படியே ராஸாராவெஜுக்குநடுங்கி ரூபத்தவட்டம் உலிப்பதம்
சுலிப்பதமாய்த் திரியக்கடவ சூதிநுள், (விளக்காக)
சூத-புரூகாசகமான் விளக்காகவும், இருளன்னமர்மேனிக்
கூதக்கேற்றிவப்போலே பனைத்தொடையாக, (செய்ய) செய
ந்த, (கடர்) ஒளியையுடைய, (ஆழியான்) திருவாழியாழ்வாரின்
நிராவகமாகுடைய வவெ-புரானுடைய, (அடக்கே) திரு
வடிகளிலே, (இடராழி) திகிலெகெகய-ம் பண்ணப்பெறுத
வென்னுடைய ஊவலாமரமானது, (நீங்குளன்று) விட்டுநீங்
குப்படியாக, கஹுணவெவடிதங்களை உள்ளிடகவைத்தற்
தொடுத்த கிரகிசாயவொழமான, (சொல்மர்வை) ஸவ்வாடி
வடிகளை, (குட்டினைன்) அவற்றுக்கு சுலாஸாரமாய்ப்படி

மூ— என்று கடல்களடர்ந்தெ வவுலகம்நீரேற்றது * ஒன்று
மதனையுண்டேன்கான் * அன்றதடைத்துடைத்துக்கண்ணபடுத்த
வாழி * இதுநீபடைத்திடந்தண்ணிமிழ்த்தபார். (உ)

உ- தன்னைசுயித்தெய்வர்கள் வெகுகிதஞ் செய்கைக்காக
'அண்ணல்செய்தலைகடல்கடைந்து' என்னும்படி தன் வாவெய்
பூரணத்தோற்று (கடல்டைத்து) கடல்கடைந்தருளிற்று, (எ
ன்று) எத்தனைகாளுண்டு என்றும், ஸாஸாராவிநோதிகளான
ஸூரியர்களும் திருவடிவிளக்குவார், விளக்கின் கீழ்த்தை
பரிவாவவழித்து வாரிஸாசுரரம்படி ஐங்குன்பூரணையை
வாய்மாய்க்கும்படி சுயித்தபாக்கொண்டு, (நீரேற்றது) கிடை
வழிபக்களிலே நீரேற்றனந்துகொண்டது, எ- எத்த, (உலகம்)
கொகமென்றும், அவ்வோசெய்தலிலே குமிழ்கீருண்ணக்கட
வதான, (அதனை) அந்த லிவ்வெவ்விதத்தை, (ஒன்றும்) வாக
கொழும், (கான்) யான் (உணரேன்) சுதாவாயிகக மார்டு
கிதிலேன், (அன்று) ராவணன் திருவினைப்படுத்தவன்று, 'வீ
தாசுவகிதவாசுராவ கெவிகாழுவெவ்வொ' என்கிறப
டியை ததாவொழுவாசுமாய் ததாவாயமான் வவணவ
சூரியநாத- (அடைத்து) மலைகளாலேயடைத்து, (உடைத்து)
அங்குள்ளவர்கள் இங்குவந்து நலியாதபடி யதாவொழியானே
யுடைத்து, எழுப்பிக்காய்க்கொள்ளண்ப்படி- (என்படுத்த)
கண்ணவார்த்த, (ஆழி) கடலாக்கும், (அது) அந்தக்கடல், (நீ
ராகு)வாய்வொகண்ணத்திலே திகழ்கிதனாயிருக்கிற நீ, (படை
த்து) அழித்தவன்று வுவித்தது, (இடத்து) சுவாசுரபூவைய
த்துலே இடத்தெடுத்தது, (உண்டு) மேல்பூவையத்தில் அழியா
தபடி திருவயிற்றிலேயடைத்து, (உமிழ்த்த) வெளிரகொண்ப்புற
ப்படவிட்டு, இப்படிஉண்கையிலே படுத்தப்பட்ட பன்னிரண்டும்
பட்டுக்கிடக்கிற, (பார்) ஹிதிரயாக்கும், (இது) இந்தஹிதி.

'கண்டவாற்றால் தனதேயுலகென்கின்றான்' என்கிறபடியே
இவ்வோதிப வெவ்விதக்கந்தானே அவனே வாவாயிகனென்
னுமிடத்தைக கட்டிக்கிறதில்லையோ? வெண்ணக. 'என்று' என்னை

மூ— பாரளவு மோரடிதைத் தொடியும் பாருடுத்த * நீர
ளவுஞ்செல்லமிர்த்ததே* குருருனீன்பேயளவுகண்டபெருமான்
அறிகிலேன்* நீயளவுகண்டநெறி. (௩)

உ- யாலே திரையும் துரையும் இப்போதும் மரநீற்றில்லைபென்
கை. 'எவ்வுலகம்' என்னை யாலே அளந்த அடிச்சுவடு இப்போதும்
அப்படியே எடுக்கலாயிருக்கை. (உ)

முன்றும்பாட்டு.

அ— 'எவ்வுலகம்சீரேற்றது' என்று சொன்ன திருவுலகனந்தரு
ளின ழிவ்வுவெஹிகத்திலே திருவுள்ளஞ்சென்று அத்தை சுது
மலிக்கப்புககவிடத்தில் நிலைகொன்னமாட்டாமல் அதிலேகிட
ந்தலைகிரார்.

(தொடி) சுதிரெளகமான அழகையுடைய ஒருநிருவடியை,
'புகைகனவாகதிலிடித்த' என்றெப்படியே (பாரளவும்) மெலியு
ள்ளவனவேநிற்கும்படி, (வைத்து) குசைதாங்கிவைத்து, (தொடி
யும்) அத்தோடு தூவுலிகழம்பண்ணலாம்படியான மேலே
யெடுத்த மற்றொருதிருவடியும், (பார்) அண்டகடாஹந்தை
(உடுத்த) ஆழந்த, (நீரளவும்செல்ல) சுவாணஜவத்தளவும்செல்ல
(நிமிர்ந்தது) வளர்ந்ததிறே, தன்வடிவைமறைத்து, (சூர்உருவின்)
பெருவருகையான யெளாபெடி வடிவுகொண்டிவந்து, (பேய்)
பூதணை, அவள்கிணவு அவளோடேபோம்படி, (அளவுகண்
ட) அளவிட்டுமுடித்தசெயலாலே (பெருமான்) ஐமத்துக்குறொ
வியானவுன்னை நோக்கத்தந்தவனே, (நீ) நீ, (அளவுகண்ட)
அளந்துகொண்ட, (நெறி) வழியை, (அறிகிலேன்) நான்துன்ன
படியென்று அறியமாட்டுகிறிலேன்.

இச்செயலை சுதுமலித்தால் அதிலே ஆழங்காற்படும
தொழிய அளவிட்டு சுதுமலிக்கமாட்டுகிறிலேனென்று கரு
த்து. 'சூருமணங்குத்தெய்வப் பெண்பெயர்' என்கிறபடியே
ழிவாகாரையான பேயென்றபடி. 'பேயளவுகண்ட' என்றவி
தனால் லுபதீதச்சாலே அவணையறியப்புகில் பூதனைபட்டது படு
வரென்றுகருத்து. 'அறிகிலேன்நீயளவுகண்டநெறி' என்கிறது

மு— நெறி வாசல்தானேயாய் கின்றனை* கீழ்ப்பது பொறிவா
சற்போர்க்காதவஞ்சாத்தி*. அறிவானும் ஆலமரநீழலறம்நால்வர்க
கன்றுரைத்த*ஆலமமர்சண்டத்தான். (ச)

நீ என்றறத்தில் நினைக்கெறோமட்டம் என்னவென்று அறிகிறிலே
என்னதுமாம். (ஊ)

நாலாம்பாட்டு.

அ—அவனாருளாய்கவந்ததெளிவால் குறையற்றநானுமுட்பட
நீஞ்சிக்கரையேறமாட்டாமல் கிடத்தலையாகிற்க லுயர்த்தாலே
வந்த ஜ்ஞாதஸூகிகளைப் போரப்பொய்யகினைத்து ஒருவனையறிய
ஒருப்படுவதே! என்னமதிகேடனோ! என்று ஈரூணிகெடுவி
க்கொர்.

(ஆலமரநீழல்) வடிவாக்கவாயவிலே, (அறம்) மமவக
வரோமுயண ஈடுவமாளபடுத்தை, (நால்வர்க்கு) சுமவா
வாவுகூ டுகூ ராகடம்பெயர்க்காகிற காலுரிஷிர்களுக்கும்,
(அன்று) மமவகிஷயத்தில் உவ்வக்குழியிட இழிந்தவன்று,
(உரைத்த) மமவகிஷயத்தை மறபாடுருவும்படி டுரி-க்த்துத்
செல்லல்லவோ பேரளவுடையார் பண்ணக்கடவ உவபெருத்தை
ப்பண்ணி குவாயடவகும் நிவ-கிந்தேதாம் என்றிருக்கும்
பெரிசறிவாளனும் சுஜீதபிதபெருயிற்றிந்த- (ஆலம்) 'கொ
காமகம்' என்கிறவிஷித்தை, (அமர்) காராயணனானெஜையா
லே கழுத்திலேயடக்கி, (கண்டத்து) காலகணனென்று விரு
துபித்தத்திரியும் பெருமிடுக்கனும், (அரன்) வலகைதூ-கை
ஸூகியாகுகை சுவிசோதித்திருக்கிற ஈரூண், (கீழ்து) ப்ஞா
கூடிராடுவெண் கீழ்தவகைப்பட்டிருப்பதாய், விஷயங்களா
கிற வரைநாற்றத்தைக்காட்டித் தன்னுடன்சேர்ந்தாரை முடிக்க
கும்- (பொறி) பஞ்சுதலுமான, (வச்சல்) இஞ்சியகாரங்க
ளில், (போர்) அடைக்கப்பூக்கவர்கள் சுவத்திலே அறைந்து
போருகிற, (கதவம்) கதவை, (சாத்தி) வருத்தத்தோடேயடை
த்து, (நெறி) உவாயமும், (வாசல்) தகவலாஜுமானவாவெ
யுமும், (காளேயாய்) கதாஜுலாயுளுன தாளேயாய்க்கொண்டு

ம— அரண்காரணன்மாம் ஆன்கிடைபுள்ளுந்த உரைநூல்
மறை உறையும்கோயில் உரைநீர் கருமமழிப்பளிப்பு

(கின்றானை) கின்றவனென்பாரனை, (அறிவானம்) ஸ்ரீயத்தவியி
மான தன் ஐராதசுத்தாதிக்களைக்கொண்டு அறிவதாக இருக்கி
ருளும்.

என்ன கருணைவென்று மலிந்திருந் 'நெறிவாசல்' என்
து ஸ்ரீயதிவாதசுத்தாவையான உவாயமென்னவுமாம். (ச)
அஞ்சாம்பாட்டு.

அ— நாட்டங்க ருத்தானைவவாய்க்கன் என்று அறுதியிட்டு
அவன்காற்றித்தலை மடுத்தப்போற்றுவது புகழுவதாயன்றோ
போருகிறதே நீர் அவனை கெடுவிக்கக்கடவீரோ?மென்ன; ரு
த்தானுடைய சுதீபனாவதும் எம்பெருமானுடைய ருத்தானு
டைய துதினாவதாவதே ஸ்ரீயதிவதங்கன்கொண்டே அறுதியி
டலாமென்கிறார்.

பிணங்குதி தடிபோலே கண்டதடைய அழிக்கையெதெழி
லாகவுடையவனென்னுமிடத்தைத் தெரிவிக்கிற- (அரன்) ஹ
ரனென்று, (நாமம்) ஒருவனுக்குப்பேர், வலிவவவவவவவவவ
உள்ளும்புறம்புமொக்க வுாவித்து வவெதெதைய கோக்குமென்
துஅறிவிக்கிற- (காரணன்) நாராயணனென்று, (நாமம்) ஒ
ருவனுக்குப்பேர், (ஆன்னை) அழிவுகேட்டுக்கு திபுலாதமா
கச்சொல்லப்படும் கிஷமே, (ஹ்ரி) ஒருவனுக்கு வாகுதம்,
(புன்) 'சுயீர்பி' என்றுசொல்லப்படுகிற வெகாநாவான பெ
ரியதுருவடி, (ஹ்ரி) ஒருவனுக்குவாகுதம், (உரை) ஒருவனை
ச்சொல்லும்புரானம், (நூல்) வெகாவிருவாகுதத்தைச்சொ
ல்லும் வனாராவெய்யமான குமரம், (உரை) ஒருவனைச்சொல்
லும்புரானம், (மறை) திசுதிபெயர்வாய் சுபனாராவெ
ய்யாய் பாவாதிவாதிபாய் ஸ்ரீயதிபுரானமான வெகம்,
(உறையும்கோயில்) ஒருவன் திசுவாகுதம்பண்ணும் ஸ்ரீயதம்,
(வரை) கதிசுபுருசியான தன்படிக்குச்சேர்த்த கெகாவாய்,
(உறையும்கோயில்) ஒருவனுக்குவலிக்கும் ஸ்ரீயதம், (நீர்)

மு— கையதுவேல்நேமி* உருவமெரிகார் மேனியொன்று. (இ) ஒன்றுமற்றத்தறியேனோதநீர் வண்ணனைநான்*

தண்ணளிபண்ணிராகிக்கும் தன்புக்குச்சேர்த்த கதிராணபுவம் (கருமம்) ஒருவன்செய்யும்தொழில், (அழிப்பு) கண்டதெல்லா வற்றையும் கண்ணற்று அழிக்கை, (கருமம்) ஒருவன்செய்யும் தொழில். (அழிப்பு) வசிவலவலுக்களையும் தண்ணளிபண்ணி ராகிக்கை, (கையது) ஒருவன்செய்கையிலேற்றுமாயுடம், (வேல்) கொலைக்குவரிகாமான மூலிகைவேல், (கையது) ஒரு + ம் (நேமி) ராகிணத்துக்குப் வரிகாமான அறமுயலாழி, (உருவம்) ஒரு வன்ராவம், (எரி) நெருப்புப்போலே ஏறிட்டுப்பார்க்கொ ண்ணாதபடி காலாழிவண்ணிமையிருக்கும், (உருவம்) ஒருவன்வ டிவு, (கார்) கண்டவர்கள் கண்குளிரும்படி காலவெயம்போ லேயிருக்கும், இப்படி வாலுரவிவலுரமான இரண்டுவலு க்களில், (ஒன்று) ஒன்று (மேனி) ஸரீரமாயிருக்கும்.

ஒன்று ஸரீரியாயிருக்குமென்னுமிடம் கல-உலகம், வ வ-உதாசனனால் வவ-உறாஸுஸரீரம் என்று பூதிக்கொடி வருகிறுப்போலே அன்றிக்கே இவர்கள்ராவம்பார்த்தால் எரி மேனியொன்று கார்மேனியொன்றென்னவுமாம். (இ)

ஆரம்பாட்டு.

அ— ‘அரன்அறிவானும்’ என்றுரூபுனை அறிவுகேடனென்று கெடிவித்துச்சொன்னீர்? நீர்தாம் அவனையறிந்து பிறர்க்குவ டெயிர்க்கும்படி என்னேயென்ன, வகும் தலைபெடுத்தபோது லுய்த்தத்தாலே சிறிதறிந்தானாய் ரஜவலுக்கள் தலைபெடுத்த போது ‘ரொய்ரொகம்’ என்றிருக்கு மவனைப்போலேயோ? நான் திவெ-உகமாக அவன்றானே காட்டக்கண்டவனா கையாலே எனக்குஒருக்காலும் விவாதிப்பவன் மில்லையெ ன்கிறார்.

(அன்று) அறிவுநடைபாடுகைக்கு பொய்யுமெதயில்லாத வன்று, (கருவரங்கத்துன்) மல-உலாநத்திலே, (இடத்து) இட த்து, காய்மானகாலத்திலே இத்தலையில் வ-திவெயமே பற்று

மூ—இன்றுமரப்படுவோழைகான்* அன்று ஒருவரக்கத்தட்டு
டத்துகைதொழுதேன்கண்டேன்* திருவரக்கமேயான் திசை (சு)

திசையுத்திசையுறுதெய்வமும்* தெய்வத்திசையுக்கருமங்க
தெய்வம்* அசையுக்கெண்ணன் நெடுமால்

உ- சாகக் குளிரக்கடாவித்துத் தன்படிகளைக் காட்டித்தருகை
யானே வாய்வாரிகளைத் தண்ணளிபண்ணிரக்கினைக்காக, (தி
ருவரக்கமேயான்) தாமே கோரியிலேவந்து பன்னிகொண்டரு
ளுகிற பெரியபெருமானுடைய, (திசை) ஸாராபுவாராபுவமா
ன்னாடி வலிவலுவாவங்காயும், (கண்டேன்) வாக்ஷாணகரித்த
மூலவித்தேன், (கைதொழுதேன்) கரக்கிக்கமறாமான கண்
விவாய்ப்புதலான வுத்தியிலேயும் சுவயிக்கப்பெற்றேன், மறு
க்கஇடமறுப்படி தன்பக்கவிலே இழுத்துக்கொள்ளவற்றும்-
(ஒதம்) ஒதங்கிளர்த்த, (நீர்) வாரோடிக்கடம்போலே யிருண்டுரு
ளிர்த்த, (வண்ணனை) வடிவழகையுடையவனை, (ஒன்றும்) வளக்
பெயரும், (மறத்தறியேன்) மறத்தறியேன், (ஏழைகள்) உரு
வாவிஷயங்கவிலே மண்டித்திரிகிற ஆறியுக்கேடர்கான்? (நான்)
மறக்கைக்கு வெறுவன்னிடத்தில் மறவாதேன், (இன்று)
நினைக்கைக்கு வெறுவன்னின்று, (மறப்பேடு) மறப்பேடு?
ஏழாப்பாட்டு.

அ- இப்படியாகில் நாட்டங்க எம்பெருமானைவிட்டு எண்டக்
ண்டபெயரெடுக்கள் காற்றிழை தலையெடுத்துத்திரிசைக்கடி பெ
ன்னென்னில்? உதவாதார் தண்ணவந்து கிட்டாமதக்கு அவன்
பண்ணினமயக்குத்தென்கிறார்.

(திசையும்) திமாவனாகிவெதயான வுத்தியும், (திசை)
அவ்வவடிக்குக்கவிலே, (உறு) வதிக்கிற, (தெய்வமும்) பெய
வெடுக்களும், (தெய்வத்து) அற்பெயரெடுக்களுக்கு, (இசையும்)
சேர்த்த, (கருமங்கள்) வுத்தியாடிவாராவாங்களும், (எல்லாம்)
யாவும், (அசையு) சுவகையாடிபெயர்க்கள், (இல்) இன்றிடேத்
(சீர்)நிகுமானகலாணமூணங்க்கையுடையனாய் அக்மூண்க்கள்
பெயரிக்கவந்து- (கண்ணன்) கண்ணாய்வத்துநிந்த வானா

மூ— கடல்கடைத்த* காரேர்த வண்ணப்படைத்தமயக்கு. (எ)
மயங்குவலம்புரி யாய்வைத்து* வானத் தியங்குமெதிகதி
ரோன்றன்னை* முயங்குமருள் தேராயிபால்மறைத்த தென்னீ திரு
மாலே* போரழித் தகடால்பொருது. (அ)

ஹுத்தையுடையனாய், (கெடு) ஹுத்தையுடையனாய்விடத்திலும் அனவி
டவொண்ணாத, (மால்) பெருமையை யுடையனாய், தம்பெரு
மைபாராதே ஸ்ரானம்புக்க டெவர்களுக்காக- (கடல்கடைத்த)
உடம்புநேவக் கடல்கடைத்து கெடுவாதிதவலவியாதப்பண்
னுமவனாய், ரகியாதே யழியச்செய்யிலும் விடவொண்ணாதப
டி, (கார்) கறுத்து (ஓகம்) கடல்போலே யிருந்துகொளிர்த்த(வண்
னை) வடிவையுடையனாவன், தன்பக்கல்வாராதாரை அகற்
றுகைக்கு: (படைத்த) உண்டாக்கின, (மயக்கு) ஹூகிவலவூக்
கனாயிருக்கும், (மயக்கு) மயக்கப்பண்ணும் வலவூக்
கள். (எ)

எட்டாம்பாட்டு.

அ— இப்படி சுநாழிகரை மயக்கப்பண்ணுகிற வளவன்றிக்கே
சூழிகவிஷயத்தில் வாகுலவலவூகன தன்னிகுலவூகனும் வ
லவூகனாகித்து ரகிக்குமென்கிறார்.

(மயங்கு) ஹூயெ-ஹூயெ-ஹூயெ ஹூயெ-ஹூயெ-ஹூயெ ஹூயெ-
ஹூயெ-ஹூயெ-ஹூயெ ஹூயெ-ஹூயெ-ஹூயெ (வாய்)
திருப்பவளத்துலே, (வைத்து) மடுத்தவாதி, (வானத்து) மறை
க்கவொண்ணாத தன்னிவ்வான் சூகாபாத்திலே, (இயங்கும்)
குறிக்கவொண்ணாதபடி உதவூக்கவூகனாக்குமவனாய், (எறி) ஹூ
கெஜலாலே வலவூகனாயும் கவிவலவூகன, (கதிரோன்றன்னை)
கிரணங்கியுடையனாய் சூகிதூகி, சூழிகவிஷயத்தில் ஹூத்
துக்குவாத்தான- (ஹூ) ஹூயெ-ஹூயெ-ஹூயெ, (மாலே) பெரு
மடுக்கவூகனான, வலவூகனானவரும் ஹூயெ-ஹூயெ-ஹூயெ
(மயங்கு) ஹூயெ-ஹூயெ-ஹூயெ, (அமருள்) ஹூயெ-ஹூயெ-ஹூயெ,
(போர்) ஹூயெ-ஹூயெ-ஹூயெ-ஹூயெ-ஹூயெ-ஹூயெ-ஹூயெ-
ஹூயெ, (கைபால்) திருக்கையாலே, (பொருது) ஹூயெ-ஹூயெ-ஹூயெ

மூ—பொருளோட்டுடையேனமாய்ப் புக்கிடந்தாய்க்து* அன்மன் ஒருகோட்டி ன்மேற்கிடந்ததன்றே* விரிதோட்ட சேவடிபைரீட் டித்திசைசுடுங்க விவாதுவன்* மாவடிவின் நீபனத்தமன். 36

த்தாத்திப்பொருது, (நீ) வாக்யவஜ்ஜினானீ, அத்தைக்குலை த்து- (தேராமியால்) திருவாமியாலே, (மறைத்தது) மறைத் தருகிறது (என்?) ஏதக்காக.

வவவ்வாபாணமான வறவுக்குச்சேருமோ? வாக்யவ ஜ்ஜினாயிருக்கிற இருப்புக்குச்சேருமோ? உன்பெருமைக்குப் பொருமோ? இவைவெல்லாவற்றையும் காற்கடைக்கொண்டு இவ்வனெசெய்தருகிறது எதுக்காக? சூழிகவிஷயத்தில் ஓர மாகாதே என்று விவராகிருர், (தேராமி) ராமம். (அ) ஒன்பதாம்பாட்டு.

அ— இவ்வனவன்றிச்சே ஆடத்துமுதிர்ந்தவனவில் 'சூழிகர் சுதாழிகர்' என்றுதரம்பாராதே இருந்ததெருடியாகத் தன் னைபழியமாறினோக்கும் ஐவாவனென்கருர்.

(விரி) விகவிதமான, (தோட்ட) இதழையுடைபதாம ரைபோலே, (சே) சிவந்த, (அடியை) திருவடிகளை, (நீட்டி) வளர்த்து, (திசை) லிங்கவடிவெனவான ஊழியினுள்ளார், (நடுங்க) நடுங்கவும், (விண்) உவரிதவெனவாகத்தினுள்ளார், (துளங்க) நடுங்கவும், (மா) பெரிய, (வடிவின்) வடிவையுடை பையாய்க்கொண்டு, (நீ) நீ, (அனந்த) அனந்தகாந்திழிட்டுக் கொண்ட, (மண்) ஊழியானது, நிலமகன்முடியில் குங்குமத் தோடு நிலத்தோடுவாசியற எங்கும் ஜாக்ஞானமான செருக் காலே, (பொரு) பொருதுகொடுவருகிற, (கோடு) கொம்புத னையுடைத்தாய், (ஓர்) அழகுக்கு சுவிதீயமான, (ஏனமாய்) வராகவெலித்தையுடையனக்கொண்டு, (புகு) புகு வலத்திலேழுமுடி, (இடந்தாக்கு) சுபகிதீயினின்றும் இடத் தெடுத்துக்கொண்டேறினவனக்கு, (அன்று) அக்காலத்தில்; (உன்னருளோட்டின்மேல்) உன்னயின்றின் வாக்யவஜ்ஜினானீ, ஒருமையுடையோ, (கிடத்ததன்றே) கிடத்ததொன்றன்றே.

மூ— மண்ணும்மலையும்மறிகடலும்மாருதமும்* விண்ணும்விழுங்கியதுமெப்பென்பர்*- எண்ணில் அலகளவுகண்டசிராழியாய்க்கு* அன்றில்வுலகளவுமுண்டோ! உன்வாய். ௧௦

சூவத்தவந்தாத் தலைபாலே அமந்துகோக்குதல் தலைநிலைகாலாவதது ரோக்ததல் செய்யுமவன்றோ நீ, ரகஷுவமடத்தைரோக்குமளவில் உனக்கொரு தியதியுண்டோகென்று உகத்தநுமலிக்கிரர், 'விநிதோட்ட' என்று விஷ்ணுதமாய்புகாஸிக்கிற திருத்தோடுகளையுடையவனே? பென்று வஸௌபாயநமாகவுமாம். (க)

பத்தாம்பாட்டு.

அ—இப்படி பெரியவடிவைக்கொண்டு சிறியசெயலைச்செய்து ரோக்குமளவன்றிக்கே சிறியவடிவைக்கொண்டு பெரியசெயலைச்செய்து ரோக்கிலும் கோக்குமென்றார்.

(மண்ணும்) வாவாயாரமான வுலியும், (மலையும்) அலிக்குபாரகமான கூலவவடதங்கனும், அத்தைச்சூழ்த்து கிடத்த, (மறி) அலபெறிகிற, (கடலும்) வரூட்டிங்களும், கலஹவடதிகளுக்கு உஜ்ஜுவாழிவெஹதுவான. (மாருதமும்) காற்றும், (விண்ணும்) அதக்கு சுவகாஸரபுகமான சூகாஸமும், இவற்றையெய்த திருவயிற்றிலே ஒருபுடையிலே யடக்கும் படி- (விழுங்கியது) அமுதசெய்தருளினனித்தை, (மெப்பென்பர்) வாஸிஸ்டமென்று உன்ஸாதிவாஷ்டுத்தைத் ததைகாணவல்ல வெவழிகபுராஷர்கள் சொல்லாநின்றார்கள், (எண்ணில்) உன்படிபைப் வாரிவெழித்த சதுவாழிக்குமளவில், (அலகு) அளவிடுகைக்கு வாரிகுரமான ஆபுதங்கனையும், (அளவுகண்ட) வாரிவெழித்த, எல்லைகண்டிருக்கிற சுஸௌஸ்தமமான. (சீர்) கலாணமணங்களையும், (ஆழியாய்க்கு) திருவாழியையுமுடைபையானவுனக்கு, (அன்று) இவற்றையெடுத்ததத் திருவயிற்றிலேவைத்தருளினஉன்று, (இவ்வுலகம்) இஃசகமத்தோபாதியும், (அளவுண்டோ) பெருமையுடைத்தோ, (உன்) உன்னுடைய, (வாய்) திருப்பவனமானது,

மூ— வாயவனையல்லதுவாழ்த்தாது* கை யுலகம் தாயவனைமல்
லதுதாந்தொழா*— பேப்முனைஞ்ஞக வுண்டாணுபொடு
பேரல்லால்* காணுகண் கேளாசெனி. ௧௧

செனி வாய் கண் மூக் குடவெ ன்றைம்புலனுஞ்

இந்தச்சிறியதிரூப்பவனத்தைக்கொண்டு பெரியமத்தை
அமுதுசெய்தருளின இவ்வாழ்வுய்யுடென்னுதிருக்கிறதோ! என்று
சொடுபடுகிறார். (௧௦)

பதனொரம்பாட்டு.

அ—இப்படி அவன்புகளையதாமலித்துக்கொண்டு போரு
கிறயழியலே தமக்கு அவன்பக்கலுண்டான கூலிதிவெசுத்
தைப்பேசினார் கீழ்; இப்போதுகாரணியான தம்மிறுங்காட்டில்
தம்முடையகாரணங்களுக்கு அவன்பக்கலுண்டான கூலிதிவெ
சுதாகிசுபத்தைப் பேசுகிறார்.

என்னிறுங்காட்டில் 'அவனெங்குற்றான்' என்றுபார்க்கிற
(வாய்) என்னுடையவாயிடுயமானது, (அவனையல்லது) அ
வனைப்பொழிய (வாழ்த்தாது) புகழாது, (கை) கைகளானவை,
தாதுவிவாகம்பாராதே இருந்ததேகுடியாக (உலகம்) லொ
கத்தைபடைய, (தாயவனையல்லது) தாயாவென அளந்து
கொண்ட சீலாபிகளுவனைப்பொழிய, (தாத்தொழா) தாம்
தொழப்பாராது, (பேப்முனை) பூதனைபுடையமுனையில், (ரஞ்சு)
விஷத்தை, (ஊனாக) யாரகமாக, (உண்டான்) னிரும்பிய
முதுசெய்தவனுடைய, (உருவல்லால்) வடிவைப்பொழிய, (கண்
காணு) கண்காணாது, (பேரல்லால்) மூணவெவ்விதங்களுக்கு
வாயகமான திருநாமங்களைப்பொழிய, (செனிகேளா) செனி
கேளாது. (௧௧)

பன்னிரண்டாப்பாட்டு.

அ—கீழ் ஸோபுரையணியனாகச் சொன்னவனை குறையிக்குமி
டத்தில் துநுநுரையமான வாயதம் ஹிபென்கிறார்.

(செனியாய்கண்மூக்குடவென்றைம்புலனுங்) தொகுதி
ஹாயகமூவாய்—அணங்குக்களாகிற ஜோதென்குறையங்களைந்தம்;

மூ— இயல்பாகலின் அழகான அக்கேசெல்ல* முல்பார் இயல்பார் மூன்னம்*— இயல்பாக நீதியாலே தீயமக்களாற்றபவ* ஆகியாய் நின்றார் ஆவர். கந.

வெள்ளய-வலுவகமான, (ரண்) அழகிய, (துழாய்நா டுக்கேசெல்ல) திருத்தழாயையுடைபனன வவெவ்லாரன் திருவடிகளிலேகிட்ட, (இயல்பாக) வடிவமாக, (முடல்வார்) உவெய்யாமிப்பார், (முன்னம்) முத்தறமுன்னம், (இடல்) அது க்கிடான பெய்யெவெய்யுடையரான, (அடார்) அத்துவகுரி கன், அல்லாதகம்போல்வாரும் ல்லாரவன-ராகிகளுக்கு நமதுத ல்வாராதபடி- (இயல்பாக) அழகிதாகக்கொண்டு, (நீதியால்) ஸாடுவோவமான வுதகியராகிக்ருக்கினோடே, (ஒச) சுயு யதத்தைப்பண்ணி, சுயீதமான வெகத்தினவ-த்தை சுவா ப-ன்பக்களிலேகேட்டு தோம்பண்ணி சுவ-நயுனாரிகேத- தாடிகளோடேகூட சுநவரதவாவெடு பண்ணுதையாகிற- (நியமங்களால்) அயர்க்கனாலே, (பரவ) ஹதிவரவஸராய்ப் பரவும்படிக்கேடாக, (அவர்) அப்படிப்பட்ட பெருமையையு டையரானவர், 'வெவ்-ஜ' என்கிறபடியே ருவ்யுதாராகராய்ப் கொண்டு- (ஆதிபாங்கினார்) முற்பாடாராங்கினார், ஆகையாலே நமக்கெல்லாம் சூழ் யிக்கக்குறைபில்லையென்றகருத்து.

(இயலமர்) இயற்றியையுடையரான, பொய்யுடையையுடையரான சித்தியாடிகளென்றடி. (கரு)

பதினா லாம்பாட்டு.

அ—இப்படி ஈரவியூதர்களுக்கொண்டு முற்பாடனாய் சிந்திற்
வண்ணிட்டு வரவாரிகள் கஷ்டமுடையதா வரோபுயணம்பண்
ணுகின்றார்களேயென்னில்? அவர்கள் அப்படி செய்தார்களேயாதி
னும் அந்த சூழலையேயான டெவலப்மென்களுக்கும் சூழலையையு
னவனையென்கிறார்—

(அவ்வாறு) ரஜஸூத்ரபுராணம் விண்ணுலகிலான ஆ
வ்வவ்வபிகாரிகள், பாலாஸூத்ரபுராணத்திலுள்ள மூலாதாமம்

மு— அவரவர்தாந்தாமறிந்தவாதேத்தி* இவரிவரம்பெரு
மாவென்று சுவர்மிசைச்* சாத்தியும்வைத்தார் தொழுவார்*
உலகனந்தமுர்த்தியுருவேமுதல். கச

முதலாவார்முவரே அம்முவருள்ளும்*

ணமாக- (தாந்தாமறிந்தவாறு) தாந்தாமறிந்தபுகாரங்களாலே
(எத்தி) வாப்பிட்டுப்புகழ்ந்து, (இவரிவர்) தாங்களுகந்த மூ
ணங்களைபுடைய ஐயன் ஁மெமெதொடக்கமாக ஁புன்மு
டிவர்கவுண்டான இவர்கள், (எம்) நமக்கு, (பெருமாவென்று)
சூறையணியரான ஸ்ரீரீகனென்று சூரரித்துக்கொண்டு, ஒவ்
வொருபெவ்வெககளை- (சுவர்மிசை) ஒரோர்விதிகளிலே, (சா
த்தியும்) விசுவரூபவெணசமுதியும், (வைத்தம்) மூவந்தொ
டக்கமான வோரொருவிடங்களிலே புகிரோரவெண புகி
லித்தவைத்தம், (தொழுவார்) சூறையியாகிற்பர்கள், இவர்கள்
இப்படிசெய்தாலும் சூழிலிக்கிறவர்களோடு சூறையணியராக
இவர்கள்விரும்புகிற அந்நெவ்வெககளோடு வாசியற எல்லா
ரும் தன்காந்தீழேதுகை யுண்ணும்படி, (உலகு) மூத்ததையடை
ய, (அளந்த) அளந்துகொண்ட, (முர்த்தியுருவே) வாவெ
ழான்திருமேனியே, (முதல்) ப்ரியாதம். (கச)

பதினஞ்சாம்பாட்டு.

அ—நீர்அவனையே ப்ரியாதனாகச்சொல்லாகின்றிர் புறம்பே
சூறையிப்பார்சிலரும் சூறையித்தார்க்கு வலக்கொடுப்பார்சில
ருமாயன்றோ? காட்டில்உடற்போருகிறதென்ன அவையடங்க
ளும் வுசைமென்கிறார்.

இவர்இவர் என்று இருந்ததேகுடியாக சூறையணியரெ
ன்றுமூடியாதே வுசைமூடியாகியுட்களை அதுக்கடைத்த வடி
வெடுத்த நடத்திக்கொண்டிப்போருற- (முவரே) ஸ்ரீமாவ
஁புன்முரர்களாகிற முவருமே, (முதலாவார்) மூத்ததுக்குப்
பாதராவார், (அம்முவருள்ளும்) அம்முவர்தம்மில் வாரென்
ளும் முவருக்கடஒன்றென்றும் முவர்க்குமவ்வருகே ஒருவன்
ப்ரியாதானென் ஁ம் மூடியாகே ஁க்கமவரி ஁ம் வைத்துத்

மு—முதலாவான்முரிசீர்வண்ணன்* முதலாயநல்லானருளல்லால்
நாமநீர்வையகத்துப் பல்லாரருளும்பழுது. (௧௮)

பழுதேபலபகனும்போயினஎன்றஞ்சி அழுதேன்*அரவின்
மேற்கண்டுதொழுதேன்* கடலோதங்காலலைப்பக்கன் வளருஞ்
கொண்டு, [முதலாவான்] பூபாநனாவன், ஸூதமாதிககீர்யிக்
கி ஸூதமாதிககீர்யிக் தவ-கவித்தும் தானுநீலையிலே நின்றவா
கதபதித்ததை தவ-கவித்தும் போருமவனும். [முரி] ஸன
ரிபாநின்றான், [சீர்] கடல்போலேயிருக்கிற, (வண்ணன்) வ
குவையமுடையனாவன், [முதலாய] மமககாரணமுகன
மாய், [நல்லான்] ஸவ-கவிதயமான வாசுதேவத்தையு முடைய
னாவனமுடைய, [அருளல்லால்] கருவெய்யெழிய, [நாமம்]
புலிமமான, [சீர்] நீசையுடைத்தான, [வையகத்து] கமத்தின
ன்ன, [பல்லார்] பலருடைய, [அருளும்] பூவாரமும், [பழு
து] வுஷ-கம்.

இவனையொழிந்த மற்றிருவருடைய அருளோடு கீழ்க்
சொன்னவர்களுளோடு வாசிபற ஸவ-கமும்புஷ-கம், அன்றி
க்கே நீர்முத்தலுதியில் தாரோருமான பல்லாரருளும்பழு
து' என்னவுமாம். தான்மலிபாதவனவன்றிக்கே மமவசுபு
ஸாதத்தையும் விவக்குகையாலே பழுது' என்கிறார். (௧௯)

பதினாறும்பாட்டு.

அ—ஐதாடுவெடுதகளைப்பற்றி இவ்விஷயத்தையிழந்த்
ட்டாரிழவை வாகுநிஷஷ-கமுவத்தாலே வரிமறரித்தவர்
கதாடிகாரும் ஐதாடுவெடுதகளையும் ஐதாலாயநங்ககீர்
யும்பற்றி இவ்விஷயத்தை அகன்று திரிந்த தம்மிழவைவினைத்து
சொலக்கிறார்.

ஸனகாராய-கதாராடுவமாக- [கடலோதம்] கடலின்
சிறுதிவலைகளானவை, துடைகுத்துவாணர்ப்பேலே சுதாசுடு
லமாக. [காலலைப்பு] திருவடிகளைவாஸி-க்க, அத்தாலே [கண்
வளரும்] பள்ளிகொண்டருளமவனும், வாசுதேவத்தாலும் வெ
ஸுய-கத்தாலும்- [செம்] குதறிச்சிவந்த, [கண்] திருக்கண்களை

மு—செங்க* ணடலோதவண்ண ரடி. (கக்)

அடியும்படகடப்பத் தோள் திசைமேற்செல்ல* முடியும்விசும்
பளர்த்தென்பர்* வடியுகிராரீர்தான் இரணியனதர்க* மிருஞ்

புடையனுமாய், [அடல்] கூடும்விக்கப்புகவர்களை அவிவவித்
துழலிசுகிற, [ஓதம்] வளநுய-தராமங்களைடுகடன, [வண்
ணர்] வடிவையுடையனுமானவனுடைய, [அடி] திருவடிகளை-
வெருத்தகிறந்தையுடையனான, [அரடி] திருவனந்தாழ்வானுதிற்
[அணைமேல்] படுக்கையின்மேலே ஜோதலாகாசகாரரோடுவெ
ந, [கண்டு] கண்டகூலவித்து, [தொழுதேன்] தடநாரமா
லியான தொழுகையினு மகிழ்க்கப்பெற்றேன், இப்படி கூடும்
வவத்தோடே அடிக்கழஞ்சுபெற்றுச் செல்லுகைக்குறுப்பான்-
[பலபகலும்] கிழ்ச்சுழிந்தகூலமெல்லாம் ஒன்றொழிபர்த்தபடி,
[பழுதே] வுழைமே, [பேயினவென்று] பேய்விட்டதேயெ
ன்று, [அஞ்சி] கண்ணகீர் வெள்ளமிடனிருந்து, [அழுதேன்]
பொலித்தேன்.

கீழ்நுழைக்கடியர்ன கம்முடையகடும் இப்போதும் குறி
யழியாதேகிடக்கையாலே மேலுள்ளகாலத்திலும் இவ்வகூல
வத்துக்குக் குறைந்தல்லரிற் செய்வதென்னென்று ஊயப்பட்டு
அழுதேன். [கக்]

பதினேழாய்ப்பாட்டு.

அ—திருப்பாற்கடலிலேசென்று கிட்டவேண்டும்படி. தூர்
மாய்நானிழந்தேனோ அவன்றானே எல்லார்தலையிலும் திருவடிக
ளைவைத்து யாழ்விடாமம் பண்ணுகிறக்கச்செய்தே கிமர் நானி
ழந்தேனென்கிறார்-

[வடி] கூர்மையான, [உகிரால்] திருககத்தாலே. [இரணியன்
து]விரிணுராலானுடைய, பெவர்கன்வரவவத்தாலே மடியற
வளர்த்த, [ஆகம்] முரட்டுடல, [நரந்தான்] கூடாயாவெருத் கிழித்
துப்பொகட்டவனும் [இரு] பெரிய, [சிறை] சிறகையுடையவ
னான, [புன்னார்த்தான்] பெரியதிருவடிபைமேற்கொண்டு வெல்லு
ரமாககடத்தியருவினவன், குருதினான் கட்டிவ்காய்க்கு

மூ— கிதைப்புள் ஞாந்தர் னுலகனந்தநான்னு. (கஎ)

நான்ற முதியந்தலை நஞ்சுண்டு* உறிவெண்ணெப் தோன்ற
வண்டான் வென்றிருந் களித்தற* யூன்றிப் பொருது

செய்கைக்காக- [உலகனந்தநான்னு] திருவுலகனந்தருளினகாஅத்தி
லே 'கோலமாமென்சென்னிக்கு' என்கிறபடியே எந்தலைக்கு 'க
அக்காரமாக காணுதைப்படிருக்கும்- [அடி] திருவடிகள், [படி]
காடும் ஓடையுமான ஊடுகைய, [கடப்பு] அனந்தகொள்ள, [தோ
ன்] திரட்டியை வரிவிட்டமிக்கக்கடவ திருத்தோள்களானவை,
இடமடையுப்படி- [கிதைமெற்செல்ல] திக்குகளின்மேலே வளர்
ந்துசெல்ல, [முடியும்] திருவவிழைகளும், சுவாரிவெடியுமான-
[விதம்பு] சூகாஸத்தை, முசிவறகிமிர்ந்து- [அனந்தது] அனவு
படுத்திக்கொண்டது, [என்பர்] என்றுகிணைத்துக்கொண்டேவி
கன் சொல்லாதிப்பர்கள். முசியு- வருத்தம்.

நானேவந்து தலையிலேயிருந்தவன்று இழந்து இன்றுகேட்
டார்வாய்க்கெப்பதேதான் என்றுவெறுக்கிறார். (கஎ)

பதினெட்டாம்பாட்டு.

அ—கடலிற்கிடையிலும் அங்குளினுழம்புந்து ஞாலத்தாடே
நடந்தவிடத்திலும் இழந்தவனவோ இடக்கை வலக்கை யறிபா
நாரும் வாமுப்படி இடைக்குலத்திலேவந்து பிறந்தவிடத்திலும்
இழந்தேனிறே! என்றுசொலக்கிறார்.

பேய்வடிவமகந்தத்துத் தரய்வடிவுகொண்டவந்த பூகணையி
னுடைய, [நான்ற] பாசின்வயத்தாலே சரிந்துகாலுகிற, [முலை
ந்தலை] முலையிலுண்டான, [நஞ்சு] நஞ்சை, அவன்பிணமாய்வி
டும்படி- [உண்டு] அமுதுசெய்து, [உறி] உறிவளிசெய்தித்து
வைத்த, [வெண்ணெய்] வெண்ணெயை, ஸிஸுவாஅழிகள்
மொலியிலும். [தோன்ற] பூவிலிமாம்படி [உண்டான்] அ
முதுசெய்தருளினவனும், [வென்றி] வெற்றியை யுகடத்தாய்,
[ருத்] எதிர்த்தவர்களைத்தப்பாமல் சூழ்ந்துக்கொள்ளவல்ல, [களி
ற்றை] காவலபரவீரத்தை, மடிபுலித்துக்கு டெலிகொளவர்
களைப்போனே. (ஊன்றிப்பொருது) உறைக்ககின்று பொருது.

உன் முதல்திருவந்தாதி - உரை - பா - கை - மாணுங்கூடும்.

மூ—டைவுகண்டானும் புன்னின்வய்ப்பேண்டானும்* மருதிடை-
பேய் மண்ணளந்த மால். (கடி)

மரணக்கருக்கடலை என்னோற்றும்* வையகமுண்டாவின்
லைத்துயின்றவாழியான்*. கோலக்கருமேனிச் செங்கண்மால்

[உடைவுகண்டானும்] தலையெடுக்கமாட்டாமல் உருவழிந்து உரு-
க்காம்படி பண்ணினவனும், [புன்னின்வாய்] தன்னையிழுக்கவந்த
வகாவாண்வாயை, [கேண்டானும்] கிழித்துப் பொகட்டவ-
னும், [மருதிடை] பரிசுடர்துறக்கனின் நடுவே, அவை
வேர்பறிந்தவிலும்படி—[பேய்] தவழ்த்தபேய், [மண்] ஹரி
முதலான லோகங்கள், [அளந்த] அளந்துகொண்ட, [மால்]
வயடாபிகன்கிடர்.

வரையாதேதின்கையும் அழகும் ஆனைத்தொழில்முதலான
ஹவாவவாபிஷ்டத்தாலே க்ருஷ்ணோடே சூலிக்ருஷிச்சேர்க்
கிறார் இவன்முயலையப்பற்றி அமுதுசெய்தவாதே பழையபேய்
வடிவோடே கான்றமுடையுந் தானாய் கிழுத்தாளென்னவ்
மாம் பொருதிடைவுகண்டானும் என்றுவாழியான் திடைத்து
ருக்காம்படி கண்டவனென்றுமாம். (கடி)

பத்தொன்பதாம்பாட்டு.

அ—காடாவிதமான கதாஹவமும் கிடையாமையால் நான்
கண்ணீர்விழவிடாதிக்க, அவனைமடியிலேசாயவிட்டு முழுநேர
க்குச்செய்த அக்யாஹவம்பண்ணிவாழுகிற நீ என்னமாயும்
பண்ணிறுபென்கிறார்.

[வைபகம்] ஐமத்தையடைய, பூவயத்தி லிழிபாதபடி-
[உண்டு] திருவயிற்றிலேபெடுத்துவைத்து, [ஆலினிலை] ஓராலன்
தனிலே, [துயின்றி] கண்வளர்த்தருகினவனும், பூவயம்வரில்
இருதுண்டமாகவிறிகைக்குப் வரிகாமான. (ஆழியான்) திரு-
வாழியையுடைபணுமாய், (கோலம்) அழகிய, (கரு) கறுத்தகிற
த்தையுடைப, (மேனி) திருமேனியையும், அதுக்குப்பகைத்தொ-
டையாம்படி—(செம்) வாழ்வுத்தாலே குதறிச்சிவந்த, (கண்) தி-
ருக்கண்களையு முடையனும், (மால்) ஸுமிதவாழாஹினவன்,

மூ—கண்படையுள் னென்றுதிருமேனிதீண்டப்பெற்று. (கசு)

பெற்றார்தனைகழல்ப் பேர்த்தோர்குறளுநவாய்ச்சு செற்றார்
படிகடந்தெசங்கண்மால்*- நற்றாமரைமலர்சேவடிபைய வானவர்

(கண்படையுள்) கண்வளர்ந்தருளுநிறவிடத்தில், (என்றும்) ஸவ-
காலத்திலும், திருமேனி அவந்திருமேனியை- கீதீண்டப்பெ-
ற்று, நீசுதூலவிக்கப்பெற்று, அந்த ஸ்ராவஸுவத்தாலே-
மாலும் மயங்காநின்பதாய், அவன்வடிவின் நிழலிட்டாலே- (கருங்
கடலே) கறுத்தநிறத்தையுடையகடலே, இப்பேறுபெறுகை
க்கு- (என்றோற்றாய்) என்னவாயநாதுஷ்டாநம் பண்ணினாய்
அத்தைச்சொல்லமாட்டாயோ நாமமகாஷ்டித்தப் பார்க்கைக்
குன்று கருத்து.

மால் என்று பெருமையைச்சொல்லுகிறதென்னவுமாய் (கசு)

இருபதாம்பாட்டு.

அ—கடல் அவனைப்பெற்றுக் களித்தவளவேயோ அப்பநிக்
கையைவிட்டு இங்கேவந்து சுவகரித்த விடத்திலும் சிலமா
யூயிகர்கிட்டிசுதூலவிக்கப்பெற்றார்கள் கிடாரென்கிறார்.

(பெற்றார்) தண்ணீர்நீனையாகப் பெற்ற ஸ்ரீவஸுஷேவரர்,
கெவகியாருடைய காலிலிட்ட- (கீனை) கிலங்கு, (கழல்) நிற்கும்
படியாக, (பேர்த்து) வாரிவடித்தினின்றும் பேர்த்து இங்கே
சூனினுப்பவந்தவகரித்து, அவ்வளவில்நிலாமல். (நர்) அழகு
க்குகலிதீயமாய், கண்ணலேமுகத் ததூலவிக்கலாம்படியான-
(குறளுநவாய்) வாரிதவெடித்தை யுடையனாய், சூழிகனான
ஐந்தினைகெருக்குகையாலே- (செற்றார்) தனக்குமுதலான
சுமாவலிபோல்வார், என்னதென்று சுலரிநித்திருந்த- (படி)
வகுதியை, (கடந்த) சுநாயாமென அளந்தகொண்டவனாய்-
அந்தால்வந்த ஸ்ரீதிபுகஷித்தாலே- (செம்) சிவந்த, (கண்)
திருக்கண்களை யுடையனாய், (மால்) சூழிதவூரூழினவனு
டைய, (நல்) அழகிய (தாமரைமலர்) தாமரைப்பூப்போலேயிருக்-
கிற, (சே) சிவந்த, (அடிபைய) திருவடிகளை, இன்னீர்மையேறிப்
பாயாத, (வானவர்) ஸ்ராவஸுவத்திலேவகித்திற ஐந்திராடிபெவ

மு—கைகூப்பிடு* திரைமலர்கொண்டெத்தவராம்கின்று. (உ௦)

கின்றுவிடமங்கை நீரோற்றுமுடிவாய்* சென்றுதிசைபளந்த
செங்கண்மாற்கு*—என்றும்படையாழிபுள்ளுந்தி பாம்பனைபான்
பாதம்* அடையாழி நெஞ்சே அறி. (உ௧)

தெகள், இச்செயலுக்குத்தோற்று. (கைகூப்புகின்று) சுழலி
வம்பத்தைப்பண்ணி, (நிறை) தொடைவாய்த்திருந்துன்ன, (மல
ர்கொண்டு) செங்கிப்பூக்களைப் பணிமாறிக்கொண்டு, (எத்துவ
ராம்) ஹோசும்பண்ணி சூழையிக்கப்பெறுவர்களாம்.

பாவினென்றாமே இழப்போ! மென்று வெறுக்கிறார். (உ௦)

இருபத்தேரோர்ப்பாட்டு.

அ—அவன்பெருமைபைப்பார்த்துப் சிறகாவிபாதே சூழிதவா
ஹோவென்கவலுமாவன் என்றரிந்து அவன்றிருவடிக்கைக்கிடப்
பார்க்கடாப் நெஞ்சே? யென்கிறார்.

(சென்று) கிணாவலியறுவாடித்தவையும் நடந்துசென்று
அவன்முன்னே 'சுவிதகம்பெற்றன்றிப்போகேன்' என்றமலை
யாளர்வளைப்புப்போலே. (கின்று) சுவிதகம் தோற்றகின்று,
எல்லார்க்கும் குறைவறக்கொடுத்தப்போத்த. (அம்மை) அழகி
யதிருக்கையிலே (திலம்) ஹரிதியை, (நீரோற்று) நீரோற்றவா
றிக் கொண்டு, ஓரடிக்கு அவனைச் சிறைபிட்டுவைப்பதாக—(மு
டிவாய்) மூன்றுதிருவடிகளாலே, (திசை) திக்குக்கொடேக
டின வாகவொகாக்கினையும், (அனந்த) அனந்துகொண்டவ
னும், அத்தல்லவந்த ஹவிதகவடித்தாலே, (செம்) சிவந்த
(கண்) திருக்கண்களையுடையனுமான, (மாற்கு) வாவாயிக
னுக்கு, (என்றும்) வாவாயிகவத்திலும், (படை) நகணவாரி
காமானடிவாயாயும், (ஆழி) திருவாழி, (ஊர்) மேற்கொ
ண்டெடத்திற வாகவதம், (புள்) பெரிபதிருவடி, (பாம்பு)
திருவனந்தாழ்வானை, (அணையான்) படுக்கையாகவுடையவனாக
யாலே சூழிதவாஹோவென்கவலுமாவனவனுடைய, (பா
தம்) திருவடிகளை, (அடை) கட்டியமனாவலிக்கப்பார், (ஆழி
நெஞ்சே) ஹோவென்கவலுமாவன நெஞ்சே? இத்தந்தலலக்கவார்த்
தையென்றிராதே—(அறி) நன்றாகவாய்ப்புண்ணு. (உ௧)

மூ—அறியுமுலகெல்லாம் யானேயுமல்லேன்* பொற்கொள்ளி
றைபுவனமுந்தாய்*- வெறிகமழும் கம்பேப்மென்தோளிகடை
வெண்ணெயுண்டாயைத்*தாம்பேகொண்டார்த்ததழும்பு (உஉ)
தழும்பிருந்த சார்ங்க

இருபத்திரண்டாம்பாட்டு.

அ—தீர்வும்மை 'சூழிதலுடுநெடுவகவுலாவன்' என்றறி
ந்தபு.பெய்களையென்ன; நானொருவனுமேயேய் கொகமடைய
வயியாரோ வென்கொர்.

விசுவபுடும்போலே. (பொற்கொள்) தாதுவண்புமான
(சிறை) சிறைகையுடைய, (உஉணம்) பெரியதருவடியை, (உஉந்
தாய்) நடத்தும்ஹுவாவனும், பிள்ளை அணங்காசபடி வுமாய்
பூவுத்தாவே கங்காரித்தக் கொண்டிருக்கையாலே, (வெறி)
வாரிசென், (கமழும்) அலைபெறியாசிற்பாளாய், பசுமைக்கும்
சுற்றுடைமைக்கும் ஒழுக்குகிக்கும். (காம்புஷம்மெல்) வேய்
பொலையாய் அதில்வாவுதமான கோடிவத்தையுடைய, (தோ
ளி) தோளையுடையனமான யசொடுபெட்டிராட்டி, (கடை)
உடம்புநோவக்கடந்து திரட்டிவைத்த, (வெண்ணெய்) வெ
ண்ணெயை, (உண்டாயை) அமுதுசெய்தருளினவுள்ளை, (தாம்
பேகொண்டு) கைக்கெட்டிற்றொரு அறுதற்றும்பையேகொண்டு
(ஆர்த்த) உறைக்கக்கட்டுகையால்வந்த, (தழும்பு) தழும்பு, (யா
னேயுமல்லேன்) நானொருவனுமேயல்லேன், (உலகெல்லாம்)
நாட்டங்க, (அறியும்) அறிவுக்கான்.

உவணமென்று- பருத்துக்குப்பேர். (உஉ)

இருபத்துமூன்றாம்பாட்டு.

அ—காம்பிலுக்கு அஞ்சுகையாவதென், கட்டுண்டுகையாவ
தென், அதைப் பிந்தாடறிகையாவதென்னென்று அத்தை
றைக்கப்புகான், ஒருதழும்பாகிலன்றோ மறைக்கலாவது உன்
னுடம்படங்கலும் சூழிதர்காய்க்கு செங்கையால்வந்த தாமம்
பன்றோ?வென்கொர்.

(அம்) அழகிய, (கை) திருகையானது, (சார்ங்கம்)

மூ—நாண்தோய்தவாம ந்நைக* தழும்பிருந்ததான் சகடஞ்
சாடி*. தழும்பிருந்தபூங் கோதைபாள்வெருவப் பொன்பெய
ரோன்மார் விடந்த* வீக்கோதவண்ணர் விரல். (உரு)

விரலொடு வாப்தோய்தவெண்ணெய் கண்டு* ஆட்சிஉர
லோ நெப்திணித்தநான்று* குரலோவா தேங்கி

ஸ்ரீஸாம்பத்தினுடைய, (நாண்தோய்தஆம்) நாணைவால்வந்த
(தழும்பிருந்த) தழும்பைச்சுமந்தன, (தான்) சுவிவாசகார
ரமான திருவடி களானவை, (சகடம்) சுவாசாரவிஷ்டமான
ஸகடத்தை, (சாடி) முறிந்துவிழும்படி உதைத்து, (தழும்பிரு
ந்த) அத்தா லெழுந்த தழும்பைச்சுமந்தன, (வீங்கு) கிளர்ந்து
(நுதம்) அலைபெய்ந்த கடல்போலேபிருந்துள்ள, (வண்ணர்)
வடிவையுடையவருடைய, (விரல், திருவால்) களானவை, (பூ)
அழகிய, (கோதையாள்) மயிர்முடியையுடைய பிராட்டி, என்
னாகத்தேடுகிறதோ என்று- (வெருவ) நடுங்கும்படியாக, (பொன்
பெயரோன்மார்வு) விரிவாண்டுமார்வை, (இடந்த) பிளந்துபொ
சுட்டத்தால்வந்த, (தழும்பிருந்த) தழும்பைச்சுமந்தன, விரல்த
ழும்பு கால்வழும்பு சைத்தழும்பு இவற்றை என்னுனே உன்னால்
மறைக்கும்படியென்கை. (உரு)

இருபத்துநாலாம்பாட்டு.

அ—நாம் வெண்ணெய்களவுகாணப்புக்குக் கட்டுண்டோமாக்
வேணுமோவென்ன, களவுகண்டு கட்டுண்டிருக்கும்படி அறியா
யோவென்கிறார்-

(விரலொடு) திருக்கையாலேஆன்னி, (வாப்தோய்த) தி
ருப்புபவந்திலேவைத்த, (வெண்ணெய்) வெண்ணெயை, அமு
துசெய்தருளுவதற்குமுன்னே- (கண்டு) வாயதுகையதாகக்
ண்டு, (ஆய்ச்சி) இடைச்சியானவன், களவுக்குப்பெருநிலைந்
(உரலொடு) உரலோடேயெடுத்து, (உறப்பினித்தநான்று) உறை
க்கக்கட்டினவன்று. (குரல்) கூப்பிடுகிறகூப்பிடு, (நுவாது) உச்
சிவிடுகிடாதபடி, வாப்பிட்டழமாட்டாமல். (ஏங்கி) விம்மல்பொ
ருமலாயேங்கிக்கொண்டு, அவ்வளவிலும் வெண்ணெயெற்கே

மு—கினைத்தபலார்காணாதிருத்திலேயே* ஒங்கோசுவண்ணு? உரை
உரைமேற்கொண்டென்னுன்னமோவாதே, ப்போதும்* வ
ரைமேல்மாதகமே போலத்* நிரைமேல்கிடந்தாண்க்கெண்டாணை
கேழலாட்டி, பூமி* இடந்தாணை யேத்தியெழும். (௨௫)

யிருக்கிறது அதுகனவுகாணும்படி எங்கினையென்று இத்தையே
(கினைத்து) உருவகினைத்துக்கொண்டு; (அபலார்) உன்னுளேபு
ண்பட்ட இடைப்பெண்களெல்லாரும், என்னதுக்கித்தானையும்
வேணும் என்று- (காண) சிரித்துக்கொண்டுவந்து காணும்படி
யாக, சூதாண்டிப்பாக்கொண்டு- (இருந்திலேயே) இருந்திலே
யே, கட்டுண்ணப்பெற்றவழித்தாலே- (நாத்தெங்கு) ஒதங்
கொடுத்தகடல்போன்ற, (வண்ணு) வடிவையுடையவனே? (உரை)
நீஇந்தை உண்மைபடிக்கச்சொல்லிக்காண்.

இவர்க்கு இவன்வடிவு காணவேணுமென்றும் வாடுதெ
கேட்டுவேணுமென்றும்போலே காணும் ஆகாச். (௨௬)

இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு.

அ—அவன்ஒவாதே அபூசபுழையக்கண்டு இவரும்ஒவாதே எத்
தத்தொடங்கொர்.

(உரைமேல்) ஒருமையின்மேலே, (மாதகமேபோல) ஒரு
மாதகமிருந்தாற்போலே, (உரைமேல்) ஸ்ரீஸங்கீதத்தா
லே அலைபெறிகிற திருப்பந்தகடலிலே, (கிடத்தாணை) கண்ண
ர்த்தருளினவனாய், கிடைக்காதிட்டிக்கைக்காக மரலிங்கமாய்
துணிலேவந்துதோற்றி- (கெண்டாணை) கிறாணுண்பினைந்துடெ
கட்டவனாய், (கேழலாய்) கிறாவராவமாய், பூவபத்திலே
கரைந்து சுவவிலியிலேயொட்டின- (பூமி) மூலியை, (இடந்
தாணை) இடந்தெடுத்துக்கொண்டேறினவனை, (என்) என்னுடை
ய் (உன்னம்) கிறுபுயமானது, (உரைமேற்கொண்டு) உரைக்கை
யிலே தூதாமாய்க்கொண்டு, (ஒவாது) உச்சிவிடுவதாதே, (பப்
போதும்) வடிவாகத்திலும், (ஏத்தி) இவ்வடிவாதங்களைச்
சொல்லிப்புகழ்ந்து, (எழும்) உஜ்வலிப்பதற்கும்.

‘உரைமேல்கொண்டு’ என்று மேலானதுகொண்டென்பது

மு—எழுவுவார்க்கொன்றா நின்றழாயனை* வழுவுவகை
னைந்துவைவால்* சொழுவுவர், வினைச்சுடரைநடுத்துவிக்கும்வேங்க
டமே, வரோ* மனச்சுடரைநுண்ணிடும்மனை. (உசு)

உசுகூடி மாள ஸுவங்களைக்கொண்டென்னவுபாம். *தேவலா
ய்க்கொண்டனைப் பூமிபிடர்தானை* என்று இச்சுடையுமிங்கே
பார்க்கொய்விதிபிலையொட்டின இத்தைமுதல்கேண்டு பின்னைஇட
ந்தெடுத்துக்கொண்டேறினபடியைச் சொல்லிற்றுவுபாம்(உரு)
இருபத்தாரூர்ப்பாட்டு.

அ—அவ்வவதாரங்களுக்கும் பிற்பாடராரூரிழவை வாரிவ
ரிக்கைக்காகத் திருமலையிலேவந்துவாணிவிதனுனென்கொருர்.
‘போற்றியென்றேற்றெழுவர்’ என்கிறபடியே எங்களுக்கு
சுவிதமான ஆயெழுபட்டத்தைத் தரலாகாதோவென்று
புறப்பொருத்துக்குக் கையேற்றக்கிளர்ந்து அது கைப்பட்ட
வாறே- (எழுவுவர்) விட்டகன்றபோம் வெண்பூயடாபி-களும்,
உன்சுதாமவம்பெண்டா எங்கனாதாவை சுதாமவித்துக்கொ
ண்டு ஒருகாலும். *உன்சுதவத்தலே விழியாதேயிருக்கும்படி
விடைகொள்ளுசகக்குத் திருக்கைச் சுறப்பிட்டருளவேணும்
என்று- (விடைகொள்வார்) விடைகொண்டுபோம் கெவ
லாபி-களும், (நன்) நிராகிரபமொழிமாண, (தழாயனை)
திருத்தழாயனே சுலோகனுய்ப் வாரிபூவுலகிதானை
னை, (வழுவுவகை) ஒருகாலும் விட்டெங்காதே கட்டிநின்ற
சுதாமவிக்கும் புகாரத்தை, (கினைந்து) சுதாமலயித்து
(வைகல்தொழுவார்) வவட்காலும் சுதாமவிக்கக்கடவர்க
ளாயிருக்கும் மமவலுரணாபி-களுமான இவ்வயிகாரிகளு
டைய, ததசுபுராணாஷாஷ-ப் புகிவெய்குமாண- (வினைச்சு
டரை) பாவாழியை, (நுத்துவிக்கும்) உருத்தெரியாதபடி சு
லிப்பிக்கும், (வேங்கடமே) திருமலையேகாணும், (வரோ)
சுபூஷபாவமபரண திசுலுரிநிகளுடைய, (மனச்சு
டரை) திருவுள்ளமாகிறகிளக்கை, அவன் சீலாதிமாணாநு
மவத்தன் புகுமெலையை வலிப்பித்தக்கொண்டு- (துண்டும்
மனை) பெருநிபாநிற்கும்மனை. (உசு)

குட—மலையாற் குடைகெறிந்து மாவாயினந்து* செலவால் மராமர
மேழ்செற்றது. கொலையாலைப் போர்க்கோடொசித்தனவும் பூங்
கருத்தம் சாங்கனவும்* கார்க்கோடு பற்றியான் கை. (உள)

இருபத்தெழம்பாட்டு.

அ—இங்கே எழுந்தருளிக் கிற திருவேங்கடமுடையானுடைய
தோளின் தடிப்பைக் கண்டபோதே சுவதாரங்களில் விநொயி
வடிந்ததைப் பொடிபடுத்தின வீரப்பாட்டங்களும் கண்ணா
மென்கரு—

உட்குள்வயதுவிடத்தே கல்வடிவத்தில் ரகசியமடமழி
பாதபடி- (மலையால்) கைக்கெட்டிற்றொரு மலையாலே (குடை)
குடைபிடிப்பாரைப்போலே, (கவித்து) மேதுமேலதாக மறி
ந்துரகித்து, தன்னைவிழுங்குவதாகவந்த- (மாவாய்) கெலி
கூகிற குதிரையினுடைய வாயை, (பிளந்து) இருபினவாகக்கி
ழித்துப்போகட்டு, ஸ்ரீபனத்துக்கு வளகானமாகவெடுத்த-
(செலவால், திருவில்லாலை, ஓராசிரிசனை விழுவலிப்புகைக்காக-
(மராமரமேழ்) மராமரங்களேழையும்; (செற்று) இழியச்செய்து
(கொலை) எதிர்த்தவர்களைக் கொன்றுவிழவிடும், (யானை) காவல
யாவியத்தினுடைய, (போர்) பொருகைக்குப் பாரிகாமான,
(கோடு, கொம்பு, (ஓர்த்தனவும்) பிடுங்கிப்போகட்டனவும், கண்
டார்க்கு சூகஷ்-மாம்படி- (பூங்குருத்தம்) முட்டாக்கிடப்பூத்
துக்கிடக்கிற குருத்தை, (சாத்தனவும்) வேர்பறியும்படி சள்ளி
கிழமிட்டனவும், குளிர்ந்துமுழங்குகிற ஸ்ரீவாவத்தாலே- (கார்)
வெவத்தோடொத்திருத்துள்ள, (கோடு) ஸ்ரீவாணஜகூத்தை,
(பற்றியான்) தடுத்தருளினவனுடைய, (கை) திருக்கைகள்கிடர்.

அன்றிக்கே- திருக்கையிலே ஸ்ரீவாணஜகூத்தைப் பிடித்த
போது, வெவத்தைப்பற்றியிருந்த சாவம்போலே இருக்கதே
ன்னவாமாம், (உள)

இருபத்தெழம்பாட்டு.

அ—திருமலைமேலே பெழுந்தருளிக் கிற திருவேங்கடமுடையா
ன் திருமேனியினே அழகுர் வெண்பாடிமும் ஸீலாடிமணங்க

மூ—கைய உலம்புரியும்நேமியும்* கார்வண்ணத்தையமலர்கள்நி
ன்னுகத்தான்*- செப்பமறையான் கின்னுத்தியான் மாமதின்குமன்
பெய்த* இறையான் கின்னுகத்திறை (உஅ)

இறையும்சிலனு மிருக்கம்புக்காற்றும்* அறையுனனுந்
செத்தியுமாவான்*- பிறை

ளும் சிழலிட்டுந் தோற்றுகின்றது கிடவென்கிறார் -

(உஅ) வெவம்பே வே ஸ்ரீஹரமான், (வண்ணத்த) வடி
வையுடைய, (ஐய) திரௌபிகவாய்வானவனே, உலம்பு
ரியும்- ஸ்ரீபாணஜமும், நேமியும்- திருவாழியும், கைய- தி
ருக்கககனில, உளவாசிராசின்றன்- மலர்மகள்- அலர்மேல்மங்
கையானவன், கின்- உன்னுடைய, ஆகத்தான்- திருமார்க்கு
“இறையும், அகநகில்லென்” என்று உரையாசின்ருள், செய்ய- உன்
னேஉள்ளபடிபோட்டும் செய்வையுடைய, மறையான்- வெடி
த்தைத்தகைந்து திரௌபிகமாதையுடைய ஸ்ரீஹரவானவன், கின்
னுத்தியான்- உன்னுடைய திருமேனியைப்பற்றி ஐயுலாசனான
சிராசின்ருள், மாமதின்குமன்- பெரியமதினையுடைய த்ரிவார
த்தை, ஈழமாட்டி- எந்த- எய்துவிழலிட்ட, இறையான்- ஸ்ரீ
நாலிராசியானாராயன், கின்னுகத்த- உன்திருமேனியில், இறை-
வனகொத்ததைப்பற்றி ஐயுலாசனானவனாகாசின்ருள். (உஅ)

இருபத்தொன்பதாய்த்.

அ—நெஞ்சே? உலையலுவிதிராசனாயிருக்கிற வவன்பெருமை
யை கினைத்துப்பிற்காசியாதே? அவன் சூழிகவாகுந்தி
டாய்? இத்தைநன்றாக வாய்ப்பென்னென்கிறார் -

வாசுவத்திலே வலவல்லுநிவந்தோற்ற வெழுந்தநிலி
ருக்கிற இறையும்- ஸ்ரீவெங்குணதாயனுமாய், நிலனும்- லு
ரியும், இருகிகம்பும்- பாப்பையுடைத்தான சூகாஸமும், காற்
றும்- வாயும், அறையுனனும் அகம்பெறிகிறதும், செத்
தியும்- சிவந்தித்தையுடைய தென்குணமும், மாகிற வனுவி
தாராஸ்தான தீவாலிவிதியை, ஆவான்- ஸ்ரீகாரதயா ஸ்ரீ
காசுடையனாயிருக்கிற பெருமையையுடையவன், பிறை-

மூ—மருப்பெல்லாபங்கண் மால்லாணபத்துயரங் காத்தளித்த*
செங்கண்மால் கண்டாய்நெறி. (உசு)

தெளிதாகவுள்ளத்தைச்செந்தீரீது* ஞானத், தெளிதாகுகள்
குணர்வாச்சிந்தை*— எளிதாகத்தாய்நாடுகன்றேபோல் தண்டுழா

பிறைபோலேயிருக்கிற மருப்பு- கொம்புபயம், பை ஜாதூமி
சுமான பசுமையுடைய, கண்- கண்ணையுமுடையனாய், மால்-
அடிமைசெய்கையிலே பெரும்புச்சுமையிருக்கிற, வானை-
புறமெல்லாபங்கண்ணுடைய, படு- முதலையின்கையிலே அகப்ப
ட்டுப்பட்ட துயரங்காத்த- ஓவத்தைப்பவரிணரித்து, வக
யில்பறித்த பூச்செய்யியழிவதற்குமுன்னே திருவடிக்கையிலே பணி
யாறிகித்துக்கொண்டு- அளித்த- ராகித்தருளின, செம்- வாழ்
ஞாலுவகமான சிவந்த, கண்- திருக்கண்களையுடைய, மால்க
ண்டாய்- விராஜன்கிடாய், தெளி- இத்தைஅழகுதரக வுலி
பண்ணு, 'மால்' என்று அரைகுறைத்தலைகுறைவவந்து நோற்
றினபடி. (உசு)

மூப்பதாம்பாட்டு.

அ—வழிகிரிக்கையில் போகாதபடி உதவ்வையியலித்துத் தி
ருவடிகளினுறவை அறிந்திருப்பார்க்கு அம்மேலுதானே வரப்
புரூபிற்றதபடி பற்றிக்கொண்டு சுதுவிலிவிடீமாப் அவனை
க்கிட்டுமென்கிறார்.

விஷயராமக்களாவுள்ள காலாஷும்போய். (தெளிதாக)
தெளியையுடைத்தாம்படிக்கீடாக, (உள்ளத்தை) கையுயத்தை
ஹவசுபுரணமாம்படி, (சென்றீது) செவ்வெறுத்தி, (ஞா
னம்) தலிஷபவதிராவிவாவண ஜோதத்தாலே, அவன்செ
ஷி நாமசெஷம் என்கிற. (தெளிதுதுக) தெளிவுண்டாம்படி
யாக, வாக்ஷாக்காரவய-கீழம்- (கன்குணர்வார்) கன்குண
ணர்ந்தி நக்குமவர்களுடைய, (சிக்கை) மேலானது, (எளிதாக)
வருத்தமற, கூடகிற்றபசுக்களையும் கணிசியாதே- (தாய்காடு)
தந்தாயைத் தேடிக்கொண்டுகிட்டம்; (கன்றுபோல்) கன்று
போலே, (தந்துழாபாள்) புறமொருமான திருத்தழாபாலே

மு—யானைக்கே* போய்நாடிக்கொள்ளும்புரிந்து. (௩௦)

புரிபொருளைப் பற்றி போப்பொன்னுழியேந்தி* யரியுருவுமா
ஞருவுமாகி* பெரியுருவவண்ணத்தான் மார்க்குடந்தமாவடிபே
யல்லான்* மற்றெண்ணத்தானுமோகிமை. (௩௧)

சுடாஹுதனாகையால் வருத்தசொஷியுமாய் கிராகியபொ
யுனமான எம்பெருமானுடைய, (அடிக்கே) திருவடிகளையே
வூகியுணரங்களைக் கணிசிபாதே. (புரிந்தபேய்) அங்கே சுவி
ராவமாய்க்கொண்டுபோய், (நாடிக்கொள்ளும்) தேடிக்கொள்
ளாசிற்றும், இதுகிழியும். (௩௦)

முப்பத்தோரம்பாட்டு.

அ—குழிச்சுவிஷயத்தில் அவனுக்குண்டான வாராகுஞ்சுவா
சுவுங்களை சுதாவஸ்யித்தால் வேறெப்பொருவிஷயத்தை கண்ண
காவமும் கிணக்கப்போமோவென்கிறார்.

(புரி) ஸ்ரீவாணஸ்துத்தை, (ஒருகை) ஒருதிருக்கைபா
லே (பற்றி) யரித்து, (ஒருகை) மற்றத்திருக்கையிலே, (நர்)
சுவிதீயமாய், (பொன்) ஸ்ரீகமணீயமான, (சூழி) திருவா
ழியை, (எந்தி) லரித்து, இவற்றைக்குவிஷயமில்லாதபடி- (சு)
ஞருவுமரியுருவுமாகி) நாகவலிவெண்க விரண்டெக்கும் சூ
ழியமான வடிவையுடையாய்க்கொண்டு, (எரிஉருவம்) சுழியி
னுடையவடிவுபோலே, ஏறிட்டுப் பார்க்கவொண்ணாத- (வண்
ணத்தான்) வடிவையுடையன விராணுனுடைய, (மார்வுஇ
டத்தி) மார்க்குடப்பெருகட்ட சூழிநாடித்தாலே, (மால்)
பூழிநாடிப்பக்கல் ஸ்ரீராமுனுனவனுடைய, (அடியல்லால்) தி
ருவடிகளைப்பொழிய, (இமை) ஓரகண்ணகாரமும், (மற்று) வே
அவிஷயத்தை, (எண்ணத்தான்சூமோ) கிணக்கத்தான்போமோ
அன்றிக்கே நெஞ்சைசுயுகூலரித்து வேறென்றை எண்ணப்
போமோ, இமை- இத்தையாவஸ்யித்துப்பார்என்றுமாம். (௩௧)

முப்பத்திரண்டாம்பாட்டு.

அ—ஸாஸுங்குகிறிற்சொல்லுகிற வாயநாநாஹாநங்களில் சுரு
யமில்லேபே யாகிலும் சொஷ்சொஷிதவ ரூபமான உளவை

மூ—இமையாதலென்று விருதாசனாகவி* மமைப்பொதிபு
லந்தனைத்தும்*. நமையாபல்நூற்றிணைப்பரணைவரே* ஆபிர
வாய் நாகத்திணையான் நகர். (௩௨)

நகரமருள் புரிந்துநான் முசுற்றிப்பூமேல்* பகரமறை
அந்தந்தர்களுக்கும் வாரிவடித்தைப் பூராவிக்கலாருங் கிவரெ
ன்கிருர்—

(இமையாத) ஜ்ஞாநஸங்கொலாவிதமான, (கண்ணல்)
செஞ்சென்னு முட்டண்ணலே, (இருள்) சுஜ்ஞாநமாநிற வல்லி
ருள், (அகல) விட்டுநீங்கும்படியாக, (நோக்கி) ஸுஸுராதிவ
வாஸுராதிவங்களை உள்படபுகழிட்டுத்து, (அமைபா) பெற்ற
விஷயங்களால் வயலாவிழைக்கக்கடவதன்றிக்கே யிருக்கிற,
(பொறியைத்தும்) யாஞ்ஞபுமான நொஞ்ஞாநிக னைத்தையும்,
(புலன்களைத்தும்) தலிஷயமான ஸாஸாநிகளைத்தையும், (நமை
யாபல்) தியலிபாமல், வஸஸ்யாஜ்ஞாநகோஞ்ஞாநாய்க்கொ
ண்டு- (அகத்து) ஹுபயத்தலே, (அணைப்பார்) அவனைவைத்
து சுதாஸாநிக்குமவர்கள், (ஆபிரவாய்) அவனைப்புகழுதைக்
கு ஆபிரம்காவையுடைய, (நாகத்திணையான்) திருவனந்தாழ்
வானைப் படுக்கையாகவுடைய வவெட்டாராணுடைய, (நகர்) கல
ங்கரப்பெருநகரை, (அணைவர்) சென்று கிட்டப்பெறுவர்.

அந்த வாயநாநுஜாதம் பண்ணுதார்க்கு வாரிவடித்
தைப்பூராவிக்கப்பெ.மோவென்றுமாம் அமைப்பொதிபுலன்
கள்' என்று தியலிக்கவரிதான விஷயெட்டியங்கனென்றுமாம்.

முப்பத்தமூன்றும்பாட்டு.

அ—எம்பெருமானை உள்ளீடாகக்கொள்ளாதேபண்ணும் வஸ
பூராவதாதி கல்காநுஜாதம் திஷ் பொஜநமென்கிருர்—

அத்தாங்கர்க்குக் கிட்டமானிகை, ட்ரிமாப்போலே. (பூமே
ல்) ஜ்ஞாநாதிபான திருநாமீகலத்திலே, (நான்முகற்கு) வதா
நிவானுக்கு, (நகரம்) இருப்பிடத்தை, (அருள்புரிந்து) சூ
வாஸாஸுரமாகப் பண்ணிக்கொடுத்து, (பகர) இவ்வரு
ளுள்ளார்களும் ஒதுவிக்கத்தக்கதாக. (மறை) கல்காநுஜாதமான

மு—பயந்தபண்பன்*—பெரியனைபெயுத்தியாற்சித்தியா தேநாதி யுருவெண்ணும்* அத்தியாலாம் பயளங்கென். (௩௩)

என்னொருவர்மெய்யென்ப ரேபூலதண்டாவினையிற்* முன் னொருவனுபமுகில்வண்ணு*—நின்னுருகிப்பெய்த்தாய்முலைத்தா ள்பேர்ந்திலாஸலபேநமர்க்க* னாய்த்தாய்முலைத்தவாறு. (௩௪)

மெய்த்தை: (பயந்த) உவகரித்த, (பண்பன்) வளமீலா ளிமாணங்களை யுடையகுணவனுடைய, (பெயரினை) அத்தமா ணங்களுக்கு வாங்கமான திருநாடுங்களை, (புத்தியால்சித்தியா து) நெறியால் சதாஸாயியாதே, (ஒதி) வாங்கிநாசுத்தாலே கிவித்து, (உருவெண்ணும்) இடகைகபற்றிக்கொண்டு சதா லித்திற, (அத்தியால்) ஸாய்யாவதுதாநி கடுபாதுஷாதங்க ளால், (அங்குளும்) அவ்விடத்திலுண்டான, (பயன்னை) ப்ரபொ ளகமேது. (௩௩)

முப்பத்துநாலும்பாட்டு.

அ—இவ்விஷயத்தில் தலைவனவகீதைய யுடையளங்கொண்டு அவனை யதாஸாயிக்கப்பெற்றவன் யொளொடுப்பிராட்டியென குத்தியுமே யன்றேவென்கொள்.

புனையத்திலழியாதபடி—(ஏபூலகு) வலுவொகங்களையும் (உண்டு) அமுதுசெய்து, (ஆவினையிற்) முகிழ்வினியாததோரலத் தனரினே. (முன்) ஒருபரிவருமில்லாத புனையவையத்தினே, (ஒருவன்ஆய) சவலஹாபனுக்கொண்டு கண்வளர்த்தருளின, (முதல்) காவலெவநிமையோமீமான, (வண்ணு) வடிவைவயுடையவனே, அற்றையிழவுதீர—(நின்) உனக்குவெவ்வித்து, (உரு கி) பரிவுடனே, (முலைத்தாள்) முலைத்து உகப்பித்தாநாயி ருத்து, [பேய்த்தாய்] பேய்த்தாயான பூதனையானவன், [பேர்ந்தில ன்] அவ்விடத்தினின்றும் போமாட்டாமல் மீணமாய்கிழந்தா ள், அத்தை—[பேர்] பெரிய, [அமர்க்கண்] வாராஹத்தியினே, [ஆய்த்தாய்] இடைத்தாயான யொளொடுப்பிராட்டி. அந் சாமல் அத்தவிஷத்துக்கு கடுகமாக—[முலைத்தவாறு] முலை தந்தவாகாத்தை, [ஒருவர்] அறிவுக்கு வலிகியரான வ்யாவ

மூ—ஆறியவன்கிலேயுயர்தமார்வத்தால், கூறியகுற்றமாத்கேள்
ளல்லை. தேறிகெடிபோயடி யடைதற்கன்றே* யிறைந்து
முடியான்படைத்த முரண். (௩௫)

வாராயாடிக்கொண்ட பிஷிகன், [மெம்பென்பர்] வாராயாடிமென்
றுசொல்லாதிதற்கன்; [என்] எங்கனே, கட்டில்லகண்டறிவதொ
ருவெஹையாகிலன்றே மெம்பென்னலாவது, சுவடிதவையுடனா
வாராயாடினாவதுக்கு அஞ்சுகிற யொராடுகெப்பிராட்டிவெஹ
ஹமு மொருவெஹையே! என்று விவராகிரார். (௩௬)

பூப்பத்தஞ்சாப்பாட்டு.

அ—இவருடைய வெஹத்தைக்கண்டவாதே அல்லாத தம்போ
ல்வார்வெஹம், பூரிகுகுலியுலாமாய்த் தோற்றி அத்தைப்பொ
றுத்த நவவேணுமென்று அவனை க்கெடுகொள்ளுகிறார்.

உனக்கு என்புகுருகிறதோலென்று பரிந்து வயிறெரியுப்ப
டி- ஆறிய- ஏறிமறித்த, அன்புநில் ஹதியின்றிக்கே, அடியார்.
பொஹையுடையகாரியாகிராயுடையருக்குமவர்கள், தம்- தந்தாமு
டைய, ஆர்வத்தால். வெஹத்தாலே, கூறுமலிக்கவேணும்
அடிமைசெய்யவேணும் என்றுப்போலே, கூறிய- ஸுப்யொஹ
கமஹ்யாகச்சொன்ன வாகெடுக்களை, நீ- குற்றத்தை நற்ற
மாகக்கொள்ளும் கூறிகாரியுடையவனாக, குற்றமாகக்கொள்ளல்.
குற்றமாகக்கொன்னாதொழியவேணும், அடுத்தகனேகரும்பு
என்று திருவுள்ளமாகி, நனாந்துமுடியான். பூரிகுகுலியு
ராவணன், படைத்த- வாய்வெடுக்கமாகப்பண்ணின, மு
ரண்- திருவினைப்பிரித்த மிகைச்செயலானது, கெடியோயடி-
கூறுகுகுலியுலாமாய்க்குறித்ததில் பண்ணும் வெஹை வகை
வாகைகளுக்கு எல்லையானவொண்ணாத பெருமையையுடைய
வுந்திருவடிகளை, தேறி- காதகூர்த்திலேதெனிக்ந்து, அடைத்
ற்கன்றே. ஸிவாவாகுனாக் கட்டுசைக்குடையாளிட்டதில்லை
போ? அன்றிக்கே, நீ தேறி பூவணைப் செய்தகுற்றத்தைக்குற்
றமாகக் கொன்னாதொழியவேணு பென்னவாயம், பூரிகுகு
லும் கூறுகுகுலாமாய்வலித்தால் கூறுகுகுலாமாயம் கூ
றுகுகுலாமாத் தட்டுண்டோவென்படி. (௩௭)

அ—முரண் பரிதொல்தற் காமென்றே, முன்னர்* தரணிதன்
தரகத்தானே*— திரணிபனைப்புண்ணிர்த் பள்ளுதிரற் பொன்
னாழிக்கைபால், நீ* மண்ணிரந்து கொண்டவகை* (ஈசு)
வகையறு

முப்பத்தாறுபாட்டு.

அ—இப்புகூறிய குற்றமாக்கொன்னல் என்று பொறைகொள்
ளமென்பதபடி தீதானே உன்னையழியமாறிவந்து காபட்டு
செப்தது வண்ணாரிகள்கோணைபப் போகக் உன்காக்கிக்
கொன்னாரென்று பார்த்தேமென்கிருர்.

முன்னம்- முன்பே, தரணி- உண்கமரணவாழியை, தன
தரகத்தானே- தன்னதாகத்தானே கூலிராதித்திருந்த, இரணி
யனை- விராணியை, புண்ணிரந்த- புண்படுத்திப்பினந்த, வன-
கூறிய, உதிரல் திருவுகிரோடேகூடியிருப்பதாய், பொன்- ஸு
கணையமான, ஆழி- திருவாழியைபுடைத்தான, கையால்- தி
ருக்கையாலே, நீ- மூலிப்பதியானதீ, மண்- வகுதியை, இர
ந்து- கூயிபுத்து, கொண்டவகை- அனந்துகொண்டவகாரம்-
“நதநெடும்” என்றபடியே தனவணக்கமறுத்திரியும் கணங்க
ரான, முரணவலி- வண்ணாரிகள் கோபனைமிதிக்கு, தொலை
தற்காமென்றே- அறுக்கலமென்றே.

இரப்புத்தொற்றின்ற வணமலுத்தையும் வடிவழிகையுங்கா
ட்டி காண்னைக்குன்றிருக்கும் மிறங்குதலைமீட்டு உனக்கேடா
ளாப்படி சேர்த்துக்கொள்ளுகக்காகவன்றோ வென்பபடி. (ஈசு)
முப்பத்தேழாம்பாட்டு.

அ—அங்கனே தன்னயி-கூவந்தோற்றவந்து என்னவன்றிக்கே
என்றுத்தன்னை கூயி-பார்க்கக்கொண்டு வவ-புக்கும் வவ-பு
காதத்திலும் குறையிக்கலாம்படி திருமலைமேலவந்து கிதூவ
ணிவிதனானென்கிருர்.

சூயாஃபாசு மூவகெசுவிதீ வுறான் ஸூயாஃபாசு ராதி
வேண பவகைப்பட்டிருக்கிற கசூயாபாசுஷாசு-க்களை
பும் வாரபாசுஷாசு-களை நோக்கித்தையும்; வகையறு

மு—தண்ணீர்விவாய்க்காராரும்* புறகநிளக்கும் பூம்புன்
 ஹேமேந்தி. * திசைநிலையில் வேதிய்கள்சென் றிவறஞ்சம்வேண்
 கட்டெ. * வெண்சக்காழறிய வாய் மாறுவந்தது. (கூற)

வரும்வரிமாவெயாணமுறார் மால்பாணை

அவ்வகை வரையறுக்கைக்குறப்பட்டாய், தண்ணீர்விவாய்-
 காராண்டிவாய்மான முவணம், வாய்க்காரன்- வாய்த்தி
 குக்கும், வேதிய்கள். வெண்தாதுபலிதூக்க னடங்கலும்,
 தாளும். வவக்காழும், சூராயெனவகாணமான. புறக
 னிளக்கும். யடுவலிவங்கையும், பூம்புனலும். பூவோடெக-
 னினனெத்தையும், ஈந்தி- யரித்துக்கொண்டு, பெரியநிருகா
 னுக்குப்போமாப்போலே, திசைநிலையில். வவக்கொழிக்க
 மாக, சென்று. எடுத்துவிட்டுச்சென்று, இறைஞ்சும்- சூழ
 விக்கும், வேண்டெ. திருமலையே, வாராகவாரித்திலே பூ
 விவணம்சுழிக்கும்படியாக. வெண்- வெணுத்திறத்தையுட
 வ, சங்கமுதிய- ஸ்ரீபாணையுந்த மெத்தநின், வாய்- நி
 ருப்பவனத்தையுடையனும், மால். சூழிதவூர்சூழ்ணை சூ
 லின், சூழிகாணத்ததுக்கு வகாணமானபெயர்மென்று, உ
 கந்தவூர். உகப்புடனேவகிக்கிறவூர். (கூற)

முப்பத்தெட்டாய்பாட்டு.

மு—இப்படி அவன்திருமலையிலே உகந்து கிதுவாவம்பண்ணு
 கையாலே இவரும் கசலாண்டியத்தாலே அங்குண்டான வ
 வாய் குறார் ஆனை அந்தைபெறிகைக்குக் கருகியானமணி,
 புறமுதலான வகாண்டிக்கையெல்லாம் அவனோபாதி பூ
 வுமாக நினைத்து மண்டியமாவலிக்கிறார்.

ஒருகாய்ப்பட்டற (ஊரும்) வெல்லாவண்ணாம்பண்ணு
 சிற்ப்பாய், (வரிஅரவம்) ஸ்கந்தியமான வகையையுடைத்தான
 வவக்கமானது, திருமலையில்லிந்தம் கிழியியுமது குடிப்பழி
 யர்க்கினைத்திருககும். (ஒன்றகுறவர்) விணுணரான குறவர்,
 புனத்திலவந்து பட்டெமெக்கிற. (மால், வவக்கொவரிமான,
 (யானை) ஆனைபுனது, மணிகாரின்மணியைத் கண்டுசெலித்து.

மு—பேரவெறிந்தபொமணியைக். காருடையமின்னென்றுபுந்
றகடபுமீவேங்கடமே, மேலகச* ரென்னென்றமாலதிடம். (நா)

இடந்ததுபுமியெடுத்தது

(பேரவறிந்த) மலைபேர்தாப்போலே பேர்த்துபோம்படியாக
எறிந்த, ஒருமலையிலே ஒருமலைதாக்கிண்ப்போலே யிருக்கும்.
(பெரு) பெருமைமையுடைய, (மணியை) மாணிக்கத்தை, யா
ணையின்கழப்பும் மணியின்புகரும் தன்னில் வாசினதோற்றத்தை
யாலே, (காருடையமின்னென்று) வெவத்தோடேகூடினதொ
ருமின்னுக்கருதி, தகடகாரமாவியான இடிக்குப் பயப்பட்டு
திடையுடையதமான, (புற்றுடையதும்) புற்றிலேசென்றுபு
வெயிச்சும் சிறப்பையுடைய, (வேங்கடமே) திருமலையே, கி
க்கரான டெவர்களன்றியே, (மேல) வயெட்டானகூடினதான,
(சுரர்) தித்யவாசுரிசுரர், (என்னென்ற) எங்கனதென்று மேல்
யிழுந்து, (மாலதிடம்) சுத்யவிலிவிட்டாயதாமவிக்கும்பொழுதும்.

‘என்னென்றமாலதிடம்’ என்று எங்கனது எங்கனது என்
று சுவிதியெயரிக்கைக்கு விஷயமான ஸ்ரீமதமென்றபடி. ‘எம்’
என்றிறயித்தை மாலைமேலேகூட்டி எங்களுக்கு ஸ்ரீமதமென்
னப்பட்ட வயெட்டானதான கிட மென்றுமாம், முற்பட
யொதுகெனக்கு மால் என்று சுவிதியெயர்த்தைச் சொல்
லுகிறது.

(நா)

புப்பத்தொக்பதாம்பாட்டு.

அ—மற்றுமுன்ன லிவெடுபொங்கனிற்சாட்டில் திருமலைக்கு இத்த
ணையேற்றமென்னென்ன; அனையெல்லாமொருதட்டும் இது
வொருதட்டென்னும்து அயன்மிறும்பெடுபொயன்றோ? திரு
மலையென்கிறார்.

(பேர்) பெரிய, (ஒதம்) துரைக்கிளர்த்தியையுடைய சடங்
போன்ற, (உண்ணர்) வடிவையுடையவர், வராவைவெய்தங்கொ
ண்டு பூவையத்திலேயுழுது, (இடந்தது) இடத்தெடுத்ததுக்கொ
ண்டேறினது, (பூமி) லுதி. க்ருஷ்ணவெய்தங்கொண்டு வலையா
வத்தைப் வாரிவாரிக்கைக்காக, (எடுத்தது) எடுத்தபரிந்து

மு—குன்றம்* கடந்ததுகஞ்சனைமுன்சஞ்சக*—கிடந்ததவும்
நீரோதயாக்கடலை நின்றதவும்வேங்கடமே* பெரோதவண்ணர்
பெரிது* (௩௩)

பெருவிற்பகழிக் குறவர்கைச்செத்தி* வெருவிப்புளந்
தறத்தவேழம்*—மிருகிகம்பில்மீன்வீழக்கண்டஞ்சும் வேங்கமே*
மேலகரர் கோன்விழக்

க்கொண்டுநின்றது, (குன்றம்) மொவலி—உவவ—தம், (முன்)
உறவிதேயமுறைத்து கலியநிலைத்த முந்தாலத்திலே (அஞ்சு)
கண்டகாக்கியிலே கடுங்கும்படியாக, (கஞ்சனை) கண்டனை, (க
டந்தது) சூகூழித்துமுடித்துவிட்டது, இவ்வவதாரங்களுக்குடி
யாக. (நீர்) மிக்கநீரையுடைத்தாய், (ஓதம்) அலைபெறிகிற
(மா) பெரிய, (சடல்) திருப்பாற்கடலிலே. (கிடந்தது) கண்
வளர்த்தருளிற்று, இங்கு ஆப்படியன்று; வாலுலாவதாரங்குறி
துமுள்ள முணவெழிதங்கடங்கலும் புகாரிக்கும்படி
உகப்புடனே என்றுமொக்க—(பெரிது) மிகவும், (நின்றது)
நின்றருளிற்று, (வேங்கடமே) திருமலைமீலேகடவர். (௩௪)

சுற்பதாய்ப்பட்டு.

அ—சூழிதவிரொயிதிரவநம்பண்ணி உகக்கு மிதுவேகிடர்
அவன் இங்குத்தை கிகுரவாஸத்துக்குப் பூபொருதமாக நனை
த்திருப்பதென்கிறார்.

‘சுவஸிஷுரிஷிதா’ என்கிறபடியே (௩௪) ஒருகையி
லெயெடுத்துப்பிடித்த, (பெருவில்) பெரியவிலையும், (பகழி)
வாயம்புகளையு முடையரான, (குறவர்) திருக்குறவர், மற்றக்
கையிலே வழியில் வெளிச்செறிப்புக்காசப்பிடித்த. (செம்) சி
வந்ததிறத்தை யுடைத்தான, (தி) குள்கெருப்பினொளிவழியே,
இவர்கள் கையும்விலும் பிடித்தருளுமாய்க்கொண்டு ஆயத்தப்
பட்டு வருகிறபடியைக்கண்டு, (வெருவி) கம்மைகளியவருகிற
ர்கள் என்றுமையப்பட்டு, ஒருக்காலும் இங்குவரக்கடவேரடல்
லோம் என்று—(புனம்துறத்த) புனத்தை வாயுலித்துப்போன,
(வேழம்) ஆணையானது, பேயமிடத்தன்னிலும்—(இரு) பரப்
பையுடைத்தான, (விசம்புல்) சூகாஸத்தினின்றும், (மீன்விழ)

மூ—கண்டுகத்தான்குன்று.

(சு)

குன்றனைபுற்றஞ் செயினுங்குணக்கொன்றா மின்னுமுந்
கெவென்னெஞ்சே. பென்றும்புறனுரைபேயாயினும் பொன்

நகரீரங்கன்விழ, (கண்டு) அதலதக்கண்டு, நமக்கு அவ்
வருகு ஓடிஇடவொண்ணாதபடி ஊரிலேயிலே நெடுப்பைவிழவி
ட்டார்கள் என்று அவ்வருகுபோகமாட்டாமல் புனத்திலேபுக
மாட்டாமல் நடுவேவின்று. (அஞ்சம்) நிற்கும்படியான, வே
ங்கடமே) திருமலைபே, (மேல்) முன்பொருகாகுத்திலே, (அ
சுரர்கோன்) ஸவாராராஜனென்று விருதுதித்திரிந்த விரா
ணன், (விழக்கண்டு) பிணமாய்கிழுத்துபோகக்கண்டு, சிறுக்
கன்விரொயிபேரடிப்பெற்றோம் என்று- (உகத்தான்) உகத்தல
வெட்டாரன், பின்புன்ன சூழிதவிரொயிகளையும் தீர்க்கவேணு
மென்றுவதிக்கிற, (குன்று) மலை.

(சு)

கார்பத்தோசாம்பாட்டு.

அ—இப்படி அவன் சூழிதவிரொயி நிரலதலீயனுதலும்
கொடிமேகெவ்வமான நமக்கு அவனைச்சென்றனுப்போமோ
என்று திருவுள்ளம்மயப்பட உனக்கு சூழிதவிரொயிமுன்
டாகவே அவன் நம்குற்றத்தை யடைய நற்றமாகக்கொன்றும்
அஞ்சவேண்டாவென்கிறார்.

என்வழியேஒழுகும்படி (என்) எனக்குப்பாக்கான, (நெ
ஞ்சே) நெஞ்சே, (என்றும்) லவக்காதத்திலும், லவறுடிய
யாகவன்றிக்கே கெவலும் வாழ்நோதுலிங்கமான- (புறனுரை
பேயாயினும்) புறப்பேச்சாலேயாகிலும், ஸவறுடியொருகைய
யும் ஸவறுடியமாம்படி பண்ணவற்றான- (பொன்னுழிக்கைபர
ன்திறன்) அழகிய திருவாழியும்கையுமான சேர்த்தியழகையு
டைய லவெட்டாரனிடையாட்டமாய், திருமாவடியாக (உ
ரையே) 'நகடுஜெயம்' என்னும்படியான சொல்லையே, (சுந்தி
த்து) சுதுவாயித்தக்கொண்டு, 'லுபிதொலி' என்னும்படி
(இது) நிறைபுரனுக்கொண்டிரு, (இன்றுமுதலாக) இவ்வா
காகுதிடுவெனமண்டான். இன்றுமுதலாக. (குன்றனை)

மு—குழிக்கைப்பரன்* நிற ஹனாரேய் செத்தித்திடு. (சக)

திருமதுரையிலிருந்து மட்டக்களத்துக்குத் திரும்பட்டே
நிச்சகாரெடுக்கொள்:- திருமகம்பேல்

மலையோசேல ஸ்ரீரங்கத்தால் சகிப்பிக்கவொண்ணாதபடி பெருத்த
உறைந்திருக்கிற, (குற்றம்) குற்றங்களை, (செடினும்) பத்தும்
பத்தாகச்செய்தாலும், சுகிரிபூவுகூலானான்- செய்தாரேல்
நன்றுசெய்தார், என்னும்படி- (குணங்கொள்ளும்) மூணமா
கக்கொள்ளும். (சக)

சாற்பத் திரண்டாம்ப? ட்டி.

அ—இப்படி ஞாபகத்தை ஐந்தாண்டுகளாக மீட்டி கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். 'தகவல்கள்' என்ற பத்திரிகை மூலமாகவும் அதை ஞாபகப்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்.

(பாலோதம்) திருப்பாற்கடலில் சிறுநீர்வழிகளானவை, ஸ்ரீ
உமாபாயம்படி அடைகுத்தவரைப்போலே- (சிந்த) நாலுபா
டும்கிதழிகிழ, (படம்) ஸ்ரீமஹாத்மாவே விகலிதமான மண்ண
க்களையுடைய, (நாகனை) திருவனந்தாமவானாகிற படுக்கையி
லே, (கிடந்த) பன்னிகொண்டிருக்கிற- (மல்) பெரிய, (நுதம்)
கடல்போலே ஸ்ரீஉமாபாய, (வண்ணர்) வடிவையுடையனான
வடிவெல்லாநுடைய, (திருமகன்கேல், பெரியபிராட்டியாட்டிமே
லே, சுதூலிநிலிவிடிமாச்செல்லுகிற, (மனம்) திருவுள்ளமா
னது, (திருமகனும்) குற்றத்தைப்பொறுத்திக்கும் பெரியபிரா
ட்டியாரும், (மண்மகனும்) பொறைவினையும் திறையான ஸ்ரீமாந்
திப்பிராட்டியாரும், குற்றங்களையெல்லாம் திருவுள்ளத்தைத்திறை
கொள்ளும்- (ஆம்மகனும்) மொழிகளெல்லாம் கீழெனையான
நடுக்கிப்பிராட்டியும், (சேர்ந்தால்) ஸாநாமாக வொழை
வித்தால், வுஷாஹாராமாழிகளோபாதி மொழிவகாரண
கொழியிலேவிந்து பிராட்டியோடே கலக்குமிடத்தில் 'வாஷ
ஆமாயமற அல்லாத பிராட்டியமார்தெடுத்துக் கைவிடுகையாலும்
அவர்களோடே கலக்குமிடத்தில் தன்முனைமீதும் இடையிலும்
கலந்துப்போலே பிராட்டி நினைத்திருக்கையாலும், (திருமகன்கேல்)

மூ—பாலோதஞ் சித்தப்புடனாகணகிடந்த* மாலோதவண்ணர் மனம், (சஉ)

மூ—மனமாகதீருமருணியுஞ்சாரா* தனமாயதானேகைகடும் புனமேயபூத்துழாபாணடிக்கே போதொடுநிரேர்தித்* தார்தொழாநிப்பர் தமர். (சஉ)

பெரியபராட்டியார்க்கே, (தீர்த்தவாறு) அற்றுத்தீர்த்தாயிருக்கிறபடி, (என்கொல்) என்னேதான், இத்தால்முவர்க்குமுண்டான வெண்காவுழும்சொன்னபடி. (சஉ)

நாற்பத்துமுன்றும்பாட்டு.

அ—பிராட்டிமார் நிகுவாவினிகாபிருக்கையாலே தங்கள் குற்றத்தைகினைத்துப் பிற்காலிக்கவேண்டுவதில்லை, இனிவாராபிவாநாராபிவமான வுதையிலே சாபிக்கவே விரொபிவமடும் தன்னடைபேகிட்டு நீங்குமென்கிறார்—

திருமேனியின்வாழ்த்தாலே, (புனம்மேய) தன்னிலத்தில்நின்றாப்போலே செவ்விபெற்று, (பு) பூந்த, (துழாயான்) திருத்துழாயாலே சங்குதான வாவெட்டாராணுடைய, (அடிக்கே) திருவடிகளுக்கே, அடிமைக்குக் கைதொடுமானமான; போதொடு- குட்டுநன்மாவைகளோடேநீராட்டுகைக்கு உவகாணமான, (நீர்) நன்னீரையும், (ஏந்தி) வாராபாமக யாரித்துக் கொண்டேன்று, தங்களைவிதிவெராநாராபிவமாக, (தமர்தாம்) சூழிதரானதாங்கள், (தொழாநிப்பார்) அடிமைசெய்யா நிப்பர்கள், இவர்கள் தூப்படிவகுத்த அடிமைசெய்யவே, (மனம்) சாநாவாயாதவாரிகாமான சித்தெடுப்பற்றிக்கிடக்கிற, (மாக) சந்திராமவிஷயராமம் முதலானபொஷங்களுடங்கலும், (திரும்) தன்னடைபேகிட்டுக்கழலும், அவற்றுக்கடியாய் (அரு) ஸூயதத்தால் பேரக்கவரிய, (வினையும்) உவ்வடிக்களும், (சாசா) கிட்டவாரது, கொக்கயெட்டாவகாணமாய் ஸாராபிவமான- (தனமாய) யதமாயிருக்கிற வாமாநாடிகளும் (தானேகைகடும்) தனக்குத்தானேவந்து கைபுருகும். (சஉ)

மு—தமருகந்தெவ்வுருவ மவ்வுருவத்தனே* தமருகந்தெப்
பேர் மற்றப்பேர்*— தமருகந்தெவ்வண்ணஞ் சித்தித்திமைபா
நிருப்பரே* அவ்வண்ண மாழியானும். (சச)

நாற்பத்துநல்லாம்பாட்டு.

அ—சூழிகர் இப்படி அடிமைசெய்யுமளவில் இவர்களுக்த
ராவநாரோடிகளை யுடையனாய்க்கொண்டு தன்னையமைத்து சி
வகாவதாராவதிவெண இங்கே அடிமைகொள்ளுமென்கிறார்.

தன்கருத்தறிந்து எடுத்துக்கொண்டும் (ஆழியான்) திரு
வாழிமுதலான லிபுபாரிகாரங்களை யுடையனான வவெவ்வுரு
வன், அவர்களைக்காற்கடைக்கொண்டு, (தமர்) இன்று வரலார
த்திலே தன்னைப்பற்றியிருக்கும் சூழிகரானவர்கள், லுண்
கராதிகளான ஓயுங்களாலே, (உகத்தது) உகந்துஎறியருள
ப்பண்ணினது, (எவ்வுருவம்) யாதொருவிழுவும், (அவ்வுருவம்)
அந்தவிழுவதை, சுலாபாரணமான விழுவத்தோபாதி,
(தானே) தானேசூழித்து (ஆம்) பாரிழுவியாகிற்கும்,
(மற்று) இப்படி அவர்களுக்த திருமேனியை விரும்புகிறவனான
றிக்கே (தமர்உகத்த) சூழிகர்உகத்துசாத்தின திருநாமம், (எ)
யாதொன்று, (அப்பேர்) அந்தத்திருநாமத்தை, தாராயணாதி
நாரிங்கனோபாதி, (ஆம்) தனக்குநாமமாக விநம்பாற்றும்,
(தமர்) சூழிகரானவர்கள், (உகத்து) உகந்துகொண்டு, (எவ்
வண்ணம்) மண்ணவெவ்விதாடிகளான யாதொருபுகாரத்தை,
(சித்தித்து) சந்தாவஸ்யித்து, (இனமயாறுபிரப்பர்) சுவ
ராகவாவெதபண்ணியிருப்பார்கள், (அவ்வண்ணமாம்) அந்த
ப்புகாரத்தையுடையனாகிற்கும்.

இப்படி தன்பெருமைபாரதே சூழிகருக்த ராவநா
லுண்ணவெவ்விதாடிகளைத் தானுடையனாய்க்கொண்டு சூழிக
ரைஅடிமைகொள்ளும் சுவகாவதாரத்தின் நீர்மைவினேற்றத்
தை சுதாவஸ்யித்து விளராகிறார். (சச)

நாற்பத்துநல்லாம்பாட்டு.

அ—இப்படியிருக்கிற வவன்நீர்மை ஸூகமடிகளுக்கும் நிமைஸ்
சுகிம. சென்கிறார்.

மூ—ஆமேயமரர்க்குநய, அதுநிற்க* காமேயநிற்கிற்போம் நன்
னெஞ்சே*— ஆமேயமாதவத் தோன்றும்பனிர்த வரனாக்கள்
நீன்முடிபைப்* பாதமத்தாலெண்ணினான் பண்பு. (சுடு)

(சுட்டுஞ்சே) என்னினையிலெகடக்கும் நல்லெஞ்சே, (ஆ
மேயமாதவத் தோன்றும்பனிர்த) திருநாங்கிலத்தந்தத் தன்
க்கு வரவாறுதமாக வுடையனப் பிழைவழிபடிக்கு உபகா
ணமான கவஸுஸுவாஹமான ஐதாதத்தையுடையனா ஸு
தூவினுடைய காந்திழை தலைமடுத்து எனக்குவரத்தாவேணும்
என்றுசூழியித்த, (வரனாக்கன்) வராயுடைய ராவன்னு
டைய, (நீன்) ஓங்கத்தையுடைத்தான, (முடிபை) தலைகளை,
புதுக்குப்பிடுகிண்டு இழமாந்து மேல்நிலைவதறியாமல் அந்த
ஸூதிர அவனுக்குவேண்டின வரங்களைக்கொடுப்பதாக ஒருப்
படுகிறவனவிலே ஒருவாறுபுக்கொண்டு அவன்முடியிலேவந்து
சூவிமைவித்து அவைகள் அறுப்புண்ணும் தலைகளென்னுமிட
த்தை, எனக்கு திராகிஸபமொழியான— (அப்பாதத்தால், அந்
தீத்திருவடிகளாலேநீறி, (எண்ணினான்) எண்ணிக்காட்டி அந்த
ஸூதிரவின் தலைத்தைப் வாரிவாரித்த வவெட்டாரனுடைய
(பண்பு) மூணங்களை, தங்கள்விலிதமறியாமல் சுருதலைத்தைத்
தும்புதுக்கொன்னக்கடவ, (அமரர்க்கு) ஸூதிராதிடுவர்களுக்கு
(அறியவாமே) அறியப்போமே, (அதுநிற்க) அதுகடக்கிடப்
(காமே) அவனருளாலே தெனியக்காணவல்ல காமே (அறிகிற
போம்) அறிகைக்கு ஸூதிராகாநின்றோம்.

பேளவுடைய ஸூதிராதிக்கள் மதிகெட்டு நிலம்அழுவாநிற்க
காமேஅவனை அறியப்புகாநின்றோமென்றுமாம். (சுடு)

சுரப்பத்தாரும்பாட்டு.

அ—ஸூதிராதிக்குவந்த சுருதலைத்தைப் வாரிவாரித்து ராகு
த்தவளவன்றிக்கே லொகமூரூமாய் விகாவுமான் அந்த
ஸூதிராவின் தலையைபறுத்து . ஸாவொபவந்தனும் கையும்
கவொமூமாய் இரந்து உண்டுநிர்த்த ரூபுததலைத்தைப்
வாரிவாரித்து ராகுத்தபடியை யருளிச்செய்குதா.

மூ—பண்புரித்தானமறையோன் சென்னிப்படியேற்ற* வெண்புரிதூம்மாப்பன்வினைதிரப்*. புண்புரித்தகூத்தான்ருன்பணிவார் கண்ட* ரமர்தம்போகத்தால் பூம்பயன்வார். (சக)

வாசிசருக்கி மதக்கனி நைந்திணையும்* சேரி

பண்புரித்த- ஸூரத்திலேலோக்காய், நான்மறையோன்- கீமாழிவெஃத்தாலே நானுவகைப்பட்டிருக்கிற வெஃத்தை யுரித்திருந்துள்ள ஸூரமர்வினுடைய, சென்னி- தலைபை, 'மவி ணைவாயுர்' 'மொடியா' என்கிறபடியே அனக்க, அவன் 'கவராய்' 'காவலியுலா' என்று சாநனரம்மரவிகக தலூவொவவகை யுய்க்கொண்டு- அவன் தலையோட்டிலே. படியேற்ற- நெடுங்காலம் இரந்துநிரித்தவரும், 'பூராயுதி' என்னுமிடத்தோற்ற, வெண்புரிதூல். வெணுத்தபூணுமையும், மாப்பன்- மாந்திலேயிட்டு விசீதவெண்ணுமாயிருக்கிற 'சூர'னுடைய, வினை- ஸூரமவதூராவமான வாவம், திர- விட்டுக்கும்படியாக, 'கவாமெருணவிசாரிதம்' என்கிறபடியே திருவுகிராலேசீதி, புண்புரித்த- ஸோலனோடு ரணஜகத்தை உபகரித்த ஆகத்தான்தான். திருமேனியையுடைய வவெட்டூரன்றிருவடிக்கை, பணிவர்- குறையிக்குமவர்கள், கண்டர்- கிடர், அமர்தம்போகத்தால். நிகுலுவிர்மொடியமான வரலெவெட்டியுய்த்தோடுகூட, பூமி- மூலியுவகைகெடுபான விவாவிவாதிபையும், ஆள்வார்- ஸூரயிதமாக அவிக்கிக்குமவர்கள்.

நாற்பத்தேழாம்பாட்டு,

அ-உட்டி-யங்களைவித்து வலியுய்யுதத்தை யுடையவர்களாய் அவனை குறையிப்பார்க்கல்லது- அவன்திருவடிக்கைக்கிட்ட மொண்ணுதென்றோர்-

(வாரி) மொடியுங்களான ஸூரமரிகளான ஜகத்தைக்கண்டு, கடுகமாற்றதல் நெடுககிடுதல் செட்டோதே நடுத்தாமான சூரத்திலே (கருக்கி) வங்கொலிப்பித்து, களித்தக் கண்டகண்டவிஷயங்களிலே காடுபாப்பதுதிரிகிற. (மதக்கனிறைந்திணையும்) 'நொசூரமிகளான தீதமங்களைந்தையும், (சேரி) விவய

மூ—திரியாமற் செந்நீர்தூக்*— கூரியமெய்ஞ்ஞானத்தா லுணர் வார்தாரண்பரே* மேலொருநான் கைந்நாகங்காத்தா ன்கழல், (சஎ)

கழ லொன்றெறித் தொருகை சுற்றி* போர்கைமேல் கழலுஞ்சாரநர்க ளஞ்ச*—

கங்காசிற குடிவிரும்புகளில், பண்டுபோலே கயிறுருவிவிட்டு (திரியாமல்) ஸ்ணுரிபாதபடியாக, பூசுவிஷயபூவணமாம் படி (செந்நீர்தூ) செவ்வேறுதறி, சுதாமிலாண்டிகமலமாக கூறுவித்த வாகுகூட்டத்திலே தெனிந்திருவூத் தனமாக முளைத்து ஸ்ணுவிவயாபாதித்தை யபாவாகுகூட்டிக்கும்படி (கூரிய) சுதாமிலாகுமாய், பெய்யவிஷயத்தை பூசுவிஷமாக முவிக்கையானே (மெய்ஞ்ஞானத்தால்) வாரிசுக்கூட்டமாக இருக் கிற ஸ்ணுவிவயாவணகூறுதத்தாலே, (உணர்வார்) அவனை உள் ளபடியுரை கூறினார்கள், (மேலொருநான்) பண்டொருநா ளிலே 'அடிமைசெய்யவேணும்' என்று மலிதிலெழுந்தாலே வுஷாவயபாசுக்கூட்டமாக கொடுப்பாக்கையிலேபுக்குத் துதிக்கை முழுத்தம்படி முதலையாலேபிடர்பட, (கைந்நாகங்காத்தான் கழல்) ஆமெனெழுந்தவனை விரொயிபைப்போக்கி அடிமை கொண்டுநகித்த வவெட்டாராணுடைய திருவடிகளை, (காண்பர்) கண்டநாமவிக்கப்பெறுவர்கள். (சஎ)

நாற்பத்தெட்டாம்பாட்டு.

அ—மெக்கு இவ்வருத்தொழில்களில் இழியவேண்டா தானேவ ன்து தன்னைத்தரும் ஸ்ணாவனன்றே வென்று அடின்படிபை யதாவஸித்து நெஞ்சே! நீ அவனை வீதிவடுவட்கமாக ஸ நாமவிக்கப்பாரென்றிருர்.

(ஒருகழல்) ஒருதிருவடியை, (எடுத்த) ஸ்ணுவிவாகங்க ளிலே செல்லவான்த்து, (ஒருகை) ஒருதிருக்கையிலே, பூசு காலரான ஸ்ணுவிவாகங்களை (சுற்றி) சுற்றப்பெறித்து, (ஸ் ணைக்கேல், மற்றையொருதிருக்கையின்மேலே, (கழலும்) வயி றமறுகிவரிவரிக்கிற, (காண்பர்கள்) கூறுகாலரானவெவர் களும் பூசுகாலரான ஸ்ணுவுகளும், (அஞ்ச) நடுங்கும்படி.

மு—அழகுஞ்செருநாழியேந்தினான் சேவடிக்கேசெல்லா* மருவாழி செஞ்சே? மசிழ். (சஅ)

மசியலகொன்றேபோல் மாறும்பல்பாக்கை* நெழிமுடியல் கிற்பார்க்கல்லால்*. முசிழ்கிரித்தசோதிபோற்றினுந்துஞ் சுடர் பொன்னெடுமுடி* பெம்

கீடாக, (அழகும்) பூதிவகித்தின்மேலே அழகியும்மு கிற, (செரு) பாடிவாழ்தமான, (ஆழி) திருவாழிணை, (ஏந்தினான்) யுரித்தவனெழுநாளுடைய, (சேவடிக்கேசெல்ல) சூழிதிரிஞ்சத்தனிடமே எல்லையாகவளரும் திருவடிக்கனிலேகட்டும்படி, (ஆழிசெஞ்சே) அளவுடைபெஞ்சே? (மருடி) திரைநாமாகப்பொருதப்பார், அது தேவையாகாதபடி (மசிழ்) மசிழ்வதுஞ்செய், பூதிவடுவடிகளாக வாவுகெடுபண்ணென்ற படி. சேவடி- சிவந்தவடிபென்றுமாம். (சஅ)

நாற்பத்தொன்பதாட்டி.

அ—எல்லாம்செய்தாழும் புகழ்க்ஞாபுதங்களில் விரகிழறந்து அவனை சூழியிப்பார்க்கல்லது அவனைக்காண முடியாதென்கிறார்.

(மசிழலகொன்றேபோல்) மனிதத்தில் தீவானதுலேவைக்கப்பட்டதொரு மசிழலகு காணிவாழத்திலும் கொழிவாழத்திலும் மாறிமாறிகிற்குமாப்போலே, உமவகலலாகவந்தாலே கருதாமாணமாக உவாவவாடுபெணை (மாறும்) மாறிமாறிவரக்கடவ, ஸூழிவாழிவிலீலிகாணமாக (பல்பாக்கை) பலவகைப்பட்டவாரீசங்கள், (நெழி) தன்னையே விட்டுநிற்கும்படியாக, ஜோதவகிடுவொடியு வலவாடிநாடுபெணை (முயல்சிற்பார்க்கல்லால்) யதும்பண்ணுமலர்களுக்கல்லது, (முசிழ்கிரித்த) விகவிகழுவாடுவமான, (சோதிபோல்) தென்கைப்போலே. (தோன்றும்) தோற்றகிற, (சுடர்) தென்கைபுடைத்தாய், (பொன்) ஸூழிவாழியாய், (நெடு) சூழிராஜுவாழியகமான, (முடி) திருவகிடுவகித்தையுடையாய், (எம்) எல்லார்க்கும் என்னுடையவென்று முறைசெய்திப்பற்றலாக

மூ—மாத் தாண்பார்க்கு மரிது. (சக)

அரியபுலனைத்தடக்கெய்மலர்கொண்டு ஆர்வம்புரியபரிசு
இறப்புக்கில். பெரியனும்தாற்றாதுவிற்திருத்த மாவலிபால்
உண்கைகீ ரேற்றாண்கொண்பதெனினது. (100)

ப்படி, (ஆதி) வாவகாரணமொதுகுன வாவெட்டாரன்,
(காண்பார்க்கும்) செவனம் காணவேணுமென்றிருப்பார்க்கும்,
(அரிது) அரியனாகிருக்கும். (சக)

ஐம்பதாம்பாட்டு.

அ—ஊதாவிஷயவாழ்ந்து வெறுவாழ்வாரமாக சூழ
யிக்குமவர்களுக்கு அவனைக்காணச் சாடவெனினதென்கிறார்.

(அரிய) நியதிக்கவரிதான, (புலனைந்து) நெருக்கி அரி
நெருக்கியங்களைத்தையும், ஊதாவிஷயங்கள் போகாதபடி
(அடக்கி) நியதித்து அங்குத்தைக்கு பொருமாப்படி (ஆய்)
மயிர்ப்புழுவறசோதுத்த, (மலர்) செவவிப்பூக்களை, (கொண்டு)
வாவாதித்துக்கொண்டு, (ஆர்வம்புரிய) வெறுவாழ்வாரமான
(பரிசினால்) புகாரத்தாலே, சுவிதவிஷயத்தை யனைக்கு
மாப்போலே (புல்லில்) மொழாவிவமாக சூழயிக்கு, (பெ
ரியனுப்) ஈரப்பாணிலுங்காட்டில் தன்னைப்பெருக்க நினைத்தி
ருக்குமவனுய், (மாற்றாது) சுயிதகளுக்குக்கொடுக்கும் கொ
டைவிலொன்றும் மாறாமல், 'வாவட்டாராதம்பண்ணக்கடவன்
என்று (விற்திருத்த) தன்வேறுபாடுதோற்ற விற்திருத்த, (யா
வலிபால்) விவாதிப்பக்களிலே, கொடுக்கக்கொடுக்கப் பூரிக்கி
ற (வண்ணை) அழகியிருக்கையிலே, தான்வாதிப்பாப்பச்செ
ன்று (நீரேற்றாண) நீரையேற்று மன்கொண்டவனை, (காண
பது) கண்டதாமலிக்கை, (எனினது) சாலவெனிதாயிருக்கும் (100)

ஐம்பத்தோராம்பாட்டு.

அ—இனிதாத்திருதாரித்தை வாயாலேசொல்லவே பூஜிதாடி
னுக்கு விரொயியைப்போக்கித் தன்னைக் கொடுத்தாப்போலே
நமக்கு விரொயியைப்போக்கித் தன்னை நமக்குத் தந்தருளு
மென்கிறார்.

மூ—எளிதிலிரண்டாயுங் கான்பதற்குண்ணுள்ளக் தெனியத் தெனிக்தொழிபுஞ்செய்வே*. கனியில்பொருத்தாவனைப்பொருத்தாயிதா* கிருந்தான் நிரும மென். (66)

எண்மர் பதினொருவர்

(என்னுள்ளம்) எனக்குவியெயமானநெஞ்சே? காணவே னுமென்ன மனியுடையதாய்க்கு- (எளிது) சுதிரலுடைய மான, (இரண்டாயும்) திருவடிசுநீண்டையும் (கான்பதற்கு) கண்டதாமலிக்கைக்கு, கீழ்ச்சிதா க விஷயகருஷ்யமற்று (தெனிய) கிடு-கருமா, அகன்மேலெழவன்றிக்கே திருவுண்மத் தோடெ (செய்வே) செய்கிதாக, நான்முன்புபண்ணின பூராதிக் குவியுபரவென்களில் (தெனிக்தொழியும்) சுதிரலுடைய பிழிதும், ஆனபின்பு (கனியில்) வரவகாழிகளால்வந்த செருக்கையுடையனும், 'நமசிவாய' என்று (பொருத்தாவனை) தன்னைக்கிட்மோமென்றிருத்த விராணுனை, (பொருத்தவற்று) பொருதமுடிக்கையிலே ஒருப்பட்டு, அயன்வரத்துக்குள்ளடங்காத (அரியாய்) நரலரிவெயவெத்ததை யுடையனும்பக்கொண்டு, பூமாதிரொயிபயக் கைதொட்டழித்த சூழ்மாதத்தாலே (இருந்தான்) ஸுபூகிவிக்ருயிருத்த வலவெயுரானுடைய, சூழ்மாதவாழ்மாதமணங்களுக்கு வாவகமான (திருநாமம்) திருநாமிக்களை, நவ்யுமெகயாலே நெஞ்சிலே பூற்றிருக்கும்படி (எண்) சுதாமலாயி, பின்னைகம்கையிலும் பிறர்கையிலும் நம்மை விட்டுக்கொடாநென்னுகருத்து, எளிதில். எளிதல்லாத ஸுமமல்லாத விரண்டுதிருவடிகளென்னுதல், என்னுள்ளம்-என்னுள்ளமே? பென்று ஸுமமாயி. (66)

இப்பத்திரண்டாம்பாட்டு.

அ—நமக்கு அகன்மேற்சொல்லாவிடில் கீவிக்கவரிதொவெண்ண லுத்தாயிகளான சுபிகாரிவாராஷ்க டைங்கலும் அவனை யாபுறயித்தன்றோ தங்களையகாரங்களைப் பூண்டகட்டிக்கொள்ளு கிறது நமக்குப்பின்னைச் சொல்லவேணுமோவென்கிருர்.

(எண்மர்) சுவிவலுக்களும், (பதினொருவர்) வளகாடிய

மூ—பரதுவகோரி நுவல்* வண்ணமலரேர் திவைகளும்*. எண்
னியொருமலைபாற் பரவியோவாரதெப்போதூர்* திருமாவே
லகதொழுவர் சென்று. (100)

சென்றுந்ஞடையா மிருத்தாற்சிக்காசனமாம்* தின்னும்

ராஜார்களும், (நாதுவர்) கிராமபாதிதிகளும், (ஓர்) சுவிதீ
யமான, (இருவர்) சுபநிதிகளிருவரும், (வண்ணம்) நானாவ
ண-மான், (மலர்) வுஷ்டங்களை, (ஏந்தி) யரித்துக்கொண்டு
(வயதலும்) வயதகாலங்களிலும், (கண்ணி) வந்துகட்டி, (ஒ
ரு) சுவிதீயமான, (மாணியால்) ஸ்ரீவாராஷ்வராகாதிவ
ருஷங்களைக்கொண்டு, (பரவி) அடைவுகெடப்புகழ்ந்து, (எப்
போதும்) எல்லாக்காலத்திலும், (ஒவ்வாறு) உச்சிவிடுவிடாதே,
சுவிதிகளைக் வடிபிடுக்கும் வடிக்கெயான (திரு) பெரியபு
ராட்டியாரோடே கூடியிருக்கிற, (மாண) வயவெ-ஸ்வரண
(சென்று) லாஜாநத்தைத் தறந்துசென்று, (கைதொழுவர்)
கிட்டிசுபுலிப்பர்கள்.

ஐம்பத்துமூன்றாம் பாட்டு.

அ-ஹாபுபெயாஜிதத்துக்கு மடிபேற்கும் ஈரிடாநிகள் சூழ
யிற்கும்படிபை யநூலாப்பித்து உன்வெதுப்படங்கும்படி சூ
துபுபெயாஜிதராய் சாவிநாதமயாநிதராய் சததபுவெலா
விதமான வடிவெடுத்தக்கெண்ணி அடிமைசெய்யக்கடவ நி
துவலுரிசுக்குத் தலைவனுன திருவனந்தாமலான் அங்குந்
தைக்கு அடிமைசெய்யும்படியை யநூலவிக்கிறார்.

(திரு) பெரியகிராப்படியாசோடே திருவாய்மொழியை
கற்ற, மாந்தி-வெவ்விதமானதுக்கு, அவனுமவருங்கடக் கண்
ணற்றத்தகைத்துப் பரிமாறுகைக்கு யொழிமான வடிவையு
டைய, அரவு- திருவணந்தாழ்வான், உகப்புக்குப்போக்குவீடாக-
சென்றால். அவன் உலாவியருளப்புகால், மறைவெய்தில்படா
தபடி- குடையாம்- குடையாம், இருத்தால்- சன்னிவெ
யாலே பெழுத்தருளியிருத்தால், செங்காசனமாம்- ஐயுலியு
லையமாம், நின்றால்- ஐயுலையார்லே எழுத்தருளியின்றால்

மு—மரவடியாம் நீள்கடலுள்*— என்றும்புணையாம் மணியினக்
கடம்பூம்பட்டாம்பூங்குமணையாள்* திருமாத்கரவு. (௩௩)

அரவ மடல்வேழ மான் குருந்தம் புள்வாய்* குரவை
குடம்முலைமற்குன்றம்*—

மரவடியாம். திருவடிகளைகளாம், நீள்— பரப்பபுடைத்தான
கடலுள்— கடலிலே கண்வளர்த்தருளும்போதைக்கு, என்றும்—
வயக்காதத்திலும். புணையாம்— திருப்பரணிமெந்தையாம், ஏதே
னுமொன்றை விளக்கிவிடக்காண வலெய்க்கிதமானபோது—
மணியினக்காம். மெய்க்கிதமானம், சாத்தியருளத் திருப்பரியட்
டமெய்க்கிதமான வலெய்த்தில். பூம்பட்டாம்— வாய்வாய்
மான அழகியிருப்பரியட்டாம், சாத்தியருளியோதைக்குப்
குரவையார் சிறுபாது என்னும்படி. புங்குமணையாம். தழுவ
ணையாம். (௩௩)

மும்பத்தாலாம்பாட்டு.

அ—இப்படி தன்னினைவுக்கேடாக அடிமைசெய்யும் திருவணர்
தாழ்வானுந் படுக்கையைவிட்டு இவ்வேகவந்தவதரித்துக் களை
மடுக்கித் தன்வினாவினையை நோக்கும்படியை யநுபவிக்கிறார்—

செங்கண். வாய்வாய்க்காணான, அவன்— அந்தவயவெய்க்
பூரான், காதின்றி— மறைக்கின்றிக்கே, வயவெய்க்காணான
விமம்படி— அரவு. காலெயனுகிறவயவெய்த்தை, விட்டு— விட்ட
டித்து, அடல்— யுவெய்க்காவமான, வேழம்— காவலுபாலீய
த்தை, இயித்து— முறித்துவிழவிட்டு, ஆன்— பக்களை, மே
ய்த்து— குறைவற்றமெய்த்து, குருந்தம்— குருந்தத்தை, ஒளிந்து—
இணங்கிப்பொய்த்து, புள்வாய்— வனாவாய்நுடைபவையை,
கிண்டு— கழித்து, இடைப்பெண்களேயே, குரவையோத்து—
திருக்குரவையோத்து, வெண்புயக்கெருக்குருப் போக்குவி
ட்டு, குடமடி— குடமெடுத்தடி, முழையுண்டு— கலையவந்த பூத
னைமுழையை பூரான்வலவிதமாகவுண்டு. மல்— கண்டன் ஏகிற்று
ச்செய்வனேன்றெதிர்த்தவந்த மல்லன், அட்டு— முடித்து,
வயவெய்த்தைப் வடிகழரிக்காக்காக, குருந்தம்— கொவயெய்க்க

மு—கரணின் திமிட்டி துத்துமேப்த் தொடுத்துகிண்டு கோத்தாடி புண்டு* அட்டெடுத்த செங்கண்ணன். (இச)

அயன் றமரேவண்ணையரா தோடெங்கோ* எனவன்றமரேயெ ன்றெழிவதல்லல்*. நமன்ற உராலாராடப்பட்டறியார்கண்ணு ராவணமேல் பேராயத் காட்டார் டேர். (இஹ)

வயக்கத்தை, எடுத்த. எடுத்ததுமுதலான இச்செயல் களானவை பிருந்தபடி யென்னென்று விவராயதாமணிக்கிறார், இது கிரைகிரை என்று தமிழ்ச்செல்லுய்க்கணம். (இச)

ஐம்பத்தஞ்சாம்பாட்டு.

அ—அயன் துப்படி சூழிகரைக் கண்ணிலே வேண்ணையிட்டு கோக்கி தகிலராலியுன்போக்கும் ஸ்ரீலாவணியிருக்க ஆர் தான் இவர்களைக் கண்டகொண்டு சிவக்கப்ப ரக்கவல்லாரொன்றார்.

அயன். அத்தவயெட்டாரணுக்கு, சுதாசுலோகராயப்போ ரும். தமர்- சூழிகரையன்வர்க்கு, எவண்ணையராகிலும். சாக்- சூகரண சூகரண ராடுவமான எத்தத்தொழிலுபடைய ராலுக்காலுமும் எங்கோனடந்தமரே- எங்களுக்கு ஸ்ரீ யான அ. தவயெட்டாரணு சூழித்த கைவாயுமூரிக னிடே, என்று. என்று அவர்களைக் கொண்டாடி, ஒழிவதல்லல்- தங்களைக்கொண்டு கடர்கப்போமித்தனைபொழிய, ஆரவண மேல்- திருவரவணிடிலே வயிக்கக்கட்டாது, பேராயற்கு. இடைத்தனத்தில் தனக்கொத்தாடிலை என்னுப்படி அதுவெ, பாதுகான் சூழிணுக்கு, ஆட்டார்- அருமைபுக்கிருக்கும் பூரிவெழுவர்களை, தங்களைஉன்றிக்கே, பேர்- தங்கம்பேரு க்குட, காட்டார்காயட்டாராய்கைக்கு, நமன். அயனுடைய ஆளாயிருக்கிற பரிணுக்கு, தமரால் சுதாசுலோகராயிருக்கிற க்களல், ஆராயப்பட்டறியார்கண்ணர். ஆராயப்பட்டறியார்க்குமர், ஐம்பத்தாரும்பாட்டு.

அ—அயன்றிதநாமங்களை யடைவுகெடச்சொல்லிப்போ யத்த னையல்லவ லவெட்டாரான் ஸ்ரீலாவம் ஆர்க்கும் பாரிவெழிக்க வரிதென்னுக்கு.

மூ—செர்வான்* நயக்கின்ற நன்மால்கொண்டு நமோநாரண
வென்னுஞ்* சொன்மால்கற்றேன் னொழுது; (௩௭)

தொழுதுமல்கொண்டு தூபங்கையேத்தி* பெழுதுமெழு
வாழிநெஞ்சே*— பழுதின்றிமத்திரங்கன்கற்பனவு மாஷயே
கைதொழுவான்*

(செர்வான்) வந்துகட்டுகைக்காக, (நயக்கின்ற) நயப்புடை
த்தாய், (நல்) சுதிவிருக்கணமான, (மால்கொண்டு) மூலங்
கனாலைதொடுக்கப்பட்ட இப்புறவப்பாதிவமான மாலையைக்
கொண்டு, (தொழுது) உன்னையாழித்து, (நமோநாரண
வென்னும்) உனக்குவாங்கமாய் திருஓஞ்ஞமென்று புவியினை
ன, (சொன்மலை) சொல்நொடையை, (கற்றேன்) சுலுவு
த்தேன், அன்றிக்கே திருஓஞ்ஞமாதத்தை நயிப்புகையிலே
தூபமாய்க் கொண்டுவின்ற விருக்கணவாங்கு-பாதிவமான்
இப்புறவப்பத்தைக் கொண்டென்னவுமாம், அயல்கின்றனன்
து ஐயாநம்பிறத்தின்பு வாவங்கள் தம்மைநிட்டுக்கடக்க
கின்றபடிவைச் சொல்சிறந்தவமாம், அயல்கின்ற வண்ணியை
ன்று திருநாடுச் சொல்லாதபோது தமக்குள்ள வுலாநா
வமாம். (௩௭)

ஐம்பத்தெட்டாம்பாட்டு.

௮—ஆனடின்பு நெஞ்சே? இவ்விஷயத்தைவிட்டு நமக்கு ஒரு
னாம் ஆறியிருக்ககிரகிவலை அன்றிருவடிகளை ஸுமாயியென்கிரு.

(நெஞ்சே) நெஞ்சே, (மலர்) செங்கிப்பூக்களை, (கொண்டு,
ஸவாடித்தக்கொண்டு, (தூபம்) பதிவத்தை, (கையெந்தி
கையிலேயளித்து, ஸுமாயிவாநாரதிவமாக (தொழுது) சி
வனைத்தொழுது, (எழுதும்) உஜீவிப்போம், (எழு) கடுகவெழு
திரு, (வாழி) உனக்கு இந்தவாழி, திதுமாய்ச்செல்ல (பழுத்
ன்றி) கிடத்தாண்கண்டேறாதே, சூதாய்க்கிணப் பழுக்கவெலி
த்து (மத்திரங்கள்) திருவடிகளாரம்புதலான ஓஞ்க்களை
(கற்பனவும்) பழுதற நாம்சுலுவிக்கிறவையும், (மாஷயே)
வாவே-புராந்திருவடிகளிலே, இடைநிடாமல் கைதொழுவான்;

மூ—அத்தா மொன்றில்லைபடை. (இஅ)

அடைத்தவருவினையோடல்லநோய்பாவம்* மிடைத்தவை
மீண்டொழியவேண்டில்*. துடங்கிடையைமுன்னிலங்கைவைத்
தான்முரணழிய* முன்னொருநாள் தன்னிலங்கைவைத்தான்சான்*

கள்ளிவாயம்முதலான வுத்திவிசொஷங்களைப் பண்ணுகை
க்காக, ஆனபின்பு நமக்கு ஆரீயிருக்கைக்கு (அத்தாம்) சுவ
காரம், (ஒன்றில்லை) வசகபேசமுமில்லை, (அடை) கடுகச்
சென்றுசிட்டு. (இஅ)

ஐம்பத்தொன்பதாம்பாட்டு.

அ—மொழித்துக்குவேணுமாகில் இத்தைச்செய்கிறோம், இது
க்குஇடைச்சுவரான விரொயியை இருதுண்டமாக விடுகைக்கு
வாபநமேதென்ன? அதுக்குவேணுமாகில் உபாபாபாதினைச்
சாணம்புகு வென்கிறார்.

ஐதாதாதஷங்கனோபாதி சூதாவுக்கு திரவிவகமென்
றபடி (அடைத்த) அடியேபிடித்துப் பற்றிக்கிடக்கிற, (அ
ரு) போக்கவரிதான, (வினை) பூர்வீகவாவம், (அல்லல்)
அதடியாகவருகிற ரோதலமனமாவ்வங்கன், (நோய) சாரீர
மானவாயி, (பாவம்) வத-ரோதசாரீராககொண்டு பண்ணுகிற
அவிவிரவாரம் என்றப்போலே வவமுவியமாப்ககொண்டு,
(மிடைத்தவை) பாணிகடுவரித்தாப்போலே சூதாவைத் தெரி
யாதபடி மூடிக்கிடக்கிறவிவை, (மீண்டொழியவேண்டில்) வாவா
தெயோடே விட்டுப்போகவேண்டில், கடினகாலமும் விசுறு
ஷிக்கத்தகாதபடி (துடங்கிடையை) நேரியஇடையழகையுடை
யபிராட்டியை, (நூன்) முன்பொருகாலத்திலே, (இலங்கை)
லங்கையிலே கொண்டுபோய், (வைத்தான்) சிறைவைத்தாவா
ணனுடைய, (முரண்அழிய) மிடுக்கு அழியும்புக்கிடேச, (மு
ன்னொருநாள்) பண்டொருநாளிலே, (தன்) தன்னுடைய, (வி
ல்) ஸ்ரீசாஸ்திர திருவில்லை, (அங்கை) அழகியதிருக்கையிலே,
(வைத்தான்) வைத்தஉபாபாபாதினை, (சான்) உவாயம்,
இத்தால் பிராட்டிவிஷயத்தில்போலே சூழிதவிஷயத்திலே

மூ—சரணுமறைபயந்ததாமரைபாளேடுக மாணாயன்னுபிகட்
கெல்லா*. மாணுபேராதிகொண்டோனன்றி மற்றறிபாது*
ஒராழி சூழ்த்த வுலகு. (௯௦)

ஈரம்பாரன் உகந்து காயட்டுச்செய்யுமென்னுமிடமும், அவன் ஐ
ராக்ஷணத்திலே தூக்குமென்று இவனுக்கு கூறுவாராமுன்னதெ
ன்னுமிடமும், அவன் கவெகூழிதஞ்செய்யு மென்னுமிடத்தில்
இவன் வாராக்ஷணமென்னுமிடமும், அவன்வகூழை என
க்குளன்பார். ராவணாடிகள் பட்டதுபடுவரென்னுமிடமும், சொ
ல்லிற்றுய்ந்து ஐந்தியஜயத்தைப்பண்ணு? அவனைத்தொழு அ
வன்திருநாதித்தைச்சொல்லு அவனைகினை என்றப்போலே. கீழ்
பலபடியாகச் சொல்லிற்றெல்லாம் ஷட்குறுபத்தில் வாடுகெட்
போலே ஸாரதிவம் விபாகமாய்ச்சொன்னகிலே, இது வாரி
ஸ்ரோகத்தில் நிகழ்போலே உணர்ந்தவன்று அனல்வது உவா
யமில்லையென்கை. (௯௧)

அதபதாம்பாட்டு.

அ—இவன் மஹைமொனாவாயிருக்க அவன்லாயதமாக வே
ண்டுகிறதென்னென்ன? வவடஜ்ஜனும் வவடகூகனுமிருப்பா
றெருவன் உவாயயாமித்தனைபோக்கி சுஜ்ஜனும் சுஸகீனான
விவனுல் செய்யலாவதுண்டோ கென்றிருர்—

சுலகிதவலிவிக்கு சுதாராதிவமான உவாயங்கனையறிவை
க்கு (சரணு) வாயதமான, (மறை) வெடித்தை, (பயந்த)
நாட்டுக்கு உவகெஸாடுவெந் உன்டாத்தின, ஜூதகோகமாது
த்தையுடையோமென் றலிராதித்திருக்கிற, (தாமசையாளேடு)
ஸ்ரஹோபோடேகட, (மரணஆய) ரோனயசிர்க்க ளாகைய
லே அறிவுகேடாய், (மன்) திதுமானஸாரதிவத்தை யுடைய
ரான, (உயிர்கட்கெல்லாம்) சூதாக்கருக்கெல்லாம், (அரணய)
ராகெஷியானவத்தை, (பேர்) ராக்ஷணவரிகாமான பெரிய,
(சூழிகொண்ட) திருவாழியையுடையனான, (சொன்னறி) உவ
காராக்ஷியல்லது, (மற்று) வேறு, (ஒர்) சுலகிதமான, (நீ
ழி) கடலாகிலே, (சூழ்த்த) சூழப்பட்ட, (உலகு) வடுவொகத்தி

மூ—உலகுமுலகிற்த புழியும்* தன்மெழவிலகுத நங்கடலும்
வெற்பும்*. உலகினிற்செந்தியுட்காருதமும் வாறுந்திமுமால்தன்*
புத்தியிலாய புணர்ப்பு. (கஉ)

புணர்மருகுகெழுபாட்ப பூங்

முள்ள பூணிமாணது (அறிபாது) அறிபாது; இந்தால்
சிறிபாரோடு பெரியாரோடு வாயெறத் தந்தாமுதைய ருஷணம்
தாங்காநிறமாட்டார்கள், இவனே வவட்டிக்கும் ருஷணப்புகா
ராமறியுமவன் என்றதாய்த்து. (கஉ)

அறுபத்திரண்டாம்பாட்டு.

அ—அவனைமொழிய இவை தந்தாமுக்கு உயிதமறியாதென்றிர்,
அவன்ருன் இவைதன்னை நோக்கவேண்டுதற மெதாவென்னெ
ன்னில்? பெற்றவனைமொழிய வளர்ப்பாருண்டோவென்கறுர்.

(உலகும்) ஸுரபூதிகளான கொகங்கரும், (உலகு) கொ
கங்களைல்லாம், காவஸெஷமாம்படி (இறந்த) அழிந்துகிடக்
கிற, (ஊழியும்) ஸுலகாரகாமும், (ஒண்) அழகிய, (கேழ்)
நிறத்தையுடைத்தாய், (விலகு) அலையெறியாரின்றள்ள, (சரு
ங்கடலும்) பூரீகாரமரணகடலும், ஸுரபூதிகு ஆணியடித்தாப்
போகிருக்கிற (வெற்பு) காவவயட்டங்கரும், பின்னையும்
(உலகினில்) கொகத்திலுண்டான, (செம்) சிவந்தகிறத்தையு
டைய, (நியும்) தெஜவேடாண்டங்கரும், (மாருதமும்) வா
யும், (வாணம்) சூகாபமும், இவையெல்லாம் பிரசட்டிக்
குதப்பாக (புத்தியில்ஆய) கமலவியூஷியிலே ஒருப்பட்ட, (திரு
மால்தன்) சூயவேதியுடைய, (புணர்ப்பு) ஸுலகஜகவிதமான
வகுப்பையுடைத்தது. (கஉ)

அறுபத்திரண்டாம்பாட்டு.

அ—இவற்றையுண்டாக்கித் தான் கடக்கவிருக்கை யன்றிக்வே
இவற்றைக்களைபிடுங்கி நோக்குவானும் அவனையென்கறுர்.

(புணர்) இடைவெளியறப் பொருத்திரின்ற, (மருதினாடு)
பரிவாரபுரங்களின் கடுவே, ஊடறுத்துக்கொண்டு (பேரய்)
தவழ்ந்துபோய், இலையும்கொம்பும் தெரியாதபடி (பூ) பூக்கூங்

மூ—குருத்தம்சாய்த்து* மணமருவமர்வீடையேழ்ச்செற்றுக்*.
கணம்வெருவவேழுலகந்தாவினவு மெண்டிசையும்போயினவுஞ்*
குழாவப்பொங்கணையான் ரேள். (௯௨)

தோளவனைபல்லாற்றொழா* வென்செகியிரண்டுக்கேளவன
தின்மொழியே கேட்டிருக்கும்*.

கிடத்த. (குருத்தம்) குருத்தத்தை (சாய்த்து) தள்ளிப்பொகட்
டு, குராட்டியைக் கைப்பிடிக்கையாகிற, (மணம்மருவ) கலா
ணம் தலைக்கட்டுகைக்காக, (மால்) பெரியவடிவையுடைய, (யி
டையேழ்) வீழலுக்களையையும், (செற்று) முடித்து, 'வல
வெவலுராணா' என்கிறபடியே சுதாசுலிவ பூசிகுலிவ
விவாசமற (கணம்) வலவெவலுராணிமணமும், என்னுக்கத்தேடு
கிறதோ என்று (வெருவ) நடுங்கும்படி; (ஏழுலகம்) வலவெ
கக்கணையும், (தாவினவும்) வருத்தமற அளந்துகொண்டனவும்,
(எண்டிசை) எட்டுலிக்குக்களிலும், (போயினவும்) போய்வு
வித்தனவும், (குழ்) விவலுதனும், மேன்மைகுளிர்ந்தி நாற்றங்க
ளையுடைய (அரவம்) திருவனத்தாழ்வானாகிற, (பொங்கு) அழ
கிய, (அணையான்) திருப்படுக்கையிலே கண்வளர்த்தருளின
வலவெவலுராணுடைய, (தோள்) திருத்தோள்கள் கிடர், அத்தப்
படுக்கையும் பொருத வலகுகோய்த்தை யுடையவன்கிடர்,
இச்செயல்களைச்செய்தான். அப்படுக்கையில் கண்வளரப்பொரு
மல் இப்படி அலமர்த்துதிரிவதே என்று வயிறுபிடிக்கிறார். (௯௨)

அறுபத்துமூன்றும்பாட்டு.

அ—இப்படிருக்கிற வவன்பக்கவிலே என்னுடைய வலவெவலி
யத்தரும்புவனமாய்த்து, நானும்புவனானேனென்கிறார்.

(தோள்) என்னுடையதோள்களானவை, நான்வேறுசிலரை
த்தொழு என்னிலும் (அவனைபல்லால்) அத்தவலவெவலுராண
யல்லது, (தொழா) தொழுகிறனவிலை, (என்) என்னுடைய,
(செகியிரண்டும்) செகிகளிரண்டும், (கேள்) திருவாயிகல
யாவான, (அவனது) அவனுடைய, (இன்) வலவெவலுரா
மான, (மொழிகேட்டு) பேச்சைக்கேட்டு, அத்தாலே (இருக்கும்)

மு—நா நானுங்கோணாசென்யான்றாரைகழலெகறுவதே* நானு
ஸமநன்னேன் நயம். (௯௩)

நயவேன். நான் டொருளை என்னேன் தோயோடு* எயவேனுப்
ப்த்தவிரோட்கூடல்*- வியவேன்றி நுடரணையல்லது தெய்வமென்
றேத்தேன்*

பரித்திருக்கும், (நா) நானானது, (நானும்) ஸவக்தாவ
மும், (தோன்) மிடுக்கையுடைய, (நாகம்) திருவனத்தாழ்வாரை
(அண்பான்) பக்கைபரகவுடைய ஸவெட்டாரணுடைய, குரை
(தமலே) சூறாணவழியை யுடைந்தான திருவடிக்கையே, (கூ
துவது) சொல்லாசிற்கும், நாட்டாரிற்கும் மீ மெய்திருநிற விஷ
யங்களை அவர்களில் ஸூராவூதுணானான், நானுமை- கிவட்டினு
ய்க்கொண்டு, நன்னேன்- செறியேன், நயம்- ஜாதம்பிறத்தி
ன்பு யுத்தி மீளவேண்டும்படிதானும் விஷயபூராவணுத்தின்
பொல்லாங்குருப்பது. (௯௩)

அதுபத்துநாலாப்பாட்டு.

மு—உமக்கும் உம்முடைய காரணங்களுக்கும் ஸமவதிஷயத்
திலே ஐதாவிலிபயங்களைக் கடைக்கணியாதபடி பூராவணுமு
றைத்தாலும் ஈவ-காவலெனயாலே அவ்வவந்து மேலிடிச்செ
ய்வதென்னென்ன? நான்சின்றகிலே யிதுவானபின்பு எங்கனே அ
வைவந்து மேலிடும்படியென்கிருர்-

'உத்தரேபாராஷஸ்து' என்கிறபடியே குறர்- ஸவக்தவி
ஸஜாதியான ஸவெட்டாரணுடைய, பொருளை- சூதபூவு
த்தை, நயவேன்- என்னதென்றுவிரும்பேன், பிறத்தானசூதா
வை என்னது என்றிருக்கும்- தோயோடு- தாழ்த்தலெவ்வாரிக
ளோடு, நன்னேன்- செறியேன், உதூமமான சூதவஸூ வ
வெட்டாதுண ஸவெட்டாரணுடையது என்றிருக்கும்- உயர்
ந்தவிரோட்கூடல்- ஸூரிவெண்தவர்களைப்பொழிய, உயவேன்- ச
தேனுமொன்றை உசாவேன், திருமாளையல்லது- ஸவக்தாயிக
னான ஸூரியைதியைப்பொழிய, புறம்பேதிலகா, தெய்வமென்று
சூரூபணியெவ்வென்கொண்டு வ்யாபிபண்ணி, ஏத்தேன்-

ஸ்ரீ—வருமா நென் நம்மேல்வினை. (கூச)

வினையாலடாப்படார்வெந்நாகித்தேரார்* தினையேனுத்திக்
திக் கன் செல்லார்*. நினைதற்கிடவினச்சேயாவினையாபிரம்பேச்சே
விதட்* கரிபாவினச் சைதொழுத்க்கால். (கூடு)

வாப்பிட்டுப்புகழேன், இவ்வாசாரத்தன் நமற்குண்டாப்த்தே
யொன்று. விபயென்- சூழையுட்ப்பேன், இப்படியானபின்பு
அதவநாழிவ்வாசாரான. நம்மேல்- நம்முடையமேலே,
வினை. அந்தமுறையாவது வரவம், வருமாறு- வந்துமே
விதம்படி, என்- எங்கனோ, திருமாலையல்லது விபயேன்- அவ
னையல்லது வெவ்வேறேத்தேன் என்னவுமாம். (கூச)

அதுபத்தஞ்சாப்பாட்டு.

அ—இது எனக்கொருவனுக்குமேயன்று அவனை சூழையித்தார்
கெல்லாம் ஒக்குங்கெடுவென்குர்.

நினைதற்கு- ஸூயத்தீதால் இவ்வளவென்று க்ஷயிட்டுவினை
க்கைக்கு, அரிபாவின- மிகவும் அரிபனும், விதொரையவந்ததுக்
கெட்டாபடி, சேயாவின- சுகிசூரையானும், தன்னருளாலே
யறிந்து சூயமயக்கவிழ்த்தார்க்கு இழிந்தவிடமெங்கும் அ
றையாம்படி மூனவெவ்விதங்களுக்கு வரவகமர்ன். ஆயிரம்
பேர்- ஆயிரத்திருநூல்களையுடையனும், செம்- வாசுலுஸா
வகமாய்ச் சிவந்த, கன்- திருக்கண்களையும், அதுக்குப்பகைத்
தொடையான, கரிபாவின- கருத்தவழியையுமுடையனான வ
வெய்யான, சைதொழுத்க்கால்- சுகிவிபுணாரோடிதாவ
கூதங்களைப்பண்ணி சூழையித்தால், வினையால்- ஸூயவ
வாடுவககிண்களாலே, அடர்ப்படார்- நெருக்குப்படார், அ
துக்குவமமாக வரக்கடவதாய், வெம்- சுகிசூரையான, ந
கில்- ஸூயவாரமாதற நாகத்திலே, சேயார்- சென்றுகிட்டார்
தினையேனும்- வளகெய்யும், திக் கத்திக் கன்- ஸூயவாரமாதற
செல்லார்- போதார். (கூடு)

அதுபத்தஞ்சாப்பாட்டு.

அ—அறிவுடையா கிருப்பார்களாகில் ஸூயவாரமாதற
சென்குர்.

மு—காலைபெழுத்துதங்கத்தற—அவநீ, கற்றுணர்ந்த* மேலைத்தலை
மறைமோர்வேப்பனவும்* வேலைக்கேனாராழியானடியேனோத்
வதுமோர்ப்பனவும்* போழிகொண்டான் பெயர். (சுகு)
பெயருக்காருக்கடனெ நோக்குமாருண்பூர்

‘கொலாவினமை, எங்கிறபடியே மல்தாநாநாடுவமா
னகாணவாடியுள்ள- காலை- வாழுவதெல்லையிலே, எழுத்
து- குழுவெனாது-வாய்க்கொண்டு கிளர்ந்து, உலகம். செந்
கடம்பக, கற்பனவும்- அழைக்கருமலையும், இராத்தவாஸ-க
கலை- கற்ப- ஓர்வாட்க்கப்பக்கிலே கேட்டு, உணர்ந்த- அவநீ
றைஅலகலகாக அறிந்திருப்பார்களாய், அத்தர்வந்த- மேலை-
மிச்சுவுயர்த்தியையுடைரான, தலைமறைமோர்- வாரதெவெழிக
டங்கிலும், அறிவின்மலமாக வராஷாசிகரிகக- வேப்பனவும்-
ஆசைப்படுவனவும், வேலை- கரைபோடேகடி, கண்- இடமு
கடத்தாய், ஓர்- கலிதீயமான, ஆழியான் அடியே- கடலிலே
கண்வளர்ந்தருளுகிற வவெட்டாரந்திருவடிகளே, அதுக்குவா
யகமாக- ஒதுவதும்- பூவணம்பண்ணுவதும், ஒர்ப்பனவும்-
உதறம்பண்ணுவதும், பேர்- ரகணவாரிகரமான பெரிய, ஆ
ழிகொண்டான்- திருவாழியையுடையனான் வவெட்டாரனா
ய, முண்டெவவிதாடிகளுக்கு வாங்கமான- பெயர்- திருநர்
ம்கள், போழிகொண்டான்- பெரியகடப்போலே ஸுரகாரமா
னவடிவை பெடுத்தக்கொண்டிருக்கிறவ நென்னவுமாம். அப்
போது ஓர்வாழியான் என்றது கலிதீயமான திருவாழியையுடை
பவனென்றுகொள்வது. (சுகு)

அதபத்தேழாம்பாட்டு

அ—இப்படி அறிவில் தலைநின்றவர்கள் அவனை ஆசைப்படுகக்
கடி அறிவுக்கு மனவாழைநீ ஸ்ரீபதிபதியல்ல தில்லாமைய
லே பெய்கிறார்-

(பெயரும்) காற்றுவளத்திலே கொத்தளித்துக் கிளர்கட
வதாய், (சுரும்) பாப்பையுடைத்தான, (கடல்) கடலை, (ஆதி)
நுணது, (நோக்கும்) கோக்காநிற்கும், (ஒண்) அழகிய, (பு)

வினா—உபருத்த இரவணேதேரக்கும்*— உயிரும்மணியே நோக்கு
மொன் டாமரையான் கேள்வ* னொருவணியேநோக்கு முணர்வு.

உணர்வரநாடு என்பதற்கு மறுபுறம் உணர்வரநாடு

தாமரைப்பூவானது, (உயரும்) உறுவலுவதிட்பான, (கதிரவ
னே) சூழிகூடுமே, (கோக்கும்) கோக்காநிற்கும், (உயிரும்)
ஊமவதூரதல்நாத நாட்டில் பூரணிகளடங்கலும், ஸாரீரவியெழு
வநாநனாத்தில், (தருமனையே) பரிபராஜாவான பரினையே,
(கோக்கும்) சென்றுகட்டாநிற்கும், இலவயினவ கியதமனா
ப்டோலே (உணர்வு) ஜோதமானது, (ஞள்) அழகிய, (தாம
ரையான்) தாமரைப்பூவை கிருபட்டமாகவுடைய பெரியபூ
ட்டியார்க்கு, (கோவன்) வலுமனை, (ஒருவனை) வலவெட்டார
னொருவனையுமே, (கோக்கும்) சென்றுபற்றுகின்றும், ஜோத
மாகில் ஸ்ரீபரீவதிகையப் பற்றியவ்வது கில்லாதென்கை, ஊம
வகூகிநினைவிஷயங்களைப் பற்றிப்பிறக்கும் ஜோதமெல்லாம்
கஜோதகலும், 'கசஜோதஜோத வகோதகஜோத' விபூ
தூரிலு வெதவாணம்' என்னக்கடவதிறே. (சுஎ)

அனுபத்தெதட்டசம்பாட்டு.

அ—இப்படி அறிவுக்கு வய-வலவா நடைபிழி அவனல்லது இல்லை யிருக்க அவன் தன்மையறிவார் தான் இல்லை யென்கிறார்.

(விண்ணகத்தாய்) வாழ்வெழுத்திலே மேன்மைதோற்ற
வெழுந்தருளியிருக்கும்வரும், (மண்ணகத்தாய்) ஹரிபூசை
கூறிகொடியான விஜயவிமலிதியிலே நீர்மைதோற்ற வந்தவத்
ரிக்கும் ஸ்ரீமாவனாய், இரண்டடத்துக்கும் பொதுவாய்க்கொ
ண்டி மேன்மைநீர்மைகளிரண்டும் கரைபுரளும்படி, (வேங்கட
த்தாய்) திருமலையிலேயவந்து நின்றருளினவனாய், (கால்வீதப்
பண்ணகத்தாய்) ஸ்ரீராமபாசமான் காலுவெழுத்தாலும் உக
வெவ்வவயுக்காக பூதிவாழ்ச்சுப்பபிம் ஸ்ரீமாவனானவனே,
(உன்) இடபபுரியுக்கிற வண்ணுடைய, (பெருமை) மூணவெ
வகண்ணுத்தாய்வந்த பெருமையை, (ஹழ்தோறுழி) காலுதவ
மெல்லாங்குடனாலும், (உணர்வாரார்) அநியவல்லாரார், அந்த

மு-ஹருவந்தன்னை* - உணர்வாரா? லின்னாகத்தாய்மண்ணகத்தாய்
வேக்டத்தாய்* காரவேதப்பண்ணகத்தாய் கீடடத்தாய் (சுசு)

பாலன்றனதுருவாயேழுலகுண்டு* ஆலினைபின்மேலன்றி
வனர்த்தமெய்பென்பர்* - ஆலந்துவேலைநீருள்ளதோலின்னதோ
மண்ணதோ* சோலைகூழ் குக்டெறெத்தாய்சொல்லு. (சுசு)

மண்ணகளுக்கு குபுரையமாயிருக்கிற, (உன்னுருவந்தன்னை)
உன்னுடைய விவாகுதலுராலுப வெவகண்ணுத்தைத்தான், (உ
ணர்ந்தவாரார்) அறியவல்லாரார், (ஈ) கீ, (கீடத்த) சுசு-பா
கூணந்தககாகப் பன்னிரொண்டருளுகிற, (பால்) திருப்பாற்க
டலை, (உணர்வாரார்) அறியவல்லாரார். (சுசு)

அதுபத்தொன்பதாம்பாட்டு.

அ-வேசெவரால் அறியமொண்ணுமை கீடக்கிமர், லுதலு
வட்டெனான அன்றலெதான் உன்னையறியப்போமோ? வென்குறர்.

ஒருகுறட்டைத்தெறித்தால் ஒருகுறட்டிலே பால்பெருகு
ம்படி. (பாலன்றனதுருவாய்) சூழலிசுவான விழுமத்தை
யுடையகூழ், (ஏழுலகு) லுதலெகக்கனையும், (உண்டு) திரு
வழிற்றிலேவைத்து ஒருபயனான (ஆலினைபின்மேல்) ஆலந்
தனசிலே, (அன்று) அந்தபுரையலையத்திலே, (கீ) லுதலு
சுகிபானகீ, (வனர்த்த) கண்வனர்த்தருகினினைத்தை, (மெப்பெ
ன்பர்) வாரகாஊட்டமென்றுகொண்டு வாரகாஊரான கீஷிகள
டங்கலும் சொல்லாரீன்றார்கள், (ஆல்! அந்தஆலானது, (அன்
று) லுதலுமும்அழிந்தவன்று, (வேலைநீர்உள்ளதோ) வெள்
ளங்கோத்துக்கிடக்கிற லுதலுருகித்திலேஉள்ளதோ அன்றிக்கே
(கின்னதோ) கிராமாவையமான குகராதத்திலேயுள்ளதோம்,
(மண்ணதோ) இல்லையாகில் பூவையுதத்திலே கரைத்துபோன
ஊடுகியிலேயுள்ளதோ ஏழுதிருககூழ்த்திலே ஏழுதான்ஒருப
டிப்பட, (சோலைகூழ்) சோலைகளிலேகூழப்பட்ட, (குன்று)
மொவையுத லுதலுதத்தை, (எடுத்தாய்) எடுத்துயரித்துக்
கொண்டுவின்றவனே, (சொல்லு) இத்தையருளிச்செய்யவேணும்
உன்னாலும் உன்படி சொல்லமுடியாக்கென்று கூக்டு. (சுசு)

மூ—சொல்லுத்தனையுத்தொழுமின்னிழுமுடம்பு* சொல்லுத்தனையுத்திருமாவை*— நல்லிதழ்த்தாமத்தால்வேள்விடால் தந்திரத்தால் மந்திரத்தால்* நாமத்தர வேத்துதிரேல் நன்று. (எ0)

நன்னுபிணிமூப்புக்கையகற்றிநான்குழி* நின்னுலிழுமுதும்

எழுபதாம்பாட்டு.

அ—இப்படியானபின்பு ஜமத்திலுன்னாரடங்கலும் கூதலுபரராய்க்கொண்டு அவனை சூழியிபுங்கோனென்கொள்.

(திரு) வாசுமுகாரணுவெதெயான பிராட்டியோடே திதுவாயுணை, (மாவை) வாவெயுரனை, (கிழும்) இப்போதுவிழும் இப்போதுகிழும் என்னும்படி கூலியிரமான, (உடம்பு) ஸரீரமானது, (சொல்லுத்தனையும்) சொல்லுமனவும், விழுமனவும், (நல்) அழகிய, (இதழ்) பூக்களாலே யுண்டான, (தாமத்தால்) திருமாவையாலும், (வேன்னியால்) வாழாழிவகைபேய்களாலும், (தந்திரத்தால்) சிந்தையியுரமான கெவகிழுவையகளாலும், (மந்திரத்தால்) கருவாயியுரமான சிந்தையகளாலும், (தொழுமின்) சூழியியுதோன், (சொல்லுத்தனையும்) இதுக்கே ஸகையின்றிக்கேயிருக்கில் உங்கன்வாக்கு உகியவாநிலுத்தையுடைத்தாப்கொண்டு சொல்லுமனவும், (நாமத்தால்) மானாழிகளுக்கு வரவகமான திருநாழிகளாலே, (ஏத்திரேல்) ஸூயவேதியைப் புகழ்வுதிகோளாகில், (நன்று) அதுமிகவும் நல்லது. (எ0)

எழுபத்தேதாராம்பாட்டு.

அ—நாட்டாரைக்கொண்டு காரியமென் நெஞ்சே! நீஇவ்விஷயத்தைகிடாதே கிடா யென்கொள்.

(பிணி) கெவனாநாதுமவத்துக்கு கிலக்கானவூயி, (முப்பு) இவ்வெதொடக்கமானவற்றை, (நன்று) நன்றாக, (கையகற்றி) கையகழலவிட்டு, (நான்குழி) இப்படி வுக்கூழிலிநிதினைனா நூதாவை யதூறவிக்கையகற்ற கெவனாநாதுமவத்துக்கோடே காலக்கவமுள்ளதனையும், (நின்று) நெடுநின்று, (கிலமுழுதும்) வுதித்தொடக்கமாக ஸூயவெதொக

மூ—ஆண்டாலும்* என்றும்விடலாழிஞ்சேமேவேண்டினேன்க
ண்டாப்* அடலாழிஞ்சொண்டான்மாட் டன்பு. (எக)

அன்பாழியானையனுமென்னும்நாவவன்றன்* பன்பாழித்
தோன்பாழியேத்தென்னும்*- முன்புநாணனைக்கொணன்னுங்
கண் செவி

வயக்கைமாக வுண்டான இவ்வெண்ணைய-மெல்லாவற்றையும்
(ஆண்டாலும்) ஸாரீதமாக திவக்கிழைப்பெற்றாலும், (ஆழி
ஞ்சேமே) அளவுடையஞ்சே? (அடல்) யா-மொத்தாவமான
(ஆழி) திருவாழியை, (கொண்டான்மாடு) திருக்கையிலே ய
நீத்துக்கொண்டிருக்கிற, வவெ-புறான்விஷயத்திலுண்டான
(அன்பு) ஸ்ரீமதத்தை, (என்றும்) வவக்காதத்திலும், (வி
டல்) விடாதேகொள், (வேண்டினேன்) இவ்வேப்பக்குடிக்கைக்
குடிக்கைக்கு உன்காண்பிடித்து வேண்டுககொன்னுகிறேன் வி
டா பென்றிருர். (எக)

எழுபத்திரண்டாம்பாட்டு.

அ—இவர்காணங்கள் இவர்க்குமுன்னே அந்தேபுவனமாப்
மாணாபிஷ்டகும் மாறாதுஎதிரேயின்று ஆழ்வீர் “நீர்இவ்விஷ
யத்தை விடாதேகொள்” என்று அவைநாதமக்குமுன்னே உவ
பெயர்க்கிறபடியை யருளிச்செய்கிறார்.

அன்பென்றும் அன்புக்காறுமென்றும் தெரியாதபடி.
(அன்பு) அன்புதானே ஒருவடிவுகொண்டாப்போலே மிகுக்கிற
ஞ்சொனது, (ஆழியானை) திருவாழியை யுடையனானவனை,
(அணுகு) கிட்டுயநாமவி? (என்னும்) என்றுஉவபெயரியாதிற்
கும், (ஓ) வாயிடுவமானது, (பண்) நீர்மைமையையும், (பாழி)
மிடுக்கையுமுடைத்தான, (அவன்றன்) அவனுடைய, (தோள்)
தோளை, (பரவி) அடைவுகெடப் பேசிக்கொண்டு, (எத்து)
வெள்தும்பண்ணு, (என்னும்) என்னுகிறதும், (கண்) கண்க
ளானவை, முன்புவிழி- நம்மவாராயம் காணாதவனவன்றிக்கே
கவாராயம்பண்ணின முன்புள்ளகாலத்தையும், காணனை- கா
ணாதவனை, காண்என்னும்- கண்டதாமவிபென்னும், செவி-

மு—கேளென்னும்* பூணம்பூண்டான் புகழ். (எஉ)

புகழ்வாய்ப்பழிப்பாய்ரீபூந்துழர்பாணை* யிகழ்வாய்கருதுவ
பென்னெஞ்சே*- திகழ்நீர்க்கடலுமலைபு மிருவிசும்புங்காற்று*
முடலு முயிரு மேற்றான். (எக)

செவிகளானவை, பூண் - சூலாணமானதிருமேனிக்கு சூலா
ணமாகப்பூணப்படும், ஆரம் - ஊராம் முதலான ஐவிராமாணங்
களை, பூண்டான் - அழகுபெறப் பூண்டிருக்குமவனுடைய, புக
ழ் - கலாணமாணங்களை, கேள்என்னும் - கேளாயென்று து
ண்டாநிற்கும், 'பண்பு ஆழித்தோன்' என்று வளநாய-வராமா
மான திருத்தோளென்னவுமாம். (எஉ)

எழுபத்துமூன்றாம்பாட்டு.

அ—அந்த காணங்கன்தானும் கீழ்ப்படும்படி தாம் அவ்விஷய
த்திலே பூவணமானபடியை யருளிச்செய்கிறார்—

என்றெஞ்சே- நல்லதுதன்னதென்று வகையிட்டறியவுள்
லெஞ்சே? நீ- இப்படி நல்லதுகாணவல்லீ, பூ- புகழ்தல்வந்து
நிற்கவொண்ணாதபடி அழகிய, துழாயாணை. திருந்துதலாயாலே
சுலாகுதனுனவனை, புகழ்வாய்- வாய்விட்டுப்புகழ்வாய், பழிப்
பாய்- அன்றிக்கேபழிப்பாய், இகழ்வாய்- செய்தபடிசெய் இப்
புகழ் சாக்களவிஷயத்தை சுதாரிப்பாய், கருதுவாய்- அ
ன்றிக்கேசுதாரிப்பாய், செய்தபடிசெய், திகழ்- விளங்காநின்று
ள்ள, நீர்- இவ்வரீபீபையுடைத்தான, கடலும்- கடலும், மலை
யும்- வயல்களும், இரு- பாப்பையுடைத்தான, விசும்பு- சூ
காழமும், காற்றும்- வாயுவும், உடலும்- டெவாஹிராரீரங்க
ளும், உயிரும். கதூசுராரீரவர்களான சூதவம-முமாதிற
இவ்வயுக்களெல்லாம், ஏற்றான்- தான்என்ற சொல்லுக்குள்
ளே புகாரமாய் சுதாவலிக்கும்படி வல-புகாரியாயிரு
ப்பானொருத்தன், இப்படி வல-புகாரியாய் நிற்கிறவனைப்ப
ற்றிலும்பற்று, அன்றிக்கே புகாரத்தை ஒன்றைப்பற்றிலும்
பற்றென்றபடி. அன்றிக்கே உடலும்உயிருமான இப்புகாரவ-
ங்களை, ஏற்றான்- யரித்தானென்னவுமாம். (எக)

மூ—ஏற்றுன்புன்புந்தா நெயிலெரிந்தான் மார்விடத்தான்*
நீற்றுந் திழை மலிவண்ணத்தான்*— கூற்றொருபான் மலிகையான்
பூமகளான் வாய்சடைபான் நீன் முடியான்* கங்கையான் தின்
கழலான் காப்பு. (எசு)

எழுபத்தாறாம் பாட்டு.

அ—அவனே குறையனையென்பனேன்? ருடிகளை குறைய
னையனாகக்கொண்டாலேவென்ன; அவனும் அவனுக்கு ஸரீ
ரமடிகளுகையாலே அவனே ரக்கிகளென்கொள்—

(ஏற்றுன்) தரீபுகூதியான தனக்குச்செரும்படி கந்த
மாணவிலித்தை வாகுதமாகவுடையனாய், ஏரில். தன்னையா
புயித்தவர்கள் குடியிருப்பான சீவாரத்தை. எரித்தான்-
மஞ்சாட்டமாகச் சுட்டுப்பொகட்டவனாய்; நீற்றுன்- பூயயுதி
தீஎன்றுதோற்றம்படி ஹெலாசயவிவித வலையுடையனாய்
கூற்றொருபால். ஸரீரத்தில் ஒருவாழைபுடைசாத்திலே,
மங்கையான். வாவத்தியை யறிக்குமவனாய், வார். வாயக்க
வலிவகமானதாழ்த்த, சடையான். ஹெடெபையுடையனாய்
கங்கையான். வாவநாஸுடமாக ஐடரியத்திலேபரிக்கப்பட்ட
மஹெமையுடையனான ருடின், புன். சூயீயனான பெரி
யதிருவடியை, ஊர்த்தான். வாகுதமாகவுடையனாய், பார்வு-
சூயீதலிரொய்யான விராணுன்மர்வை, இடர்த்தான். பின்
ந்தபொகட்டவனாய், திழல். பூரிவாரமான, மணி. மீராதும்
போன்ற, வண்ணத்தான். வடிவையுடையனாய், பூமகளான்-
வாழ்த்திவாவரிதியான பெரியபிராட்டியாரை திவிரிவிலியா
கவுடையனாய், நீன். சூயீஷாராஜ்யஸூயிவகமான, முடியான்-
திருவலிமெகந்தை யுடையனாய், நீன். மஹாத்திவாரதமான
நீண்ட, கழலான்- திருவடிகளையுடையனான வலெவட்டாராஜ
டைய, காப்பு. ருடுஷையாயிருக்கும்

எழுபத்தாறாம் பாட்டு.

அ—இப்படி ருடிராவிடாதிக்கு ருக்கிகளானவுண்ணை குறைய
த்தவர்களுக்கு விரொயம் விட்டுநீங்கும், கங்கையான் போகது
மாமென்கொள்—

மூ—காப்புண்ணியுன்னக்கழியு* ம்ருவினைகனாப்புண்ணியுன்ன
விழ்த்தொழியும்*. மூப்புண்ணிச்சித்திப்பர்க் கல்லதருமலே
நின்னடியை வந்திப்பர் காண்பர் வழி. (௭௫)

வழிகின்றி

உன்னை. வாவாயிகளுனவுன்னை, உன்ன - சுதாவாயி
க்க, காப்பு- பாபங்களுக்கு வாக்ஷியாக காத்துக்கொண்ட
ருக்குப்படி நீகற்பித்தவைத்த யோகிகளான பதினானவனுக்க
ளும், கழியும்- நமக்குஇவ்விடம் அடைவில்லைபென்று விட்டு
நீங்கும், அருவினைகனாப்பு- அத்தக்காப்புக்கடியர்ச் சுவிக்ஷாவ
லிதமான் கர்ப்பவாயங்கன், உன்னைஉன்ன- உன்னைசுதாவா
யிக்க, அவிழ்த்தொழியும்- சுழன்றுபோம், திரு- சூழ்ச்சிக்கு
ற்றத்தை நற்றமாகக்கொண்டு ஏற்றம் பிராட்டிபக்கல், மாலே
பெரும்பிச்சினவனே, உன்னைச்சித்திப்பர்க்கு- உன்னைபநு
வாயிப்பார்க்கு, மூப்பு- யோகிகளான ஷிபாவலிகாரங்களும்,
இல்லை- முதலிலேயில்லை, நின்னடியை- டேவரீர்திருவடிகளை,
வந்திப்பர்- சூழ்வித்திருகருமவர்கள், வழி- போம்வழியை
ணுப்படி- திர்திரயமொழியுமான சுவிபாஷிபாமத்ததை, கா
ண்பர்- கண்டநுமவிக்கப்பெறுவர்கள், நல்லவழியே போகப்
பெறுவர்களுென்றமாம், மூப்புண்ணிச்சித்திப்பர்க்கில்லை என்ற
து காட்டும் அருவினைகளும் கழிந்த சபிகாரிகளுக்குவரும்
மூப்பாவது கெவலுமாய் அதுமுதலிலே உன்னை பநாவா
யிப்பார்க்கில்லைபென்றபடி. (௭௫)

எழுபத்தாரூப்பாட்டு.

அ—உன்னைத் தொழுவார் கிழைப்பாரென்று சொல்லவேணு
மோ உன்னோடு வாவாயருடைய திருமலையாழ்வார் தம்மை
ப்பற்றினார்க்குத் தப்பாமல் பூர்வநத்தைக் கொடாகின்ற பிள்
பென்கிளர்.

வழி- மூத்திஷுத்திலிமர்ப் பூவணந்தை யூரொ
வவாம டாஷாஷுவுலாபாணுமான ஷிபாமத்திலே, கிள்
லு- வலியாமல் உதைக்ககின்றி, நின்னை- வாவாயிகளுனவு

மு—கின்னைத்தொழுவார்* வழுவாமொழிநின்ற மூர்த்தியேயர்
வர்*- பழுவொன்றும் வாராதவண்ணமே விண்கொடுக்கும்*
மண்ணாந்த சீரான் திருவேங்கடம். (எக)

வேங்கடமும் கின்னாகும்வெல்காயும்* அக்காதபூங்கடந்
கின் நீன்கோவற்பொன்னகரும்*- நான்கிடத்தும்நின்றானிருந்
தான்கிடத்தான் நடந்தானே* பென்றாற்

ன்னை, தொழுவார்- சூழையிருமவர்கள், வழுவாமொழி-மொ
ஊடுகவாழியாகையாலே ஒருகழுவுசலற்றிருக்கிற உவநிஷ்டை
மங்களிலே, கின்ற- 'வெழுநாடுபெணா விதிவழிபெ' எ
ன்று பூவுதயா பூதிவாழிக்கப்படாநின்றான், மூர்த்திய
சர்வர்- ஸ்ரோதுவாவியாவத்தை யுடையராகப் பெறுவர்கள்,
மண்ணாந்த- ஊடுரியையாந்துகொண்ட, சீரான்- மரீகவன்
ஊழாடி கருணாமுணங்களையுடையவனே, திருவேங்கடம்-
நீளமுத்தருளித்திற திருமலை, பழுவொன்றும்- தன்னைபாழா
த்தார்க்கு பூவுபூவகங்களில் ஸூரீவிஸூவங்களுக்குஒரு
குறையும், வாராதவண்ணம்- வாராதபடியாக, விண்- வாரி
காச ஸஜ்வாஷுமான வாரிவந்ததை, கொடுக்கும்- கொ
டாகிற்கும். (எக).

எழுபத்தேழாம்பாட்டு.

அ—திருமலையொன்றுமே யல்லகிமர் உகந்தருளின கொங்க
ளடங்க இப்படியே கிடுகோனென்குந்-

(வேங்கடம்) திருமலையிலே, (கின்றான்) தின்றருளினான்,
(விண்ணகர்) வைகுந்தமாகநகரிலே, (இருத்தான்) எழுந்தருளி
யிருத்தான், (வெல்கா) திருவெல்காதிலே, (கிடத்தான்) கன்ன
ளர்த்தருளினான், (அக்காத) ஒன்றோடொன்று விவெடியாதே
செரித்து, (பூ) அழகுதாய், (கிடக்கின்) ஐவரரிவருண்-மர்
ன அழகையுடைத்தாய், (நீன்) மொழிபெருகுவிறந்திருத்
ள்ள, (கோவல்) திருக்கோவலுராகிற, (பொன்) ஸூகமணிய
மான, (நகர்) லிஷ்டகாத்திலே, (நடந்தான்) நடந்தருளினான்
(நான்கிடத்தும்) என்றுஇந்த நான்கிருப்பதிகளிலும், (என்றால்)

மு—கெடுமாமிடர். (கௌ)

இடரார்படுவாரெழுநெஞ்சே* வேழந்தொடர்வான்கொடுமு
தலைமுத்தி* பயமுடையபைந்நாகப்பள்ளியான் பாதமேனக
தொழுதுங்* கொய்ந்நாகப்பூம்போது கொண்டு. (எயி)

சூழிதாஅடமாக அடன் நிப்பது இருப்பது கிடப்பது நட
ப்பதான வூவாரங்களை யநுலாயித்தால், (இடர்) தாங்க
ளேழும்துகொண்ட வானவாரிகளூர்வங்கள், (கெடும்)
போனவழிதெரியாதபடி தந்தாமேவிட்டோடிப்போம். (என)
எழுபத்தெட்டாம்பாட்டு.

அ—அவன்மக்களாகச்செய்த செயல்களை யநுலாயித்தால் அ
வன்திருவடிகளில் அடிமையிலே யகலித்தல்லது நிற்கவொண்
னதுகிறென்கிறார்.

(வேழந்தொடர்) ஸ்ரீமஜெஞ்ஞாழ்வானை வடிமிட்டு நளீ
யகாடவதாய், (வான்) சுதிவ்ருவகமாய், (கொடு) நெஞ்சிரக்
கமில்லாதபடி சுதிசூராமான, (முதலை) முதலையை, (முத்தி)
தப்பாதுபடி முத்தி அழித்துப்பொகட்டவனாய், (புடமு
டைய) ஸ்ரீபுரத்தாலே விகலிதமனனாய், (பை) இடம்
வலங்கொண்டு பரிமாறுகக்குத்தக்க பரப்பை யுடையவனான
(நாகம்) திருவனந்தாழ்வானை, (பள்ளியான்பாதம்) படுக்கை
யாகவுடையவனான வாவெட்டாரந்திருவடிகளை, (கொய்) கொய்
துகொள்ளவேண்டும்படி வடிபுலமாய், (பூ) மொழிமான,
(நாகப்போதுகொண்டு) நாமவாழ்வுக்களக்கொண்டு, (தொழு
தும்) சூழியிப்போம், (இடர்படுவாரார்) அவனுக்கு அடிமை
செய்யாமல்கிடந்து ஈர்வப்பட வல்லாரார், (கெஞ்சே) நெஞ்
சே? (எழு) சடக்களை எழுந்திரு. (எயி)

எழுபத்தென்பதாம்பாட்டு.

அ—சூழிகர்க்காகத் தன்னையழிய மாறிக்காய்க்குச்செய்ய எ
ங்கேகண்டோமென்னில்? சூழிகனான ஐஞ்ஞங்காசத் தன்னை
விரப்பாளனுக்கிக் காய்க்குச்செய்துவிடுவென்கிறார்.

மு—கொண்டாணியல்லாற் கொடுத்தாரையார்பழிப்பார்* மண்
டாவெனவிரந்து மாவலியை*—யொண்டாணைக் கைதேய
சிமிர்த்திலையே* நீன்விசம்பி லாரங்கைதேய வடுத்து. (எசு)

(மண்) உன்விவாதிதியில் வாகுபெயரமானவாதிதியை, (தா
வென) எனக்குத்தாவேணுமென்று, (மாவலியை) விராவலி
யைச்சென்று, (இரந்து) கூழிட்டுத்து, அவன்மறுக்கமாட்டாமல்
உனக்குத்தத்தேன்' என்று யாபொசாய்க்க (ஒண்) ஆழகிய,
(தாரை) அந்த உகையாபொயின்சீரானது, (அங்கை) கொ
டுத்துவளர்ந்த அழகியதிருக்கையிலே, (தோய) வந்துவிழுங்கா
ட்டில், (நீன்) அவன் மறுக்கமாட்டாமல் செபவதென்னென்று
நினைத்து பரப்பையுடைத்தன, (விசம்பிலார்) சுணரிசுநாடி
வொகங்குகில் வதிட்டிற ஸூலாடிகளுடைய (அங்கை) அழ
கியவைபானது, (தோய) ஸூலிட்டத்தத் திருவடிகள் விளக்கும்
படிக்கீடாக, (அடுத்து) கடுகச்சென்றுகட்டி, (சிமிர்த்திலையே)
உகையெழும் திருவடிகளின்கின வொழும் வனகொடிகமாம்படி வ
ளர்ந்திலையே, (கொண்டாண்) தன்னையழியமாறி ஒளபாய-
மாணம்பற்றுகாதத் தன்விவாதிதியை என்னது' என்று கூழி
தாமித்திருத்தவவன் குற்றம்பாராதே தானேசென்றிரந்து கீரேற்
துவாங்கிக்கொண்ட மாணாயிகளுவனை, (பழிப்பாரல்லால்)
வறுகன் ஸவட்டிபாவவாரி தனக்கவெகிதம்செய்தவனைப்
பாதானத்திலே தன்னினவன் என்றுப்போலே பழிசொல்லுமி
த்தனையொழிய, (கொடுத்தாரை) கொடுத்தவிராவலியை, (பழி
ப்பாரார்) மறவவிவாதிதியுபவாரி சுமொகாரமுழுவன் கு
வாரமுழுகி என்றுப்போலே யுண்டான அன்குற்றங்களை
ஆந்தான்சொல்லுவார், வொவாரிகள் ஸூலாவம் மாணத்தைக்
குற்றமாக்கியும் குற்றத்தை மாணமாக்கியும் செய்யும்படியன்
தென்குப்பதென்று வெறுக்கிறார், நீன்விசம்பிலே ஆமும்மை
யுஞ்சென்று ஸூலிட்டும்படி கிட்டென்னுதல், அன்றிக்கே
நீன்விசம்பிலாருடைய கைபெடுத்து சூராயிக்கும்படியாக வென்
ளவுமாம், (எசு)

மூ—அடுத்த கடும்பகைஞர் காற்றேனென்றோடிப்* படுத்த பெரும்பாழிகுழந்தி*— விடத்தரவைநிலையான் கைக்கொடுத்த மரமேனிமாயவனுக்* கல்லாதுமா வரேவான். (அ)

என்பதாம்பாட்டு,

அ—ஹாவலிபக்கலின்றும் கிந்தியைமீட்டு கோக்கினவன வன்றிக்கே சுவாபாரணவாரிகாதத்தோடே விரொயித்துவ ந்துஒருவன் ஸாரணம்புக்கால் 'நகரோதி' என்றதக்கும் 'நகர ஜெயம்' என்றதக்கும் விரொய்வாராதபடி அவன்கையிலே காட்டிக்கொடுத்து அவனைக்கொண்டே நோக்குவானெருவனெ ன்கிறார்.

(அடுத்த) பிறப்பேபிடித்து உண்டானதொன்றாகையலே ஸூதிராவணமாய். (கடும்) பேர்சொல்லவேமுடியுட்படி கொடி தான, (பகைஞர்கு) ஸாசுவதத்தையுடையான பெரியதிறுவடி க்கு, (ஆற்றேனென்று) கேர்நின்றபொறுக்கமாட்டேனென்று (றடி) பெரியவெய்தத்தோடே ஒடிச்சென்று, (படுத்த) அக்குந் தைக்கு சுதாஸுவமாய்ப்படி விரித்த, (பெரும்பாழி) லிவிலி ஹாவலிநத்தை, (சூழ்த்த) சுந்திக்கொண்டுகிடந்த, (விடத்து) மயத்தாலே உமிழுகிறவிஷத்தையுடைய, (அவை) ஸாஸுவ னுகிறவாபுத்தை, (வல்லாளன்னை) 'நகரோதி' என்றதையு மும் 'நகரஜெயம்' என்றதையும் ஒக்ககோக்குகைக்காக ஸா ணாமதவாரிசூணனுக்கு சுதாஸுணமான மிக்கையுடை யபெரியதிறுவடிகையிலே, (கொடுத்த) கடித்தவாயாலே திரும் படி காட்டிக்கொடுத்து ரகித்தவனும், (மா) சூழிதவாஸ கணம்பண்ணப்பெற்ற ஹவிப்ரகஷ்டமடங்கலும் சிழலிட் டத்தோற்றுகிற ஸாவ்யமான, (மேனி) திருமேனியையுடைய னும், (மாயவனுக்கல்லாது) சூழிதவிஷயத்தில் ஓரத்துக்கு எல்லகாணவொண்ணாத சூழியவலிதனுக்கொழியவும் ஸாஸா ஸாஸகண கரிரவாத வேறு கஷாபுபெவபெகக்கு, (அனா வரோ) அடிமையாவர்களோ, (அ)

மு—ஆளமர்வென்றியடுக்கத்துளஞ்ஞான்று* வாளமர்வேண்டி வரைநாட்டி*. நீரவைச்சுற்றிக்கடைத்தான் பெயரன்றேதொன் னரகைப்* பற்றிக்கடத்தும் படை. (அக)

படைபாடும்வாட்கண்ணாற்பாரிதான்* பைம்பூந்தென்னையு

என்பத்தோரம்பாட்டு.

வ—புறப்பொலிநானாவாரக்கு முட்பட உடம்புரேவக் கட டுக்கடைத்து சுவெகிதவலவியாதம் பண்ணுவன்திருநாம மேடுகோள் வலவாரத்தைக்கடக்கைக்குஉவாயமென்கொள்-

(ஆளமர்) ஆளோடாஸ்மிடைந்துகிடப்பதாய், (வென்றி) வென்றியையுடைத்தாய், (அடுகளத்துள்) எதிர்த்தவர்களை முடிந்துகிழிவிடுகிற யாவலுடையிலே, (அஞ்ஞான்று) சுவாராசன் டெவர்களைமேலிட்டு நகிகிறவன்று, (வாளமர்) கூடாகுவி ரான டெவர்களுக்கு ஐயமுண்டாம்படி ஒளியையுடைத்தாயி ருப்பதொருபாவம், (வேண்டி) வேணுமென்றவெகித்த, (வரை) நீரைக்கண்டாலாமுக்கடவ வேராவவத்ததை, (நட்டு) கடலுக்குள்ளே மத்தாகநாட்டி, (நீள்) பீசுஹுலாஹாய் ஒழு குநீகிளையுடைத்தான், (அரவை) வாலுக்கியாகிற பரம்பை, (சுற்றி) கடைகயிருக்கச்சுற்றி, (கடைத்தான்) வேறுதகமான கடலைக் கடைந்தநுனினவையுடைய, (பெயரன்றே) திருநாம ஏன்றே, (தொல்) பழையதாய்வருகிற, (நரகை) வலவாரமச கிறநாகத்தை, (பற்றி) அன்னிபெடுத்துக்கொடுப்பாய், (கடத் தும் படை) கடத்தினிடும் வராயதம். (அக)

என்பத்திரண்டம்பாட்டு.

அ—டெவர்கள் சூழ்விக்கும்படி கடனிலேகடந்தவளவன்றிக்கே பெண்டிறத்தாரும் சூழ்விக்கலாம்படி திருமணியிலேவந்து வ ளிவியித னானென்கொள்-

(படை) வேலாகிறசூழத்தோடு, (ஆரும்) ஒத்திருப்ப தாய், (வான்) ஒளியையுடைத்தான், (கண்ணா) கண்களையுடை யுபெண்களானவர்கள், (பாரகிநான்) ஆபரிநாளிலே, (பை) அழகிய, (பூ) பூக்களாலேதொடுத்த, (தொடையலோடு) மாலை

எ.அ. முதல்திருவந்தாதி - உரை - பா - அரு - வரைகுடை.

மூட்டேட்டேத்திய தூபம்*. இடைபிடையின் மின்மாயமாகுணம்
வேங்கடமேமே* ஸௌருநான்மான்மாயவெய்தான்வரை. (அரு,
வரைகுடைதோள் காம்பாகவாசிரைகாத்து* அயர்சிரைவி
னடியேழ் செற்றவாறென்னே*.

ஸோடேகூட, (ஏந்தி) யரித்த, (தூபம்) யுவமமானது, (இ
டைபிடையில்) கடுகடுவே, (மின்) ஒரோதகடிதூங்குகையுடைத்
தான் சூகாஸமானது, (மாய) மறையும்படி, (மாகுணம்) அத்
தைச்சென்று மாசேறும்படி பண்ணுகிற்கும், (வேங்கடமே)
திருமணியே, (மேலெருநான்) முன்பொருநாளிலே, பிராட்
டிவவத வாதுஞ்ஞாபக்கொண்டு (மாயமான்) விரயாஜ்யமம்,
முடியும்படி, (எய்தான்) எய்துவிழ்விட்ட வசுவதிபத்திருமகன்
வதிபத்தே, (வரை) மலை. (அரு)

எண்பத்துமூன்றும்பாட்டு.

அடநம் சூழிசுவாதுஞ்ஞாய் அவர்கள் காயத்து செபுவோ
மென்னுமிடம் நீர் என்கொண்டறிந்திரென்ன? உயுகெடைய
ர்களைப் பொடிபடுத்தும் வாரிகாழுடைய நீ அத்தைவிட்டு மலை
யையெடுப்பது ஏதடப்பதாய்த்து வெறுமனையோவென்கிறார்.

(உவருடை) மிடுக்குடைத்தான, (நீர்) நீரையுடைய, (ஆ
ழியுள்) திருப்பாற்புடவிலே, (கிடந்து) கண்வளர்ந்து, (நெரா)
எதிரிட்ட, (கிசாசார்பேல்) ராகுஷஸபூகுகளான உயுகெட
டையர்க்குமேலே, (பேர்) அவர்கள் பொடிபடும்படி மிடுககாப்பெ
ரிய, (ஆழிகொண்ட) திருவாழியையெடுத்துக்கொண்ட, (பிரா
ன்) உவகாராகனே, (வரைகுடைபாக) இப்படி கருதுமிடம்
பொருதுகை நிற்கவல்ல வசுமுண்டாயிருக்க அத்தைவிட்டு
ஒருவரால் வலிபடுக்கவொண்ணாத மலைகுடையாகவும், (தோள்)
திருத்தோன், (காம்பாக) அதக்குக்காம்பாகவும், (ஆசிரை)
பசுத்திரள்களை, (காத்து) ராசுதித்து, எப்பின்னைப்பிராட்டியோ
ட்டை வண்டெழுஷத்துக்குப் பூகிவையகமாக (ஆயர்) இடை
யர், முன்னிட்ட (கிரைகிடையேழ்) திரண்ட பீஷ்வக்களேழை
யும், (செற்றவாறு) முடித்தபுகாரும், (என்னே) எங்கனே?

மு—உரையுடைய ராழியுட்கெந்து கோ திசைசார்பேல்
பேர்ழிகொண்ட பிரான். (அங்)

பிரான்னுன்பெருமை பிறராரறிவார் உரையுண்கந்தநான்று
வராத்தெயிற்றசவுபோதாவா நென்செலேலோ வெந்தையடிக்கை
வு போத்தபடி. (அச்)

இத்தால் சூழிதவினொய்யுண்டானாலும் உன்வாங்குத்தால்
றிக்வே உடம்புநோவக் காய்கஞ்செய்யும் ஸுமாவனன்றோ நீ
யென்றபடி. (அங்)

எண்பத்துநாலம்பாட்டு.

அ—உன்னுடைய ரகசுத்தனவல்லாத ரகசுகூப்பாரிப்பு ஒரு
வரால் பாரிவெழிக்கலாபிருத்ததோ வென்கிறார்.

பிரான்— உவகாராகனே? உராய்- எங்குமொக்கவாறுநித்
துக்கொண்டு, உலகளத்தோன்று- நீ கொகந்தையனந்துகொண்
டவன்று, எந்தை- என்னுடையான வுன்னுடைய, அடிக்களவுபோ
ந்த- திருவடிகளுக்கு அளவுபார்த்த, படி- மூலியியானது, வ
ராகம்- வராமூலியியான வுன்னுடைய, எயிற்றளவு- திரு
வெயிற்றில் வளகெடுத்தவையும், போதாவா- போதாததாய்
ருக்கிற புகாரம், என்னொலோ- என்னெனையோ, உன்பெரு
மை- ஆனபின்பு வளவலியான உன்னுடைய பெருமையை,
பிறர்ஆர்அறிவார்- வளவலியான அறிவுதியோ அறிபாயோ
வென்று வளநெய்விக்கும்த்தனைபோக்கி வேதுதெய் ஆந்தான் அ
றிவார், உராய்உலகளந்த- உலகளந்தகொண்டு உலகளந்தவென்ற
படி, 'ரகயொரமெய்' என்னக்கடவதிறே; அன்றிக்கே உரோ
கிக்கொண்டு உலகளந்தவென்றுக்கி எல்லாரோடும் திண்டிக்கொ
ண்டென்றுமாம். (அச்)

எண்பத்துநாலம்பாட்டு.

அ—உலி-யஜயம்பண்ணி அவனை சூழுகின்றதான் அவன்
படிவாரிலெயொன்றைக் கண்டதூறணிக்கப்பெற்றாயோ பெற்று
யானில் தென்தேச? சொல்லிக்கா நென்னினார்.

மூ—புகண்டறிதேயே பாம்பிணியினுன்* புட்னொடிகண்டந்
பேசுறும்*. வடிவிற்பொறியைத்து முள்ளடக்கிப் போதெ
நீரோத்தி* நெறிநின்றெஞ்சமே கீ, (அ)

கீபுத்திருமகனும்நின்றயாற்* குன்றெடுத்தப்பாயும்பனிமறுத

எஞ்சமே. எஞ்சே? பொறியைத்தும். யஞ்சுகழ்மா.
ஊழியங்களைத்தையும், வடிவிற்பொறியைத்து. வாழ்விஷ
ங்களில் போகாதபடி ஸாரீரத்துக்குள்ளே தியலித்து, தே
தொடு. சூறையனொவகாணங்களான் வுஷங்களைநே.
கூட, தீர்ந்தி- இவத்தையாரித்துக்கொண்டு, நெறி- வாரோபு
பணராமத்திலே, நின்றீ- நிலைநின்று சூறையித்தார்பாரிசுக்
றீ, பாம்பிணியினுன். திருவனந்தாமலாணப் படுக்கையாக
டையான வவெட்டாரணுடைய புன்கொடிகண்டு. உரு
திலே சூறையித்தார்பாரிசுக்கும்படி. எடுத்துக்கொண்டு வருகிற
நியதிருவடியாகிற பூஜித்தக்கண்டு, அறிதியே- கதாமலித்
றியுதியே, புகளும்- அவன்றிருமேனியைக்கண்டு, அறித்
யே. கதாமலித்தறியுதியே, கூறும்- அவன் திருவனந்தாம
லாணக்கு உடம்புகொடுக்கும்படிதான் கண்டறியுதியே இவத்
றிலே இன்னதாண்டெனென்று ஒன்றைச் சொல்லிக்கொண்டு
வடிவிற்பொறியைத்துமென்றுமாம், ஒருவழிப்பட்டிருக்
கையன்றிக்கே பலவிற்பொறியை யுடைத்தாரிசுக்குமென்கை,
வடிவிற்பொறியைத்து தெரியாதபடி இருக்கையென்றுமாம், க
ண்டதாமலிக்கப் பெறுவதுக்குமுன்னே கதாமலித்தாரிசுக்
கொண்டு துஷ்பிரந்திருக்கவொண்ணாதென்றபடி. (அக)

என்பத்தாரும்பாட்டு.

அ—இப்படியிவர் தந்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அவனைவாரணர்
துரித்து கதாமலிக்கப்பெற்றிலையிறே, என்று சொன்னது
பொறுக்கமாட்டாமல் இவரிருந்தவிடத்திலே பிராட்டியுந் தானு
ம்கவந்த ஒருக்க அத்தைக்கண்டதாமலிக்கிறார்.

குன்றுஎடுத்து- கண்டதொருமலையைப் பிடுங்கியெடுத்து,
பாயும்- மேலேவந்துசொலித்து பனி- மலையை, மறுக்க.

மு—பண்பாளர்— வாசந்தகடைகழியாவுட்புகாரமரு

சூங்கோவ* விடைகழியேபற்றி வினி. (அக)

இனியார்புகுவா ரெழுரகவாசல்* முனியர் துமுரித்தார்
கோமின்ஃ கனிவாயக்கன்றெறிந் ததோளா ன்கனைகழலேகான்
பதற்கு* கன்கறிந்தகாவலஞ் சூழ்ரடு. (அள)

வரிவரிசித்த, பண்பாளர் கீர்மைமையுடையவனே, வாசல்கடை-
திருவாசனுக்குப்பறம்பு, கழியா- போகமாட்டாதே, உன்புகா-
உள்ளுப்புகமாட்டாதே, காமர்- ஸ்ரீஹரீயமர்ம், சூ- அழகிய
தான், கோவல்இடைகழியேபற்றி- திருக்கோவலுரிடைகழியை
ப்பற்றி, கீயும்- சூழிநாணுணத்தில் முற்பாடானகீயும், திரு
மகளும்- உன்னிலும்முற்பட்ட திருமகளாருமாக, என்னோடே
கலக்கப்பெற்ற வுகப்பின் வறுத்தராலே பந்தகரல்பாவி இனி-
இப்போது, நின்றமால்- வரித்துவின்றியே பென்று சுதாம
விக்கிருந். (அக)

எண்பத்தேழாம்பாட்டு.

அ—இப்படி வாயெட்டாரன்வந்து வானிவினானபின்பு நா
கத்துக்கு ஆள்கிடையாது அவ்வவ்விடங்களுக்குக்கடவார் வாச
ல்கனையடைத்து ஒடிப்போகவமையுமென்கிருந்—

கனி- கன்றாயும்விளவாயும் இரண்டவாரர் தன்னைநி
கைக்கு இடம்பார்த்துநிற்க அத்வதயறிந்தமுன்னிட்டு முன்
களைவாரைப்போலே சுலாராவிட்டான் விளகின்பழக்கன்,
சாய- உறிந்துவிழும்படியாக, கன்று- சுலாராவிட்டான்
கள்ளை, எறிந்த- எறிநடியாக எறித்தெறித்து இரண்டையும்
முடித்தப்பொகட்ட, தோளன்- திருத்தோள்களையுடையன
வாயெட்டாரனுடைய, கனைகழல்- சூலாணபூதியையுடைத்தா
னதிருவடிகளை, கான்பதற்கு- கண்டுசுதாமவிக்கைக்கு வர்
பதம், காவல்- காவலெட்டகூடி, சூழ்- பார்த்துநிற்கிந் நாடு
கட்டிஅள்ளபூணிகளானவை, கன்குஅறிந்த- அவ்வுடகந்து
வதிக்கிற திருக்கோவலுருக்குத் தோள்திண்டியான ஸ்ரீவத்தி
ஸ்வாவட்டேயென்று நன்றாகஅறிந்தன; இப்படியானபின்பு எழு-

மூ—நாடினும்மின்னடியேநாடுவன்* நாடோறும்பாடினும்மின்பு
கழைபாடுவன்*- குடினும்பொன்னுழியேந்தினுன்பொன்னடியே
குடுவேற்கு*

வலுவியமான், நரசவாசல். நாககூரங்களில், இனிப்புருவார்
ஆர். இனிப்போப் பூவிலரிக்கக்கடவார் ஆர், முனிபாது- எங்கள்
வந்ததுக்கு அதிவாம்படி இப்படி வார்த்தைசொல்லுவதே
என்று பொடியாதே, மூரித்சாங்கோமின்- இனியொருக்கூறு
ம்மிறக்கவொண்ணாபடி பெரியதாணிப்பூட்டுக்கோன், ஆழ்வார்
களும் அருளிச்செயல்களும் நடைபாடுமிடமேநாடு அல்லாத
விடம் கிடென்றுகருத்த, எழுநாகம். எழுகிறவல்லாரிகள
டங்களும் சென்றுபுகிற நாககூரமென்றுமாம், கினர்த்தி
பையுடைத்தான நாகமென்னவுமாம். (அஎ)

என்பத்தெட்டாம்பாட்டு.

அ—இப்படிதிருக்கோவலுரோடு தோள்நின்றியான நாட்டைப்
பற்றியிருந்து இவ்விஷயத்தை கிட்டுப்புறம்பே சுதுவாராய்
த்திரியக்கண்டபடியாலே வழிபறிக்கும்கிலத்தல் தம்கைபொரு
ள்கொண்டு தப்பஞர் உகக்குமாப்போலே என்னுடைய காரண
சூயத்தையும்கொண்டு நான்முன்னம் அங்கே புவனனாகப்
பெற்றேனென்று லுலாவத்தைப்பேசி இனியரகசூர்-

(நாடினும்) நெஞ்சக்கொண்டு தேடுமிடத்திலும், (கின்அடி
பே) டெவரீருடைய திருவடிக்கையே, (நாடுவன்) தேடாநிறடன்,
நாடோறும்- லவடிகாதுத்திலும், (பாடினும்) ஸ்ரீதிவாரலு
ரூப் லொசூம்பான்னு மிடத்திலும், (கின்புகழே) டெவரீரு
டைய கலுணமாணங்களையே, (பாடுவன்) வரங்கிட்டுப்பாடா
நிற்பன், (குடினும்) நான்எந்தையாலே லாடாமாக யரிக்கு
மிடத்திலும், (பொன்) லுலாவணியமான, (அழி) திருவாழி
பை, (ஏந்தினுன்) அழகுபெறயரித்த லவடிகளையே, (குடுவே
ற்கு) ஸ்ரீரொலிஷணமாக யரிக்கக்கடவேனும், (எனக்கு)
இப்படி காரணசூயத்தாலுமுள்ள புவொடும் தொன்னப்பே

மூ—என்னுக்கென்னே பெனக்கு.

(அஅ)

எனக்காவராரொருவரே* பெம்பெருமான் தனக்காவான் தானேமற்றல்லாஃ*. புனக்காயாம்பூமேனிகாணப்பொதியகிலும் பூவைப்பூ* மாமேனிகாட்டும் வரம்.

(அக)

ற்றவெனக்கு (என்னுக்கென்ன) ஏதானுல்லெனது? காட்டார் அறிந்து இந்தவாழத்தைப்பெற்றிலென்? இழக்கெனன்? எனக்கு ஏதானுல் நல்லதென்றபடி, அன்றிக்கே இங்கேயிருக்கிலென் அங்கே போகிலென் ஏதானுல் எனக்குகல்லதென்றுமாம்.

(அஅ)

எண்பத்தொன்பதாம்பாட்டு.

அ—கீழ்ப்பிறந்தவாழம் திரியட்டும் பின்னுட்டுகிறபடியைச்சொல்லுகிறார்.

(எனக்கு) திவெ-குகமாக இப்பேற்றைப்பெற்று சொஷகமே வடிவாயிருக்கிறவெனக்கு, (ஆவார்) ஒப்பாகவல்லாஃ, (ஆரொருவரே) வேறொருவருண்டோ, (எம்பெருமான்) நாட்டில் ஒருபட்டில் தவனவன்றிக்கே தான் தோன்றியானபேற்றையுடையனாய் சொஷகாவதத்தக்கு இட்டுப்பிறவாத வவெ-குகான், (தானே) தானே, (தனக்கு) தனக்கு, (ஆவானல்லால்) ஒப்பாமித்தனைப்பொழிய எனக்கு ஒப்பாகவல்லானு, (புளம்) இந்த ஜகதவாழ்க்கையேயாப் வாகாசுகாரிக்கப்பெருதருறைகிடக்கிறதெயென்று ஸங்கிக்க இடமறும்படி தன்னிலத்திலேயின்று செவ்கிபெற்ற, (காயாம்பூமேனி) காயாம்பூவினுடையபிறமும், (காண) காணக்காண, (பொதியகிலும்) கட்டுகெழுத்துவருகிற, (பூவைப்பூமேனி) பூவைப்பூவினுடையபிறமும், (மா) அவனுடையஸூர்வாமா, (மேனி) வடிவை, (வரம்) அழகிதாக, (காட்டும்) காட்டாநின்றது, (வரம்) வரிஷமாக, அழகிதாகவென்றபடி. அன்றிக்கே 'வீயகஜகிவார' என்றும் என்னுலே பூராயிடுக்கப்படுகிறவடிவை அழகிதாகக் காட்டாநிற்குமென்னுதல்.

(அக)

தொண்ணூறும்பாட்டு.

—போஷிபைக்காட்டித் தம்மைபரிப்பித்த வவ்வொக்கிலே

மு—வரத்தால்வலிவினைந்துமாதவகின்பாதம்* சிரத்தால்வணங்
கானுமென்றே*— உரத்தினுள்சாரியாய் தேர்வலியோனாயவிரணி
யனை* ஓரரிபாப்பீடுத்தான்.

(கூ)

ஊனக்குரம்பையினுட்புகிருள்ளீக்கி* ஞ்ச்சுடர்கொளீஇ

பூஜிமாநுக்கு விரொயியைப்போக்கித் தன்னைக்காட்டி யரி
ய்பித்தபுகை யருளிச்செய்கிறார்.

(மாதவ) வவ—ரிக்கும் சூறையிக்கலாப்படியிருக்கிற பூய்
வதியானவனே? (சர்) இரண்டுருகக் கிழித்துப்பொகப்படும்
(அரியாய்) ஸத்ரூவாய், (தேர்) தேர்ச்சிக்கவல்ல, (வலியோனாய்)
வலத்தைபுடைய, (இரணியனை) விராணுனை, (தர்) நாட்டில்
கண்டறியாத சுகிதீபமான, (அரியாய்) நூலுமையாய்க்கொ
ண்டு, (உரத்தினுள்) அவன்மிடுக்கும் கீழ்ப்படும்படியான மிடுக்
காலே, (ஊன்) சோவலமான பெரியஸாரீரத்தை, (கீ) சூழி
தவதுவானுளீ, (இடர்த்தது) இடர்த்துபொகட்டது, (வரத்தால்)
ஹூஜிமாநுகள்கொடுத்த வரத்தால்வந்த, (வலிவினைந்து) தன்மிடு
க்கைக் கனக்கினைத்து, (மின்பாதம்) வவ—ராயிகளுள் வுன்
துடையதிருவடிகளை, (சிரத்தால்) தலையாலே, (வணங்கானும்
என்றே) வணங்கி சூறையியாதேயிருந்தான் என்றோ, அன்றிறே
கிதுக்களைப் பலக்கறவி நலிந்தாளென்னு மிது கொண்டே
பென்றபடி.

(கூ)

தொண்ணுற்றோரம்பாட்டு.

அ—வவெ—ஸூரன் வவ—ராவெகுகிபுகுனேயாவிலும் ஐக
ரவிஷயங்குகில் ஸூலியந்து அவனைபாசுரயித்தார்க்கல்லது வர
செவடிபூஜி யரிதென்கிறார்.

(ஊன்) அகவாயில் கொஷம்தோற்றதபடி சோவம்செறிக்
துமேலெழ மிதுங்கித்தோற்றுகிற, (சூரம்பையல்) ஸாரீரமாகி
றகுடியிலே, (உன்புக்கு) அதில்கொஷமுள்ள எல்லையளவுஞ்செ
ல்ல உன்றறவவமாவிற்பது, (இருள்ளீக்கி) அதிதை ஹோயுமெ
ன்றிருக்கிற சுஜூதமாடுற விருளைப்போக்கி, (ஞானச்சுடர்
கொளீஇ) ஜீவவாயாய்நூலுத்தை விஷயீகரித்திருக்கும் ஐஜா—

மூ—நாடோறும்*. ஏனத்தருவாபுலகிடந்த ஆழிடாக்பாதம்*
மருவாதார்க்குண்டாமோ வான். (கஉ)

வானுகத்தியாய் மறிகடலாய் மாருதமாய்த்*
தேனுகிப்பாலாந்தருமாலே*. ஆனுகச்செண்ணெய்

மாசுற விளக்கையேற்றி, (ஏனத்தருவாய்) தன்னுருக்கெடுத்த
தாரீருக்கும் செற்றுக்கும் இருபாத வாராகமாவதவத்தையுடை
யனுப்ப்கொண்டு, (உலகுதூடந்த) கொகத்தை இடக்கெடுத்துச்
தொண்டேறினவனுப், (ஊழியான்பாதம்) இவைபழிந்துகிடந்த
வண்டாராகாவத்திலும் தன்மேலே யேறிட்டுக்கொண்டு தோக்
கும்ஹுவானுவனுடைப திருவடிகளை, (நாடோறும்மருவா
தாற்கு) நாள்தோறும் பொருத்தி சூழியாதார்க்கு, (வான்
உண்டாமோ) வாராகாபுர ஸஹுவாயுமான வாரிவடிம் உ
ண்டாமோ. (கஉ)

தொண்ணுற்றிண்டாம்பாட்டு.

அ—இப்படி சூழிதரை ரகதிக்குமனவன்றிதே வவரவவ
வகாரினுன வலிதிக்குப்போராதபடி சூழிதார்த்தாட்டனைந்த
சூழித்தைத் தனக்குபாரகமாக விரும்பியிருக்குமென்கிறார்.

(வானுகத்தியாய் மறிகடலாய்மாருதமாய்) சூகாஸம்சுழி
அவையேறிநெகடல் காற்றுமுதலான ஊடுதங்கனாலேசமைந்த
சுலாஹவடிக் வடிவாசுட்க்களுக்கு நிவாரணமனுப், (தே
னுகிப்பாலாய்) வாரிவடிவாவியனுக்கு வாவாராவவரிவாய
மான தேன் ஹாஹாவிகாவமான பால் இவைபோலேதிரதி
ஸயமொழிநுப்ப்கொண்டு இருக்குமவனுப், (திருமாலே) இந்த
உலையவிவலிதியொசுத்துக்கு மேலே ஸூயிவதிவத்தால் வந்
த வெஸூயட்த்தையு முடையகனே, (முன்னுருகான்) பண்
டொருகானிலே, (மண்ணை) பூவயத்திலுழியாதபடி ஊடுதியை
யடங்கவெடுத்துவிழும், (உமிழ்ந்த) உன்னுக்கிடந்து தனாத
படி வெஹிசுகொணவுமிழ்ந்த, (வடிவ) உன்னுடைய வயிற்று
து, (ஆன்சூய்ச்சி) பகமேய்க்கும்சூயிவேயிறந்த பபெர்வெடி
ப்பிராட்டி, (கெண்ணெய்) கடைந்துவைத்த முடைநாற்றம்

மு—விழுங்கிதையுமே* முன்னொருநாள் மண்ணையுமிழ்த்தவயிறு,
வயிறழல்வானருவிவந்தாணையஞ்ச* எயிறிகவையுமடித்த
தென்சீ*. பொதியுகிராற்பூவடிவையிடழித்த பொன்னுழிக்கை
யா* நின்சேவடிமேலிடழியச் செற்று. (கூ.கூ)

குன்றாத வெண்ணையை, (விழுங்க) சுவிறிவெஸத்தோடே அமு
துசெய்தருள, (நிறையுமே) அத்தாலேநிறையுமோ, குறைக்கும்
இட்டு அடைக்கவேண்டுமென்றுகருத்து. (கூ.உ)

தொண்ணுற்றுமூன்றும்பாட்டு.

அட—‘ஒரரியாப்பீயிடத்து’ என்றுதம்மை சூழிதவசுடிவாழியாக
க்டிழேசொன்னீர் அது கீரறித்தபடி யென்னென்ன? வயிரணுன்
மேல்பண்ணின சிற்றங்கொண்டறித்தேனென்கிறார்.

(பூவடிவை) ஸனகாசாரயடம் அழகுமுதலான ஸுலாவத்
தாலே பூவைப்பூவினுடைய வடிவழகை, (சுடழித்த) தலையழித்
திருப்பதாய், (பொன்) ஸுபுஷணியமான, (ஆழிக்கைபா) திரு
வாழியையுரித்த திருக்கையையுடையவனே (வயிறழல்) கண்
டசுதாசுதலர் ‘என்னுத்தேடுகிறதோ’ யென்று வயிறெரியும்படி
(வான்உருவி) வாளை உருவிப்பிடித்துக்கொண்டு, (வந்தாணை)
வந்தவயிரணுனை, (அஞ்ச) உன் உறுவெஷிக்கண்டு அவன்ஊ
யப்பறும்படியாக, (நின்) பிராட்டிமார் பள்ளிகொண்டருளும்
உன்னுடைய, (சேவடிமேல்) சிவந்த திருவடிக்கண்மே லேறி
ட்டு, (பொறி) நாதாவணடமான, (உகிரால்) அழகியதிருவுகி
ர்களுலே, (சுடழிய செற்று) கட்டுக்குலைத்து சிதறிப்போம்படி
முடித்து, (எயிறு) பின்னையும் சிற்றம்மாருடையாலே திருஎயி
றுகளானவை, (இலக) விளங்கும்படிக்கிடாக, (நீ) நீ, (வாய்ம
டித்துஎன்) காப்பிடிக்கொண்டதுஎன்? ‘பூவடிவையிடழித்தபொ
ன்னுழிக்கையால், என்று வாயொய்த்தாகில் ஸுஷுத்திதூங்
காட்டில் ஸாகாசாரமாய் ஸுபுஷணியமான திருவாழியையு
டைத்தான திருக்கைகளாலே அழகிய திருவுகிராலே சுதா
சுதலரை வைத்துக்கொள்ளுகைக்கு யொழிமான திருவடிகளி
லில் அவளைவைத்துக்கொண்டு என்னுபொருளாகக்கடவது(கூ.கூ)

மு—செற்றெழுந்துநினைந்தச் சென்றகின்றவேழுலக* மந்தி
வைபாமென்றுவாயங்காந்து*. முற்றம்மறையுர்க்குக்காட்டிய
மாயவணையல்லால்* இறையெனுமெத்தா தென்னு* (௬௪)

தொண்ணுற்றுநாலம்பாட்டு.

அ—தன்னையாழயித்தார்க்குத் தன்புகளெல்லாவற்றையுந் கர்
ட்டும் ஸ்ரீமாவணவணையல்லது என்னுவானது வேறுவிவரை
ஏத்ததென்குறர்.

எழுத்து- கூறியுய்யுளமான விவற்றை யழியக்கடவதர்
கப் பெரியஉஷோமத்தோடே கிளர்த்து, நினைந்தது- அகவா
யிற்சிறந்தோற்ற நெருப்பெழுப்பார்த்து, செந்து- அழித்துப்
பொகட்டு, சென்ற- தன்பக்கனிலே உபவஹுதமாய்வந்து
சேர்த்துக்கிற, இந்தவேழுலகம்- இந்தவாழ்வொகங்களையும்,
செந்து- அழித்துப்பொகட்டு, மந்து- அதுக்குமேலே, இவை
யாமென்று- அழிந்துபோன வஸூக்கன் இவைகாண் என்று, வாய்
யுங்காந்து- தன்றிருப்பவனத்தைத் திறந்து, முற்றம்- 'தா
வாயுவிவையல்லால்' என்னும்படி வாகவழிமத்தையும், மறை
யவற்கு- வெவ்விதமான வாகவெயவமவானுக்கு, காட்டிய-
முன்பிறத்திட்ட கட்டினையிலே காட்டின, மாயவணையல்லால்.
சூழிய-கூழிய-கூழினவனை பொழிய, என்நா- ஏத்தப்பெறு
மல் உறுவிக்விடச்சிற என்னாவானது, இறையெனும. வா
யுவிவாழிகளான வவஸூகர்களில் வாகவெழுமும், ஏத்
தாது- வொழுதும்பண்ணுது, அன்றிக்கே மாரதவாரித்தி
லே வீஷாடிகளுக்கு வெவ்ஸூகரிவழி காட்டினபடியை இப்
பாட்டிலே சொல்லுகிறதாகவுமாம், அப்போது கிளர்த்து நெரு
ப்பெழுப்பார்த்து வஹுரித்துச்செல்லுகிற இந்த வாகவொக
ங்களையும், வஸூகனிகெவாரிணாவியானீ' என்றபடியே தன்
னுடைய கொவாழியிலே ஐவித்துக்கின்றகிற திருப்பவனத்தி
லேகிழுந்து ஸுரித்துப்போகிறபடியை வெவ்விதமான வீஷாடி
களுக்குக்காட்டின சூழிய-கூழிகளைப்பொழிய என்நா ஏத்
தாது என்று பொருளாகக்கடவது, வீஷாடிகள் விவையமான்

புது முத்திரைவந்ததி - உரை - பர் - கூசு - திறம்பாது.

மூ—நாவாழியுண்டே நமோநாரணுவென்* நேவரதுரைக்குழ
ரைபுண்டே*. மூவாதுமாக்கதிக்கட் செல்லும்வகையுண்டே*
யென்றொருவந்திக்கதிக்கட் செல்லுந்திறம். (கூடு)

திறம்பாதென்னெஞ்சமே செக்கண்மால்கண்டாந்
யறம்பாவமென்றிரண்டு

போது 'மறைபலர்க்கு' என்கிற விதரொமாந்தயாக்கடவது,
நோக்கெய்வவிஷயமானபோது எனாவொற்றுகக்கடவது (கூசு)

தொண்ணுற்றஞ்சாம்பாட்டு.

அ—இப்படி அவனை யேத்துகைக்கு வரிகுரமர்ன நாவைக்
கொண்டு அவனியேத்தாதே வெதுதர் அத்தை வலவாரிகளை
க்கு வரிகுரமர்க்கிக்கொண்டபடி எங்கனே! யென்று குறுபடி
ப்படுகிறார்.

நா- ஏத்துகைக்கு வரிகுரமானவர்வானது, வாய்க்கண்
டே. புறம்புபோப்த் தேடவேண்டாதபடி தத்தம்வாழிலே உண்
டே, ஓவாது - வலவாரிகளில் நோக்கெய்வமேயே நெடுகதி
ருந்தசொன்னதும் முடியுண்டவொன்னுதபடி கிருக்கையன்
றிக்கே, நமோநாரணுவென்று. நமோநாரணாயனாயவென்று,
உரைக்கும் ஒருக்காலேசொல்லி இளைப்பாறலாம்படியான, உரை.
திறுக்கும். உண்டே - உளதாழிநின்றதே, மூவாத் சுவர்
சுராயுத்தெண்ணாபடி, மா - வாழிவாயுமான், கதிக்கண்.
கொடித்திசே, செல்லும். செல்லுகைக்கிடான, வகையுண்டே.
உவாயுண்டே, திக்கதிக்கண். இப்படி உலீவதத்துக்குதலா
ன கல்வழிபோகாமல் விதாரத்துக்கிடான உருகாமல்க்கனி
லேசென்று, ஒருவர்செல்லும்வகை. ஒருவர்க்கிருகிறபுகாரம்,
என். என்னுமிருக்கிறதோ! வென்று விடப்பட்டிருக்கிறார். (கூடு)

தொண்ணுற்றஞ்சாம்பாட்டு.

அ—எனக்கிச்செய்தபடிசெய் நெஞ்சே? நீமுத்துற்றமுன்னம் நான்
சொல்லுகிறவிதத்தை அழகிதாதுவாசிபண்ணென்கிறார்.

என் எனக்குவாயுமான், நெஞ்சமே. நெஞ்சே? அறம்பாவம்
என்று. வுண்ணும்வாவும்மன்று சொல்லப்படுகிற; இரண்டும்

௨௨. முத்திரைவந்தாதி - உலா - பா - கூள - பிடிசேர். அங்கு

மு—மாவான்* - புறத்தாணிம்மண்தான்மறிகடத்தான் மாருதத்
தான்* வாந்தானேகண்டாய் கடைக்காட்டிடி. (கூக)

பிடிசேர்க்கிறனித்த போர்ளா* வுன்றனடிசேர்ந்தருள்பெற்
ருளன்றே*. டொடிசேரனற்கங்கையேற்று அகிரசடைமேற்பாய்
ந்த* புனற்கங்கையென்னும் பெயர்ப்பொன். (கூள)

இரண்டுக்கும், ஆவான். அய-காமகனுப்பி போருறவன்
செங்கண்- வு-வரீகாஷிணன், மால்கண்டாய்- வவெ-ஸூர்
ன்தானேகிடாய், இம்மண்தன். இத்தமொழியும், மறி- அகில்
மெறிதிற, கடல்தான்- கடலும், மாருதத்தான்- வாயுவும்
வான்- சூகாஸமும், புறத்தான்- இவற்றுக்குப்புறம்பான சிற
நாடிகளுமான, இவற்றுக்கெல்லாம் அய-காமகனுபிறுக்கின்
ருள் தானேகண்டாய்-அந்த வு-வரீகாஷிணருளே கிடாய்
கடைக்கண்- முடிவில்வந்தால், பிடி- இதுவேகூல-தவமென்று
இத்ததத்தயருதபடி. உலூலேபிடித்துக்கொள். (கூக)

தென்னுற்றேழம்பாட்டு.

அ—அறமும் அவனையென்று வாவதமாகச் சொல்லுவின்றிர்,
மெனெதொடக்கமானவையும் வாவதமன்றா? வென்ன; அ
தினுடைய வாவதவழும் தவராண்கூல வு-வ-வாயத்தமெ
ன்கிருர்-

பிடி- லுவிதமறியாதே பிடியின்பக்கிலே புவனமா
ய், சேர்- அத்தைவிட்டு நீங்கமாட்டாமல் கூடிவதிட்கிற, க
லிற- ஆனையை, அளித்த- அநிவ்யக்தகொஷம்பர்த்திதழாதே
தண்ணிபண்ணிரகித்த, பேர்ளா- உலாபுறாவனுவனே!
பொடிசேர்- 'ஹஸஸ்யுஸயாத்' என்றபடியே டண்ணின
கொஷத்துக்குப் பூரபயிதமாக எப்போதும் ஹத்திலேசா
யுவனாய், அகல்- சுழிக்கு, அங்கை- அழகியகையை, ஏற்
ருள்- ஏற்றவாதகியான ருடினுடைய, அகிரசடைமேல்-
ஒளியையுடையதான ஜெடெயின்மேலே, பர்த்த- தவூயு
கூ-மாக வந்தருதித்த, புனல்- நிரையுடையனாய், கங்கை
யென்னும்பெயர்- மெனெதென்னும் பேரையுடைய, பொன்

மு—பொன்றிகழுமேனிப்புரிசுடயம்புண்ணியனும்* சின்றுந
கந்தாயடுமோலும்*— என்றும் இருவரங்கத்தால் திரிவரேறு
மொருவன்* ஒருவனங்கத்தென்று முன்ன. (கூடி)

ஸாடுவெய்யான ப்ரியானவன்; உன்பாதம். வாடகிகளையும் வ
ரிசுடயாக்கும் ஸுத்யூபிபையுடையனான உந்திருவடிகள்
சேர்த்தன்றே. கட்டியன்றே, அருள்பெற்றான்— அவன் அந்த
புலவாடிமெல்லாம் பெற்றது, விஷயபுலவணமான கவிற்றை
ரகதிக்கையாலே பாவம் இவனிட்ட வழக்கென்றும் மட்டுமெ
யியுடையவாவதனும் தசஸம்ஸ்யாயது மென்கையாலே
வாணும் அவனிட்டவழக்கென்றும் சொல்லிற்றாய்த்து. (கூடி)
தொண்ணுற்றெட்டாட்டாட்டு.

அ—அவன்திருவடியில் பிறத்த மட்டுமெயை கெட்டுவிடையரி
த்தானென்று ருபுணுக்குக் குறைசொல்லுகிறதென்? அவ
னும்ஒருகாயத்திலே சுபிகரித்து ருபுணு மாயன்றே
போருகிறதென்னில்? அவனுடைய ருபுணுமும் இவனுக்கு ரு
புணுமென்கையாலே வந்ததித்தனை போக்கி ஸுத்யூபியென்
கருத்.

(பொன்றிகழும்) பொன்போலே ஒளிவிறகிற, (மேனி)
வடிவையும், (புரிசுடை) பின்னினைகெடுதையு முடையனும்,
(அம்) இப்படி கெடுதையுடைய அழகிய, (புண்ணிய
னும்) வாணுக்கையுடைய ருபுணும், (சின்று) கெடுதையு
கின்று, (உலகம்) ருபுணு அல்லாதாரோடு வாகியறவாக
வெளாகங்களையும், (தாய) சுதாயாவெத அளந்துகொண்ட,
(கெடுதையும்) ஸவகாயிகனான ஸவகாயுடையனாகிற இவர்களி
ருவரும், (என்றும்) ஸவகாயிகத்திலும், (இருவரங்கத்தால்திரி
வரேனும்) இரண்டுபாரீரத்தையுடையராய் அறிவுகேடர்க்கொ
க்க நினைக்கல ம்படி திரித்தார்க்களையாகிலும், (ஒருவன்) வு
ணுனானவொருவன், (ஒருவன்) கெடுதையான வொருவனுக்கு,
(அங்கம்) ருபுணுமென்கையாலே, (என்றும்) ஸவகாய
கத்திலும், (உளன்) ஸவகாயுடையனாகிறதற்கும், அன்றிக்கே ஒரு

மூ—உளன்கண்டாய்நன்றெஞ்சேபுத்தமென்று முளன்கண்டாய்
யுள்ளுவாருள்ளத்துளன் கண்டாய்— வெள்ளத்தினுள்ளாய்
வேங்கடத்துமேபானும் முள்ளத்தினுள்ளானென்றேர். (கூக)

வன் ஒருவன் திருமேனியில் வாகடெய்தைப்பற்றி ஐயவன
தூகனாபிருக்கு மென்னவுமாய், இத்தால் 'பரந்திரமன்றிப் ப
ல்லுலகீர்தெய்வம்மற்றில்லை' என்கிறார். (கூஅ)

தெண்ணுற்றென்பதாய்பாட்டு.

அ—இப்படி வய-பாசுகனான வயெ-பூரான் கதிராஸி முதலா
னவிடங்கனிலேவந்து வனவிவிதனாபத்து விலகாதார் நெஞ்ச
பெறுமளவுக்கிடாய் நெஞ்சே? இத்தவையுலிபண்ணென்கிறார்.

(நல்லெஞ்சே) அவன் ஒருவனுடன் என்றுசொன்னால் உகக்
கும்வல்லெஞ்சே? (உத்தமன்) “பிறந்து நன்மையேனும்” என்று
எப்போதும் வினாத்தபடியேயிருக்கும் உதவொருவன், (உ
ளன்கண்டாய்) நம்முடைய ரகணத்தாலே தன்வயெதையாய்
படி உளனுவன்கிடாய், (என்றும்) நாம் உளரானவன்றோடு
இலரானவன்றோடு வாசியற வய-காவத்திலும், (உளன்கண்
டாய்) நம்மை ரகணிக்கையிலே தீவித்து உளனாபிருக்கும்வன்
கிடாய், (உள்ளுவார்) தான்புருரப்புகால் ஆனையிட்டுவிட்கார்
தே அத்தைப்பொருத்தி யதாவாபிக்குமவர்களுடைய, (உன்
னத்து) நெஞ்சிலே, (உளன்கண்டாய்) ஸாநாமாக திதுவாவாய்
பண்ணுவன்கிடாய், (வெள்ளத்தின்) திருப்பாற்படலிலே, (உன்
ளனும்) கண்வலர்த்தருளினவனும், (வேங்கடத்துமேபானும்)
திருமலையிலே நின்றருளினவனும், (உன்னத்தில்) கிடப்பதுகிற
பதாய் அங்குப்பண்ணின சூழியின்மொழி நம்முடையவா
டியத்திலேவந்துபுகுந்து, (உள்ளானென்று) “இடவகைகளிக்குந்
தட்டு” என்கிறபடியே அவ்வவ்விடங்களை சுதாரித்து ஸாநா
மாகதிதுவாவாய்பண்ணுவனென்று ஒர்-வாழிபண்ணு. (கூக)
தூறும்பாட்டு.

அ—இப்படியேயெல்லிழுந்து நம்மை சூழிகிறவனைப் பெறுகை
க்கு உவாயமெதென்ன? அவனே ஸ்ராவ்யமும் துவனைப்பெறு

கூட. முதல்திருவந்தாதி - உரை - பா - ௧௦௦ - ஓர்டியும்.

மூ—ஓர்டியும்சாநதைத்த வெண்மலரசேவடியும்* ஈரடியும்சா
ணலாமென்னெஞ்சே*— தேர்ரடியில்ராயவனைக்கேசவனைத்தண்டு
ழாபுமாலசேர்* மாயவனையே மனத்துவை. (௧௦௦)

கைக்கு ஞாபகமுமவனெயென்று சுயுவலிமென்று திருவு
ள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்சொப்பொருள்—

பொக்கைகாழ்பார் திருவடிக்கேசரணம்.

(என்னெஞ்சே) காணவேணுமென்று சுவாசியெயிர்க்கே
வென்னுடைபெஞ்சே? (ஓர்டியில்) ஒருதிருவடியாலே, (தாய
வனை) கைத்தைபெல்லா மனத்துகொண்ட ஸீதவளவழியா
ணங்களை யுடைபனும், (கேசவனை) கெயிவனவாசையாமே
விரோயிகளை வெண்கைக்குறுப்பான ஜாநகரையாழிமணம்
கணையுடைபனும். (தன்) ஸுமனமனமன்றிக்கே விரோயியை
வளர்க்கிலும் விடவெண்ணுதபடி குளிர்ந்தா (அழாபுமாலசே
ர்) திருத்தழாய்மாலையாலே கைகூடனும்பெரிசெய்து மிராதி
ராயவனையுடும், (மாயவனையே) ராயிக்குமிடத்தில் வாகையர்
ஊரகங்கா கவெயிவாத சுறுபுடவாதினாமாருக்கிற வ
வெயிலுரனை உவாயமென்று, (மரத்து) பித்தலிலே, (வை)
சுயுவலையவாயுலையாக வைத்துக்கொள்ளு, (ஓர்டியும்)
இப்படி அவனே உவாயமென்று சுயுவலித்தால் கொகத்தை
யனத்துகொண்ட வெருதிருவடியும், (சாடு) வகடும்முறிந்து
விழும்படி, (உதைத்த) உதைத்துத்தன்னைப்பொட்டசாய், (ஒன்)
அழகிய, (மலர்) பூப்பேரலே சுவிலுசுரோரமான, (சேவடி
யும்) செவச்சி துவடியுமான், (ஈரடியும்) இரண்டுதிருவடிகளையும்
(சாணலாம்) லாசனாகுகரித்தசுமலிக்கலாம். (௧௦௦)

புராகம்- அடிவரவு- வையம் வர்ப் பின்று புரி குன்று எளி
து உலகு நன்று ஆனமர் வணக்கூரம்பை, அன்பேதகனி.

ஆ பாட்டு-(௧௦௦)

முதல் திருவச்சந்திரமும் உரையும்

வாடாடுரை-43

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீமதோமநாஜாயநம:

பொங்கைபாழ்வார் அருளிச்செய்த

இயற்பா

இரண்டாந்

திருவந்தாதி.

இசற்கு

அப்பிள்வள அருளிச்செய்த

உரை.

சுண்டப்பாளையம்

அ- ௪௪- திருவேங்கடாசாரிபுர

பரிசோதித்து

❧

கோயமுத்தூரில்

‘பாகவதவர்த்தினி’ முத்திராக்ஷாசாலையில்

பதிப்புக்கப்பட்டது.

1914

இதன் விலை அனா 5

புரீ.

புதிதெதார்தோதஜாயந்தி.

இயற்பர் இரண்டாந்திருவந்தாதி.

பின்னாலோகஞ்சியாருளிச்செய்த தனியன்வூவூதம்
அ—(என்றிவிதிரவிதூதி) இதில் திவ்யபூஷம் பூஷாதாவு
மாய் திவ்யபூஷத்தை ஐதூபூஷமாக வுடையருமையிருக்கிற
பூதத்தாழ்வாருடைய பூஷணையமான திருவடிகளை ஐதூஷம்
வாழ்மையுடைய ஐதூத்தேனென்கிறது, இன்னமுதர் அன்பேத
கனி அளித்தாருமாய் நன்புகழ்ச்சைத் தத்தார் முத்துக்கள்சேரு
ங்கடல் பல்லைப்பூத்தார் பொன்னங்கழல்களை- என்றிவிதிரவி
றைஞ்சினேனென்கிறது.

திருக்குருகைப்பொன்பின்னானருளிச்செய்தது.

நேரிசைவென்பார்.

என்றிவிதிரவிகறைஞ்சினேனின்னமுதர் * அன்பேதகனிய
வித்தானை *— நன்புகழ்ச்சைத்தத்தார்முத்துக்கள்சேருங் கடல்
மல்லை* பூதத்தார்பொன்னங்கழல்.

வூ—(என்றிவிதிரவிகறைஞ்சினேன்) என்றிவிதிரவிகறை- இவர்
நாம் “இப்பிறகியாவது” என்றருளிச்செய்தபடியே “மாரிமாரி
ப்பலதிறப்பும்பிறந்து, பன்றிவியில்புகந்து” பிறகிப்பெருங்கட
லிலே” உடனழிப்பிறப்பிலே புக்கு உழவுகை, வளவம்பியமான
ஐதூவாண்டவொருவர் திரும்படி ஐதூவெவ்வதையுடைய பூ
தத்தார்பொன்னங்கழலை இறைஞ்சினேனென்கிறது, இறைஞ்சு
கை- ஐதூக்கை, அநாவது- வெவ்விக்கையென்றபடி, “பொன்ன
ங்கழலிலேதொடியின் முடியிலுள்ள முன்னங்கழலும்முடியும்.”

என்னுமாப்போலே பூதத்திருவடிகளுடைய பொன்னங்கழற்கா
னஜநங்கழனுமிதே.

இனி- அவர் உபகாராகவெவ்வவம் சொல்லுகிறது (இன்
னமுதாவன் பேதகனியனிகையாவது) “அமுதன்னச்சொன்மயி
யான* இந்நத்தமிழ்கன்மாலை யிணையடிக்கேசொன்னேன் நாரண
ற்குஞானத்தமிழ்புரிந்தகான்’ என்னும்படி யான் “அன்பேதகனி”
என்னும்படியான பூவையத்த உத்கமன்பேரேத்தும்பிறமறி
யின்’ என்னும்படி உபகாரிக்கை, அளிக்கை- கொடுக்கை.

கீழ் ஜாடவெவ்வவஞ்சொல்லிற்று, இனி ஜாடவெவ்வவஞ்
சொல்லுகிறது (நன்புகழ்ச்சைத்தார் முத்தக்கன்சேரும் கட
ல்மல்லைப் பூதத்தார் பொன்னங்கழலென்று) அதாவது- ஸ்ராவ்ய
மானயாஹுசேரு முருமாய் சீககாதிபரய ஸேஷாணிகன்
சேரும்படியாயிருக்கிற வுலமென்கை, சீகக்கடலிலேதந்த
ஸேஷாதிக்களும் சீககாமாமிருக்குமிதே; நன்புகழ்வது- யா
ஸவெழுகளாகும், “சேரும்கொடைபுகழ் எல்லையிலா” “அ
ந்தமில்புகழ் காரெழில்அண்ணலே’ “என்னிறந்தபுகழினுனை’
என்னும்படியான கடல்மல்லைத்தலையன்த் துறைவாரையும்
எப்படியும்பேசும் புகழ்பூதத்தாரையும் உடைத்தாகையாலும் உ
ண்டானமுத்தக்கன், வந்துதைத்த வெண்டுகைகள் வெண்முத்தத்
தைக்கொழிக்கை, மாமணியவந்துதும் முன்னீர்மல்லையிதே; சங்
கிடங்கொன்முத்தொன்றும், கரைகடந்தமுத்தொன்றும் சேரும்
ஹும்- “இக்கரைபேறி” என்னக்கடவதிதே; “கரைகண்டோர்’
என்னும்படியான ஸேஷாரயிற்று இவரும்.

(கடல்மல்லை) வகைணவஹுக்கள் சேரும்பெயரம் சங்கு
தங்குதடங்கடல் கடல்மல்லையிதே; மாமயிலை’ என்றிதே இவர்
தாரும் மண்டியிருப்பது “கச்சிக்கிடந்தவனுர்கடல்மல்லைத்தல
சயகம்’ என்று அடுத்தடுத்தப்படிக்கும் பெயரமாகின்றே பாடி
னார், ஆகையால் அவன் படுகாடுகிடக்கும் பெயரமென்கிறது.
(கடல்மல்லைப்பூதத்தார்) ‘தடங்கடல்பன்னிப்பெருமான் தன்னு
டைப்பூதம்’ என்னலும்படியான தாத்வதபுடையவர், பாத்தகடல்

பாம்பணமேல் பன்னிகொண்டருளும் தெனையேதொழுவாழ்
விண்ணுநாரிலும் சரியசே' என்னக்கடவதிறே 'இண்டைகொண்டு
தொண்டரோத்தவெவ்வஞ்சிடந்தான்' என்கிறபடியே மிக்கசிர்
தொண்டரான புண்டரீகர் வண்டுகொண்டு நறுத்துழாயலங்
கல்கொண்டு சாத்தம்கிடந்தவிடமிறே.

(கடல்மல்லிப்பூதத்தார்) திருக்கடல்மல்லியில் குறுக்கத்
திப்புகிலேயிறே பூதத்தார் ஐப்பசியில் அவிட்டத்திலே கவச
ரித்தது, இவரும் இருத்தமிழ்கவ்யாலைவிண்ணபடிக்கே குட்டி
சிறே; அத்தைவிட்டு கடல்மல்லிப்பூதத்தாரென்கிறது. அவனுக்
கும் 'கடல்மல்லித்தலையனத்துறைவார்' என்றிறே கிராடுவ
கம், பூதத்தார்பொன்னங்கழல் இறைஞ்சினேன் 'மேனினை
வன்பொன்னடி' என்னுயர்ப்போலே 'தமிழ்த்தலைவன்பொன்ன
டி' என்னக்கடவதிறே; பொன்னங்கழல்- என்பிறுகிறாயிறைஞ்
சினேன்- இவர்பொன்னடியடியாகன்றே ஜகலலவாராவாயம்
கீழ்குவது. இத்தால் பூதத்தார்பாத்ததைப்பணியே பிறப்பதும்
என்றதாய்த்து.

பின்னாலே கஞ்சியாதிருவடிகளேசேனம்.

புரீதெனாரோதுஜாயகலே.

அப்பிள்வள உரையினவதாரிகை.

தீழிற்றிருவந்தாதிதேல உமயவிலுலகிதாயனப் ஸவடி
வாதுரானுயிருக்கிற ஸவெய்யுரானுடைய ஸுராலவாடுவமா
னவிலுலகிகளை தன்சிகெழுதுகுக கிடாகுவிசெஷஸுராய்
வாஹதீபுராவணமான ஜாகவிசெஷத்தாலே ஸாஷாந்நரி
த்து சுமாவலித்து சுமாவலித்த ஸ்ரீகிருஷ்ணத்தாலே
சுமாவலித்தபடியே ஸவிலுலகிகளை வெய்யெருமானப்பெரி
பூவாவான வாதுவிலுலகினைபெருஷகமான ஸுராலவத்
தையும் செஷிவான வெய்யெருமான்திருவடிகளில் பண்ணும்

நித்யனென்கையுமே ஸ்ரீரூபவாநாரூபமான ப்ராவுமே
 ன்னுமிடத்தையும் அந்தப்ராவுக்கைத் தைப்படுத்தித்தரும்
 ஸ்ரீரூபவாநாரூபமான ப்ராவசமு மனத்தருவடிக்கே
 யென்னுமிடத்தையு மறுதியிட்டார், முதலாழ்வார்களில் முதலா
 ழ்வாரான பெய்க்கையார், சுந்தரம பூதத்தார் வையந்தனியில்
 அநுதிச்செப்த எம்பெருமான்படிசனைக் கூடவிருந்து உத்தரோ
 தர மனாவலித்துக்கொண்டு போருகையாலே எம்பெருமானு
 டையவருளை தனமாக முனைத்துக்கொன்ற தம்முடைய வா
 ளத்தியானது வாஜ்ஜிராநடிபராவணமாய்ப்படி வாரிவணமாய்வளர
 அந்த வாஜ்ஜிராநடிபராவண ப்ரேவிவிரொஷத்தாலே அவன்படி
 களைக்கட்டங்க வரணாஸ்கரித்தனுவாயித்து தாமனாவலித்
 தபுக்காரத்தை நாடநிந்தனுவாயித்து வாமும்படி கடைவின
 க்குதமிழாலே பேசித்தலைக்கட்டுகிருர்.

ஹவலெஷமான விவாதிசியை 'ஸ்வகந்தம்' என்றும்
 'சுத்யஸொஷம்' என்றும்பூதித்திற வாஹ்யமான சூக்தாநாய
 காரம்நீங்கும்படி, ப்ரபிஷ்யாஹிவாகவனக்கி வடிவாஷ்டங்களை
 த்தகளியும் செய்யும் வினக்குமாக ரூபிவித்துக்கொண்டு பேசி
 னுப்பொய்கையார், இவர் குறையான ஹவலெஷித்திவ் கு
 ஸாவிரொஷங்களைத் தகளியும் செய்யும் வினக்குமாக ரூபி
 க்கும்படி இவ்விஷயத்திலே உள்ளுற சுவமாவலித்து இறைவனை
 க்காணும் ஹடிபத்ததப்பற்றிக்கிடக்கிற வுன்னிருள் நீங்கும்படி
 யாக ப்ரக்யுஷ்வலுவான சூக்தா வரோதாரக்களி னுண்டாகக்க
 டவ ஸாராய விவையட்பங்களை யறுக்கிருர், வரஹஜ்யாடிகள்
 மூன்றும் மூவற்குத்தனித்தனியே குறையறவுண்டாயிருக்கச்செ
 ய்தேயும் தரோருத்தருக்கோரோ வவலெஷ தலையெடுத்து அங்
 லாத சுவலெஷகள் அதுக்குள்ளே படங்கிக்கிடக்கும், வர
 ஜ்ஜிராநவாஸித்திகள் நிழலிட்டுத்தோற்றும்படி வரஹதியே வி
 ஞ்சியிருக்குமவருக்கு வரஹதிமுற்றி வஜ்ஜமானதாய் வரவிஹதி
 ஸிரஹமான வரஜ்ஜிராநமேயாயிருக்குமவருக்கு வரவிஹதியேவி
 ஞ்சி வரஹதிவரஜ்ஜிராநங்களைஎண்டு மதின்கீழே செலிக்கிடக்

மூ—

அன்பே தகனியா

குமவற்றை யிவருக்கு, வாழ்க்கொழுகுனிணுடைய உத்தியும் வு
லிபு மின்னாருக்கின்னபோதினன்னது தலைபெடுக்கக்கடவது இன்
னதடங்கிக்கடக்கக் கடவதென்னு மிகவெயல்லை மீயாரந்தனை
வாவே யுண்டாகத்தட்டில்லை, மமவயிடுவததை வாகுதாரி
க்கவேணுமென்னு மலியிவெயும வாழ்கி, வாகுதாரம்
வாழ்குதாம், மின்பு உத்தொருதாரதாமவிக்க வேணுமெ
ன்னு விவியிவெயும வாழ்கி, வுண்டொருதாரில் வுண்டித்
வெயுதார்தல் உண்டிக்குப்படிருக்கை வாழ்கி, அடியோ
டிருந்தமை என்னப்படி வுண்டுவாகுதாரக்காரம் வாழ்கு
தாம், சுதாமவம்பெருகிடில் கிரைப்பிரிந்திதும்போலே மூச்
சடங்கும்படிருக்கை வாழ்கிவென் றருளிச்செய்யப்படி
கிரைவித்தால் தன்னிரண்டுமொக்கும், இவை பூரோணிக
ருக்கு லோகுவெய்யிலே யுண்டமித்தனை, மய்வறுதிகம
ருளப்பெற்ற வாழ்வர்களுக்கிங்கே கிருக்கச்செய்தே மமவயி
வாகுதாரே யுண்டாய்த்து, இனிவாழ்கி வாழ்குதாம் வ
ாழ்கிவெய்யாவம் 'லோகாராவ' என்று பூரோணிகருக்கு அவ
ன்பக்கிலே பூராயித்தப்பெறவேணும் கிரைதாரைபூ
விகமென்று ஸாஸ்திரிகளிலே வாழ்க்கொழுகினைச் செல்லும்
'கிரைதாரைபூவிகமென்று பூவெய்யாவ்வாழ்வ' என்றி
தே மீதாவாயுன்வார்த்தை, 'லோகாராயிதே, வாகுதாரைதவா
வாகுதாரைதவா' என்றிதே வாராஸாவதம்.

முதற்பாட்டு.

அ—மமவயிடுவாகுதாரை தம்முடைய பெயராவது
வெய்யர்களைத் தகனியும் நெய்யுமாக கிரைவிப்பாதினனாகொ
ண்டு வாகுதாரைபூவான தாராயணனுக்கு வாழ்குதாமகிற
உத்தியிவத்தையெற்றி யடிமைசெய்யப்பெற்றேனென்று கரு
தாராகுதாம்.

(அன்பே) விவயிடுவெய்க்குணுத் தளமாக முனைத்தக்கிளரு
கிற வாழ்க்கொழுகுதாரைபூவான வெய்யமாவது, (தகனியா)

மூ—வார்வமென்பாக * வின்புருகுநிறை யிடுதிரியா *—
நன்புருகு ஞானச்சுடர்கிளக்கேற்றனேன் நாரணற்கு*
ஞானத்தமிழ்புரிந்த நான். (க)

மேற்சொல்லுகிற வெய்திரிமுதலானவற்றுக் கார்பாரமான
தகனியாகவும், (ஆர்வம்) அந்த விஷயவெவகண்ணுத்துக்
கென்புருகுநிறைவென்று பரிந்துகாப்பிடுதல்படி வாரிவகூடி
பாபவணமான வலிவிடெயரமானது, (நெய்யாக) மேலேற்றத்
தேடுகிற வினத்தை வகர்க்கைக்குறுப்பான நெய்யாகவும், (இ
ன்பு) விஷயவெவகண்ணூதமவன்பாக இனிதமான வாநநு
த்தாலே, (உருகு) டுலீயைவிடமான, (சின்னது) அந்தவெய்திரி
வெவகைக்கு உய்த்தலையான வறுமையமானது, (இடு) மேற்
சொல்லுகிற வாரஜூதமாகிற வினக்குக்கிடப்பதும், (திரியா)திரி
யாகவும், (ன்பு) ஜூதநாநநுவுகண்ணமாப் ஜூதமணகமாப்
ஹவநநூஹடி சொஷமாகையாலே சுதூகலவகண்ணமான
சூதவநூவானது, (உருகி) ஹவநூணாஹாடி நவநத்தாலே
சூவநூயுமாயுருகி, (ஞானம்) வாரஜூதமாகிற, (சுடர்கிளக்
கு) உஜ்ஜீவத்தை, (ஞானம்) ஹவநூயாபாடி ஜூதநந
கமாப், (தமிழ்) வெநாடிகன்பேலே கூபிகாராநபிகாரமன்
திக்வே வவநூபிகாரமான சூவநூயுமாயுருகி, (புரிந்த)
கொகொவகாரமாகப்பண்ணின, (ரான்) நான், (நாரணற்கு)
வவநூயுமாயுருகி, (ஏற்றினேன்) ஹவநூயு
வவநூயுமாயுருகி ஞானப்படியே புகாரிக்கும்படி ஏற்றி
னேன், பேசுவிக்கவொழப்பட்ட ஹவநூன் வநூயுமாயுருகி
கைபாலும் பேசுவிக்கக்கட்டியல்லது யாரிக்கவொண்ணாத தம்
புகாரியாலும் வலிவகாரித்துத் தமிழ்புரிந்த வென்கிறார்
'அநைகமூலச்சுடர்ப்பூத்தாமரை குநெற்க வாவாருயிருகியுக்க
கேரிபகாதலன்பு' என்றும்வாரும் வாரவநூயுமாயுருகி மூன்றாம்
தமக்குண்டென் நருகிச்செய்கிற, 'குநெற்கவாவென்று' வார
ஹவநூயு முந்தறவருகிச்செய்து, வாரவநூயு மருகிச்செய்கிற
கிடத்தில் 'அவாவாருயிருகி' யுக்கேரியகாதலென்று' வார

ஹதிபாலே யுருவி யுக்கவாருயிருண்டு. சூதவஹு, அதுதனிட
த்திலுண்டான வாகுக்கமானகாதென்று, வாஜ்ஜாநாவலெஹு
விவாதா புவபுவியுமாயுருகுமென்னுமிட மருளிச்செய்தாரிறே!
அந்த தேரியகாதலாலேயுண்டான - அன்பென்றும். வாஜ்ஜாநா
பைச்சொல்லுகிறது, 'ஆவலன்புடையார்' என்றும் 'செந்தைத்
ன்னுவேட்கைமிதாதும்' என்றும் 'நாடுவெல்லித்தீ' பேரமர்காத
ல்' என்னும்பாஹதி தனக்கேயிரண்டுமுண்டாக வருளிச்செ
ய்கையாலே அன்பு ஆர்வம் என்று ஓரவலெஹுதன்னி லுப
கூரி வாராவலெஹுகளைச் சொல்லத்தட்டில்லை, வலம்மாசுவலம்
ஜாயகதகாரி' என்றிறே! மீதாபாயுளருளிச்செய்தது 'கா
ஜிராநாவிவலம்வலு விவாசுபாரா' என்றிறே யதுக்குஹாஹிம்.
லெஹுலெஹாவெஹாரி' 'ஹதிபூதியகாவீர' என்னுனிறே திருவ
டியும், ஆகையாலே வாஹஜ்யம் காராவலெஹுமான் வன்பே
தகனிஎன்றும், அத்தலைக்குப்பரித்தல்லது நிற்கவொண்ணாத
படி வாஹஜ்யமான வாஹதியை நெய்பென்றும் (நெய்புருவி
ஞர்ன்ச் கடர்விலக்கென்று) சூருயமான சூதவஹு உருவி
விபூம்படியான வாஜ்ஜாநாவலெஹுயை விளக்கென்றும் இவ
ருமருளிச்செய்தாராய்த்து 'நாடுவெல்லித்தீமுனைத்த நெஞ்சப்பெ
ருஞ்செய்யுள்' என்று ஹஜ்யம்காரமான வலம்வலெஹுமுத
லாக நெஞ்சுதனமாக வுண்டாமதாரிடுக்க வாஜ்ஜாநாவ
லெஹுக்குக் காரணமாக நெஞ்சைச்சொல்லுகிறது 'உருகுமார்
ல்நெஞ்சம், பெருகுமால்வேட்கை' என்று வாஹஜ்யவலெஹுயி
ல் காரணமான நெஞ்சமுருகும், வாஜ்ஜாநாவலெஹுவில் கார
ணமான நெஞ்சம் காரணியானவாதாரிவும் உருகுமென்கிறவிசே
ஷத்தோற்றுக்கக்காக.

(௧)

இரண்டாம்பாட்டு.

அ—ஹதிவரவாராய்க்கொண்டு சுகூரிபாதத் திருநாடுக்களைச்
சொல்லிக்கூட்டுமெவர்களை வலெஹுமான் நிதியுயிரிகளே
பெரித்த தரத்தைக்கொடுத்த ராஜிக்குமென்கிறார்.

மூ—ஞானத்தானன்குணர்த்து தாரணன்றனும்* டானத்தான்
மற்ற மன்பேர்சாற்றினும்*— வனத்தனியமர ராக்ருவிக்கு
மஃதன்றே* என்கள் பணியமர்கொமரன்பரிசு. (உ)

(தாரணன்றன்) வகுத்தொழியான வலிவட்டாரனுடை
ப (நாமக்கன்) விழுவாழிசுருக்கு வாவகமாய் சுலாபார
ண்மான் திருநாழிகளையும் மத்தம் விலுதிதொமத்தகூ
வாவகமான திருநாழிகளையும், (ஞானத்தால்) பெருநிலாவ
ண்மான் ஜ்ஞானத்தாலே, (தன்கு) அலனுக்குத் தனக்குமுண்ட
ன சொஷிசொஷிசுருவிபுமர்ன வுறவனவும்கெல்ல, (உரை
து) உள்ளபடியறித்து, (தானத்தால்) பேர்பலசொல்லிப்பிடுத
றி என்றபடியே சொல்லியல்லது நிற்கவொண்ணுதபடி த
மண்டைகொண்ட பெருதித்தினுடைய முடிவூதத்திலேகின்று
(சாற்றினால்) அடைவுகெடக்கூப்பிட்டால். (வனத்து) வாரி
காஸஸவவாபுமான வாரிவடித்தில், (அணி) ஸுலாஸவ
த்தாலே நிற்கக்கொடுக்கும்படியான வழகையுடையரான, (அம
ரர்) வாரிகளோடொத்த பெருமையையுடையரம்படி, (ஆ
க்குவிக்குமஃது) பண்ணுமது, (அன்றே) அன்றே, (நக்கன்)
நமக்குநிராவாயிக வையுக்களாய், (பணி) திகுநிலிவ
டா' என்றபடியே கையும்ஜிபுமாய்க்கொண்டு தொழுகையே
திகுயாடுதொயாக யுடையரவிருக்கிற, (அமரர்) சுதனகெ
மகெயாழிகளான திகுலிலவாராஷ்களுக்கு, (கோமன்)
நிராவாயிகசொஷியானவனுடைய, (பரிசு) புகாரம், திக
கேயடைவுகெடத் திருநாழிஞ்சொன்னவர்களை அங்கேயுடைய
கெட்டுக்கூப்பிடுங் மொஷியிலே வைக்குமென்றபடி. (உ)

●மூன்றும்பாட்டு●

அ—அடுத்தணித்தாகத் திருப்பார்க்கடலிலேவந்து கண்வனர்
தருளுகிற நீர்மையையுடையவனை குழாயிக்குமுகர்கள் வாரி
வடித்தைச்சென்று பூவிக்ஃப்பெறுவரென்கிறார்.

ஞ—பரிசுகணமலராத் பாற்கடலான் பாதம் * புரிவார்புகப் பெறுவர்போலாம்— புரிவார்க் கொல்மரர்கேள்வித் துலக் கொள்சேர் தோற்றத்து* கல்மரர்கோமர் ன்கேர். (௩)

௩௧ நினைத்து நித்திலத்து

(பரிசு) செவ்விருன்றாத, (௩௨) அழகிய, (மலரால்) பூக்களைக் கொண்டு, (பாற்கடலான்) வண்டாரிகளை யக்கரைப்படுத்தி அகைக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே முற்கொலிவத்து கன்வளர்த்தருளுகிறவனுடைய, (பாதம்) திருவடிகளை, (புரிவார்) ஸா ஹோஹமானபுகாரத்தால் ஊழ்வரவஸராமக்கொண்டு சூழ விற்குமவர்கள், (புரிவார்கள்) முழுருவது மூக்குப்புதைப்பது ளவிப்பது தொழுவது புகழுவதாய்க்கொண்டு இடைவிடாமல் அவனை யாழ்வித்துக்கொண்டு போரக்கடவுர்களாய், (தொல்) வண்டாரிகளில் பழையரான, (அமர்) ஸ்ரஹாதிடுவர்கள், (கேள்வி) காணவொண்ணாதெய் என்றுங் கேட்டேபோயித்தனை யாய், (துலக்கொள்சேர்) திரவிகதெஜஜெஹ் யுடைத்தாய்க் கொண்டு, (தோற்றத்து) புகாஸிக்கக்கடவதாயிருந்து, (கல்) பிசியில் யரிக்கமார்டாத நன்மையையுடைய, (அமர்) திரு வுலுரிகளுக்கு, (கோமான்) உயகணான வவெழுஸூரனு டைய, (கேர்) தவருந்தயானகரத்தை, (பு) பூவிக்க, (பெறுவர்போலம்) பெறுவராம். (௩)

● நாலாம்பாட்டு. ●

அ—அன்பேதகலிமென்றுதடங்கி தம்முடைய ஊழுவலூலி ஸெஷங்களைத் தகலியும் நெய்யும் விளக்குமாக திராலிவித்தாற் போலே தம்முடைய ஊழுவலூலிஸெஷங்களை இதழும் அல் லியும் தாதுமாயிருப்பதொரு தாமரைப்பூவாக திராலிவித்தக் கொண்டு அவனையாழ்விக்கொர்.

(௩௧) ஊழுவதவிவாநமரான நெஞ்சை ராஜாயிராஜன னவெழுஸூரனுக்குத் திருப்படைவீடாக, (இழைத்து) வரு த்து, (ஆங்கே) அத்தத்திருப்படைவீட்டிலே, (நித்திலம்) அன் னென்றிலேபுண்டாய் ஸாடகாத்தாமரையெழில் தட்டாமையாலே

மு—நாண்மலர் கொண்டு * ஆங்கே திகழுமணிவயிரஞ் சேர்த்து *—கிகரில்லாப் பங்கமலமேந்திப் பணிந்தேன்பணிமலரான் *
 ஹகம் வலம் கொண்டா னடி. (ச)

குளிர்ந்து 'ஸவடிமபடி' என்கிற விஷயத்தைப்பற்றிக் கிளருகையாலே பரிசுஷிதமாபொலியிடுகிற ஹேமமாசிறமுத்தை (நான்) செவ்விருன்றது, (மலர்) இசழாக, (கொண்டு) வருத்துக்கொண்டு, (திகழும்) ப்ராஜ்யையும் வெவகண்ணுத்ததையும் விஷயிகரித்து இரண்டுமூக வெழுத்திருக்கிற கூலிதவெராமாசிற உஜ்ஜவமான், (மணிவயிரம்) தோணிக்யுவெரங்களை, (சேர்த்து) அல்லியுத்தாமாகத்தேர்த்து, இப்படி ஐனகிசமான தாமரைபிற்காட்டில் ஹோமாத்மன விதழைப்பு மல்லியையுந் தாதையமுடைத்தாகையாலே, (கிகரில்லா) உவபோதரவிதமான (பை) ஹிபரகிறபெரிய (கமலம்) தாமரைப்பூவை, (ஏந்தி) அழகுபெற யாரித்துக்கொண்டு, (பணி) குளிர்ந்த, (மலரான்) தாமரைப்பூவை கிருப்பிடமாக வுடைய ஹோமாதெகவெவெஷ்யான பெரிமதாட்டியானா, (அங்கம்) திருமேனியில், (வலம்) வலவருகான திருமாற்றிலே, (கொண்டான்) வைத்துக்கொண்டவனுடைய, (அடி) திருவடிகளிலே, (பணிந்தேன்) திருமுடிபுச்சொண்டு விழுந்தாழ்வித்தேன், நெஞ்சைதமரமாக ராடுவிக்கையாலே தமரமாகில் முத்தமரணிக்கம் முதலான விவகணவழுவை யுடைத்தாரிருக்குமென்று ஹேமாவெடிமான ஹேமாவிகளை முத்ததோணிக்யாவிகளாக ராடுவிக்கிறது, (பைங்கமலமேந்திபென்று) ஹிபைத்தாமரையாக திராடுவிக்கையாலே யந்த ஹேமாவெடிமான ஹேமாவிகளை அதுக்கிதழு மல்லியுந் தாதமாக ராடுவிக்கிறது, ஹிபினுடைய ஹோமாவகாணகமும் ஹோமாதெயுந் தோற்றுக்கக்காக அதைத்தாமரையாக திராடுவிக்கிறது, நெஞ்சைதமரமாக திராடுவிக்கிறது கலங்கப் பெருமரத்திப்பன்னும் கிருப்பத்தைத் தன்னெஞ்சிலேபண்ணிக்கொண்டு அவன்வெராதாமாக வகிக்குமென்று தோற்றுக்கக்காக. (ச)

மூ—அடிமுன்றிலிவ்வுலக மன்றனந்தாய்போலும் மடிமுன்றிர
ந்தவளிகொண்டாய்— படிநின்ற தீரோதமேனி செழுமாலே
கின்றடியை யாரோதவல்லாரறிந்து. (இ)

● மீத்தாம்பாட்டு. ●

அ—ஆழ்வீர் 'நீர்மைமப்பணித்திரோ' என்ன? ஒன்றைச்சொ
ன்னேனறித்தனைபோக்கி வளவாவிபனுன வுன்நீர்மை பொருவ
ரில் வாரிவெழிக்கப்போமோ? வென்கிறார்.

சா. ௨-௮ ௪௭படிபாய்க்கொண்டு இரண்டாடையே அனந்து
நாடிக்குச் சிறையிட்டு வைப்பாயாக சிறையிலி பக்களிலே
முத்துச்சென்று, (மூன்றடி) மூன்றடியை, (இரந்து) கையிடுத்
து, (அவனி) ஊதியை, (கொண்டாய்) அனந்துகொண்டாய்,
(அன்று) அனந்துகொண்டுள்ள அக்காலத்திலே, இரண்டடியா
லையனந்துகொண்ட தித்தனைபோக்கி, (மூன்றடியில்) மூன்றடி
யாலே, (இ) இந்த, (உலகம்) லோகங்களை, (அனந்தாய் போ
லும்) அனந்துகொண்டாயோதான், (படி) ஊதியிலே, (கின்
ற) ௪௭படியைக்கொண்டு செவ்வெவந்த வகையித்தகின்ற, (நீர்)
நீர்மைமையுடையவாய், (ஒதம்) ஓதவெழியை யுடைந்தான
கடல்போலே பூரணமான. (மேனி) வடிவையுடையவாய்
(நெடு) வடிவாய்க்குண, (மாலே) வடிவெழுந்தானே? (கின்)
இப்படி நீர்மையே வடிவான வுன்னுடைய, (அடியை) திருவடி
களை, என்னைப்போலே யறிவுகொட்டார்பேறும் பேசுமித்தனை
போக்கி (அறிந்து) நேர்கொடுநேரே இவ்வளவேன்று அளவிட்
டறிந்து, (ஒதவல்லார்) பேசவல்லார், (ஆர்) ஆர். (இ)

● ஆறாம்பாட்டு. ●

அ—ஆனால் இப்படியாரும்மறியாதே யிழந்துபோ மித்தனையோ
வென்னில்? அதுவேண்டா ஐதாவிஷயவல்லமற்று அவன்றி
ருதாவிக்களைச் சொல்லிப்புகழுவவர்கள் அவந்திருவடிக்கைப்
பெறுவ வென்கிறார்.

மூ—கழன்று * மாற்று சமுலெத்த சித்தையரா யஞ்சத் *—
தமுலெத்த போராழி பேத்துஞன் டொம்மலர் ச்சேவடியே
ஒ ராழி நெஞ்சே? யுகந்து. (க)

உகந்துன்னிலாங்கி பொன்னிறங்கொள்கொங்கை * அகம்
குளிரவுண்ணென் னுளாணி— யுகந்து முழையுண்டாப்போலே

கம், (கழன்று) வாரிவூர்த்து, (அஞ்ச) நடுங்கும்படியாக,
(தமுலெத்த) எதிரிகளிடமேலே நெருப்பை யுமிழுகிற, (போர்)
யுமெல்லாதுவமான, (ஆழி) திருவாழியை, (ஏத்தினான்) யுரித்த
வெவ்-பூராணுடைப, (பொன்மலர்) பொன்போலேயும் பூப்
போலேயும் ஹுணைமையமா யதிவாசுராமான, (சே) சிவ
ந்த, (அடியே) திருவடிக்கையே, (ஆழி) அசவுடைய, (நெஞ்
சே) நெஞ்சே? (உகந்து) தேவையாகவன்றிக்கே வீதிபோலே
கூடிக்கொண்டு, (ஒர்) கூடாஸாயி. வாழ்மடித்துக்கொண்டு
கழன்றுகொண்டு மாற்றுசமுலெத்த சித்தையரம்படி கமுலெத்
த்தபோராழி யென்னவுமாம். (எ)

● எட்டாப்பாட்டு. ●

அ—இப்படி சூழியிக்குமிடத்தில் ஸூதிரைபுக முண்டானு
லோகென்னில்? பூதனையமுடித்தாற்போலே அவன்நானே யவ
நறைப்போக்குமென்கிறார்.

(உகந்து) பூதனையானவன் யிவாரெடுப்பிரட்டி வெறு
விக்குமாப்போலேவெறுவித்த பரிவுதோற்ற ஓசழக்காக, (உ
ன்னை) உன்னை, (வாங்கி) உறக்கத்திலேதுக்கியெடுத்து, (ஒளி)
பாலமிம்மி யொளிரிடுகிற, (நிறங்கொள்) புகரையுடைத்தான;
(கொங்கை) முழையை, (அகம்) கறுபயா, (குளிர) குளிரும்ப
டி, (உண்ணென்றான்) உன்? ணென்றுலாசாரமாக முலைத்தான்,
(ஆணைமயால்) ஆகையாலே, (நீயும்) நீயும், (அன்று) அவள்
முலைத்தவன்று, (அலை) அலையெறுகிற, (பண்பால்) மாணந்
தாலே, (உகந்து) பெருப்பெறுபெற்றுப்போலே யுகத்துகொ
ண்டு, (உண்பாப்போலே) மெய்யே முழையுண்பானாப்போலே,
(முனிர்து) சிறி, (ஆனியுண்டாய்) உண்டு அவன்வாணனை முடி

மு—முனிர் னுண்டாய்* நீயுமலைபண்புலாளமையாலன்று. (அ)

அன்றதுகண்டஞ்சாத ஆப்ச்செயுனக்கிரங்கி* நீன்றுமுலை
தந்த வின்னீர்மைகு*—அன்று வரன்முறைபால் நீயளந்த மாகடல்
சூழ்ஞாலம்* பெருமுறைபா லெத்தமோ பெர்த்து. (க)

ந்துப்பொகட்டாய், (அலைபண்பாலென்று) அழிந்த நீர்மை
யையுடையவனென் றவன்மேலே யேறிடவுயாம், உகத்துன்னை
வாங்கி யொளிநிறங்கொள்கொங்கை அகக்குளிரவுண்டென்றான்
ஆனமையால் நீயுமன்றைபண்பாறுகத்து முலையுண்டாய்போகே
முனிர் தானி யுண்டா யென்றவம். (அ)

❀ ஒன்பதாம்பாட்டு. ❀

அ—பூதனைபடுபை சுதாஸாபித்த டெஞ்சாநல்நீர இவ்விஷய
த்திவ்விஷயின்ற வெழுமுனைப் யசொரெடுப்பிராட்டியு மோ
ருத்தியே என்று அவன்மேலுதலத்தைக் கொண்டாடுகொர்.

(அன்று) அவன்மையாய்விழும்படி நீ முலையுண்டுமுடித்த
வன்று, (அது) முலைகொத்தவன்பட்டது, (கண்டு) நாமுமப்ப
டிச்செய்வதென்னென்று, (அஞ்சாத) ஊப்படாத, (ஆப்ச்சி)
யசொரெடுப்பிராட்டியானவன், (உனக்கு) உனக்கு, (இரங்கி)
எது? விளையத்தென்றே! வென்னும் வயிறெரிச்சலாலே பரிந்து
(நின்று) தளராதே தறையிலேயாப்பாவும்படி யரித்துகின்று,
(முலைதந்த) முலைதந்த (இன்னீர்மைக்கு) இம்மீறாஹ்வாவத்
துக்கு, (அன்று) மீறாஹ்வா நீர்வார்த்துத்தத்தவன்று, (வரன்)
கீயுடையவனு மிவையுடைமையுமேகிற னெழுமான், (முறை
யால்) உறவாலே, (நீ) ஈகடினானீ, (அனந்த) ஊதாவிதா
த்தால்வந்த வழல்மாறுப்படி குளிரத் திருவடிகளாலே ஸ்ரீபு
ந்துஅளந்தகொண்ட, (மா) பெரிய, (கடல்) கடலானே, (சூ
ழ்) சூழப்பட்ட, (ஞாலம்) ஹரிதியானது, (பெர்த்து) மறுத்
துப்பார்க்குமிடத்தில், (பெரு) இதல் இதுபெரியதென்று பெ
ருக்கப்பார்க்கும், (முறையால்) சூர்த்தால், (எத்துமோ) ஒக்கு
மோ, அதுவும்பெரியசெயல் இதுவும்பெரியசெயல் அத்தஹ்வா
வத்தக்கிது ஒப்பாடிப்போருமோவென்றபடி. (க)

மு—பேர்த்தனைமாசுடம் பின்னையாய்* மண்ணிரந்துகாத்தனை
பல்லுயிருங் காவலானே*— யேத்தையகாவுடையேன் பூவுடை
யேதின்னுள்ளி கின்றமைபாற்* காவலுயேன்பட்ட கடை. (சு)

பத்தாம்பாட்டு.

அ—ஆவணப்போலே மெனக்குன்பக்கல் சுதிரைசூழ்வுரவணு
மில்லையேமாசிலும் ஞாவணுடுகொந்தா னுகுழமுண்டே; அது
வேபற்றுகாக அடியேடுடித்துக் கண்டகண்ட டெவெடுதகள்
காற்றிழே தலைமடுத்தப்பட்ட என்றண்மைமையப்போக்து ராகித்
கவேணுமென்கிறார்.

(பின்னையாய்) வளர்த்தினதொட்டிலிலே கிடக்கும்படியான
சிறுபின்னையாய்க்கொண்டு, (மா) பெரிய, (சுடம்) ஸகடத்
தை, (பேர்த்தனை) கட்டழியும்படி தள்ளிப்பொகட்டாய், (கா
வலனை) லாவுரகாசுலானாவனை? அந்த ரகாசுலகலாஸவப்
பதை வுரகாசுலரித்துக்கொண்டு சூழ்ந்தன லெடுனிழவை
வரிவரிக்கைக்காக- (மண்) ஹந்தைய, (இரத்து) சுயிடுத்
துவாய்க்கொண்டு, திருவடிகளாலே குளிர்வாஸிடுத்து, (பல்
லுயிரும்) லாகாநாக்களையும், (காத்தனை) ராகித்தருளிணப்
(சின்) துப்படி ரகாசுலானவுள்ளை, (உள்ளி) லாவுலாஸுராய்
லையென்று சுலாஸுயித்து, (கின்றமைமால்) கிற்கையா
லே, (ஏத்தய) தனக்குத்தானே யேத்துப்படியான, (நா) நாவை
(உடையேன்) உடையேனானேன், (பூ) காயிசுமான வடிமைசெய்
கைக் காவகாணமர்ன வுலுக்களை, (உடையேன்) உடையேனா
னேன், (அடியேன்) உனக்கு சொல்காடுதனாகையலேவந்த ராஜ
காசுலத்தையுடையனான நான், (பட்ட) சுலாசுலகாலம் லாவுலாஸு
மர்ன டெவெடுதகளின் காற்றிழே தலைமடுத்தப்பட்ட(கடை)தன்
மைமைய, (கா) இனிவாராதபடி டெவர் காத்தருளவேணும். (ய)

பதிலோசாம்பாட்டு.

அ—நாட்டிலுள்ளார் சுலாசுலெவெடுதகளை சூழ்வித்து சுலா
சுலகத்தைப் பெற்றுப்போமதொழிய லாவுலாய்குண வுள்
னையறித்து சூழ்விக்கவல்லா ரா? ரென்கிறார்.

மூ—கடைசின் தமர்சமில் தொழுது * நானுமிடைந்ந
இன்பத்தோவச்— புடைசின்ந நீரோதமேனி தெடுமாலே
கின்னடியை யாரோதவல்லவார். (க)

அவ சிவ சொந்தில்லை யர்வணையான் பாதம்*

(கடைசின்ந) அங்ஙவவெய்தெகரின் வர்சந்தைப்ப
ற்றிசின்ந, (அமர்) கம்மிற்காட்டில் நானுமேனெறநிருந்து
சாசக்கடவ ஸ்ரீமாத்நெய்களுடைய, (கழல்) கால்களை, டு
ராசாராயனவர்க ளிரங்கி காப்படுத்தும்புமாவும், (காரும்)
தெடுக்கலம், (தொழுது) சூழையித்து, அங்கேவந்துன்னை ய
நாமவித்தல் இக்கேசிருந்துன்னை யாழையித்தல் செய்கைக்கு
பொழிதெயில்லாதபடி, (இடை) கடுவை, (சின்ந) மிடறுபி
டியாய்கின்ற, (இன்பத்தோவச்) ஸ்ரீமாத்நெய்களுடையதைப் பெற்
நாமாவிக்கப்பெறுவர், (புடைசின்ந) சுற்றும் சூழ்த்துகிடக்
கிற, (நீர்) ஐவையுடைய, (ஒதம்) கடல்போலே ஸ்ரீ
மாமான, (மேனி) வடிவையுடைய, (தெடுமாலே) சுவரி
வெட்டி வெவ்வனையுடைய? (நின்) இப்படி வடிவாய்களு
வந்துடைய, (அடியை) திருவாசனை, (ஒதவல்லவார்) மொ
தாடிக்கிப்பண்ணி யாழையிக்கவல்லவர், (ஆர்) ஆர்தான், அ
ன்றிகேக வெவ்வாணங்க ளுன்வாசனிலேயின்று உந்திருவடி
வணத்தொழு துன்னைப்பொருதமாகக்கொன்னாதே பூவொ
தொணாக்களைக்கொண்டு போவதென்றுமாம். (க)

பன்னிரண்டாம்பாட்டு.

அ—ஆனால்த வெவ்வெகளை சூழையிக்கவொண்ணா? தா? அ
வர்களை கெடுவிக்கிற தென்னென்னில்? அவர்கள் தாங்களும்
தத்தாவித்தெம்பெறுகைக்கு அவனை யாழையியாவின்றின்பு கம்
க்கு மவனை யாழையிக்கையன்றே வடுப்பதென்கிருர்.

அவர்— சூழையணியான அத்தெவர்கள், இவர்— அவர்
களையாழையிக்கிற அத்த நாமாசுரர்கள், என்ன— என்ன, இல்
லை— ஒருவரிலில்லை, அது— திருவணத்தாழ்வானை, அணையா
ன்— படுக்கையாகவட்டைய வடிவாய்களுடைய, பாதம்— திரு

மு—எவ்வணங்கி பேத்தாதாரெண்ணில்—

பயருஞ்செழுங்கதிரோ னெண்மலரோன் கண்ணுதலோனன்றே
தொழுந்தகையார் காணும்தொடர்ந்து. (கஉ)

தொட ரெடுத்தமால்யாண குழையம் புக்கஞ்சிப்
படரெடுத்தபைங்கமலங்கொண்டு— அன்றிடாடுக்க வாழியர்ன்

வடிகளை, வணங்கி. தலையுலேவணங்கி, ஏத்தாதாரெகர்- வர்
யாலேயேத்தி பெயர்ந்தானுயிராதகர்கள், என்னில்- ஆராய்
ந்துபார்க்குமானில் பயரும். பரம்பின, செழும்- அழகிய,
கதிரோன்- கிரணங்களைபுடையனான வாகிதூனம், ஒண்- அ
ழகிய, மலரோன்- திருநாலைகிடைத்தை யிருப்பிடமாகவுடைய
பூவிரும்பும், கண்ணுதலோனன்றே- வகாபுநெருனான ரு
புனமாகிற, காட்டுக்காபுரபணியாக பூவிலான விலர்கள்
ன்றே? காணும்- உடோயும், தொடும்- அவன் புக்கவிடம்பு
க்கப்படுன்பற்றி யாபுயிக்கைபே, தகையார். ஸ்ரீமாயமாகவுடைய
யாபிடுக்கிறார்கள். (கஉ)

● பதிமுன்றும்பாட்டு. ●

அ—இப்படி பெரிமாராபுயிக்கிற வளவன்றிக்கே இதுவுதாழிச
ளர் குறைகின்றவர்களுக்கும் கூச்சமறச்சொன்னுயிற்று விவி
க்கலாமென்றோர்—

தொடர். இட்டகிலங்கை, எடுத்த- ஒடித்துக் கைவிலே
கொண்டு லெல்லாமாகத்திரிகிற மால்யாண- சித்தமடிமானது,
குழ- தன்னுற் கரைகண்ணவொண்ணாத பரப்பையுடைத்தான,
கயம்- பொப்பகையிலே புக்கு- சுதுவிலிவிஷமாய்ச் சென்று
புக்கு, படர்- விகலகமாய், எடுத்த- ஒங்கியிருந்துள்ள, பை-
அழகிய, கமலம்- தாமரைப்பூவை, கொண்டு- வாகாரமாகப்பி
டித்துக்கொண்டு, அன்று- அதுபெரியிலே, இடர்- முதலை
யின்வாயிலே யகப்பட்டுத் தன்னுளும் பிறராலும் வாரிகாரிக்க
வெண்ணுதபடியான டுங்வும், அடுக்க- பூவூதமாக,
அஞ்சி- பதறி, பூச்செவ்வியழிவதுக்குமுன்னே திருவடிக்கிலே
பணிமாறப் பெறுகிறிலே! மென்று ஹயப்பட்டு அழிபுள்ள

மூ—பாதம் பணித்தன்றே *

வானவர்கோன்பாழிதா னெய்திற்தப்பண்டு (கக)

பண்டிப் பெரும் பதிபை யாக்ஓப்* பழிபாவங் கொண்டு
இங்குவாழ்வாரைக்கருதே*— பெண்டிசையும் பேர்த்தகாரைக்கு

முதலைபைந்துணிக்கைக்கு வரிகாரமான திருவாழிபையுடைய
யான ஸ்வெபுஸூனுடைய, பாதம்- திருவடிகளை, பணித்த
ன்றே- சூறையித்தன்றே; பண்டு- முன்பொருகாளிலே, வர்ண
வர்கோன்- அபர்வதமமர்க ளதிபதியானவனுடைய, பாழி
தான்- வாரிவடிமாசிற ஸூதரத்தன்னை, எய்திற்று- பூர்வீர்த்த
து, ஆனடின்பு அவனை யாசூயிக்குமிடத்தில் இன்று ஆராவர்
இன்று ஆராகாரென்னும் திபதியிலிப்பென்றுகருந்து. (கக)

பதிருவாம்பாட்டு.

அ—இப்படி யவன் ஸ்வபுஸூனாசூயணியானடின்பு வொவா
ராவபுகாரன கசூடூரை ஷோசூம்பண்ணுதே எம்பெருமா
னையாசூயித்து நாட்டையு முங்கள் ஸஹாரத்தாலே வரிஸூ
வமாய்படி பண்ணுந்தோனென்கீரார்-

(பண்டியை) வயிற்றை, (பெரும்) பெரிய, (பதி) ஊர்
போலே, (ஆக்கி) கண்டவன்னலுந் துன்னலுமாகிட்டு வளர்
த்து, (பழி) அதுக்கையப்பாகத்தானறிமாதே பிறரறிந்தேறிடு
ம்படி ஸ்வபுஸூனாசூயணியாகச் செய்ப்படும்பழியும், (பா
வம்) வுபுஸூனாசூயணியாகத்தா கதாவித்தப்போரும் திஷி
லாமாணமாகிற வாவதையும், (கொண்டு) உதரோதாரம்
வளர்த்துக்கொண்டு, (இங்கு) ஐஹலோகத்திலே, (வாழ்வா
ரை) வாரொகஸூவம் கருக்கண்டறியாதாக ளாகையா
லே இத்தைப் பெரியவாழ்வாகினைத்துக் களித்துத்திரியும்மென
யான வொவாரிகளை, (மாறுதே) உனக்காருபழியுண்டோ?
பாயமுண்டோ? கென்று புகழாதே, (பேதைகள்) கண்டதல்ல
தறிபாத வறிவுகேடர்கான்? (எண்ணுசையும்) திருவுலகனர்தரு
ளினபோது எட்டுடிக்குக்களையும், (பேர்த்த) பேர்த்தப்புகும்
படி கிம்மவளர்ந்த, (நான்கு) நானு, (கயம்) திருத்தோள்களை

மூ—டைபான் பேரோதிப்பேதைகள்* திர்த்தகராமின் திரிந்து,
திரிந்ததுவெஞ்சுமத்துத் தேர்கடவி* யன்றுபிரிந்ததுசைத
யை மரன்முன்போட்ப*— புரிந்ததுவும் கண்பள்ளிகொன்ன

(உடைபான்) உடையனான வவெழுபூரனுடைய, (பேர்)
கூணாடிகளுக்கு வாங்கமான திருநாடுகளை, (ஒது) இடை
விடாமற் சொல்லிக்கொண்டு, (திரிந்து) இதில் நன்னெறிகாட்
டி யெங்கும் வஹரித்து, (திர்த்தகராமின்) உங்கள் வஹா
ரத்துலே காட்டை மிருத்ததேகுடியாக வரிசூலி ராம்படி
பண்ணுங்கோள், 'பண்ணப்பெரும்பதி' என்று முன்பிந்த ஸா
வாரத்தை வலிபுட்டித்தென்னுதல், பழையதான வலவாரத்
தைச் சேர்த்தென்னவுமாம். (கச)

பதினந்தாம்பாட்டு.

அ—இவர்க்கறிப்படி தங்களுடம்பைப் பேணிப்?பங்களித்த தி
ரிப, இவர்களுக்காக கருணாவது ராரினுயதாக்கொண்டு கூறி
வாசுராரமான திருமேனியோடே அவப்பட்டமிதுக்குக்களை
நிலைத்துவெறுக்கிறார்.

(வெம்) கொடுத்தான, (சமத்து) யுலித்திலே, எதிரின்
விடுகிறவம்புகள் தன்மேலேபடுப்படி புடப்புக்கீழாமல் வார
ரபியாங்கொண்டு கடிபுதன் சொன்னகிடத்திலே, (தேர்)
தேரை, (கடவி) கடத்துக்கொண்டு, (திரிந்ததுவும்) திருமே
னிபலகம்படி உதவாதவஹரித்ததுவும், (அன்று) 'வருவா
லொரிவொடிய' என்றுசொல்லுப்படி உகப்புடனே காட்டி
லேவஹரித்துத் திரிகிறவன்று, (மான்) வியாபித்தின், (பி
ன்) பின்னே, (போய்) போய், (சைதயை) கித்யூபாணவ
லெயான பிராட்டியை, (பிரிந்ததுவும்) பிரிந்தலைச்சற்பட்
டதுவும், (கண்) கூறிகிறமான மூலியிடத்திலே, (பள்ளி
கொன்ன) பள்ளிகொண்டருள, (புரிந்ததுவும்) சூரித்ததுவு
மான விவ்விவ செய்க்கொல்லாம், (நாகத்தன்) மென்மை
குளித்தி- காற்றங்களை புகுவிடாகவுடைய திருவணந்தாம்
வான்மேலே, (சுண்பள்ளிகொள்வான்றனக்கு) குவிப்பள்ளி

மூ—வழகியதே*நானாகத்தின் தன்பன்ஈ.கொன்வான் தனக்கு.(கரு)
தனக்கடிமைப்பட்டது தானறியானேனு* மனத்தைய
வைப்பதாம்மாலை*— வனத்திடரையேரியாம்வண்ண மியற்று
மிதுவல்லால்* மாறிபார்ப் பெய்கிற்பார் மற்று. (கரு)

கொண்டருள்கடவ கூகிலும்காரான தனக்கு, (அழகிய)
சாவழகியதாயிருந்தன, என்று வயிறுபிடிக்கிறார், கண்பன்ஈ
கொள்ளவென்றது- கண்ணென்று இடம்பாப் தறைக்கிடைக்கிட
க்கவென்றபடி. (கரு)

பதினாறும்பாட்டு.

அ—இப்படி நம்மைப்பெறுகைக் கெம்பெருமான் தானேகை
தொடனாபுதித்த ஆஷிபன்னாத்தெ கெத்தனானவாகிக் கவண்ப்
பெறவேணுமென்னும் ஈவிரிசூழ்மொழிய நாம்தேற்றுக்கு ய
தம்பண்ணவேணு மென்பதொன் முண்டோ? வெண்கிருர்-

‘சூதகாவுமொருவரோடும் ஸ்வாவண வடிவம்’ என்று
எம்பெருமானுக்கு சொஷிசும் கூறுபட்டாப்போலே தனக்கு-
தனக்கு, அடிமை- சொஷிசும், பட்டது- கூறுபட்டதென்
னுமிடத்தது, பூரோணபூவிலியான மாவாய்வுவெவெயா
லும், தான்- தான், அறியானேனும்- உன்னபடி யறியுமாட்
டாதவனாயிருந்தானேயாகிலும், மாலை. ‘கம்புடைமையகாம்
பெறவேணும்’ என்று மேல்சிறுநிற யூரோஹினவனை, திரு
வானையிட்டு புராதபடி தடுக்கையன்றிக்கே, மனத்து- சேவலி
லே, அடைய- வந்துசேரத்தக்கதாக, வைப்பது- தான்பொ
ருத்தியிடங்கொடுத்து வைத்துக்கொள்ளுவது, இத்தனையிலே
இவ்வளவு ஈவிரிசூழ்முண்டானும், ஆம்- விரொய்யைப்பெ
க்கித் தன்னித்தருகை யவனுடைய ஈரமிதே; அத்தெக்கனே
யென்றில்? வனம்- காடெழுத்துகிடக்கிற, திடரை- கூகிகிற
மானிடரை, வருகிறவஷிபுதும் புறம்புபோகாதே தடையற
வந்துபுகுறும்படி, வரியாம்வண்ணம்- வரியாம்பூகாரம், இய
ற்றும்- பதித்தவெட்டுகிக்கும், இது- இத்தனை, ஆல்லால்-
ஒழிய, பின்னை, மாறி- வஷிபுத்தை, பெய்கிற்பார்- பெய்கிற்பார்,

மு—மற்றுநியலாவார் வானவர்கோன் பாமலேசன்

ஆர்- ஆர், அதுக்குக்கடவனான வடித்தினன்றோ ஏரியடித்தனது
யுண்டாக்கிக்கொள்ள மன்றன்றோ பூரூபியினு னுண்டாக்
கிக்கொள்ளவாவது, ஆனபின்பித்தவையிலே விடக்காமையே பற்
ருகாகத்தானே விரொயியைப்போக்கி பூரூபியையும் பன்
னித்தருமென்றபடி. அங்ஙனன்றிக்கே மனத்தடையவைப்ப
தாம்மாலை. அவன்சொஷி தான்சொஷம் என்னுமிடத்தைச்
வெகதன் தான்றியமாட்டானே யாகிலும் 'பூரூபியாகிநெரு
ஷ்ட' என்கிறபடியே தனக்குருவியன்றிக்கே யிருக்கச்செய்
தேயும் செய்வார்செய்ய முனறடாக்கெண்ணுகிலும் வடெழுநாளை
ஹிபுபத்திலே வைத்துக்கொள்வது, இவ்வளவுகொண்
டேயவன்றானே விரொயியையும்போக்கி பூரூபியையும்பன்
னிக்கொடுக்குமதுக்கு பூரூபியானஞ்சொல்லுநது:— "உனத்திட
நிக்ரூபி காட்டுத்திடரை ஏரியாம்படிசொல்லுகையொழிய மற்
றும் மழைபெய்விப்பாராசென்று பொலிக்கவுமாம், அங்ஙன
மன்றிக்கே மாலைமனத்தடையவைப்பதாம். வடெழுநாளை
ஹிபுபத்திலேகொண்டுவிந்து வடெழுநாதி வையானே? என்று
கேடவம், வனத்திடரைஹிபுபத்தி உடையுள்ளபெருந்தி
கல்லுவிப்பாறு லிங்கையிடுவித்து மழைபெய்விப்பாறு மவன்
ருனையன்றே வென்கிறார், அப்படியே உனத்திடநிலில் கவியூ
கவியூவாஸாநாதிக்கிப்போக்கி ரூவியுண்டாக்குவானும் தன்
கவியூணமூணங்களை வடித்துப்பாண மவனையன்றே வென்ன
வுமாம்; முற்பட்டபொலிமென திருமலைமடியது, இரண்டாம்
பொலிமென அழ்வானது. (கக)

பதினேழாம்பாட்டு.

அ—இப்படியிருக்கிற வவனையொழிய மற்றுநுயலைய நிலை
பென்கிறார்—

வானவர்- முப்பத்துமுக்கோடி டெவர்களுக்கெல்லாம், கோ
ன்- திவ்யாக்ஷணான லிங்கமும், மா- ஸ்ராவணமான, மல
கோன்- திருநாமக்கேதனத வாலுராசமாநவடைப ஸ்ராவணமும்,

மூ—சுற்றும்வணங்குத் தொழிலாளை*—பொற்றைப் பிறைபிருந்த
செஞ்சடைபான் பின்சென்று * மாலைக்குறையிருந்ததான்
முடிந்தான் கொண்டு. (௧௭)

கொண்டதுவநங் குறையுறவாய்க் கோளரியா*

சுற்றும்- நேர்கொடுகேசேசென்று கிட்டமாட்டாமல் பாடே
பக்கேகின்று, வணங்கும்- திருவடிகளிலே கண்ணாவிமாநாய்
விழுந்து சூழையிக்கைக்குறுப்பான, தொழிலாளை. வளநா
யபுரீலாடி மூணவெவழிச்சங்களாகிற புகாரங்கையுடைய
னாய், மாலை- வலவாபிகளுனவளை, ஒற்றை. கணாரிசூமாண,
பிறை- லாடாளை, இருந்த- யரித்திருக்கிற, செம்- சிவந்த,
சடையான்- இவெய்யுடையனான ராடாண், பின்சென்று.
தன்வழியத்திலே யமலாயித்துக்கொண்டிருந்த லாடாண்
த்தவந்திட்டுப் பின்பற்றியமலவதிட்த்து, சுமணரம் இரந்து-
பல்காட்டி கூடிட்த்து, குறை- தன்னுடைய குறைவைய, தான்மு
டித்தான்- தான்தனைக்கட்டிக்கொண்டான், ஆளபின்பு மற்றார்.
ஆவனையொழிய வேறுத்தான், இயலாடார். வலவாபியொழியனை
யார யிருப்பார். (௧௭)

பதினெட்டாம்பாம்பி.

அ—இப்படி வலாபுறயனையனாய் வலவாபிகளு யிருந்துவைத்
துத் தன்னையொழிய மாறியு மாறிகரைநோக்கும் லுலாவ
னென்கிறார்.

வாங்கடத்தான்- சூகாஸத்தை யளவிடலு மளவிடவொ
ண்ணாத பெருமையையுடையனாய், தாமரை- இவனே வலவு
லாதாரனென்னுமிடத்தைக் கோட்சொல்லித்தருகிற தாமரை
போன்ற கண்- கண்ணழகையுடையனான, மால் வலவெய்யுறான்
நம்முடைமையை நாமே நம்மையழியமாறி ரகழிக்கை நமக்குல்ல
ராலிவ பூவாழ்மன்றேவென்று, வழக்கு- நூலாமாகச்செய்த
செயல்களிருந்தபடி. குறையுறவாய்- ஸ்ரீவாரிசூனாய்த் தன்ன
யழியமாறி கூடிட்த்து, உலகம்- லாடாண்முதலான வொகத்தை,
கொண்டது- வாங்கிக்கொண்டதும், கோள்- மிடுக்கையுடைந்

மூ—ஒண்டிறலோன்மார்வத்து ஓர்வைத்தது*— உண்டதுவும்
தான்கடந்தவேமுலகே தாமரைக்கண்மாலொருநாள்*
வான்கடந்தான் செப்தவழக்கு. (கஅ)

வழக்க ன்றுகண்டாய் வலிசகடஞ் செற்றாய்*
வழக்கென்று நீமதிக்கவேண்டா*—

தான, அரிபாய்- நாலவிஊராலிய்யாய்க்கொண்டு, ஒண்- அ
ழகிய, திறலோன்- மிக்கையுடையனான விராணுனுடைய,
மார்வத்து- மார்னிலே, உகிர்- உகரை, வைத்தது- நாட்டிபி
ளந்துபுகட்டதும், ஒருநாள்- ஒருநாளிலே, தான்கடந்த- தா
னளந்துகொண்ட, ஏழுலகு- வலிவலுக்களை, உண்டது-
தாதலிலாமம் பாசாதே திருவயிற்றிலே யெடுத்துவைத்து
நோக்கியும்செய்த செயலிவைக்கெவர், வழக்கு- நியாயம், பூ
வமென்றபடி, பிறர்க்கொருகாபட்டுச் செய்தானிருக்கையன்றி
க்கே தனக்கடைத்தகாபட்டுச் செய்தானிருக்கை, உடையவனு
டைமையை ராக்கிக்கொள்ளுமிதே. (கஅ)

● பத்தொன்பதாம்பாட்டு. ●

அ—நம்மைபழிபமரையும் நம்முடைமையை நோக்குகை நம்
க்குப்பாஷமென்று அவன்சினத்திருக்க இவரானுடைய வள
காரியபுத்தை யதாவதுபித்து இவ்வுபாஷமென்று வயிறெ
ளிகிறார்-

திருமாலே. பெரியபிராட்டியா சென்புகருகிறதோவென்று
வயிறெறிந்து 'மொடாநுவிஷுஷி' என்று மொடாநாவை
தப்பண்ணி நோக்கவேண்டுமடி நிரதிசயவாகுரானான
வனே? இப்படியிருக்கிற நீ சிறுபிள்ளையாய்க்கொண்டு சுதிரி
வாகுரமான திருவடிமேலே, வலி- சுதிரிவலமான, சகடம்-
ஸகடத்தை, செற்றாய்- உதைத்து முறித்து விழவிட்டாய்,
வழக்கு- பிரானேயிதபூஷம், அன்றுகண்டாய்- அன்றுகிடா
ய், வழக்கென்று- ராக்கினான நமக்கு விரோயினைப்போக்கி
நோக்குகை பூஷமன்றோவென்று, நீ- இந்த வாமலஸபூஷ
தியிலே சுதாவகங்கட அற்றிருக்கிற நீ, மதிக்கவேண்டா-

மு—சூழக்கன்று திமிளகின்காப்ப்கெறிந்த திமைநிருமாலே
பார் வினங்கச்செய்தாய் பழி. (கக)

பழிபாவம்கையகற்றப்பல்காலும் நின்னை* வழிவாழ்வார்
வாழ்வாரம்பாடோ!— வழுவின்றிநாரணன்றன்நாமங்கள்
நங்குணர்ந்து என்னைத்தும்* காரணங்கள் தாம்

வாழ்ப்பன்னவெண்டா, அதுக்குமேலே சூழக்கன்று- சுவா-
நான சூழக்கன்மைக்கொண்டு, தி- சுவா- வடிவாய்த்தேரான
வினகின்- வினாவின, காப்ப்கெறிந்த- காட்க்கெறிந்த, இந்தத்
திம்பான செவ்வானது, பார்- மூலியிலே, வினங்க- பூகா
ஸிக்கும்படி, பழி- தப்புக, செய்தாய்- செய்தாய், அதுவாய்க
மேன்றிருக்க இவர்பழியென்று வயிறுபிடிக்கிறார், விமலகியி
வெகெடுபத்தை நோக்கிப்புக உலையலிமலகியை மழிக்கப்
படுத்தாயென் தின்னாதுகொள். (கக)

இருபதாம்பாட்டு.

ஆ—ஹவஸ்தோபுரணந்தில் முதலடியிட்டாரோடு முடியத்தலை
நீட்டப்பெற்றுரோடு வாசியற ஸூதகூரென்றிருர்-

பழி- தாங்குநிலாதிருக்கப் பிறையித்தேறினம் சுவா-
திடையையும், பாவம்- அறிந்ததூலிங்கப்பட்ட வரவரினாலா-
நாடுவமான வாவத்தையும், கையகற்றி- கையழியவிட்டு
பந்தாலும் வலுக்கொழும், நின்னை- உன்னை, வழி- மாரா-
காறிந்நொல்லுகிற கட்டையிலே வழிப்பட்டுகின்று, வாழ்வார்-
மொழிவாழ்வாராக வாழியிக்குமவர்களும், நாரணன்றன்- நா-
ராயணஸூரவாயுணைகயாலே வலுக்கொடுக்கிற வுன்-
னுடைப, நாமங்கள்- திருநாடுங்களை, வழு- விழுதும், இன்-
தி- இல்லாதபடி, பெரியாணாராய்க்கொண்டு நங்கு- அழகி-
தாக, உணர்ந்து- அறிந்து, பெரியாணாராய்க்கொண்டு நன்-
கு- அழகிதாக, ஏத்தும்- ஏத்துகைக்கு, காரணங்கள்தாம்-
மெதும்களானபெரியும், கெடுகாவான உலையலும், கலிபார்-
தமாராஸூரி, கலிபாருமாராஸூரம், அதுக்கடியானவுன்-
கடாக்கமென்றபுத்தேராலே நொல்லுகிறவிவற்றை, தாம்- தாங்களும்,

மு— உடைபார் தாம். (உ௦)

நாமுனரே தம்முள்ளமுன்னுனதே* தாமதையின்புவுனதே
பேத்தும் பேழுதுண்டே*— வாய்மன்றிருமருவு நான்மருவு
சென்னியரே செவ்வே* யருவருஞ் சேர்வந்திது. (உ௧)

உடைபார். பெற்றுடைபார்திருக்கிறவர்களுமாய் விக்கிரண்ட
யிகாரிகளும், வாழ்வாரம்- வாய்வொத்தாராய் வாழ்ப்பெறு
வர்கள், மாந்தோ! வென்றெறிது ஓரவாய்மாய் இதோ! ராஜ்யபு
மிருத்தபடிமென்? என்னும் பொருள்பெற்றுக்கிடக்கிறது. (உ௦)

இருபத்தோராய்பாட்டு. ❀

அ—எம்பெருமான் ஊர்க்கைக்கிடான காரணவாய்வந்திற் குறை
வற்றிருக்கச் செய்தேபும் வாய்வாரிகள் விலக்கடிதேடிக்கொண்டு
போட்பு புகுத்தபடி எங்கனோ! பென்று விவாய்ப்படுகிறார்.

தாம்- சூழ்நிலைவகாரணமான காரணவெவ்வாவி
யெவ்வான தாங்கள், உளரே- முத்துறமுன்ன முனராயிருத்தர்
ர்கள், தம்- சுதாய்வாதவாரிகாரமான தத்தாமுடைய, உ
ன்னம்- உதையு, உன்னுனதே- புறம்பே தேடவேண்டாதபடி
புண்டாயிருந்ததே, தாமதையின்பு- திருவடிகளிலே பணிமாற்
வகக்குறப்பாண கைக்கெட்டின தாமதாய்ப்பு, உளதே. உன்
டாயிருத்ததே, ஏத்தம். உய்விட்டுப்புகழ்கைக்கிடான பெ
ழுது- வாய், உண்டே- உண்டாயிருத்ததே, உய்மன்- தன்னு
டைமை பெறுகைக்குத் தன்னை யிரப்பாளனுக்கும் கீர்மைவை
புடையன வாய்வொத்தாரையுடைய, திருமருவு- வெண்புயல்பு
காரணமாய் பூஜாரவிஷ்டாதி விவந்திதமான, தான்- திருவடிகளி
லே, மருவு- சொஷ்காரதாரவிவமாகச் செருகைக் சுதா
ரவிவமான, சென்னியரே- தலையையுடையா யிருத்தார்கள்,
இப்படியிருக்க செவ்வே- ரேர்கொடுநேரே, அரு- கொடிதர்
ள், நாகம்- வாய்வாரத்தை, சேர்வது- சென்றுகட்டுகை,
அரிது- அரிது, இவ்வனையிருத்தபின்னி வர்கள் விலக்கடிதேடிக்க
ொண்டு திரிகிறபடி எங்கனோயோ! வெண்புயல்படுகிறார். (உ௧)

மு—அரிபதெளிதாருமாற்றலால்மாற்றிப் * பெருமையால்மாறாப் பெற்றால் *— கரியதேர் வெண்கோட்டுமால்மாற வென்று முடித்தன்றே * தண் (தோ) கோட்டுமால்மாற முடித்து. (உஉ)

❀ இருபத்திரண்டாம் பாட்டு. ❀

அ—தங்களுக்கொரு வரிகாவுலாவது பற்றிருத்தேயாகிலும் அவன்பக்கலிலே ஆலுமாறாபெருப்பார்க் கொரிதகருபுயிச் சலாம்படியன்றே வவன் நீர்மைபினேற்ற மிருப்பதென்குரர்.

(ஆற்றலால்) வலுவை ஸூதாந்ருமாக்கவல்ல ஸூதிபொமத்தாலே, (மாற்றி) உன்பேற்றுக்குஅப்பாக நீ பொன்றும் யதித்துச் செயலேண்டாமென்று ஸூராக்ஷணாஸூபமாக இவன்பன்னும் புவ்யதிகளை யடையமாற்றி ஸூதாந் பெய்யும்முதலாக் கொக்கயபுபபுஜமாக விவனுக்குச் செயலெண்டும் ஸவடகாபுபும் தந்தலையிலே யேறிட்டுக்கொண்டு இவனுக்கு வசத்திலே அவயமாம்படி தன்பேறுக ஸவடகாக்கெடுகளையும் பன்னுநகரிலே, (பெருக) மிகவும், (முபல்வாறாப்பெற்றால்) உதரவியாசிற்கும் சேவாவுராவாறாப் பெற்றால், (அரிபது) பெறுதற்கரிதான ஹவநூலும், (எளிதாதும்) எளிதா காதிற்கும், அகெக்கே கண்டோமென்னில் (கரியது) சறுத்த நிறத்தையும், (வெண்) கெளுத்த, (கோடு) கொம்பையும், (மால்) பெரிய வடிவையு முடைந்தான, (யாண) ஆணையானது, (வென்று) அடிமைக்குக் காங்கட்டான முதலையை வயித்து, (முடித்தன்றே) அழிச்செய்தன்றே, (தண்) குளிர்ந்த, (கோடு) பொய்கைக்கரையிலே, (மா) ஸூராவூமான, (மலரால்) தாமரைப் பூக்களைக்கொண்டு, அரைகுறையத் தலைகுறையவந்து தோன்றி வினொயியைப்போக்கி ராகித்தருளின அனந்திரு வடிகளிலே (தாழ்த்து) தாழ்த்தடியை செயல்பெற்றது(தாழ்த்து) தாழ்த்ததென்றபடி. (கோடென்று) கரைக்குப்பேர், தட்டம்- குளிர்ந்தி, குளிர்ந்த பொய்கைக்கரையிலே யென்றபடி. 'தண்தோட்டுமால்' என்று வராமானபேறு குளிர்ந்தவிழையுடைத்தான பெரிபவாஷ்த்திலே பென்று பொருளாகக்கடவது.(உஉ)

மூ—தாழ்ந்துவரங்கொண்டு தக்கவகைகளால் * வாழ்ந்துகழிவா
ரைவாழ்விற்கு *— தாழ்த்தலினம்கனிக்குக் கண்டெறிந்துவேற்
துருவாய் * ஞாலமனந்த டிக்கீழ் கொண்ட வவன். (உரு)

❀ இருபத்தமும்பாட்டு. ❀

அ—தன்னை யாழையித்தார்களுடைய வரொயிகளைப் பேர்த்தி
கவந்தேவலியையவும் பண்ணிக்கொடுத்து தத்தியகாராதுமா
ணமாக ராகிக்குமென்றார்.

(தாழ்த்த) கனியப்படுத்தி கிடக்கையலே கறையனவும்
வரத் தாழ்த்துகிடக்கிற, (கிள) கூவார யேயான மிளாவிலு
டைய, (கனிக்கு) பழங்களுக்கு, (கன்று) கூவாரயேயமான
கன்றை, (எறிந்து) எறிகோலாக வெடுத்தெறித்து, (வேற்றுரு
வாய்) ஸ்ரியேவதிகளான தன்னுருவவந்தி கூட்டியான வாரி
மாடுவந்தை யுடையனங்கொண்டு, (ஞாலம்) ஸூரியை,
(அனந்து) அனந்து, (அடிக்கீழ்) தன்காற்றீழே, (கொண்டு)
இட்டுக்கொண்டு, (அவன்) அந்தவனவெய்யான், (தாழ்த்து)
தாழ்த்தியோ' என்கிறஸூராத் தூக்கத்தைப் புகட்டுத் தந்திருவ
முகளிலேயணங்கி, என்னவெனத் தீர்ப்பு பண்ணித்தீரவேணுமெ
ன்று, (வாய்) தன்பூவாடித்தை, (கொண்டு) கைதொடியான
மாடிட்டுத்துக்கொண்டு (தக்க) தத்தாழடையவிகாரங்களுக்
குத் தகுதியாயிருந்த, (வகைகளால்) புகாரங்களாலே. (வா
ழ்த்து) வெண்பூயடி சூதலாஹ ஸ்ப்ராஹியாத ஸ்ர ஸ்ராவி
தென்களைப் பெற்று, (கழிவாரை) வு-வெவா தாராய்த் தலைக்
கட்ட வேணுமென்றிருக்கு மவ்வவிகளாகினைவும், (வாழ்விக்
கும்) அவர்கள் ருமிக்குவோவாமத்தக்கு மீடான தத்
தவங்களைக் கொடுத்து ராகியாகிற்கும். (உரு)

❀ இருபத்துநாலும்பாட்டு. ❀

அ—இவனுண்டானவன்று இவனவெகிதங்கொடுத்து ராகித்
துனென்னு மிதேதேரேற்றமோ அடியேதுடங்கி விவனுடைய வ
தெதுடைய தோக்கிக்கொண்டேபேருகிறவனுக்கு என்கொர்.

மு—அவன்கண்டாய்நன்னெஞ்சே யாரருளுங்கேடும்* அவன்கண்டாபைம்புலகுப்பின்ருன்—அவன்கண்டாய் காற்றத்தீநீர்வான்கருவரைமன்காரோதச் * சிற்றத்தீபாவாணஞ்சென்று. (உச)

(நல்) ஹவவெவ்வவன் கேட்டாறுகக்கும் நல்ல, (நெஞ்சே) நெஞ்சே, (ஆர்) வாரிவாடுணடமான கடுவெவயாலே யுண்டாகக்கடவ, (அருளும்) ரொகழும், (கேடும்) கிழுவை காயடும் வரக்கடவ வண்டாரமாதிற லெறாஉகசுடும்புமாதெ விவற்றுக்கு, (அவன்கண்டாய்) கிவடூஹகனவன் கிடாய், இரண்டுக்கும்பொதுவான ஸரீரத்துக்கு மாரும்ஹமான, (காற்று) வாயு, (நீ) சுழி, (நீர்) ஐனம், (கான்) கூகாஸம், (மண்) ஹூரிசுளாதெ ஹூதிவஹுகம், (கந) கதூயடும்புமாரபெரிப, (வரை) வவடூதக்கனாதெ விவற்றை யடிவிலே யுண்டாக்குவானும், (அவன்கண்டாய்) அவன்கிடாய், (சென்று) வண்டார காரத்திலே இவற்றையழிக்க வெரருப்பட்டுத் திருவுள்ளஞ்சென்று அதுக்குவகாணமாய், (கார்) சுதந்த, (ததம்) கடடே, (சிற்றம்) சிற்சுதக்கடவ, (நீபாவானும்) வவ்வாரிவாழிக்கு கிவடூஹகனுபிருப்பானும், (அவன்கண்டாய்) அவன்கிடாய், (ஆக) ஆரெஜூவாரெபங்க னிரண்டுக்கும் கிவடூஹகனென்றபடி, (ஆருசென்று) அருளின்காயடமான ரொகழத்தை உபித்திற, அன்றிக்கே கூடும்ஹவெவதுவான வுணுத்தையும் கிழுவைஹதுவாய் சுதசுடும்புமார வாவத்தையுஞ்சொல்லவுமாய். (உச)

● இருபத்தஞ்சாம்பாட்டு. ●

அ—இப்படி ஸவடூஸாரணனுப்பின்று ருகிக்குமளவன்றிக்கே சூழிசுவிஷபத்தில் ஸாராரணனுப்பின்று வகடிவதித் தாருகிக்குப்படியை யருளிக்கெய்திற்.

(விண்ணவர்) வரபெரிவாவிகளான கிதுஸாடுரிகன், (தம்) தக்கன், (காய்) வாய்விட்டேத்துகைக்கு விஷயமாகையாலே, (தங்கு) உதூம்ஹமாய், (தொல்) ஸாரமாவிகமான, (புகழான்) கஜாணமூணங்களைபுடைய ஸவெடூஸான், (வந்து)

மூ—சென்றதெவ்வையேல் செய்வதென்றதால் * கொன்ற
திராவணனைக்கூறுங்கால்*— சிற்றதையும்வேயேயாக் குதன்சாரல்
வேங்கடமே * விண்ணவந்தம் வாயேயாக் குதொல்புகழான் வந்து.

வந்தித்தவனை வழிகின்றவைம்பூதம் *

இர்துமகத்தடக்கி உரர்உமாய்*—

அங்குநின்றும் வந்தவதரித்த, (செய்வ) வலுவுத்தாலன்றி
க்கே தேர்கொடுதே 'சுலியாகா' மென்னும்படி, (சென்றது)
எடுத்துவிட்டுச்சென்றது, (இலங்கையேல்) ஐந்தாடிகள்கேட்
கவே வயிறுபுகுக்கும்படிடான ஓங்கெயிலே, (தன்சிறந்தால்)
'புலவதாய்' என்கிறபடியே சுவதாரத்தின் மெம்பாட்டா
லே சுவெவகிதவலியத்திலே உதவி சுவைச் சாட்டக்கடவதான
கொவத்தாலே, (கொன்றது) கொன்றகிழவிட்டது, (இரா
வணனை) சுவபுருக வரம்பெற்றுடைய நாவணனை, (கூறுங்
கால்) அவன்புகளைச் சொல்லப்புக்கால், (சிற்றதையும்) சுவ
தாரகாவத்தி விழத்தவர்கனிழவைப் வாரிகாரித்தைக்காக வெ
ழுத்தருளினின்றதையும், (வேய்) மூங்கில், (தூங்கு) வளர்த்தருக்
கிற, (தண்) குளிர்த்த, (சால்) வயபுண்களை யுடைத்தான,
(வேங்கடமே) திருமலையிலே, விண்ணவரிசூரிகு நாவண
வயவசுணரம் வுருகாடிகளாலே வுடிக்கப்படுகிற புதழை
யுடையவனென்று பொருளாகவுமாம். (உரு)

இருபத்தாரும்பாட்டு.

அ—கீழ்ப்புலுதமான திருமலைதான் பின்னையுமிவர்க் காகவடி
கமாயங்கே திருவுன்னஞ்சென்று திருமலைக்குள்ள வெவகண்ணு
ஞ்சொல்லுகிறார்—

(வந்தித்து) சுவரோசுருகூராய்க்கொண்டு திருவடிகளி
லேதலைமடுத்த, (அவனை) அவனையாழயித்து அகமுராவியு
திவையகங்களைய்க்கொண்டு, (வழி) நடுவே, (நின்ற) நின்று
தகைகிற, (இம்பூதமும்) வுயிவூரிகி வறுவரிதக்களையும்,
(இர்தும்) மெருகூரிகளான ஐந்திபவணகத்தையும், (அக
த்தடக்கி) வுருகூரிகளையுடையவணமாய்படி சிவலித்து, (அவமாய்)

மூ—உத்திப்படியமராவேலையான் பண்டமரர்க் கீந்த * படியமர் வாழும் பதி. (உக)

பதியமைத்துநாடிப் பருத்தெழுந்தநின்றை * மதி யூஞ்சி வான் முகநோக்கிக் *— கதிமிசுத்தங்கேல் தடியோடும்

அவன்பக்கவிலே ஊழிதிவெழுந்தை யுடையாங்கொண்டு, (உத்தி) ஒருவர்க்கொருவர் முற்கோலிவந்து, (படி) சூழாயிக்கும் படி, (அமரர்) ஸூகூடிபெயர்களுக்காக, (வேலையான்) திரு ப்பாற்கடவிலே கண்வனர்த்தருளுகிற ஸவெபுரான், (பண்டு) யெனுவடுவெபுரான் ஸூகூடிபெயர் என்னும்படி முற்பாடா ன, (அமரர்க்கு) திசுவலுரிசுகளுக்கு, (சுத்த) ஸவ-புலுநாதம் பண்ணுவாரைப்போலே கொடுத்தருளிற்று, (படியமர்) ஸூ ஸாரான ஸூவெபுரன், (வாழும்) ஊகூலவித்தடிவம செப்தவாழுகிற, (பதி) திருமலை, (பண்டமரர்க்கு) முன்புகிசு வலுரிசுகளுக்குக் கொடுத்ததென்றமாம். (உக)

இருபத்தேழாமாட்டி.

அ—இப்படி திருமலையிலே நிலையை ஊகூலவித்தவர் அங்கு தினைத்த பரிமாற்றம்பெறுமையாலே தினைத்தபடி பரிமாறவும் வாசிவடித்திருக்கிற ஸவெபுரனைத் தேடாநின்றது என் னெஞ்சு என்கிறார்.

(பதி) திருமலையாநிற ஸூகூலத்திலே, (அமைத்து) வேரு ன்றிகின்ற, (சாடி) ஊழிதிவெழுந்தோற்ற வெங்கேபெங்கேபெ ன்று தேடிக்கொண்டு (பருத்து) ஸகூலாவயாசப்படைத்து, (எழுந்த) கிளம்பின, (சுத்தை) வினோயமத்தை யுடைத்தாய், (மதி) ஊகூலவடித்தையும், (உஞ்சி) உரோசிக்கொண்டு அவ்வ ருருபட்டு, (வான்முகடு) ஊகூலத்திலேசெல்ல, (கோக்கி) க டாகூலித்து, (மால்) ஸூகூலகூலாணமூண வாரிவடுவாழும் க்கொண்டு வாசிவடித்திலே தன்மேன்மைதோற்ற வெழுந்தரு ளியிருக்கிற ஸவெபுரனை, (தேடி) தேடி, (தும்) விட்ட விடத்தில்விடாதே பற்றிச்செல்லுகிற, (மனம்) என்னுடைய னெஞ்சானது, (கதிமிசுத்து) கதிவெழுந்தை யுடைத்தாய்.

மூ—கொழுந்ததேபோன்றதே * மல்தேடியோடும் மனம். (உஎ)

மனத்துள்ளான்வேங்கடத்தான் மாகடலான் * மந்துகினைப்
பரிய நீரங்கத்துள்ளான் *— எனைப்பலரும்தேவாதிதேவன்
எப்படுவான் * முன்னொருநாள் மாவரப்பினந்த மகன். (உஅ)

க்கொண்டு, (ஆம்) அழகிய, (கோல்) கொம்பை, (தேடி)
தேடி, (ஒய்) பந்துசெல்லுகிற, (கொழுந்ததேபோன்றது)
கொழுந்துபோலேயிராகின்றது, * மாகவருத்தங் காண்பதற்கெ
ன்மனமேக மெண்ணுமாப்போலே (உஎ)

❀ இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. ❀

அ—தன்றிருவுள்ளமிப்படி கூறிதிலெரித்தவாறே யவனு மந்
திறிவிஷ்ணுப்பக்கொண்டு கோயில் திருமலை முதலான தன்னிருப்
பிடங்களை உவெகித்துத் தன்றிருவுள்ளத்தை வந்து புருந்தா
ரென்கொள்.

(எனைப்பலரும்) கவலையுடையான வெடிவெகிகவாறா
வர்கள் பலரும், (தேவாதிதேவன்) திருவாழ்வாரிகளுக்குறிவுடைய
ஹகனான பெரியமேன்மையுடையவன், (எனப்படுவான்) என்
துசொல்லப்படா நிற்பானாய், கமலக்ஷணாபுமக அங்குசி
ன்றும்வந்து, (மா) பரப்பையுடைத்தான, (கடலான்) திருப்
பாற்கடலிலே பள்ளிக்கொண்டருளா நிற்பானாய், (முன்) முன்
பே, (ஒருநாள்) ஒருநாளிலே, குணமுப்பவந்தவரித்து, (மா
வாய்) கெரிவாயை, (பினந்த) கூறாயாவென பினந்துபொக
ட்ட, (மகன்) குறுபிள்ளையாய், (மற்றம்) அதுக்குமேலே,
(இனைப்பரிய) கிணக்கவரிதான, நீர்மையேற்றத்தை யுடையனாய்க்
கொண்டு, (நீள்) மொழிகெமிக்கிருக்கிற, (அங்கத்து) கோ
யிலிலே, (உள்ளான்) வாய்வாரிகளை நாகித்தல்லது பேரென
ன்று கண்ணார்த்தருளுமவனாய், (வேங்கடத்தான்) திருமலையிலே
லவடிவானவனாய்க்கொண்டு எழுத்தருளிகிறவன், என்னை
ப்பெறுகைக்காக முன்புளிரும்பின அவ்வவலுக்களை யுவெ
கித்து இப்போது கூறுகிறிவிஷ்ணுப்பக் கொண்டு, (மனத்து)
என்றேனிலே (உள்ளான்) திருவாவப்பண்ணுகின்றான். (உஅ)

மூ—மகனாகக்கொண்டெடுத்தாம் மாண்பாய்கொண்டை *
 அந்நூவுண்ப நென்றுண்டு *— மகனைத்தாத்தேருதவண்ணம்
 திருத்தினப் தென்னிலங்கை * நீருகவெய்தழித்தாய் நீ. (உக)
 நீயன்றுகனத்தாய் நீண்டதிருமாலே *

இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு, இ

அ—‘மாண்புள்ளந்தமகன்’ என்று பூவுமாமான சூவுவதா
 ரத்திலே கால்தாழ்த்து சழியாறுபடுகொர்.

(தென்) வகைமானகொெயிலே சுட்டனைப்பட்ட, (இலங்
 கை) லெகெகைய, (நீருக) லவலவாதாக, (எத்து) உருவாத்தெ
 காணமான திருவில்லாலே திருச்சரக்களைகடத்தி, (அழித்தாய்)
 முடித்துப்புகட்டவனே, (நீ) இப்படிவிருக்கிற நீ, (மகனாக)
 பருவம் நிரம்புவதுக்கு நுன்னே யொராக்கெட்டிராட்டியைப்
 போலே ஸூருனாகவே, (கொண்டு) புசையறவெலுவித்துக்
 கொண்டு, (எடுத்தான்) பரிவுதேற்ற ஓசழக்காகத் தூக்கியெ
 டுத்த பூகண்புடைய, (மாண்பாய்) பாணின்வதத்தாலே விம்பி
 யெரளினிறிற, (தொண்டை) அறியமுடைய, (அகன்) வாயிறு
 (ஆர) நீறையத் தக்கதாத, (உண்பனென்று) உண்பனென்று,
 (உண்டு) சுவிதியொத்தேற்றப் பாலோடே பூணனும்போ
 ம்படி யமுதுசெப்து, (மகனை) ஸூருனானவுள்ளை, (தாய்)
 தாயாரான யொராக்கெட்டிராட்டி, (தேருதவண்ணம்) விழுவ
 யாதே துணுக்குத்துணுக்கென்று வயிறுமறுகுட்பு, (திருத்திரு
 ப்) ஸிஷித்துண்டாய். (உக)

இருபத்தாம்பாட்டு, இ

அ—இப்படி சூவுவிஷயமும் ராவிஷயமும் மதுவாயித்த
 பூவுமறத்திலே யவற்றோடே சேர்த்த வயதாரங்காரையும் பலவெ
 ஷிதங்களைப் மதுவாயித்துவீதராக்கொர்.

(பேர்) பெரிய, (ஒதம்) கடல்போலேயிருண்டு குளிர்ந்த,
 (மேனி) திருமேனியையுடையனும், (திரான்) அவ்வழகை
 முற்றாடாத பென்னையதாமவித்த உவகாரகனும், (நீண்ட)
 சுவர்வெலு, வெவவனும், (திருமாலே) ஸ்ரியிவவியே? (நீ)

மூ—நீயன்மல கிடந்தா மென்பரால் *— நீ உன்றுகாரோதம்
முன்கடைந்து பின் னடைத்தாய் மாகடலைப் *
பேரோதமெனப்பிரான். (௩௦)

பிரஸ் நென்று நாளும்

இப்படி வலவாழிகளுள் நீ, (அன்று) சூழிகளுள் இஃபுன்
வெண்புயுத்தையிழந்து கண்ணும்சண்ணீருமாய்த் திருவடிக
ளிலே வந்துவிழுந்தவன்று, உலாவலிபக்களிலே கூபிடிபாய்த்
சென்றிரந்து, (உலகு) கைத்தை, (அனந்தாய்) திருவடிகளாலே
அனந்தசொண்டாயென்றும், (அன்று) மூலியானது பூவ
யத்திலகரைந்து கூவலிதியிலே சென்றெட்டிவன்று, நீருக்
கும் சேற்றுக்கு மிருபாதவடிவைக்கொண்டு, (நீ) ராஜகனான நீ,
(உலகு) அந்த மூலியை, (இடந்தாய்) பூவயத்திலேமுழுதி
இடந்தெடுத்துக்கொண் டேறினாயென்றும், (அன்று) ஈவாபு
வலாவத்தாலே தவடிபுரிசாய்க்கொண்டு இஃபுளிகள் ஸாண
ம்புக்கவன்று, (நீ) வலவாழியான நீ, (கார்) கறுத்தகிறத்
தையுடைத்தான, (ஓதம்) கடலை, பிராட்டியை அலிக்கைக்காக,
(முன்) முற்பட, (கடைத்து) கடைத்து, (பின்) பின்பொருகா
லத்திலே, அவன் முகமலர்ச்சிகாண்கைக்காக, (மா) தலைநீ
யமான பெரிய, (கடலை) கடலை, (அடைத்தாய்) அடைத்தருளி
னாயென்றும், (கன்பர்) உன்படியை யறியக்கடவ பூரிரணிக்
கானிலிதிகள் சொல்லாசின்ருச்சன், இவை நிலவெவடிதங்களுக்கு
க்கும்படியே என்று விரிசுகுரர்- (௩௦)

● முப்பத்தோரம்பாட்டு. ●

அ—இப்படி சூவாழிகளுள் உன்றிருவடிகளை வுலாவ
காணங்களைக்கொண்டு சூழியிக்குமவர்கள் கூபாசூதமான
அவன்றிருமேனியை சூழிவிடுவதுகமாத அதுமலிக்கப்பெ
றுவ சொன்குரர்.

பிரானென்று— இவ்வாசூவுக்கு வகுத்த சொலிபானவ
னே? யென்று, நாளும்- உதாவிஷயாதுமவத்துக் குறுப்பாய்க்
கொண்டு பாடிக்கழித்தானிலே, மலவாதுமவத்துக்கு யொழி

மூ—பெரும் புலரிபென்றுத் * குரான்ற் செழும் போது
கொண்டு *— வராகத்தணியுருவன் பாதம்பணியுமவர்கண்மர் *
மணியுருவங்காண்பார் மகிழ்ந்து. (நக)

மகிழ்த்ததுளித்தை திருமாலே * மற்றும் மகிழ்த்தது
உபாதமேபோற்றி *— மகிழ்த்ததழ்லாழி சக்கம்

மாய்க்கொண்டு ஆடிக்கழிஞ்சுபெற்றுச் சொல்லுகிற 'வா-
புலாநாவலெதிசு' என்கிறபடியே பெரும்- பெரிபதொரு,
புலரிபென்று. நல்லிடிவுண்டாவதே என்று ஸூரியித்துக்கொண்டு,
குர- குரவினுடைய, நல்- அழகிதாய் விசக்ஷணமான, செ-
ழும். செவ்வியையுடைத்தான, போது- பூவை, கொண்டு-
வான்பாடித்துக்கொண்டு, வராகம்- வராகம் வஜாநீயமாய்,
அணி- அழகுதானொரு வடிவுகொண்டாப்போலே யிருக்கிற
உருவன்- லிஷ்விமுகத்தையுடையவன், பாதம்- திருவடிகளை
பணியுமவர்கண்மர்- ஹோமிநோதர பானுயிக்குமவர்கள் கீடர்,
மணி- கீராதும்போலே யிருண்டுருளிர்த்த, உருவம்- வடிவழ-
கை, மகிழ்த்து- உல்த்து, காண்பார்- கண்டறியவிக்கப் பெ-
றுவர்கள். (நக)

● மூப்பத்திரண்டாம்பாட்டு. ●

அ—இப்படி உபபெயரித்தவநனாம் தம்முடைய காரணங்கள்
உபபெயரகிரபெண்கமாக வங்கே பூவணமானபடியை யருள்
ச்செய்கிறார்.

(திருமாலே) இச்சேர்த்தியழகாலே சுதாஸாபித்திவர்களை
மகிழப்பண்ணும் ஸ்ரியகதியானவனே? (சிந்தை) ஸ்ரீகிதகால
புதியதுண்டறியாத வென்றிலவானது, (மகிழ்த்தது) உன்னை
யநுமலையித்த ஸ்ரீகியாணமாய்த்து, கீதகாலவெளாவாது
தர' என்னும்படி (மற்று) சுதாஸாமெண்ணப்படும் என்ன
யிஞ்சியவானது, (உன்) ஸ்ரியகதியான உன்னுடைய, (பா-
தம்) திருவடிகளை, (போற்றி) எத்தி, (மகிழ்த்தது) மகிழப்பெ-
ற்றது, (ஆகம்) என்ஹுடியமானது, (அழல்) பூகிவகித்தி
ன்மேலே யழியுமிழாகின்றுன்ன, (ஆழி) திருவாழி, (சக்கம்)

இரட்டாத்திருவந்தாதி. உரை. பா - ௩௩ - துணிந்து. ௩௩

ஹ—இவைபாடியாடும் * தொழிலாகஞ் சூழ்த்து தவிர்த்து. (௩௨)

துணிந்ததுகின்றதைதுழாயலங்கல் * அங்குமணித்தவன் பேருள்
எத்துப்பல்கால் *— பணிந்த துவும்பேப்பிறங்குசாரல்

விரல்வேங்கடவனையே * வாய்திறங்கன்சொல்லும்வகை. (௩௩)

ஸ்ரீவாஹஸ்தியமாசிற, (இவை) இவற்றை, (பாடி) பாடி, (ஆ
மே) ஆகையாகிற, (தொழில்) தொழிலிலே, (சூழ்த்து) வுர
உமாபுக்கொண்டு, (துணிந்து) சுயுவலித்து, (மகிழ்த்து) உக
க்கப்பெற்றது. (௩௨)

● ரூப்பத்தமூன்றும்பாட்டு. ●

அ—கீழ் சுதாஹவத்தால்பிறத்த ஹஷ்டஞ் சொல்லிற்று, இதில்
அவனை யதாஹவிக்கையாலே சிறொவர்க்காயங்கள் சுயுவலித்
தபடியை யருளிச்செய்கிறார்—

(துழாயலங்கல்) திருத்தழாய்மாலையாலே, (துணிந்தவன்)
சுயுகுதனாவனுடைய, (பேர்) ஒப்பனையழகுக்கு வாய்கமான
திருநாரைக்கரை, (உள்ளத்து) ஹ்ரிதயத்தல், (சொந்த) சிறொ
வமானது, * (துணிந்தது) உத்தொத்தொ சுதாஹவிக்வேணு
மென்று சுயுவலித்தது, இனி (அங்கம்) ஸாராமானது, (பல்
கால்) வலுக்காலும், (பணிந்தது) வணக்குவது, (வேய்)
மூங்கில்கள், (பிறங்கு) மிக்கிருந்துள்ள, (சாரல்) வயுடனத்
தையுடைய திருமலைமேலேவந்திக்கிற வழகாலே, (விறல்) கம்
மையெழுதிக்கொள்ளும் மிக்கையுடைய, (வேங்கடவனை) தி
ருவேங்கடமுடையானே, (வாய்) என்னுடைய வாயினின்று யமா
னது, (திறங்கள்) அவனுடைய வுரவிவமானாடினான
ஹ்வாவங்கரை, (சொல்லும்வகை) சொல்லும் புகாரத்திலே,
(துணிந்தது) சுயுவலித்தது. (௩௩)

● ரூப்பத்தநாலும்பாட்டு. ●

அ—வனாவியுடைய னிப்பெரியபேறுதான் லெவருடையகடாகு
த்தாலே பெற்றேனென்கிறார்—

மு—வகையாலவனியிரந்தனந்தாப்பாதம் * புகையால் உறுமலரால் முன்னே *— மிகவாய்ந்தவன்பாக்கிப்பேத்தி யடிமைட்டேனுனக்கு * என்பாக்கியத்தா லினி. (௩௪)

இனிதென்பர்காம மதனிலுமாற்ற * இனிதென்பர்.

வகையால்.— வடிவமுது, சூழ்வுழிதம், சிறொலையாமான லிவ்வுவெழிதத்துடக்கமான புகாரங்கனாலே முன்னே— சூழி களுனலுமுன் திருவடிகளிலேவந்து விழுந்த முற்காலத்திலே, அவனி— லுடுதியை, இரந்து— சிறாவலிபக்களிலே பறியுடையானபெருமையை யழியமாறிச் சென்றபிடித்து, அனந்தாய் அனந்துகொண்டாயான உன்னுடைய, பாதம்— திருவடிகளை புகையால். யடுவத்தால், நறு— செவ்விய, மலரால். பூமுதலான உபகாரணங்களைக்கொண்டு, மிக— மிகவும், வாய்ந்த. செறிந்த அன்பாக்கி— பெறுத்தையுடையனும், ஏத்த— வளமுடையினு லிகளுக்குத் தோற்றவலுத்தித்து, உனக்கு— வகுத்தசொலியான டெயர்த்து, இனி— இனிமேலுள்ளகாலம் என். தெவரென்பக்கல் பண்ணின, பாக்கியத்தால். விசொலிகடாக்ஷமாதிரி ஹாமி த்தாலே, அடிமைப்பட்டேன்— அடிமைசெய்யுமவனாய் விட்டேன் என்னுடைய விலக்குமைபாதிரி ஹாமித்தாலே தென்னுதல், முன்னே. வலியியிலென்றுமாம். (௩௪)

● முப்பத்தஞ்சாப்பாட்டு. ●

அ—இப்படி சுலோகாகுறியும் பற்றுகாதத்தானே மேல்கிழுந்து லவயுரகெஞ்சுகாயும்பண்ணும் உன்னைவிட்டு வெதநர் ஸாஸா லிவிஷயங்களிலே மலந்த சுஜரப்பவதே! என்று வெறுக்கெருத்.

எந்தாய்— ‘எல்லாங்கண்ணன்’ என்கிறபடியே யாராகவொ டுகவொழிக்களெல்லாம் கீயேபாப்படி என்னைப்புகரகிறுத்தின பென் ளாதிபானவனே? காமம். சுலோகாய் சுலோகாய் சுலோ காய் ஸாஸா லிவிஷயங்களை ஹாமிக்கனாக ஹித்தி, இ னினிது— இவையினிதாயிருத்தென்று, என்பர்— விஷயாநாமவ த்துக்குச் சூழிச்செய்திருக்கும் நாட்டார் சொல்லாகின்றார்கள், விரகரோடு சுவிசாரரோடு வாசியற லவயுறும் விருமாய்ப்பா

மூ—தண்ணீரு மெந்தாய் *— இனிதென்று காமாணிர் வேளாறு
நின்பெருமை கேட்பதேல் * ம்சம நீராகுஞ் சிறிது. (௩௫)

சிறியார்பேருமைசிறிதின்கணம்தம் *

அறியாரும் தாமறியாராவர் *— அறியாமை

நிநக்கையாலே, அதனிலும்— அந்த விஷயங்களைக்காட்டிலும்
ஆற்ற- மிகவும், இனிதென்பதண்ணீர்— இனிதென்று தண்ணீ
ரைச் சொல்லுகின்றார்கள், காமம். வரீகழகர் ஹையாகவே
அறுதியிட்டிருக்கிற விஷயங்களையும், நீர். தண்ணீரையும், இ
னிதென்று. கூதலுடி அஹியாலே ஹொயுமென்று வுலிப
ண்ணி, வேளாறு. அவற்றை மேல்விழுந்தாசப்படாதே, நீன்-
வரிவகலாணமுணாதுகருப் கிரகிசாயஹொயுமெடுகன
உன்னுடைய, பெருமை— ஹொயுகாபுகழித்ததை, சிறிது-
வாகுடெலும், கேட்பதேல். ஆசைப்படுவார்களாமாகில், அது-
சேமம்— வவடூடுசெயிலும் ஈகுகமான, நீராகும்— ஸ்வாவ
ததையுடைத்தாகித்தும். (௩௬)

☀ முப்பந்தாரும்பாட்டு. ☀

அ—நாட்டார் செத்தபடிசெய்கிறார்கள், கொஞ்சை? நீ முத்தறமு
ன்னமவனுடைய வுலாபாசங்களை யதுவாயித்தக்கொண்டு
வுவமே யிருக்கப்பார்? என்கிறார்.

சிறியார்— ஸூகூஉதூஷிமாயமின்றிக்கே கூகிகுமுரூராயி
ருக்கிற ஸுலாஸிகருடைய, பெருமை. ஸாஸுரோஹம் எ
ன்றிருக்கும் ஸூகூஉதூஷிமேவந்த பெருமையானது, சிறிதி
ன்கண். ஸூகூஉபூஷமாண பழையகூஉமெடுகெயிலே, எய்
தம்— சென்றுவயுடவலித்துவிடும், அறியாரும்— ஸூகூ ஆ
கூகூகூ விவெசம்பண்ண கழிரன்றிக்கே யிருக்கிற வறிவு
கேடானவர்களும், தாம்— தங்கன்தினைவாலே வவடூஷாக
கவிசூகித்திருந்தார்களாகிலும், அறியாராவர்— பழையவறிவுகே
ட்டையுடையராயே விடுவார்கள், என்னெஞ்சே. நானவன்ப
கூகூசு சொன்னுலிகைக்குப் பாங்கான கெடுதலுண்டோ? நீய
றிவுகேடான நாட்டார்படியைக் கைவிட்டு, அறியாமை—

௩௮ இரண்டாந்திருவந்தாதி - உரை - பர - ௩௭ - இரும்.

மூ—மண்கொண்டு மண்ணுண்டு மிழந்தமாயனென்று *

என்கொண் டென்னெஞ்சே? யிரு. (௩௬)

இருத்திண்கமலத்திருமலரினுள்ளே * திருத்திணைமுகனை
தத்தாய் *— பொருந்தியநின்பாதங்களேத்திப் பணியாவேல்
பல்திறப்பும் * ஏதங்கொல்ல மெமக்கு. (௩௭)

புரியுபவையிப்படி, இரப்பானைப் வந்தானென் றெருவருமறியு
தபடி, மண்- லுதியை, கொண்டு- இரத்தளர்துகொண்டு,
புறையத்திலுறியாதபடி, மண்- அத்தலுதியை, உண்டு- திரு
வயிற்றிலே வைத்ததோக்கி, சுதனாரம் மண்- உள்ளுக்கிடந்
துதளராதபடி, யத்தலுதியை, உமிழ்த. வெளிநாடுகாணப்பற
ப்படவிட்டவனும், இவ்வளவன்றிக்கே மாயனென்று- சூழிக
விஷயத்திற்பண்ணும் ரகசினத்துக்கெல்லை காணவொண்ணாது
சூழியுமுகுதனுடையிருப்பா னெருத்தினென்று, என்கொண்
டு. சுதவராதநுடையித்தக்கொண்டு, திரு- அவனைப்பற்றின
கமக்குஇனி ஒருகுறைபுண்டோவென்று நினைபயமாயிரு. (௩௮)

● முப்பத்தேழாம்பாட்டு. ●

அ—இப்படிப்பட்ட வயவெய்யுரனை சூழியியாத கைங்களெல்
லாம் வுசூட்டென்சிறு—

இரும். பரந்து, தண்- குளிர்ந்த, கமலத்து- திருநாலை
லைத்தினுடைய, இரு- விவீணடமான, மலரினுள்ளே- பூவி
னுள்ளே, திருத்து- மறுத்துக் கேள்விகொள்ளாதே சொன்ன
கட்டளையிலே கமத்தையுவிடக்கைக்கு வசியுடரான, திணை
முகனை- உதூக்குவனை, தத்தாய்- வுவிவியுபொருந மென
க்கையாம்படி, உவகாரித்தருளினவனே, பொருந்திய- சுபொ
வ்வொகாரணியுய்க்கொண்டு எல்லாரோடும் பொருந்தியிரு
க்கிற, நின்- உன்னுடைய, பாதங்கள்- திருவடிகள், ஏத்தி-
வாயாறவேத்தி, பணியாவேல்- தலையாறவணங்கி பாபுயிக்கை
க்குறுப்பல்லவாமாகில், எமக்கு- எங்களுக்கு, பல்திறப்பும்-
கூடுதாமுமாணமாக மேலேமேலே யுண்டாய்ச் சொல்லுகிற
கருங்கடங்கடும், ஏதங்கள்- வுசூட்டிகள், கருத்துக்கு

மூ—எமக்கென்றிருநீதியமேமாந்திராதே* தமக்கென்றுஞ்சரர்வ
மறித்து*—நமக்கென்றுமமாசுவனோயென்றுமமனப்படைத்து*
மற்றவன்பேரோதுவதே*காரியலோத்து. (நடா)

புறொஜநம். உண்னையாழயிச்சைகயிறே; அதுக்குப்பல்லாதி
பேரது அவையடக்க திவ்யொஜநமென்கை. (௧௭)

❀ முப்பத்தெட்டாம்பாட்டு. ❀

திரு. சுருஷாபகாசுரமான் வசுபுத்தூதர் வாசுதேவாசுபுதென்நிர்
தே ப்ரியபெயினை சினைப்பது ஏத்துவதாய்க்கொண்டு சூப்பாய்
க்கையே வசுபுநக்கும் சுதபுதென்நிர்.

பிறரிடம்பாசித்தறிந்து விதிவொய்ம் கொள்ளவேனுமென்
றுகருதும்படி, இருவிதியும்- தனக்கும் பிறர்க்கும் பொதுவாயிருக்
கிற சிவாபர்த்தை, எமக்கு- உவ்வுடாலெடுபாலே நமக்குவே
ணும், என்று- என்றறிகித்துக்கொண்டு, எமாந்து- 'உவ்வெ
கி' என்னும்விவையத்தைப் பற்றினுப்போலே யறிவுகொட்டு, இர
தே- சிவபூனாரோதே, நமக்கு- தந்தாமுக்கு, என்றும்- அறிந்த
போதோடு அறியாதபோதோடு வாகியற வயவக்காணத்திலும், சா
ர்வம்- சிவமான சுவாபுயமென்று, அறிந்து- ஸாஷாஷா
வாஷிகளாலே அறிந்து, நமக்கு- இனிநமக்கு, என்றும்- காஷ
தகவுமுன்னதனையும், மாதவனே- ப்ரியபிவகியானவனே, என்
றும்- சூபுயணியனும் பூபுணமென்று அணிர்திருக்கும்,
மனம்படைத்த- தேடுவெடுபுடையாப், மற்று. அதுக்குமேலே
அவன்- அந்தப்ரியபிவகியானவனுடைய, பேர்- அச்சேர்த்திக்கு
வாகுகமான் திருநாவிக்களை, ஒதுவதே- சொல்லுகையே, நர்னி
னல்- வாமிஷியத்தால்; ஒத்து- உவ்வுறிக்கப்படும். (௩௮)

❀ முப்பத்தொன்பதாம் பாக்டு. ❀

அ—நாவினாலோதுகையாவதுதான் ஏதென்ன? ஸ்காலெர்டுவர்
முஹமான திருவிழாத்தை உபுரித்துக்கொண்டு வெடாண்டு
திற்சொல்லுகிற ரியூட்டெயாலே ஹதிராமித்திலேகின்று கூ
புரியுங்கோனென்றும், அதமாட்டாதார் உயத்திற்கட்டினையி
லே பரியுபவதியானவன் திருநாதித்தைச்சொல்லி கூபுரியுங்

மூ—ஒத்தின்பொருண்முடியுமித்தனையே * உத்தமன்பேரேத்தும்
 திறமறிமினேழைகள் *— ஒத்தினைவல்லிரேல்நன்றனை மாட்
 டிரேல் * மாதவன்பேர்சொல்லுவதே யோத்தின்சுருக்கு. (௩௯)

கேசென்று மிரண்டுவதைபர்க சூழையனத்தை சுயிகாராநு
 மூணம் வியிச்சிருர்—

ஏழைகள்- வருத்தவிடிபத்தை யிகழ்த்து உதாரவிடிபத்
 திலே பூவணராய்த்திரிகிற வவையர்கள்? ஒத்து- ஸாண்டவெ
 டியாய்பதம்பண்ணி, அதனை- அதிற்சொல்லுகிற வவையர்களை
 யுமிற்று, வல்லிரேல் அறித்தபடியே ஸாஷாஸ்காராருப
 மாண மமவடிக்கையப் பேற்றுக்கு உவாயமாகவதாவதிக்க வல்
 லிதோளாவில், உத்தமன்- வவைய்யராகுகளும் வவைய்யு
 ரியான வாராஷோத்தினுடைய, பேர்- வவைய்யாகவாடி
 வான வவைய்யுக்களுக்கும் வரவகமான திருவிஞ்ஞமாஹ
 திருநாதித்தை, ஏத்தும்- செல்லிவெதூதும்பண்ணும், திறம்-
 பூகாரமான, இத்தனையே- இத்தனையே, ஒத்தின்- வெடித்தி
 ன்சொல்லுகிற, பெருள்- வவைய்யுக்களெல்லாவற்றிலும், முடிவு-
 தாதுபயமுடிக நினைவித்துத் தலைக்கட்டின கூபம், நன்றனை
 மாட்டியேல். இப்படி நன்றாக அத்தைவறியமாட்டிற்றினிகே
 னாகில், மாதவன்- பூவடிவையினுடைய, பேர்- திருநாதித்தை,
 சொல்லுவதே- சொல்லுகையே, ஒத்தின்- அந்த வெடிப்பாய்
 பரப்பெல்லாவற்றுகூட, சுருக்கு- வவைய்யுவித்துத் தலை
 க்கட்டி, இவ்வவைய்யு- மமவைய்யுஸாடித்தாலே தெனியக்கண்ட
 நான்சொன்ன வார்த்தைபாகையாலே, அறிமீன்- இத்தைத்த
 ப்பார்தென்று விழுவித்து அறியுங்கோன், இத்தைச் சுருக்கெ
 ன்கையாலே கீழ்ச்சொன்னது வெடித்திப்பரக்கச்சொன்ன பெ
 ருனென்றுதோற்றுசெறுது. (௩௯)

● நற்பதாம்பாட்டு. ●

அ—இப்படியானதென்பு வவைய்யுக்களுக்கும் தாதுபயு
 டையுடைய பூவடிவையைய வவைய்யுஸாவஹ ராவதற்குமுன்னே
 கடுக சூழியுங்கோனென்கிருர்—

மூ—சுருக்காகவாங்கிச்சலாவிடுத்து * ஐயார் நெருக்கமுன் நீர்
கிணமின்கண்டார் *— திருப்பொலித்தவாகத்தான்பாதமறித்தும்*
அறியாதபோகத்தா லில்லைபொருள். (ச௦)

பொருளாலமருவகம் புக்கிடலாகாது * அருளாலமருளு

கலாவிடுத்து. ஸாரீரமெங்குமொக்க வலுவடத்திலு
வித்துவின்று, ஐயார்- ஸ்ரேஷ்டரானது, சுருக்காக. ஸாரீர
வஸ்துஷ்டிஸெயிலே கணவ்யுநத்திலவந்து செறியத்தக்கதா
கச்சுருங்க, வாங்கி- வலித்திழுத்துக்கொண்டு, நெருக்கமுன்-
வாயுவஹாரபொய்யுடென விலாசபடி மிடற்றையடைத்து மி
றுக்குப்படுவதுக்கு முன்னே, திரு- பெரியபிராட்டியாராலே,
பொலித்த- வலியுமாய் விளங்காநின்றான், ஆகத்தான்- திரு
மேனிபையுடைபுண வலுவெட்டாரன், பாதம்- திருவடிகளை,
நீர்- நீங்கள், கிணமின்கண்டார்- சுதூலாயித்துக்கொண்டு நீல்லு
ம்கிடுகோன், அறிந்தும்- மமவலிஷயத்தை யறிந்துவைத்
தும், அறியாத- அறியாதார் கணக்காமபடி பண்ணக்கடவ,
போகத்தால்- ஸஷ்டாபிஷ்டமங்கனால் வரக்கடவ, பொருள்-
ஒருபுயொருமம், இல்லை- இல்லை, கலாவின்றையார் சுருக்
காகவாங்கி நெருக்கமுன் திருப்பொலித்தவாகத்தான்பாதம்
நீர் கிணமின்கண்டா சென்றபயம். (ச௦)

● காற்பத்தோரம்பாட்டு. ●

அ—மீம் பிறர்க்குத் தாமுவிடுபித்த வுபடுபொ மவர்கள் திருத்
தகைக்குடலன்றிக்கே தம் லெஸக்யத்துக்குடலாய்த் தன்
ருவுன்னத்தைக்குறித்து ஸ்ரேஷ்டரமான வலுவெட்டாரன் திருவடி
களை நீ முத்துமுன்னம் பறவாதேகிடா? யென்கொள்—

(பொருளால்) ஸாஷ்டாபிஷ்டமையாலே மிகைத்தோர்பாதி
இதுவுமொரு வாரூஷ்டாபிஷ்டமன்றோவென்று வாயிபண்ணி
(அமருலகம்) ஸ்ரேஷ்டாபிஷ்டமையாலே, (புக்கு) புக்கதூலவி
க்கவேண்டுமென்று, (இயலலாகாது) அதுக்கிடாக யதீத்கவர்
காது, அதுக்கடி (அருளான்) திரவயிகக்யவாவானுன வ
வெட்டாரன், (அடம்) பதிமஹமான ஸ்ரமபாபிகளை, (அருளு

மூ—மன்றே*—அருளாலேமா மறையோர்க்கீத்த மணிவண்ணன்
பாதமே* நீமறவேல் கொஞ்சே? நினை. (சக)

நினைப்பன் திரு

மன்றே தந்தருளுமவனன்றே, ஆனதின்பு (மா மறையோற்கு)
வண்ணாரமொழங்குகில் விரகாசுரத் தன்னைப்பெற்றதூஉவி
க்கவேனுமென்று இருக்கும் ஸாக வாரிசெவாழிகளான வாரி
வெவிகருக்கு, (அருளாலே) 'ஸாகொகொகொ வரவாசெ
வொகொகொ' என்னும்படி தன்னுடையகூடுவெயாலே, (சத்த)
வொகொகொதைக் கொடுத்தருளினவனும், (மணி) அவர்களுக்கு
கூடாமாயுமாய் கீராததம்போலே ஸூகமாசமான, (வண்ணன்)
வடிவையுடைய வவெயுடையுடைய, (பாதம்) திருவடிகளை
யே, (கொஞ்சே) அறிவுக்குப் பிறப்பிடமான கொஞ்சே? (நீ) நீ
(மறவேல்) மறவாதேகொள், (நினை) எப்போதும் நினைத்தபடி
யேயிரு, (அறமென்று) அகடுவெயாலே தத்துவத்தை நினைக்கி
றது அன்றிக்கே கசுபுத்ததை வாரியமாக்கிக்கொண்டு, அகி
வாரிகளும் கிரகாரதூவப்பண்ணி வாழுகிற வாரிவடித்
திலேயேயேயே புகவொன்னாது ஸூகாவவவடிக்க விரண்டும்
தன்னுடையவெயாலே கொடுக்கும் வவெயுடையுடைய மறவாதேகொ
ள்ளென்றுமாய், இப்போதில்லுடம்போடே யவனைமறவாதே ய
தூவவிக்கப்பெறில் வாரிவடிம் கூடுவெகுகிடமென்று கரு
த்து, அன்றிக்கே மாமறையோர்க்கொன்று ஸூகாணுகாரணத்தில்
வெவிகளையாய் அவர்களுக்கு 'கூடுஸூகாவிட்டாது' என்னும்படி
தன் விழுமத்தை கூடுவவியப்பித்தவ னென்றுமாய், மாம
றையோற்கு ன்றுரகவொற்றினபோது காகுடுவெயனுக்கு
அகிதுவங்கொடுத்தபடிவைச் சொல்லுகிறது. (சக)

● காற்பத்திரண்டாய்ப்பாட்டு. ●

அ—புறம்புள்ள வண்ணாரமொழங்குகொத்தறத்து அவனை யதூ
வையிக்குமவர்களிறே! கதூங்கனில் வுடுவெயியாதாரென்கொஞ்சு.

(திரு) இவ்வாறுதாவுக்கு வுடுவெயியாதங்கள் தானுமவனுமாய்
க்கொண்டு கதூங்குகொண்டுபோரும் பெரியவொட்டியாரோடு

மூ—மாலை நீண்டதோன்காண * கிளைப்பார் பிறப்பொன்றும்
(பிறப்பொன்றும்) நேரார்*— மனைப்பாற்றிறந்தார் பிறத்தெப்தம்
பேரின்பமெல்லாம் * துறத்தார்தொழுதாரத்தோன். (சஉ)

தோளிரண்டெட்டேழும்முன்றுமுடியுணைத்தும் * தாளிரண்டும்

கூடிக்கொண்டிருக்கும், (மாலை) வாவெட்டாரனை, (நீண்ட) அ
வனோட்டைக் கலையிபாலே யனையிற்த ஹொழுகெதையுடை
த்தான. (தோன்) திருத்தோன்களை, (காண) கண்டநுமவிக்
தைக்காக, (கிளைப்பன்) கிளையாகின்றேன், (கிளைப்பார்) இப்ப
கிளைக்குமவர்கள், (ஒன்று) இவ்வநுமவத்துக் கச்சடைச்சவ
ரானதொரு, (பிறப்பும்) ஐந்தத்தையும், (நேரார்) கிட்டார்கள்,
(அ) அத்த, (தோன்) அமையதோனை, (தொழுதார்) தொழுவார்
கள், (மனைப்பாங்) ஒராமனையிடத்து, (பிறத்தார்) பிறத்தவர்க
ள், (பிறத்து) பிறத்து, (எவரும்) ஸூலிக்கும், (பேரின்பமெ
ல்லாம்) திரவயிகவஸுமெல்லாவற்றையும், (துறத்தார்) வாரி
தூலித்தவர்களுனாகர்கள் கிடர், தோளழகுதானே மற்றுள்ள
னென்பச்சிறைத் துறக்கும்படி பண்ணுமென்கை, பேரின்பமெல்
லாம் துறத்தவர்களுறே; அத்தோன்கள் தொழுவாரொருசென்ன
வுமாம். அன்றிக்கே ஒருவாழ்க்கிவாழ்மே பற்றாசாக வவன் தா
னே தன்னைக்கொண்டுவந்து காட்டிமதொழிய ஆந்தானிவற்றை
த்தறத்து அத்தோனைத் தொழுவாரென்னுமாம். 'பிறப்பென்
றும்நேரார்' என்றுவாபொனபோது வல்லக்காலத்திலும் ஐந்த
தைக்கிட்டார்களுண்டு பொருளாகக்கடவது. (சஉ)

● நார்பத்துமுன்றும்பட்டி. ●

அ—எனக்கவன்தோன் தொழுவேண்டா தொழுவார் தொழ
வமையும் அத்தோன்தொழுவார்தானைத் தொழமித்தனை நாமெ
ன்கிறார்-

(தோளிரண்டெட்டேழும்முன்றும்) பிராட்டியைத் தனிச்
சிறைவைத்து நனித்த ராவணனுடைய இருபதுதோன்களும், (அ
னைத்துமுடியும்) அறக்கவறுக்க முனைக்கையாலே ஒருவா
வெடியிலடங்காத தலைகளும், (தாளிரண்டும்) இவைபெல்லா

மூ—விழுச்சரந்தூர்தான் *— தாளிரண்டுமார்தொழுவார்பாதம
வைதொழுவத்க்றே * என்செருதோன்செய்யும்செய்யு(சுங)

சிறந்தார்க்கெழுதுணையாஞ்செய்கனமால்நாமம் * மறந்தா
ரைமாணிடமாவையேன் *— அறம்

வற்றுக்கு வாயாரமான கால்களிரண்டும், (விழ) அறுப்பண்
ணும்படிக்கிடாக, (சரம்) திருயசங்களை, (துறந்தான்) பெரு
ரித்துநடத்தின பெருவிரலான வசுவதிடத் திருமகனுடைய,
(தாளிரண்டும்) திருவடிக்களிரண்டையும், (தொழுவார்) தொழ
மவர்களாய், (ஆர்) சுவிசேஷமெனதுவல்லாத ஏதேனும் கிது
வூதாடிகளை யுடையராயிருக்கும் சிவாபுராணவர்களுடைய,
(பாதமவை) வாரொடுக்கையுமாக புரணபுரவிலமான வந்தத்தி
ருவடிகளை, (தொழுவத்க்றே) தொழுவதன்றோ, (என்) அவர்களில்
வூவூதானவென்னுடைய, (செர்) கடியெடுத்தொழுவென்னால்
பல்பெண்ணக்குமழகு, (செழு) சேர்ந்த, (தோன்) தோள்களான
வை, (செய்யும்) எனக்குச்செய்யும், (செய்யு) உவகாரம், (சுங)

● நற்பத்தநாலாம்பாட்டு. ●

அ—இப்படி யசக்காக்கும்படி பண்ணவல்லவிஷயத்தை யாளு
யியாதே மறந்திருக்குமவர்கள் வெதநரல்லர் கிடென்கிறார்.

(சிறந்தார்க்கு) 'ஜோநீகாவெதவெரிதோ' என்று தானாக
க்கும்படி தன்றிருவுன்னத்தக் கனாபுலமாக யாளுயித்திரு
க்கும் ஸ்ரீவெணுவர்களுக்கு, (எழு) வண்ணவண்ணமையுத்
து ஜோநீகாவைத்தை யுடையராய்விக்கைக்குப் போம்,
(துணையாய்) கவிபுராடீயாமிடத்துக்கு குதிவாணிகர் முன்னே,
(மயாதி' என்றபடியே துணையாமவனாய், (செம்) அவர்கள்விஷ
யத்தில் வாழ்வத்தாலே குதறிச்சிவந்த, (கண்) திருக்கண்களை
யுடைய, (மடல்) வூரூபுனவனுடைய, (நாமம்) வாழ்வூதி
மண்ணங்களுக்கு வாங்கமான திருநாடீத்தை, (மறந்தாரை)
விஷ்ணுரித்திருக்குமவர்களை, (மாணிடமா) ஸாஷ்வரூபானந்தோ
ஷ்விஜநீத்திலே மறந்தவர்களாய், (வையேன்) என்செய்யிலே
னைக்கிறேன், (அறம்) குதுஸாஷ்வரூபுன வாரியெடுத்ததை

மூ—தாங்கும்மாதவனென்னும் மனம்படைத்து * மற்றவன்
பேரோதுவதேகாவினானுள்ளு. (சச)

உளதென்றிதுமாவாருண்டி ல்லெயென்று * தனத்த லதனருகு
ம்சாரார் *— அளவரியவேதத்தான் வேங்கடத்தான் விண்ணோர்
முடிதோயும் * பாதத்தான் பாதம்பயின்று. (சரு)

(தாங்கும்) யரியாகிற்கும், (மாதவனே) ஸ்ரீயடிவகியானவனே
(என்றும்) என்றாரிக்கும், (மனம்) மூலியை, (படைத்து)
உண்டாக்கிக்கொண்டு, (மற்று) அதுக்குமேலே, (அவன்) அ
ந்தஸ்தியடிவகியானவனுக்கு, (பேர்) வாவகநாமோன உயத்தை
(காவினால்) காவலே, (ஒதுவது) சொல்லுகையிலே, (உள்ளு)
கேள்வனையோவாயி, கேட்டுக் கொள்ளு யபுரணரித்துக்கொள்ளுவது,
கீழ் ஊடவதர்களை விரும்பினார், இவ்வே கவாமவதர்களை கரு
கரித்தார். (சச)

● நார்பத்தைத்தாம்பாட்டு. ●

அ—இப்படி ஹவடிதமம்பண்ணி திருக்குமவர்கள் ஐதரவிஷ
யங்குளினுடைய ஹாஹாஹங்களிலவரும் ஹவடிசொராக்க
னையுடையால்லக்கிடு சென்கிரார்.

(அளவரிய) ஆர்க்குமளவிடொண்ணாபடி சுவரிலுள்ள
மான, (வேதத்தான்) வெடக்கலாலே வாரியமமாக பூகிவா
டிக்கப்படுமவனுமாய், (வேங்கடத்தான்) இப்படி ஒலைப்புறத்திலே
கேட்டுப்போகையன்றிக்கே கண்ணலே கண்டாமலிக்கலாம்
படி திருமலையிலேவந்து வலிவலிதனான வளவழித்தையுட
யனாய், (விண்ணோர்) வாகவாமலவத்திலே; பழுத்திருக்
கும் வாரியவடிவாதான அதுவாடிகன், அவன்நீர்மைக்கு
த்தோற்று (முடி) தங்கள்திருமுடியே திருவடிக்கிலே மடுக்க,
(தோயும்) அத்தாலேயுலிக்குக்கப்பட்ட, (பாதத்தான்) திருவ
டிகளையுடையனான வவெட்டாணுடைய, (பாதம்) திருவடிகளை
(பயின்று) இடைவிடாமற் செறிந்துவைத்து, கருகரிப்புனாய்
த்தடியிச்செய்தே, * சருகிலேதிறம்வாய்ப்பாலே * நடுவேவந்த
திரண்டபாதத்தைக்கண்டு, (உளதென்று) இதுகடக்குண்டாகப்

மூ—பயின்றதரங்கத்திருக்கோட்டி * பன்னாப்பயின்றதுவும்மே
ங்கடமேபன்னா *— பயின்றதணிதிகழுஞ்சொலை யணிதீர்மலை
யே * மணிதிகழும்வன்னதடக்கைமால். (சக)

பெற்றதென்று, (இதுமாவார்) பிறர்க்கு வுணாரிக்கவெண்ணு
தபடி மலெட்டாதுராதிரார்கள், இலாங்குறையற வீவித்தபின்பு
(உண்டு) வெறுதியான அன்றக்கனை எமக்கிதுவுண்டாய்
த்த, (இல்லையென்று) இன்றிக்கனை இல்லையாய்த்தென்று,
(தளர்ந்தல்) சொகித்துத் தறைப்படுகைமாதிற, (அதனாகும்)
அகனருகங்கட, (சாரார்) கிட்டார்கள். (சக)

❀ கீர்ப்பத்தாரும்பாட்டு. ❀

அ—இப்படி தன்னை யாபுறுத்தவர்கள் உலகமொழக்களின்
லாஹாஹங்களால்வரும் விகாரமற்றுத் தன்னைச்செறித்தது
மலிக்கைமாதிற விண்ணினவு இவர்களுக்குண்டாய்படி பலதரு
ப்பதிகளினு மவன்வருத்தி சூழிபண்ணிப்படியை யருளிச்செ
ய்கிருர்—

(மணி) கீரணிதேயலே முரிமொமாய், (திகழும்) ஒளி
விடுறவடிவையும், (வன்) அவ்வடிவை வலம்பாரிகளுக்கு வ
வட்டிபுடாநம்பன்னுகிற, (தடம்) சுற்றடைத்தான, (கை) திரு
க்கைகளையுமுடையான, (மால்) வலெய்யுடா, (பயின்றது)
சுவதாரங்கள் போலே கீசுட்டும்புலவாடிபாதே அதுவாலம்
பண்ணியருளிற்று, (அங்கம்) கோயில், (திருக்கோட்டி) திரு
க்கோட்டியாகிற திருப்பதிகளிலே, (பன்னா) விரகாலம், (ப
யின்றதுவும்) செறித்துவகித்ததையும், (வேங்கடமே) திரும
லையிலே, இப்படியே (பன்னா) விரகாலம், (பயின்றதுவும்)
செருக்கெடுத்தித்ததையும். (அணி) அழகு, (திகழும்) விளங்
காகின்றன்ன, (சொலை) சொல்ககையுடைத்தாய், (அணி) வல
வாரத்துக் காஹாணமான, (தீர்மலையே) திருதீர்மலையிலே. இப்
படியே சூழிகாசுட்டமாக அவன்வருத்தித்தித்திற திருப்பதி
களுக்கோடுவெய்யிலே கிட ரென்னக. (சக)

மூ—மாலையரிபுருவன்பாதமலரணிந்து * காலதொழுநெழுமின்
கைகோலி* ஞாலமனந்திடந்துண்டுமீழ்த வண்ணலைமழ் ஸ்லால்*
உனங்கிடந்தவாற்றா னுணர்ந்து. (சஎ)

❀ காற்பத்தேழாம்பாட்டு. ❀

அ—அவன் இப்படி யுக்களைப்பெறுகைக்காகப் பலதிரும்பித்
திலும் புருந்து செறிந்து க்ருஷிபண்ணும் ஸ்லாவனாபின்பு
எல்லாரும் க்ருஷிபுரையலினை யாபுரியுக்கேர்னென்கிருர்.

(ஞாலம்) மூலிதிப்பரப்படங்கலும், (அளந்து) க்ருஷாயர்
வெறுவாகத்து, (இடந்து) அழிந்தகொடியிலே யிடத்தெடுத்து
(உண்டு) அழிவதற்குமுன்னே திருவரிற்றிலே வைத்துநோக்கி
(உமிழ்த) தின்பு வெளிநாகோணப்புறப்பட அமிழ்து, இப்படி
கூழத்தை வவனுமாவமாக ராகித்தவனாய் இவ்விவசெயல்களா
லே, (அண்ணலை) தானே வவபுஷாதிமென்று தோற்றங்குக்
கிறவனை, (அல்லால்) இப்படி பெறுவாகப்பண்ணும் ஸ்லாவா
ரங்கனொழிய, (மற்று) மற்றும் சூழிதவிஷயமாகச் செய்த
வையாய், அவர்கள் இத்தொருக்கிமையே; பென்று நெஞ்சனாக்கும்
படி, (உளம்) ஹூபியத்தை, (இடந்த) பற்றிக்கிடக்கிற, (ஆற்
ருல்) மூணவெவ்விதபுரையங்கனோடே கூடி, (உணர்ந்து)
அழிந்தகொடியித்துக்கொண்டு, (அரிபுருவன்) சூழிதனுக்கா
கத் தன்னை யழியமாறிக்கொண்ட நாலுகூறுவெடுத்ததபுடைய
னவனுடைய, (பாதமலர்) திருவடித்தாமரைகளிலே, (மலை)
செவ்வெமாளிகளை, (அணிந்து) அழகுபெறச்சாத்தி, (கூலை)
வெண்தாதுமான ஸ்ராக்மூலமூலிகுத்திலே, (கை) கையை
(தோலி) கூப்பிக்கொண்டு, (தொழுது) சூழாயித்து, (எழுமின்)
உழிவிபுக்கள். (சஎ)

❀ காற்பத்தேட்டாம்பாட்டு. ❀

அ—‘உனங்கிடந்தவாற்றால்’ என்று சூழிதருக்கு மறக்கவொ
ன்னுதபடியான நான்செய்த செயல்தானேதென்ன அதுக்கோ
கெல்லையிலென்பென்னுரை.

மூ—உணர்ந்தாய்மறைநான்குமோதினாய்தீதி * மணந்தாய்மலர்ம
சுந்தைநாள்மாலே *— மணந்தாய்ப்போய்வேதிருஞ்சாரல் வியவிறு
ஞாலம்மூழ் * மடமிறுஞ்சோலை மலை. (சஅ)

(மறநான்கும்) பூவெய்யெனையிலே ஸாங்கொலித்து
ஸாங்காராடுவெண கிடந்த நாலுவெடங்களையும், (உணர்ந்
தாய்) ஸாங்குபூவையு நிர்ப்பத்தாலே வடிவண்பூநாவாடு
விட சப்பாநபடி உணர்ந்தருளிச்செய்தாய், (நீதி) அந்தவெடா
கூட்டங்களை ஸாங்கவியவையுபமற நயிப்பித்து விசாநீகரிக்கக்
கடவ ஸுதிராநுபவஸுதிரணங்களை, (ஒதினாய்) கிராநிகளா
ன முளிவரை யுண்டாக்கின்றருளிச்செய்தாய், அந்த வெடங்க
ளுக்கும் உவவெய்யுணங்களுக்கும் பூயாநபூகிவாடுவெய்யு
யாய், (மலர்மகள்) தாமரைப்பூவை இருப்டிடமாக வுடையவ
ளான பெரியநிராட்டியாருடைய, (தோன்) திருத்தோனோடே
(மணந்தாய்) புரிபாவாபயுட - குவெய்யு என்னும்படி ஒருநெ
யாவினெய்யுத்திலே கித்யுஸாங்கெய்யுட்பண்ணிக்கொண்டெழுந்த
ருளியிருந்தாய், (மாலே) அவன்பக்கவிலே பெரும்பிச்சுணாவ
னோ, ஓலைப்புறத்திலே கேட்டுப்போம்படி பெட்டாதலைத்திலே
யவனோடேகலந்து வந்தித்திறவனன்றிக்கே ஸாங்காரிகளோ
டேகலந்து பரிமாறும்படி, (வேய்) மூங்கில்கள், (இரும்)
நிறைந்த, (சாரல்) வயட்களையுடைத்தான, (கியல்) விவைய
கியமாய், (இரு) பாப்புடைத்தான, (ஞாலம்) மூலியியுள்ள
வர்களாலே, (ரும்) மூல்தாயுயித்கப்படுமதாய், (ம) உயர்ந்
து, (இரும்) பார்த, (சோலை) சோலைகளையுடைத்தான, (மலை)
திருமலையை, (போய்) உகப்புடனேபோய், (மணந்தாய்) கல
ந்தாய். (சஅ)

● நற்பத்தொன்பதாய்பாட்டு. ●

அ—நெஞ்சே? அவன் துப்படி திருமலையிலே ஸாங்கொலிதனான
பின்பு நமக்கொரு பூகிவையகமுண்டென்றஞ்சாதே கமத்தடங்
களும் அதிரும்படி யவனைச்சொல்லித் கூப்பிடுகருள்—

மு—மலைமேலும் மாநிலங்களேழுமறிக் * குழைஞ்ஞகைகடல்ச
 னேழும் *— முகைஞ்ஞத்தஞ்சாத் தப்பெண்ணை கவின்றுண்டாவ
 னென்று * அஞ்சாதென்னெஞ்சே? யதை, (சக)

அதைப்பளிசுமலை யாக்கவர்கள்

மலைமேலும்- மலரில்காபாரங்கனான் வலவகாலவவடி
 கங்கனும், மா- பரப்பையுடைத்தான, நிகங்கனேழும்- வ
 ளுழிவங்கனும், குழை- கரையாலை, குழ்- குழப்பட்டு, அந்தை
 கூகிசுநியாதை யதற்குங்கோகெத்து, குரை- வெவாவித்திற,
 கடல்களையும்- வலவகாலவகன்கனும், அதிர- அநிரும்படி,
 முலை- முலைமேலே, குழ்த்த- எங்கும்வியாவித்த, கெஞ்சு- விஷ
 ந்தாலுண்டான, உர்த்த- மிடுக்கையடைய, பெண்ணை- பெய்
 ப்பெண்ணை, முலைதந்த- குகைகெகெதோற்ற, கவின்று-
 நகைநிவே சில கெழுகுழிதங்கனிக் சொல்லிக்கொண்டு, உண்ட-
 முலைபுண்டிருடித்த, காவனென்று- காவையுடைபவனென்று,
 என்- எனக்குவியெயமான, கெஞ்சே- கெஞ்சே? அஞ்சாதை-
 பூசியெயகத்தை கினைத் தஞ்சாதே, அதை- காய்கிட்டுக்
 கூப்படு, (சக)

இம்மபதாம்பாட்டு.

அ—இப்படி கெஞ்சைக்கூப்பிடச்சொல்லி கியரித்தவர் கூடன
 ரம் திருவாய்ப்பாடி-யிற் பெண்கள் அவன்றிருகாரிங்ககி வெ
 ளாரவாயுத்தால்வந்த தனத்திதோற்றச் சொல்லுமாப்போலே
 கெஞ்சுக்குமுன்னே தாம்முற்பட்டுக்கூப்பிடுகொர்.

இதையப்பரிய- ஆர்க்கும் ஸுபதத்தால் தினைக்கவரியனும்,
 ஆபவனெயென்றும். பெண்டிறத்தானப் புண்படுத்தி மிடைபன
 னவனை பென்றும், பாடிவனெயென்றும். பகாகுதத்திலே பூவ
 லுகெவர் திருமகனுட்பிறத்தவனே பென்றும், மாரபவனெயெ
 ன்றும்- மானவெவிகங்கனா காலுபுமலுதனவனெயென்
 றும், மறித்து- வுலிபண்ணிக்கொண்டு, (குங்கு) 'கெஞ்சுத்த
 ப்பெண்ணைகவின்றுண்டாவன்' என்று பூவகாமான வந்தத்
 திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள, அவர்கள்- இடைப்பெண்களானவர்கள்;

சூ—சொன்ன * பிழைப்பில் பெரும் பெயரேபேசி *

இதைப்பிரிய வாயவனைபாதவனை டென்றவனைவர் முகப்பும்*
மாயவனெயன்று மதித்த. (௫௦)

மதிக்கண்டாப்நெஞ்சமணிவண்ணன்பாதம்*

மதிக்கண்டாய்மற்றவன்பேர்தன்னை *

மதிக்கண்டாப்பேரழிநின்று பெயர்த்துடல்

சொன்ன- சொன்னதாய், பிழைப்பில். உள்ளிடான மூண
மெஷித ஸாரஸூத்தானே யதூலாபித்தார்க்குப் பிழைக்
கவொண்ணாதபடி யுட்பதாய், பெரும். இரண்டுமூன்றகூர
மாயிருக்கச்செய்தே திரைத்தியின் வதத்தானே சொல்லிமுடி
க்கவொண்ணாத பெருமையுடைத்தான, பெயர்- திருநா
க்களை, பேசி- சொல்லி, யார்முகப்பும்- உகப்பாரோடு உகப்
பாதாரோடு வாயிற பெல்லர்முன்பும், திருமால்- ஸ்ரீயுடைய
தியான, அயனை- அத்தவையெழுந்தானை, அழைப்பன்- அவர்க
ருக்கரச்சினுப்போலே உம்பகவினு மிரங்கக்கூடுமென்று கூப்
பிடாக்கின்றேன். (௫௦)

● இம்பத்தேதாரம்பாட்டு. ●

அ—இப்படி அவன்திருநாடுத்தைச்சொல்லுகைக்குத் தம்மீடு
பாட்டை யதூலாபித்தவர் நெஞ்சே கீ மூத்துறமுன்ன மென்
னைப்போல கலக்கித்தளராதே யவன் லாளுய்யாழிகளைத்
தனித்தனியே யறித்தென்று கூறாமலித்கப்பாடுன்குர்-

(நெஞ்சே, நெஞ்சே, (மணி) கீகணியோலே இருண்டு
குளிர்த, (வண்ணன்) வடிவையுடையவன், (பாதம்) திருவடி
களை, (மதிக்கண்டாய்) வுலிபண்ணுகிடாய், (மற்று) அதுக்
குமேலே, (அவன்) அத்தவையெழுந்தானுடைய, (பேர்தன்னை)
அவ்வடிவழகுக்கு வாய்கமான திருநாடுக்களை, (மதிக்கண்டா
ய்) வுலிடண்ணுகிடாய், (பேர்) தன்படுக்கையான பெரிய,
(அழிநின்று) திருப்பாற்கடலிலே நின்றும், (பெயர்த்து) பெய
ர்த்தேழ்த்திருத்துகின்ற, ப்ரியோஜனாணாவாரக்கு சுவை
கூகிலாவிபாதம் பண்ணுகைக்காக, (கடல்) அத்தங்கடலை;

கு—கடைந்த * கீரழிவண்ணன் னிறம்.

(10க)

நிறங்கரியன்செய்யநெடுமலராளமார்வன் *

அறம்பெரியனாதறிவார் *—

மறம்புரிந்தவனாரக்கன்போல்வாண வானவர்கோன்தானத்து *

(கடைந்த) கடைந்தவனும், அப்போது ஒருவெண்கடலைக் கரு
ங்கடல் கடைந்தாப்போலே சூகஷ்டமாய்த் தேற்றுகிற,
(நீர்) நிறைந்தநீரையுடைய, (ஆழி) கடல்போன்ற (வண்ண
ன்) வடிவையுடையவன், (நிறம்) நிறுநிறத்தை, டெவர்களைப்
போலே உப்புச்சாற்றைக்கச்சாதே, (மதிக்கண்டாய்) வாய்ப்ப
ண்ணிகமூலவிக்கப்பார் கடாய். (10க)

● இம்பத்திரண்டாம்பாட்டு. ●

அ—நிருவுள்ளத்துக் குவடிபரிக்கவல்லான தம்மைக் கலக்கப்
பண்ணின பூயிவதியுடைய வடிவழகமும் பிராட்டிலும்
வெய்தா வந்த மிக்ககூடுவெதையு மோவாயித்து இதுஒரு
வருக்கும் நிலமல்லவென்கிறார்.

சூழிகருடைய வாகவதாவங்களும் போப்படி (நிறங்க
ரியன்) பூரிவாரமான கறுத்தநிறத்தையுடையதும், (செய்ய)
அவ்விறத்துக்கு வானமாமான வெந்திறத்தை யுடையனாய்
(செடு) பெரிய, (மலரான்) தாமரைப்பூவை விருப்பிடமாகவுடைய
யான பெரியபிராட்டியாகா, (மார்வன்) திருமார்வியையுடைய
யனும், (அறம்பெரியன்) அவனோட்டைத் தேயல்வாசிடாலே
சூதுபுலமும் மிக்கிருப்பனும், (மறம்) நிருவினைப்பிரிக்க
வாதிர சூரமாய்செயலை, (புரிந்த) செய்த, (வான்) வான
மாயனும், (அரக்கன்போல்வாண) வானனோடொத்திருந்து
ன்ன வகையையைய அழியச்செய்வாமல், ஒளியாய்வுணம் பற்
றுசாக ராஜ்யமுமென்பண்ணினவ னிழக்கியது என்னென்று
தன்னுடைய சூதுபுலமூத்தாலே, (வானவர்) டெவர்களுக்கு
(சோன்) சிவபூதனான இரண்டைய, (தானத்து) லுமாய்
போலே விக்ஷணமாயிருக்கிற, வானவனொகத்திலே அவ
னைப்போலே பத்தொடுத்துக் கண்பிசைக்கேண்டாதபடி, (நீளி

மு—நீயிருக்கைக் குத்தாண்ணெயி, (42)

தெரியாச் சூழல் தந்தை முன்னின்று தந்தாழ்ந்து* அரியாதை
 ஊகரிபென்றெண்ணி*— பரிபாடாழ்கொடிக்காவலையும் பொரு
 டுநலல்துன்றென்னும்* வேங்கடமேபாம்பினும்பும் வெற்பு (ருக)

ருக்கைக்கு) கெடுதல் ஏதிரும்புகக்கு, (உய்த்தான்) பண்ணிக்
கொடுத்த வாயெழுப்பாணுடைய, (அது) அந்த, (நெமி) சூலா
பூகாரத்தை, (ஆர்) ஆந்தான், (அறிவார்) அறிவார், ஒருவரு
மதியப்போகாதென்றுகருத்து. (கூஉ)

❀ கீம்பத் துழன்றும்பாட்டு. ❀

ஏ—இப்படி சூவாபுத்தூதிகளானாலும் சுதந்திர வாய்விடை
எவன் வாங்குந்தும் உண்ணலெகாணலாம்படி வந்து விட்ட
வாஸம்பண்ணுகிற திருமணிகிழர் நாக்காநரிப்படுதென்கிருர்

(தெரியாச்) திருமலையாழ்வாரே உன்கேசுமாத வதூலம்
யித்து மற்ருன்றறியாதே வழிபட செடுங்கல போனாயிடுகிறவர்
களுடைய, (குழந்தையை) குழந்தைநையிலே, (முந்தின்ன)
முன்னேழுநாத்து, (பின்) பின்னாலும்வரவளர்த்து, (தாழ்த்து)
தாழ்த்திவந்து, முச்சுநிதல் உடம்பசைதல் செட்டாதே
மிருக்கிற கிருப்பைக்கொண்டு, (அறிபாது) சிலவெதவென்ற
றியாதே, (இளங் கிரிபென்று) கெடையகளாயிருக்கு மென்று
(எண்ணி) ஸாஸிபண்ணி, (சிரியாது) அல்லிதந்தைநீடும்கு
தே, (நு) கண்டநிடமெங்கும் பார்த்துக்கூ, (கொடிக்கன்)
கொடிக்காளாவை, (வைகும்) கித்யவாலம்பண்ணும் வுலைய
(பொரு) தன்னிறுண் திரைபொராசின்னுன்ன, (புணல்) கலவை
பூலியையுடைத்தாய், (என்னும்) கதிபூவிலிமான, (வேங்கட
க்குன்றே) திருமலையே, (பாசம்) காக்கன், (கிரும்பும்) பூவூ
மாதப்பற்றியிருக்கும், (வெற்பு) மலை. (இரு)

❁ கீழ்க்கண்டவாழ்க்கைப்பாட்டு. ❁

ஆ—இப்படி தாம் அலுவலகத்துவதிட்கும் திருமலைகளையும் விரும்புகையாலே இவனும் சாணுகத்துவர்த்தித்திற. கிளவந்திரும்மலைகளிற்பண்ணும் விருப்பநிறைத் தன்நிருவாண் மொன்னிறும்

மூ—வெற்பென்றிருஞ்சோலை வேங்கடமென்றிங்கிரண்டும் * நிற்
பென்றுமீம் இக்கும்மீர்மைபோல் — நிற்பென்றுங் கோயிலுன்னம்
வைத்துள்ளினேன் * வெள்ளத்தி னாங்கொடுள்ளை நேடுவென்று.

என்றுமறத்தறியே நெழிதெப்புறப்பெய்முதம் * நின்று
நினைப்பொழியாகீர்மைபால் * — வென்றியடலாழ்க்கொண்ட

பண்ணிக்கொண்டு மேலேறிமுதற்படிபைய யருளிச்செய்தார்.

சோலையென்னும்- திருமாதிருஞ்சோலை யென்பென்றும், வே
ங்கடமென்றும் - வேங்கடமென்றும் திருநாழித்தையுடைத்தா
ன, திரும்பெற்பென்று- பெரியதிருமையென்று சொல்லப்படு
கிற, இவ்விரண்டும். இவ்விரண்டுமூராமும், நிற்பென்று- நாம
கத்துவதிட்டிற் றவாவமூராமென்று, நீ, நீ, மக்கும்- வா
லிபண்ணியாடரிக்கும், நீர்மைபோல் ஸ்ரீமாவம்? பாடே, உள
ம்- என்னுடையவழிபென்றே, கோயில்- வாவமூராமும்,
நிற்பென்று- நியுகத்து கித்யவாயம்பண்ணும் ஸ்ரீமென்று,
உள்ளம்வைத்து- வாலைபண்ணி, என்னுடைய வழிபாட்டில்
பண்ணுகிற சலிக்கெய்யா கியாய மிருத்தபடியா லவ்வவதிருமலை
களிலே நினைத்தும்படியு மென்னுடையம் திருத்தவாயும் வாவ
மூராமமாகக் கந்தித்ததான, வெள்ளம்- திருப்பாற்பு-நாகெ
ன்னங்கோயில். வாவாவயத்தையும் கிடத்தேற்றெய்யே? வென்
றுநினைத்து, என்பக்கவருகைக்கு சூழிபண்ணின அவ்விடத்
தை சூழித்தெகதோற்றவு மென்னுடையப்பற்றவும், கைவி
டேலென்று- பிரானே கைகிடாதொழிபவேனுமென்று, உள்
னினேன்- பூராயித்தேன். (இசு)

ஐம்பத்தைத்தாம்பாட்டு. ௫

அ—இப்படி கெவரென்பக்கல் கிருப்பத்தைப்பண்ணுகையாடு
ஐராமாவத்தாற் குறையற்றேன், கருமமான பூராவியாவரு
மநாமவத்தையும் றெவந்தாமே பண்ணித் தந்தருளவேனுமெ
ன்கொள்-

வென்றி- பூராவியாவியைக்கொள் சதாயாவெத
பேக்குகையாவரும் வெற்றிபெற்றுடையனும், அடல்- பா
லொதுவான, ஆழி- திருவாழியை, கொண்ட- வினாடி

ஸு—வறிவனே * இன்பக்கடலாழிநீபருளிக்காண். (இரு)

காண்கடலாழிநீபருளிக்காண் * னுணப்படும்

கிரவநகரவிரொயாலே எப்போதுங்கையிலே கோண்டிருக்கு
மவனுப் சபுதாசாசுகளுக்குக் கொங்கலமான வென்னுண்
னைப் பெறவொண்ணாது ஜோதாசுகனாற் குறையற்றவுள்
னாலே வுண்ணப் பெறவேணுமென்னுமிடத்தை, அறிவனே-
பத்துப்பத்தாக வறித்திருக்கும் வாயுடனுணவனே, நீ- இப்
புயிருக்கிற நீ, ஏழபிறப்பும்- எல்லாஜாதங்களிலும், எப்பொழு
தும். எல்லாவவமெய்களிலும், கீன்று- எதிர்நுழல்புக்கு, நீனை
ப்பு- இவன்சக்தி மறவாமற்பெற்றிவொணுக்கென்று நினைக்கும்
நினைவு, ஒழியா- ஒருகாலும் பாறுதேதேபாருகிற, நீர்மைபால்-
ஹிமாவத்தாலே, என்னும் வாயுடனாகத்தனும், மறத்தறியேன்.
கெவரைமறத்தறியேன், இப்படி நீ- பேற்றுக்குறுப்பான ஜோ
தத்திற் கண்ணாழிவறுத்தத்த நீ, ஜோதவமராக ஒருகொ
விரொஷத்திலேபோந்து வரிவ-விண்குமாக வுண்ண பதா
வித்துணியைக்கடவ, இன்பக்கடலாழி- சுவரிவிண்ணான சுத
னலாபுரத்தை, அருளிக்காண்- தந்தருள வேணும் காண்,
கடலென்று மாழிமென்றும் மாமிசைச்சொல்லாய்- மிகவுயர்ந்த
கிரவநகரத்தத்தச்சொன்னபடி. (இரு)

இம்பத்தாரும்பாட்டு. ௨

அ—இப்படி பேறு அவனாலேமென்று மிஸூயித்தபின்பு அருளெ
ன்றுகொண்டவரும்பிட்டு சிவபுலிக்கக்கடவதொவென்னுபெறு
மடியாகவர்க ணிருட்சிபுடையாருக்குப் பற்றாகமங்கே புண்டாயி
ருக்க அறியிருக்கப்போமோவென்கிருர்-

காண- காணக்காண, கழி பழையநிலைகழிந்து, காதல்
மேன்மேலென வளர்த்துவருகிற பெருமானது, என்னுலகைக்
தவொண்ணாபடி கைமிக்குக்காட்டினால்- கைகழிந்துவிட்டால்,
நாணப்படும்- அவனேவந்து மேல்நிழமுமனவும் நம்பதற்கை
வாராவவொன்றிமென்று கவித்து ஓரிடத்திலே ஒதுங்கியிருத்த

சூ—என்றால் நானுமே *— பேணிக்கூட மாலைபென்மேனி
காட்டாமுன்காட்டும் * திருமலை நங்கன்திரு. (இசு)

திருமங்கைநின்ற நூரும் தெய்வம் நாவாழ்த்தும் *
கருமங்கடைப்படுமின்கண்டர் *—
உரிமையாலேத்தனோம் பாதுமிருத்தடக்கைபெந்தை பேர்*

வேணும், என்றால். என்றுவிவாரித்தால், நானுமே- அப்படி
முறைபார்த்து, 'கதவ்யஸுபுஸம்மவெசு' என்று ஆறியிருக்
கப்போமோ, அதுக்குமேலே கறு- ஸ்ரவணாமான கறுத்தகீற்
த்தையுடைய, மால்- வலபூயிகளும், திருமால்- ஸ்ரீயுடைய
யானவன், பொன்- சுத்யுஜ்ஜமாய் ஸுபுஷணீயமான, மேனி-
வடிவு, காட்டாமுன்- காட்டுவதுக்குமுன்னே, நங்கன்- நமக்கு
ஸ்திராநீயான, திரு- பெரியபிராட்டியார், பேணி- ஸூட்சித்து;
காட்டும்- கொண்டுவந்தகாட்டும், 'கசுபரிநாவாராயுதி' என்
றுமேல்கிழுந்து சேர்க்கும் பூவவொருங்குகார முண்டான்
மின்பு முறைக்குச்சேராத பதறுகையென்று ஒலித்து ஆறியிரு
க்கப்போமோ வென்றபடி. கண்டல்லது அழியாத காதலென்
னடியுமாம். (இசு)

❀ இம்பத்தேழாம்பாட்டு. ❀

அ—இப்படி பெரியபிராட்டியாரோடே கூடிவிருந்துள்ளவன் கிடி
கோள் வலபூவொருவனைப்பென்கிறார்.

திரு- ஸ்ரவணம்பந்தாலே அவனுக்கு வலபூயிகளெழு
த்தையு முண்டாக்கவல்ல ஸ்ராவத்தையுடையனாய், மங்கை-
ஹைமபொழிமான பருவத்தையு முடையகான பெரியபிரா
ட்டியார், நின்றநூரும்- 'இதையுட்கலகில்லேன்' என்று இடை
விடாமறுறையும்படியிருக்கிற. தெய்வம்- வலபூயிகளுள்வரை
நா- நாவாலே, வாழ்த்தும்- ஸ்ரோத்ரும்பண்ணுகை யாகிற,
கருமங்கடை- நாயுத்திலே, படுமின்கண்டர்- ஒருப்படுங்கோள்
கிடிகோள், நாம்- முறைபறித்தோருமொழிய அவ்விஷயத்தை
ப்பற்றுக்கத்தோன நன்மைகனோள்முற்ற சுயொழிான நாம்
இரும்- படைத்து, நடம்- வளர்ந்த, தை- திருத்தோல்களையுடைய,
எத்தை- என்னுந்நிபாணவனுடைய, டாதம்- திருவடிகளை

மு—நாற்றிசைக்கும் கேட்டேனாம்.

(௫௭)

கூன்பெற்றகன்மைமுகம்மைகாண்னஞ்சுந்து * ஒம்பி
ருத்தெம்மைமோதுவித்து *—கேம்பின்பொருள்நீர்மையாயினும்
பொன்னுழிபாடென்று * அருள்நீர்மை நிக்ந்தவருள். (௫௮)

உரிமைபால. நமக்குவகுத்த சொஷிபன்றோ வென்சிற
பூரவியாலே, பேர். அவன்றிருநாடுகளைக்கொண்டு, ஏத்தி
னோம்—ஏத்தினோம், இவ்வகைத்ததை நாம்-நாறுவகைப்பட்ட,
நிசையம். ஷித்தினுள்ளாரெல்லாம், கேட்டேனோ-கேட்டோகனோ,
கூடப்படுமிக் கண்டிர்-இந்தை ஒல்கவார்த்தையென்றிராதே
யுபுபண்ணுங்கோள் கிடி கோனென்னவுமாம். (௫௯)

ஐம்பத்தெட்டாம்பாட்டு.

அ—நமக்கிந்த நன்மைமெல்லாமுண்டாய்த்து வவெபுஸூரானு
டையகடாகுத்தாலே மென்குருள்—

வேம்பு-வேம்பாற, பொருள்-வாழ்வுத்தினுடைய,
நீர்மை. வுலாவயபோலே. ஆயினும்-இவ்விஷயத்தை யேத்து
கையாகிற இது சதுஷுவிலுமாதிருத்ததே யாகினும், பொன்-
வழுவணியமான, அழி. நிருவாழியும் கையுமான சேர்த்
திரபுகை, பாடென்று-வீதிக்குப்போக்குவிட்டுப் பாடென்று;
நாமக்கை-வாழ்வுவியானவன், நமக்கு இருந்து நிருந்துகை
ந்து கல்லவூவமாதிருத்தென்று ஓர்நிக்கும்படி, கல்-விசுக்
னமான, செஞ்சத்து-செஞ்சிலே, சுவங்கருக அபரிபாமல்
கம்கிணங்கிலே தன்னையமைத்து, ஒம்பிதிருத்து-நாடிவாழ்நர்
களைப் பன்னியோதுவிப்பாரைப்போலே கூடாவகித்துக்கோண்
குருத்து, எம்மை-நம்மை, ஒதுவித்து-சுத்தையிட்டோதுவி
த்து, நாம்-நாம், பெற்ற-கூறுவாறமைகப்பெற்ற, நன்மை
யும்-சுதாவவத்துக்குப் போக்குவிடாகக் கவிபாடுகையாகிற
வித்த வாசிவாசாஷாஷாபுழும், அருள்-அருளுகையே, நீர்
மை வுலாவயமாகுடையனான வவெபுஸூரான், தந்த-நினைபு
காமமாக வவபுஸூராதம்பண்ணின, அருள்-புலாபுமடியாக
வந்தது யிருக்கும். (௬௦)

மு—அருள்புரிந்ததெந்தையடி யார்மேல்வைத்து* பொருள்தெரிந்து
காண்குற்றவப்போது*—இருளரித்துநோக்கினேன்னோக்கினைத்
தேன்தொண்கமலம்* ஒக்கினேனென்னையுமங்கோர்ந்து. (ருக)

❀ இம்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. ❀

அ—இந்த ஓலத்துக்கடியாக அடியிலே அவன் திணைத்துக
மாகத் தம்மை காக்கித்தபடி சொல்லுகிறார்.

அருளிபல்லது சிங்கமென்றதபடி, அருள்புரிந்த- அரு
ளிலேநோக்கான, சிந்தை- பெருகுடைய திருவுள்ளத்தை, அடி
யார்மேல்- அருளுகைக்கடியான சொஷ்ணபூஷியை யுடைய
ரான எங்கன்மேலே, வைத்து- வாரிவாவினாடமாகவைத்து,
பொருள்- எங்கனென்பொரு வய்யாஹிதராக, தெரிந்து- திரிவி
வித்து, காண்குற்ற- காக்கித்தருளுதே, அப்போது- சுகஷி
ணத்திலே, இருள்- சுகூடமாதே விருளடக்கலும், திரிந்து-
போனவழிகெரியாதபடி சிதறிப்போய், நோக்கினேன்- தேவர்
பொஷி நாமவொழிம் என்று இருவருடைய ஸாராவத்தையும்
தெனியக்கண்டேன், நோக்கி- இப்படி இரண்டு தலையையும்
யொவாகுறியிட்டுத்து, பெருகுடைய, ஒன்- அழகிய, கமலம். தாம
ரைபோலே. சிவகிரியமொழியான, அது- அந்தந்த்ருவடிகளை,
நினைத்தேன்- வாரிபூஷியென்று சுதாவலயித்தேன், அங்கு-
என்றோடெனக்குறிமை யில்லாதபடி. பெவர்க்கே சுதாஹவா
தாபுமாயிருக்கிற படியை, ஓர்ந்து- உன்றாற திரிவித்து
என்னையும்- ஸாராக்ஷணத்திலிறங்குகைக்கு சுதஹத்துகமென்
னையும், ஒக்கினேன்- தன்னைப்பெறுகைக்குத் தானே உவாய
மான வந்தத்திருவடிகளிலே திணைவித்தேன், உவாயமும்
பெவர்திருவடிகளையென்று சுயுவலித்தேனென்றபடி. இந்நால்
சுவாபெயரிடஹிபுறயங்கொண்டு தம்மை யவன் திணை
துகமாக காக்கித்தபடியும் காக்கஹமமாக ஸாராவபூ
ஷியாவகங்களை உணர்த்தி, பதற்றம் துணிவுகள் தமக்குண்
டானபடியுஞ் சொல்லித்தாப்த்து, அருளிலேநோக்கான திருவுள்ள
த்தை எங்கன்மேலேவைத்து, அந்தநிலைநங்கள் வொவாட்டி
வெகப்பண்ணி ஸரிபுத்திபோதென்னடியாம். (ருக)

மு—ஒருருவனல்லையொணியுருவநின்னுருவம் * ஒருருவனென்பரி
ருகிலத்தோர் *— ஒருருவமாதிரியாவண்ண மறித்தாரவர்களு
டர் * நீதியான்மன்காப்பார் தின்று. (சுரு)

● அறுபதாம் பாட்டு. ●

அ—இப்படி வவெபுரான் தன்பெருமைபாராதே எளிபனப்
தம்மை விஷயீகரித்த நீர்மையை கருவாயிடுக்கையாலே “அந்
கூலாபுரணகந்திரான மேன்மையென்று அவனுக்கு நிலைநின்ற
வெஷம், சூழிகவாரகந்திரமே நிலைநின்றவெஷம்” என்றநித்
திநுக்குமவர்கள் கிடைத்தை வவடிகாறும். நகலிக்குமவர்களை
என்றார்—

உன்படிபார்த்தால், (ஓர்) என்றுமொருபடிப்படி ஸூகி
கூலாயிருப்பதொரு, (உருவனல்ல) ஸூகிவத்தை யுடைய
யல்ல “வவிகாநாங்குபுகாஸவெ” என்றபடியே உன்னை
சூழிகரிட்டவழக்காக், (ஒளி) அத்தாலே புகர்பெற்று உகூ
மாரிருக்கிற, (உருவம்) ஸூகிவம். (நின்) உனக்கு, (உரு
வம்) நிலைநின்றஸூகிவம், இப்படியிருக்கிற வுன்னை (இருகில
த்தோர்) இந்த சூழிகவாரகந்திரத்தி னேற்றமறியாத கிவா
புயிலியிலுள்ள உபக்கையரானவர்கள், (நர்) கிராங்குஸூகா
கந்திரமாதிரி பெரிய, (உருவன்) ஸூகிவத்தை யுடையவன்,
(என்பர்) என்று இத்தபப் பெரியவேற்றமாகச் சொல்லுகின்ற
ர்கள், “புண்கவாருகந்திரகந்திர” என்னும்படி, (ஓர்)
சூழிகவாரகந்திரமாதிரி ஒருபடிப்பட்ட, (உருவம்) ஸூகி
வமே, (ஆடு) வவடிகாறவெதுவாய்க்கொண்டு, (ஆம்)
சூழிகர்க ருக்கவெதுவாயிருக்கும், (வண்ணம்) புகா
ந்தை, (அறித்தார்) உன்படியிருக்கிறக்கும், (அவர்கண்டு)
கிவாநாக்களான அவர்களுடைய, ராஸூகிவனென்று கிவத்
தை வழியடித்துண்கிற வாய் கரையரைப்போலன்றிக்கே அவன்
நீர்மையினேற்றநகைச் சொல்லி, நீதியால் எல்லாநாயும் கிற
வகூபுரணராய்ப்படி இருந்ததிரி கிராயத்தாலே, (நின்று) உரு
வகின்ற, (மன்) கிவத்தை, (எப்பார்) நனிரும்முதியுமாய்ப்படி

மூ—கின்றதோர்பா தநிலம்புதைப்ப * நீண்டதோள்சென்றநீத
தென்பர் திசையெல்லாம் *— அன்றுகருமாணியாடீர்த்

நகரிக் கெழவர்கள், அன்றிக் கே 'வெவையாவிஜெயபதி' என்கிற
படியே சூழ்நிகாண்டமாந வவதரித்தடிவெயிலே கூடுகைம்
திருமேனியை புடைமையாக்கைடரில ஒருபடிப்பட்டதொரு
விழுவைத்தையுடையயல்லை, * லெய்யெய்யு லவத்ஜெயபதி
யி * இப்படி பலவடிவெடுத்துக் கொண்டு பிறந்த விடத்திலும்
மூலவகை * பெயமாப்கொண்டு திரவியு தெவகா ருமவமாபி
ருக்கு முன் திருமேனி, இப்படி வலையாரணவிழுவமும் கூவ
தாரவிழுவமும் கிற இரண்டிலிழுவைத்தையு முடையபா
யிருப்பதி! என்று உன்னை நாட்டிலறிவுடையார் சொல்லாடீர்த்
ர்கள், உதாஸஜாபியமா யவதரித்த அந்த வவதாரவிழு
வமொன்றுமே 'சூழ்நிலவவவிகொகா.தா ருமதிரவியாபு
யி' என்கிறபடியே இவக்காரணமாயிருக்கிற புகாரத்தை
யறிந்தவர்கள் கிறத்தை எப்போதும் நகரிகருமடர்க் கொன்
றுமாம். (க௦)

● அறுபத்தோர்பாட்டு. ●

அ—கிழேச்சென்ன சூழ்நிலவாரகஞ்சூழ்தன்னை கூடவழித்
துக்காட்டினபடிமைச்செல்லுகருத்.

ஒருகிணவற்றிருக்கக்கொத்தே, (கின்றதோர்) கின்றதொரு
(பாதம்) திருவடிகள், (கிலம்) மூலிப்பாப்பையடங்கலும்,
(புதைப்ப) புதம்பதோற்றதே தன்கிழேயடங்கும்படி அளந்துகொ
ன்ன, (நீண்ட) கூவிடுதம்பெற்ற, வீதிபுகழ்க்கத்த லே முகிவற
வரைக்க, (தோள்) திருத்தோளானது, (திசையெல்லாம்) கி
ருக்கொல்லாவற்றையும், (சென்று) சென்று, (அளந்தது) அள
ந்துகொண்டது, (என்பர்) என்றவிவகிதர் சொல்லாநின்றார்
கள், (அன்று) இப்படி கண்ணும்கண்ணீருமாப்கொண்டு திரு
வடிகளிலேயங்கு விழுவதவன்று, (கரு) பூவிவையான கருத்த
கிறத்தையும், (மாணியாப்) இரப்பிலேயக்கணநின் னூகூவாரி
வெவத்தையு முடையதுப்கொண்டு, (இருத்த) வேவையியை

மு—கன்வனே* புண்ணைப்பிரமாணித்தார் பெற்ற பேறு. (கஉ)

பேறென்றுமுன்னறியேன் பற்றிதியேன் பேதைமைபால்*
மாறென்று சொல்லிவனங்கினேன்*— ஏறின்பெருத்தெருத்தம்
கோடொடிய ப்பெண்ணையின் பின்போய்*
எருத்திற்றுத்தலைபடேறு. (கஉ)

பைய ஸம்பத்துவவாசம்பண்ணின, (கன்வனே) கருதியேனே?
உண்ணையழிபமாரி வொவையிபக்கற்கிடத்த சிவியை மீட்டுக்
கொடுத்தவிது, உன்பக்கிலே தங்கன்மார்த்தைப்புகட்டு, (உண்
னை) உண்ணை, (பிரமாணித்தார்) விஸ்வவித்திருந்த வாழிதரான
வர்கள், (பெற்ற) தீவட்டாய் மார்க்கிலே கைவைத்தறங்குப்படி
பெற்றதொரு, (பேறு) பேறங்கே, அவர்களுக்குவைத்த தண்
ணீர்ப்பத்தலன்றோ வென்றபடி. (கஉ)

● அறுபத்திரண்டாம்பாட்டு. ●

அ—இப்படி சூழிகவாகுஞ்ஞானகனே என் பூதீவைய
கங்களைப்போக்கி கவெகித்ததையும் தருவானென்று அவனை
ப்பற்றினேனென்கிறார்.

(ஏறின) கிஷகங்களுடைய, (பெருத்த) வளர்த்த, (எருத்
தம்) ககூத்துக்களும், (கோடு) ரொம்புகளும். (ஒசிய) முறியும்
படிக்கிடாக, (பெண்) கற்றெண்ணெயிரட்டிபக்க லுண்டான,
(கணசரின்) ஆகசபைய, (பின்போய்) பின்சென்று, (எருத்து)
அத்தகிஷகங்களுடைய கழுத்தை, (இறுத்த) நிருகிப்புகட்ட
வனும், (கல்) தன்னோடொத்த கல்பருவத்தைபுடைய, (ஆயர்)
இடைப் பிண்ணைகளுக்கெல்லாம், (ஏறு) தலைவனாகையால் வந்த
செறுக்கையுடையனான கருவின, (மாறென்றுசொல்லி) கம்மு
டைய பூர்வீபூதீவையகமான கருவிகளுக்கு ஸூத்ராவாழி
ருக்குமவனென்று, (வணங்கினேன்) சூழியித்தேன், (முன்)
இதுக்குமுன்பு, (ஒன்று) இப்படியிருப்பதொரு, (பேறு) வாரா
ஷாசுட்டென்று, (அறியேன்) அறியவும் பெற்றிலேன், (பெற்றறி
யேன்) அத்தாலே இப்பவாராஷாசுட்டத்தைப் பெற்றதாலவிக்
கப்பெருமல் இழந்துபோனேன், இதுக்கடி (பேதைமை) என்ன
றிவுகேடு, (ஆல்) ஐயா, அறிவுகேடு என்படுத்த ததான். (கஉ)

மூ—ஏறேழும்வென்றடர்த்தவெந்தை * பெரியுருவத்தேறேற்ப
ட்டகிசொபம் *— பாறேறியுண்டதலைவாழ்கிறையத் கோட்டங்
கைபொன்றருது * கண்டபா நன்சொல்லில் கதை. (கூங்)

❀ அறுபத்துமூன்றும்பாட்டு. ❀

அ—சுவிரோதியானரூபுனுடைய சாவத்தைப் பேர்க்குக்கொ
லுமவனே சூழையணியென்கிறார்.

(ஏறேழும்) கீஷைங்களைநழுவும், (வென்று) ஐயித்து,
(அடர்த்த) திருகிப்புகட்ட, (எந்தை) என்லூதியான சூழின்,
(எரி) நெறுப்புப்போலே யேறிட்டுப் பார்க்கவொண்ணாது, (உரு
வத்து) வடிவையுடையனும் செருக்குக்குப் போக்குவீடாக,
(ஏறு) கீஷைத்தை, (ஏறி) மேற்கொண்ட நடத்தக்கடவனுமான
ரூபுன், முன்பு தனையறுக்கிறாமிடத்தில்கூடுகிறபண்ணியிருந்து
மின்பு கூவிடருப்புகொண்டு, (மிடு) ஸூகூர கவாடீகூல
விஷ்ணு' என்றுசொலிக்கு, (பட்ட) சாவிவாவகைதருய்க்
கையுந்தலைபோடோய்க் கொண்டிரந்து திரியும்படி மறுபாட்டு
உப்பட்ட, (சாபம்) வந்தேறியானசாவத்தை, (பாறு) கழுகம்
பருத்தும் பாறுஎன்கிற விலொஷிமுடானவிலை, (ஏறி) மேல்
விழுந்து, (உண்ட) கீவித்த, (தலை) தலையோடு, (உரப்) உரப
ளவும், (கிறைய) கிறைந்து, ஸூடிகம் வண்ணபா பாடல்
என்னும்படி சிலலுச்செல்லாக வெடுத்தப்பேம்படி, (கேடு)
ருகித்த, (ஒண்) அழகிய, (கை) திருக்கையாலே, திருமேனி
யிலொருவருடொத்தைக் தேறியாங்கித்தெறித்த, (அம்) அழகிய
(குருதி) ரத்தத்தாலே, (கண்ட) கையில்கின்றும் தனித்தபோ
ம்படிகண்ட, (பொருள்) இவ்வகைத்தை, (சொல்லில்) சொல்
வழியில், (கதை) ஒடுகிறாஹாதத்தோடொக்கும், எண்ணா
னாகவும்வெண்டா வாக்கியாகவும்வெண்டா அங்ககென்றது
வாதகத்தைப் பேர்க்கவல்ல வழகியகென்றபடி. ஒன்றருதி
மென்றது கவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டாலே சுபாசூகமான
திருமேனியிலேகின்ற முண்டானதானகையாலே படிக்கமுஞ்சபெ
ற்றருருதியென்றபடி. (கூங்)

மூ—கதையும்பெரும்பொருளும்கண்ணுகின்பேரே * விதயமிருத்
தவையேபேத்தில் *—கதையும்திருமொழியாங்கின்றதிருமாவே*
உண்ணப்பருமொழியாற்காணப் பணி. (சுச)

● அறபத்தாசாம்பாட்டு ●

அ—இப்படி ஸாஸ்திராபிதானுக்கும் சாயுஞ்செய்யக்கடவ லே
உன்னுலக்வது சொல்லாத கானுந்திருநாடிகளைச் சொல்லி
முழுமிடறுசெய்து சுதூகலிக்கும்படி பண்ணியருள வேணு
மென்கிறார்.

(கண்ண) ஸாயுஷுலவனான கயூஷினே? (கதையும்)
கூடுகெவவத்தை கெடுபேரேலே வகையிட்டப் பரக்கச்சொல்
வகிற, (பொருளும்) கூட்டங்களும், (இதயம்) அத்த உதிகா
லங்களின் காசியாலாமும், (திருத்தவையே) திருத்தபடியே
(ஏத்தில்) அறிந்துகொண்டு வுதிக்சில், (தின்) உன்னுடைய,
(பெயரே) மூணகெவடிதக்கருக்கு வாயகமான திருநாடிக்
கனையாமிருக்கும், (கதையும்) உவகிஷ்ணீலமான விஷுவாலெ
ஷங்களில் கெடுபேரேலே உவகிஷ்ணகெவடிதக்கன விஷுவரி
த்தச்சொல்லுகிற, (திரு) அழகிய, (மொழியாங்கின்ற) ஸஷு
க்கருக்குள்ளிடான பெருளாங்கொண்டு நின்ற, (திருமா
லே. ஸ்ரியேவகியானவனே? (உண்ண) இப்படி ஸூகிஷ்ணு
வஷுஷணங்களாலே பூகிஷாடிக்கப்பட்ட ஸ்ரியேவகியா
வண்ண, இப்படி ஸஷுஷாநா காண்டகயன்றிக்கே ஒருகெஸ
விஸெஷத்திலே வந்து வரிவகுணபுமக, “வகிஷாபுஷுஷி
என்றகூலவித்து சுதூகலவகிதவீதிக்குப் போக்குவிட்டு
‘சுதூகலிஷ்ணி’ என்று முழுமிடறுசெய்து பேசுகிற,
(பருமொழியால்) வரிவகுணபுஷுஷங்களாலே, (காண) க
ண்டகூலவிக்கும்படி, (பணி) திருவுள்ளமா யருளவேணும்
கதையும்திருமொழியாங்கின்ற வென்கிறகிடத்திலே கதைபெய்
து உதிகாவாடிகளையே சொல்லிற்றுகடியாம். (சுச)

● அறபத்தாசாம்பாட்டு ●

அ—இப்போதும்க்குச் செய்வேண்டுமென்தான்னுண்டோ? நீ

மூ—பணித்தேன் திருமேனி பைங்கமலங்கையால் * அணிந்தேனு
வ்வேயடிமேலன்பாய் *— துணித்தேன் புரித்தேத்தியுண்ணைப்
புகலிடம்பார்த்து * ஆங்கேயிருத்தேத்திவாழ்மிது. (சுடு)

எல்லாம்பெற்றிரேகாணுமென்ன; அந்தோமத்தை யகூவலாயித்து
கடந்தாருவொமாதப் பரிமாறுகிறார்—

‘கடந்தேயம்’ என்னும்படி ஸ்ரீரங்கத்தூத்தாலே தலைவணக்
கமற்றான், (திரு) உன்னுடைய அழகிய, (மேனி) திருமேனி
யை, (பணித்தேன்) கண்டு ஆழங்காற்பட்டு வேரற்றமாய்போலே
ஸ்ரீரங்கபாருவொமாத விழுந்தேன், அடிமைசெய்யாவிடில்
யாறிக்கொண்ணாத பெரித்தையுடையனாய்க்கொண்டு, (உன்)
வருத்தொலிபாண வன்னுடைய, (சே) சிவந்த, (அடிமேல்)
திருவடிக்களின்மேலே, (கையால்) எடுத்துக் கைரிட்டக்கண்ட
கையாலே, (பை) அழகிய, (கமலம்) தாமரைப்பூக்களை, (அணி
த்தேன்) அழகுபெறச்சாத்தினேன், எழுந்தருளியின்றால் (புரி
ந்து) முன்னே வெளித்தப்பரிந்து முன்புள்ளவழகைக் கண்டு
கறிந்து, (உன்னை) உன்னை, (எத்தி) மொழிபும்பண்ணி, புக
லிடம்) புக்கருளுகிறவிடத்திலே, (பார்த்து) முன்புள்ளவழகை
க்கண்டு, கால்வாங்கமாட்டாதே (ஆங்கே) அங்கிடத்தன்னிலே
(இருந்து) இருந்து, (எத்தி) பெருகையலாய் இப்படியாரு
தே செல்லவேணுமென்று புகழ்ந்து, (வாழும்) மெய்யானவா
ழும்பண்ணி இப்படி கூடுமலித்து வாழுகையாகிற, (இது) இப்
பொருடொழுகத்திலே, (துணித்தேன்) உய்யவிரும்பினேன்,
அவ்வன்னத்திகே புகலிடமென்கிறது கூலதாராவிராவியில்போய்
புக்கருளும் ஸ்ரீவெகாணுத்தையாய், ஆங்கே ‘சூழ்த்திருத்
தேத்துவர்’ என்கிறபடியே அவர்கள் நடுவேபுக்கிருந்து ஏத்திவாழ
வேணுமென்னு மதலே கூய்வலித்தேனென்னவுமாம், இதுதிரு
மலைமடுகிவடிகை. (சுடு)

● அதுபந்தாரும்பாட்டு. ●

அ—ஹவசுபூரவணும்பெற்ற வனவமைபும் கதவாடாவணமான
விஷயங்களின் தொந்தரையகூவலாயித்து சாராவிரைக்கையே
வேண்டுமென்கிறார்—

மூ—இதுகண்டாய்தன்னெஞ்சேரிப்பிறையாவது * இதுகண்டாய்
பெல்லாம்சுமுற்றது*—இதுகண்டாய்தாரணன்பேரோடு நாகத்த
ருகணியாக * காரணமும்உல்லையோற் றான். (சுசு)

சண்டன் திருமேனியாங்கணத்தில் *

லாலாரம்பொல்லாதென்றால் (நல்) அதுக்கிசைத்துள்ள
னெடு ஒருமிடமுனநல்ல, (கெஞ்சே) கெஞ்சே? இதுநிலிந்தும்
வொழியாமிருக்குமென்று கட்டாய் மூலிகிற சுகாரமன்றிக்
கே ஹவசுபுலாடித்தாலே ஈழிபுக்குமளவில், (இ) ஈழிபு
பொஷிபுஷிமான லிந்த, (பிறையாவது) லாலாரமாகிறது,
(இதுகண்டாய்) ஈழிபுலியாகி பொஷிபுஷிதமான லிங்
வாகாரத்தோடேகூடினவிதுவே கிடாய், (எல்லாம்) முன்பகா
லியானகாவெல்லாம், நன்றுத்தோற்றுதற வாகாரத்தாலே,
(நாம்) நாம், (உற்றது) மதுபாடுருவ புஷிபுலாமவம்பண்ணி
ப்போத்தது, (இதுகண்டாய்) இதுகிடாய், (காரணன்) வகுத்
தொஷியான நாராயணனுடைய, (பேர்) மூணாகிகளுக்கு
வாயகமான திருநாடுக்கிசை, (ஒதி) கிரணமாகச் சொல்லி,
(நாகம்) வாலாரமாகிற நாகத்தனுடைய, (அருகு) வயது
ஊத்திலும், (அணியாக) புவியெரியாமெத்து, (காரணமும்)
காரணமும், (இதுகண்டாய்) கலியாகிபொஷிபுஷிதமானாலே கலி
புஷிமென்றுமாகாரம் பூகுகித்கலாப்பா யிருக்கிற விஜயலு
வாயம்பட்டாய் மேலெழுத் தோற்றுவின்ற கெடுதலிற்பசையிக்
கி, பொஷிபுஷிமென்று இத்தரத்தப்பாதபடி, (உல்லையெல்)
கணவல்லையாகில், (கான்) நாம்சொன்ன தொக்குமென்று
மிடத்தைக் கண்டுகொள்ளு. (சுசு)

● அறுபத்தேழாம்பாட்டு. ●

அ—இவர் திருவுள்ளத்தைக்குறித்து லாலாரபொஷித்தைக்கா
ணென்ற- ஈழிபுலம் அவன் நிலைபுதுகமரகத் தண்ணைக்கொன்
வெந்துசாட்ட அதில் தாம்கண்ட காரணத்தை யருளிக்கொடுக்கிறார்.

(யான்) கெடுதலுதுகமரக வலனுலே கலியுதனான
நான், (கணவில்) ஈழிபுலாராகிட்டு கீழ்க்காண்கையன்றிக்கே

மு—ஆங்கவன்கைக்கண்டேன் கனனுஞ்சுடராழிகண்டேன் *—
உறநோப்பினையிரண்டு மோட்டிவித்துப் *
பின்னுமறுநோப்செறுவான் வலி. (கௌ)

வலிமிக்கவாளெயிற்று வானவுணர்முள * வலிமிக்கவான்
வரை மத்தாக *— வலிமிக்கவாணுகஞ்சுற்றி

ஐவகழைமாய் அதுதும் விசாடிதமேன ஐராமாவகடுசெ
யிலே, (திரு) அழகிய, (மேனி) திருமேனியை, (கண்டேன்)
கண்டதாலவிக்கப் பெற்றேன், (அவன்) அப்படிப்பட்ட
அழகையுடையவன், (கை) திருக்கையிலே, (கனனும்) பூதி
வகழ்த்தின்மேலே சிறுபாறென்னுளின்னுள்ள, (சுடர்) கெடுகொ
ராவமான, (ஆழி) திருவாழியை, (கண்டேன்) கண்டேன்;
(உற) துறக்கவொண்ணாதபடி சூதூரவோடேகடி, (நெய்)
கூடிவாவகைமான, வினை- வாணுபாவாவலிவ கட்டுக்கள்,
இரண்டும்- இரண்டையும், ஒட்டிவித்து- தூத்திவிட்டு, பின்
னும்- பின்னையும், மறு- மறுகினைகிளர்த்து வரக்கடவதாய்,
நோப்- கூடிவகைகையான வாவகாராவிகளையும், செறு
வான்- செறுத்துறுடிக்குமவன், வலி- மிடுக்கையும், கண்டேன்-
காணப்பெற்றேன். (கௌ)

● அறுபத்தெட்டாய்பாட்டு. ●

அ—புறொஹநாணரவரநே யாகிலும் தன்னை வந்தபிடித்தால்
வருத்தியு மவர்களைபெகிதவலம்பாடும் பண்ணுமென்கிறார்—

வலிமிக்க- பெருமிதிக்காய், வான்- ஒளிகிடுகிற, பசிறு-
பசிற்புறையுடையருமாய், வான்- வாய்ப்புருமான, அவுணர்-
சூலுரவாபுறியிகள், மாள்- கலிக்கும்படியாகவும், தான்
நெருக்கினவிடத்திலும் பிரிந்துபோகாதபடி, வலிமிக்க- கிடு
நொதூரமாய், வான்- ஒளிகிடுகிற, வரை- லோபவலபுடும்,
மத்தாக- மத்தாகவும், வலிமிக்க- நெடும்போது இடவாய் வல
வாப்ச்சுற்றிக்கிடக்கிற வளவிலும் அற்றுப்போகாதபடியான மிதி
க்கையும் வான்- மலையோடே தேப்பிழைக்கையாலே வந்தவொ
ளியையுமுடைய, கைம்- வாவாகிபாசிற பாம்பை, சுற்றி

மூ—மறுகக்கடல் கடைந்தான் * கோணுகங்கொம்பொடுத்த கோர்*,

கோவாகியாகிலங்காத்து * நங்கன் முகப்பேமாவேகிச்செஞ்
 கின்றமன்னவரும் *— பூமேவுஞ்செங்கமலராடியான் சேவடிக்கே
 யேழ்மிறப்பும் * தண்மலமேயந்தார் தமர். (கக)

கடைகயிருகக்கற்றி, மறுக- மேமண்கொண்டு மேல்மண்ணெ
 றியும்படி, கடல்- கடலை, கடைந்தான். கடைந்தருளினவன்,
 கோர்- ஸவட்குக்கும் வேர்பற்றான தனிதிறத்திலே நவியவந்த
 மிகுக்கையுடைய, நாகம்- காவலாய்வுத்தின், கொம்பு -
 கொம்பு ஒசித்த- அநாயாவெற முறித்துப்புகட்ட, கோ-
 வவடிபொலிசிறர், இத்தால் தம்விரொயிபைப்போக்கித் தம்
 மையெழுதிக்கொண்டபடி சொல்லுகிறது. (கக)

● அறுபத்தொன்பதாம்பாட்டு. ●

அ—ஹமட்த்தில் ஷெவர்களிவனைப்பற்றித் தங்கள் வுயொருகும்
 பெற்றவனவன்றிக்கே ஹுமொகத்தில் ராஜாக்களு மிவனைப்
 பற்றித் தத்தம்வடம்பெற்றுப் போகுகின்றார்கள் கிடொன்கிறார்-

(கோவாகி) ஸவட்த்துக்கும் ஸூகிகளாகமுடிசூடி, (மா)
 பரப்பையுடைத்தான, (கிலம்) ஹுசியை, (காத்து) கிறியதை
 ப்பெரியது நவியாதபடி ராசிந்து, (நங்கன்முகப்பே) நங்கன்
 வட்டத்திலே, (மா) குதினாமுதுகை, (ஏகி) பகடவீடகூட
 த்தி, (செங்கின்ற) செங்கின்ற, (மன்னவரும்) ராஜாக்களும்,
 (பூ) மொய்வென, (மேவும்) பொருத்தியிருந்துள்ள, (செம்)
 சிவந்த, (கமலம்) தாமரைப்பூவை, (நாடியான்) திருநாடியி
 லேயுடையரூப் அத்தாலே ஸவட்காரணஹுதனுன ஸவெடி
 ஸூரனுடைய, (சே) சிவந்த (அடிக்கை) திருவடிகளிலே, (ஏழ்
 மிறப்பும்) ஐதூங்கத்தோறும், (தண்) குளிர்ந்த, (கமலம்) தா
 மரைப்பூமுதலான வுஹுக்கீச, (ஏய்த்தார்) சாத்தி சூராயி
 த்த, (தமர்) சூழிகர்க்கிடர், ஏய்த்தாருடைய தமர்க்கிடர்என்று
 தல், செங்கமலப்பூமேவும் நூலியானென்னவுமாம், 'பூவேகும்
 செங்கமலராடியான்' என்று வாஹானபோது பூக்கன்தன்னும்
 படியான செங்கியையுடைய, கமலத்தை நூலியிலேயுடையவ
 னென்று பொருளாகக்கூடவது. (கக)

மூ—திருள்ளம் தஞ்சைதலைபரங்கத்தின்கால் * திருள்ளுருத்தின்
பொருப்புவேலை *— திருள்ளுடாமல்லைகோ உலம்பிட்டுடத்தை
பென்பதே * ஏவல்லவெந்தைத்திடம். (௭௦)

● எழுபதாம்பாட்டு. ●

அ—இப்படி பூயொஜநாநாவாயாய் சூழியிக்கையன்திக்கே
கூதநூபூயொஜநாய்த் தன்னை சூழியித்தவர்களுடைய திரு
வுன்னத்தை உகர்தருளின திருப்பதிகளெல்லா மொருதட்டும்
இதொருதட்டுமென்னும்படி ஒக்காழிரும்பி அவன்பரிமாறும்படி
யை யருளிச்செய்திருர்.

(தமருள்ளம்) மேற்சொல்லுகிற திருப்பதிகளெல்லாவற்
திலும் பூயொஜநாயுமான சூழித்தருடைய கற்புடையங்கள்,
(தஞ்சை) தஞ்சைமாமணிக்கோயில், (தலை) திருப்பதிகளெல்
லாவற்றிலும் பூயொஜநாய், (அரங்கம், வாரிவடித்தோடே
கூட வெண்ணலார்படியான கோயில், (தன்கால்) திருத்தண்
கால் (தமர்) பூயொஜநாயர்கள், (உள்ளும்) தங்களுக்குடைய
ஹமீக வநாவலியித்திருக்கும், (தன்) பூயொஜநாய், (பொ
ருப்பு) திருமலை, (வேலை) எல்லாவற்றக்குமடியான திருப்பாற்
கடல், (தமர்) சூழித்தரானவாணரீகாலிகள், (உள்ளும்) தங்
களுக்குடையுமான வநாவலியித்திருக்கும், தமர்க்கிடக்கிட
க்கும் (மா மல்லை) திருக்கடல்மல்லை (கோவல்) எங்கள்மூவ
ரோடு பொக்கொருக்கின திருக்கோவலார், (மதிள்) அரணை
மதிள்களையுடைத்தாய், (குடத்தை) திருமழிசைப் பிரானாகத்த
திருக்குடத்தையாகிற இவ்விவ லிவுடையவர்களுள்ளும், (ஏவ
ல்ல) பூயொஜநாயத்தையெய்து விழிவிடவல்ல, (எந்தைக்கு)
என்னுளியான உயராயாதீதுக்கு, (இடம்) வாவலுடையதாக,
(என்பர்) அறிவுடையார் சொல்லுகின்றார்கள், (ஏவல்லவெந்
தை) எங்கைக்குவல்லான வென்னுளியென்றபடி. (௭௦)

● எழுபத்தோராம்பாட்டு. ●

அ—வெவ்வுயரான் சூழிதாண்டாமாதத் திருவுலகளத்தருளின
உடையிலே கதாவலியித்த கிதுவாலிகள் கயூரெனைய
யொழிபண்ணிப் படுப்பாடுசொல்லுகிருர்.

மூ—இடங்கைவலம்புரிதென்றும்ப * எதிரான்றடங்கா ரொடுங்
குவித்ததாழி *—விடங்கா லும்நீவா யாவனைமேற்றேன்றந்திசை
யளப்பான் * பூவாடிநிமிர்த்த போது. (எக)

போதறிந்துவானரங்கன்பூஞ்சனைபுக்கு * ஆங்கலந்த

பரிவினவயத்தாலே பூதிகடுவர்கமேலே, (விடம்) விஷ
யத்தை, (காலும்) உமிழாதின்றுள்ள, (நீ) மலங்காமான,
(வாய்) வாயையுடைய, (அரவனைமேல்) திருவனந்தாழ்வான்
மேலே சாய்ந்தருளக்கடவ, (தோன்றல்) வளகாராயுத்திங்
பூயாநினவன், (திரை) காடுமோடையான ழிக்குக்களோ
டேகூடின மலரிதைய, (அளப்பான்) அளக்கைக்காக, (பூவார்)
வூவூவாவாவா஁ரோயான, (அடி) திருவடிகளை, (நிமிர்
ந்த) வளர்த்தருளின, (போது) காலத்தில், (இடங்கை) இடத்
திருக்கையிலே, (வலம்புரி) ஸ்ரீவாணஜக்யமானது, (நின்ற) அ
ப்போதப்போதுறந்த விஷயத்தை யநுலாபித்த ஹவடித்தா
லே பூதிகடுவர் மண்ணுண்ணவும் சுதானடுவர் கொந்தளிக்
கவும், (நின்று) ஒருபடிப்பட்டின்று, (ஆர்ப்ப) முழங்க, (ஆழி)
திருவாழியானது, அஞ்சனூர்த்துக்கொள்ள கூவலாமற்று (எரி)
நெருப்பை, (கான்று) உமிழாதின்றகொண்டு, (அடங்கார்) ஸ
த்ருக்களான மலூவிபூஷிக்களை, (ஒடுங்குவித்தது) வாய்
வாழென்று மூடக்கப்பண்ணிற்று. (எக)

● எழுபத்திரண்டாம் பாட்டு. ●

அ—அளவுகடையான மிகுலாடிகளும் இப்படிபடுகிற விஷ
யத்தை கமக்குச்சென் றுபூயிக்கப்போமோவென்று பிர்காவி
க்கிற திருவுள்ளத்தைக்குறித்து தியுக்குக்களுக்கு ரோபூயிக்க
லம்படி வூவலானாதின்பு நீயும்திலே யொருப்பட்டென்கிறார்-

வானரங்கள்- குங்குலானவை, போதறிந்து- பிஷிகன்
ஸ்ராவணமோவாதிசுத்திலே வுணருமாப்போலே காலமறித்துணர்
ந்துபோய், பூ- பாப்புமாறப்பூத்த, கனை-கனைகளிலே, புக்கு. பிஷி
கள் கூவரிஷ்டணம் பண்ணும்போலே சென்றுபுக்கு, ஆங்கு- அங்
விடத்தில், அலந்த- கழியவலருதல், கடுமொட்டாதன்றிக்கே

மூ—போதிர்த்துகொண்டேத்தும் போதன்னம் *—

போதமணியேவந்தவன் மலரடிக்கேசெல்ல *

அணியேவந்தவன்பே ராப்து.

(எஉ)

ஆய்துரைப்பனாபிரம்பே ராதிருவந்திவாய் * வாய்த

அப்போதலந்த, போது- செவ்விப்பூக்களை, ஆரித்தகொண்டு- பறித்துகொண்டு, ஏத்தம்- ஐராகுலிதமான ஏதேனுமொன்றைச்சொல்லி வூழித்தகொண்டாறுயிரா திற்கும், உன்னம்- சிதல்லை? போது- நீயும்பிற்காலியாதே போது, போந்த வகாரம். வேங்கடவன்- திருவேங்கடபுடையானுடைய, பேர்- ஸீலாடிமுணங்களுக்கு வாயகமான திருநாங்களை, ஆய்து- சுதாவாயித்துக்கொண்டு, மணி- கீலாத்தம்போலே ஸ்ரீகமரமான வடிவைபுடையான, வேங்கடவன்- திருவேங்கடமுடையானுடைய, மலர்- பூப்போலே சுபிலுசுகாரமான அடிக்கே- திருவடிநாளுக்கே, செல்ல- சென்றுகூட்டும்படி, போது- செவ்விப்பூக்களை அழகுபெச்சாத்தி, அடி- சூழயிக்குப்பார், அன்றிக்கே வல்லாரத்துக்குமாரணமான திருவேங்கடமுடையானென்றும் வேங்கடவன் மலரடிக்கே செல்லப்போது போதமடியென்றுமாம்.

(எஉ)

எழுபத்துமூன்றும்பாட்டு.

அ—வலவுவலாராபுரணியான வவன் கிணைய சுதாவாய்த்து அவன்திருவடிகளிலே தாம் தீதுகொகையடும் பண்ணுவதாக சுயுவலித்தபடியை யருளிச்செய்தார்-

இறை- பிறைபோல, ஏய்த- ஒத்திருந்தன்ன, கோடு- கொம்புகளையும், செம்- அழகிய, கண்- கண்களையுமுடைத்தான, கரி- ஸ்ரீமகேஸ்வராவனை, விடுத்த- தறையிலேரு பூமி நாசபடி பூநிலாவயிலின்றி மொன்னிடுவித்தருளின, பெம்மான்- வலவெழுபுரான, இறைக்கு- என்னாயனுக்கு, ஆளட்ட- அடிமைசெய்கையிலே, தணிந்த- சுயுவலித்த, நான்- நான், ஆதி- முதலும், நடு- நடுவும், அந்திவாய்- அந்தியுமான, வவதும்- வலவலாவங்களிலும், வாய்த- ஏதேனுமாகக்கடின,

மூ—மலர் தூவிவைக்கும் *— ஏய்த்திறை கோட்டுச்செங்கண் கரிவித்தபெட்டமான் * இறைந்தார்படத்துணிந்தயான், (எங்.)

யானேதவஞ்செய்தே னேழ்மிறப்பு மெப்பொழுதும்*

யானேதவமுடையேனெம்பெருமான் *— யானேயிருந்தமிழ்நன் மாவேழினைவடிக்கேசென்னேன் * பெருத்தமிழன்

மலர்— பூக்களை, தூவி— அடைவுகெடப்பணிமாறி, இன்னதிருநாடுமென்றொரு கியாயித, ஆயிரம் பேர்— மூணவெவ்விதா கிகளுக்கு வாய்க்கமான ஆயிரம் திருநாடுத்தையும், ஆய்ந்து— சுதூலாயித்துக்கொண்டு, உரைப்பன்— சொல்லிநிற்பன், அந் திங்கே சேர்த்திறைபோலே நிருந்துள்ள கொம்புகளையும் சிவத்தகண்களையு முடைத்தான கூவடியாவீயத்தை நிரலித் தபடியாகவுமாம், அப்போது தம்விரொளியை நிரலித்தபடி க்கு ஓடிவடாணம், மற்றப்போது மற்றுள்ள சூழிதவிஷயத்தி ல் வட்டெனப் அவர்க்காபத்தை நீக்குப்படிக்கு ஓடிவடாணம். (எங்.)

● எழுபத்தா லாம்பாட்டு. ●

அ—தூப்படி கெடுகயடும்பண் ணுகையால் வந்த கமஷித்தாலே யவனுக்கு லபுரமாகக் கவிசாமிப்படியான லுசுதகம்பண்ணி னேன்காணேபென்றோர்—

எப்பெருமான்— இவ்வாசனாவ வுராவாசுராவமா கத் திருவடிக்களிலே அடிமைகொள்ளுரைக்குரிய வெண்ணுடைய திராவாயிகொலையானவனே? ஏழ்மிறப்பும். லகலகலக்களி லும், எப்பொழுதும்— அதுதன்னில் எல்லாவவ்வெழுக்களி லும், தவம்— உன் திருவடிக்களிலே வாழிகெடுகயடும் பண்ணுகையா கிற விப்பேற்றுக்கடியான தவெல்லு, செய்தேன்— பண்ணி னேன், யானே— நானே, அந்த தவமெவ்வாசனத்த, இரும்— உகண்ணகஷித்தகனிற் குறைவற்றிருக்கும் பெருமையையுடைத் தாய், நல்— லவடாயிகாரமாய் சுதூலவிகாசனமான, தமிழ் மாலை— ஓராவியவடிவடங்களை, இன்ன— சேர்த்திபழகையுடைத் தான, அடிக்கே— லெவ்விருவடி களுக்கே, சொன்னேன்— சொ ல்லப்பெற்றேன், யானே— நானே, பெருத்தமிழன்— ஓராவியவாசன

மு—நல்லேன் பெருகு.

(எச்)

பெருகுமதவேழம் பாப்டிடிக்குமுன்னின்று*

இருகணிளமுங்கில்வாங்கி *— யருகிருத்தேன்கலந்துகீட்டும்
திருவேங்கடங்கண்டிர் * வாங்கலத்த

த்திலென்றனை கூவமாவிற்தாநிலைபென்னுப்படி அதில் டெயரி
கறுபிறுப்பானொருத்தன், அவ்வளவன்றிக்கே 'வளதூதாரிமாய
நோவெ' என்று பாங்கானகிலத்திலேபிறுந்து பாடியாடி யடிமை
செய்யக்கடவ தித்யுணைப்போலன்றிக்கே இங்கேபிறுந்து
கவிபாடப் பெறுகையாலே அவர்களிலும், பெருகு- மிகவும்,
நல்லேன்- கல்லனாபிறுப்பானொருத்தன். (எச்)

❀ எழுபத்தைத்தாம்பாட்டு. ❀

அ—பெருகுநல்லென்று கொண்டாடிச் சொன்னிர், இப்படி
பெருமதிப்பராயிருக்கிற நீர்தாமொருகத்சொல்லிக் காணீரென்
ன, அப்போது விண்ணப்பஞ்செய்த கவிதன்னைச்சொல்லுகிறார்—

பெருகு. திருமலையிற்றிருவருளிகன் பெருக்கெடுக்குமாப்
போலே மேன்மேலெனப் பெருகாநின்றான், மதம்- டிடிந்
தையுடைத்தான, வேழம்- ஆனையானது, எல்லாவளவிலும் தன்
னைப்பேசிக் காய்க்கொள்ளவல்ல, மா- ஸூரவ்யுமான, பிடிக்கு-
பிடிக்கு, என் இக்குத்தைக்குச் செய்க்கடவ பணியிடைகளை
கற்பிக்கலாகாதோவென்று, முன்கின்ற- விநயத்தோற்ற முன்
னேவந்துநின்று, இரு- இரண்டு, கண்- கண்ணெறி, அதுக்குத்
தக்கமுற்றினவுமின்றிக்கே, இனம்- இஃபதாபிறுக்கிற, மூங்கில்-
மூங்கில்குருத்தை, வாங்கி- செவ்விருள்ருதபடி வளவபாதமாக
வாங்கி, அருகு- அருகில், இருத்த- மலை முழங்குகளிக்கட்டி
லே நிறைந்திருக்கிற, தேன்- தேனிலே, கலந்து- மூங்கில்குருத்
தும் தேனும் தன்னிலேயொன்றி ஒருநீராய்ப்படி தோய்த்து,
உனக்கு வேண்டுவார்க்குக் கொடாயென்று அது கூறாநித்து
கிற்க, கீட்டும்- இத்தனையு ஃகீகரிக்கவேணுமென்று வாகாந
மாசக்கொடுக்கும், திரு- சிறப்பையுடைத்தான, வேங்கடங்கண்
டர்- திருவேங்கடங்கியர், உன்- வெவத்தோடு, கலத்த-

மூ—வண்ணன் வரை.

(எடு)

வரைச்சத்தனக்குழம்பும் வாந்நலனும்பட்டும் * விரைப்பொ
விந்தீவண்மல்லிகையும் *— நிரைத்துக்கொண்டாழிக்கணித்த
வழிவனடிபிணையே * யோதிப்பனிவதும். (எசு)

வாழ்நாமாம்பச்சேர்த்த, வண்ணன்— வடிவையுடையவன்வர்த்தி
க்கிற, வரை— மலை. (எடு)

● எழுபத்தாறும்பாட்டு. ●

அ—இப்படி வாழிகமாசு கவிபாடி யுசுபித்த வளவன்றிகே
அடிமைக்கிடான உவகாணங்களைத் தேடிக்கொண்டு வருத்த
சொலியாள அயன்ருவடிக்களிலே அடிமைசெய்யுமதுவே இவ்
வாழ்வாவுக்கு விதிதமென்கிறார்.

வரை— நல்ல சூகரத்திலுண்டான, சத்தனக்குழம்பும்—
வாழ்கக் குழம்பும், அங்குத்தைக்கு வடிவநாமாம்படி யடைவே
பெடுத்து, வான்— பெருவிழையான, கலனும்— சூலாணங்க
ளும், பட்டும். திருவரைக்குத்தகுதியான நல்லபரிவட்டங்களும்
னிரை— வாரியிலும், பொலிந்த— மிக்கிருப்பதாய், வெண்— கண்
னுக்காகவடிகுமான வெளுத்திறத்தை யுடைத்தான, மல்லி
கையும்— மல்லிகையுமாகிற விவற்றை, நிரைத்துக்கொண்டு—
உலாட்டியமடிப்படி வரைய அடைவேபெடுத்துக்கொண்டு, ஆதி
க்கண்— இவையழிந்துகிடக்கிற சூரிகாவத்திலே, நின்ற— கார
ணமாய்க்கொண்டு நின்றவனாய், அறிவன்— தன்பக்கல் இவன்
பண்ணின சுலாசுகாலுத்தை வடிவாகவம் கிளைத்திருக்கும்
வடிவானவனுடைய, இனை— ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பான, அ
டியே— திருவடிகளையே, ஒதி— வாயாறவொருமப்பண்ணி, பணி
வது— தலைவாரவணங்குவது, உளும்— இவ்வாழ்வாவுக்கு மிகவும்
செரியது. (எசு)

● எழுபத்தேழாம்பாட்டு. ●

அ—இப்படி சூலாயணத்திலே ஒருப்பட்டவர் அதுதமக்கினிதாமி
ருக்கையாலே சுதாஹவடிசெயிற் காட்டும் ஸாபநசெயெ
யிற்றிற்கும் ரஸமே யமைபுங்கிடாய்க்கொஞ்சே? பென்கிறார்.

மூ—உறுங்கண்டாய் நன்னெஞ்சேயுத்தமன்சர்ப்பாதம்* உறுங்கண்டாயொன்கமலத்தன்னால்*— உறுங்கண்டாயேத்திப்பணிந்தவள் பேரிரைஞ்ஞாறெப்பொழுதும்* சாத்தியுரைத்தல் தவம். (என)

தவஞ்செய்து நான்முகனேபெற்றான்*

தாணிவிவர்த்தளப்ப நீட்டியபொற்பாதம்*—

சிவந்ததன்கையினைத்து மாரக்கழுவினான்* கங்கை நீர்

நல்- எனக்குமுன்னே பதறிவிழுகிறேன், நெஞ்சே- நெஞ்சே? நாம் விழுவாராங்கொடியிலும் கம்மைகோக்கி இப்போது தன்னதுபேறாக வடிமைகொன்னக்கடவு, உத்தமன்- வாரா- வெண்தூதினுடைய, நல்- பொய்யாயொய்யுரென்று தரம்வையாதே எல்லாருக்கும் பற்றலாம்படியான நன்மையையுடைய, பாதம்- திருவடிகள், உறுங்கண்டாய்- சாலச்சிறியதொன்றுகிடாப் இப்படியிருக்கிற வவனுடைய திருவடிகளை, ஒன்- அழகிய, கமலத்தன்னால்- தாமரைப்பூவாலே, உறுங்கண்டாய்- வருத்தமறக்கட்டி சூழியிக்கலாங்கிடாய், ஏத்தி- வாயாலேயு-கித்து, பணிந்து- தலையாலேவணங்கி, அவன்- அவனுடைய, நாஞ்ஞாறுபேர்- மாணவெவ்விதாடிகளுக்கு வாய்க்கமான ஆரோம்திருநாடுக்களையும், எப்பொழுதும்- வாய்க்காதத்திலும், சாத்தி- எங்கும்புரலிம்மாம்படி, உரைத்தல்- சொல்லுகையாதே, தவம்- தவமாய், வலுவலுவலாககட்டும் என்னும்படி கூதியைவரலாமாயிருப்பதொன்றாகையாலே, உறுங்கண்டாய்- மிகவும்சிறிய அகிடாய், திருநாடுஞ்சொல்லுகையை தவமென்கிறது ராஸூரன் கருத்தாலே. (என)

எழுபத்தெட்டாம்பாட்டு.

அ—இப்படியிருக்கிற தவனெல்லு கூறுவழித்து வலெய்யூரன் திருவடிகளை வருத்தமற வலிக்கப்பெற்றான் கூறுகூடுவனொருவனுமே கிட ரென்றார்.

தாணி- மூலியை, சிவர்த்து- வளர்த்து, அளப்ப- அளக்கைக்காக, நீட்டிய- நீட்டின, பென்- பூராவூரான, பாதம்- திருவடிகளை. கங்கைநீர்- 'புறவீகையாடுகூடாநீயே' என்கிற

மூ—பெய்தனைத்துப்பேர்மொழிந்துபின்.

(எஅ)

பின்னின்றுதர்மிரப்பக் கேளான் *

பெரும்பிணத்தீதான்முன்னின்றுதானிரப்பான்

புயே மமவழகியாலை யருகிழிழந்த யபிபியமான மமபாஜத்
தை, பெய்து- பணிமாறி, அனைத்து பேர்- அவனுடைய வெ
ல்லாத்திருநாழிகளையும், மொழித்து- வாய்படைத்த பூயொ
ஜதம்பெறற்சொல்லி, தன்- தன்னுடைய, சிவந்த- சிவந்தழ
கிய; கை- கைகள், அனைத்தும்- அடங்கலும், ஐர- உதிகிபு
யொஜதம்பெற்று வடுண்டாமம்படியாக, கழுவினான்- விளக்
கினான், திருவடிகளை விளக்கப்பெற்றபின்பு மமவநாலைஸ்கீதடி
தமாகற இனிய கவலெனக் குறைவறவநுலித்து உதா
பிபுவனெருவனுமே யதமவத்தீதாடே பூராவமாகப்பெற்றான்
இவன் இனியதுசெய்ய அவன்தவமென்றிருக்கும் 'வணக்கு
டைத்தவனென' என்னக்கடவதீற.

(எஅ)

● எழுபத்தொன்பதாம்பாட்டு. ●

அ—ஜமத்தையளந்தகொண்டு செயலையுடையனான ஸ்ரீவாசுதனு
டைய பூதானமானது தாயாரவெகழிக்க மறந்துக்காட்டே
றப்போன வசூவகிபுத் திருமகனுடைய இத்தன்மைக்கொக்கு
மென்கிருர்.

(காம்) தாயாரான ஸ்ரீகளவனெனபார், (பிங்கின்று) பின்
துடர்ந்துகின்று, (இரப்ப) வளகவூவெனயான காணுண்ண
ப்பிரிந்தால் யாதித்திருக்கவல்லேனோ! நீ காட்டுக்குப் போகவே
ண்டா? வென்றபிபுக்க, (கேளான்) அத்தைக் கேளானாய்,
அதுக்குமேலே (பெரும்) நீண்டு, (பிண) சுற்றுடைத்தான்,
(தோன்) தோனையுடையளாய், (மொய்) அழகிய, (மலரான்)
பூவையிருப்பிடமாக வுடையனாகையாலே நிராகிரயலாகு
வெனெனயான பிராட்டியானவள், (தான்) தான், (முன்கின்று)
'சுழுகவெழுமகிபூதி' என்கிறவடியே முற்பட்டுகின்று, (இரப்
பான்) கருமுகையாலைவைச் செவ்விபெறுத்தவென்று நெருப்பி
லே விடுமாப்போலே இந்த கூகி லாகுராமான திருமேனி.

மூடமொம்மலரான் *— சொல்கின்றதோன்றல்தான் தேரில்லாத்
தோன்றல் * அவனானந்தகீணிலந்தா ளத்தனைக்கும் தேர். (எக்)

கொண்டேகாட்டேற்போகிறவென்று உம்மைப் பிரித்திருக்கமாட்
டேன், உமக்குமுன்னே போகக்கடவேனென்று வாயிழையா
கிற அத்தையும் கோராவனாய் தானோ? மென்றால் சொல்-
வாராவாயன்' என்கிற வாயையத்தக்கு, (கீன்று) தேரேபு-
கிவாடியுமார்க்கொண்டு வின்று, (தோன்) தேரோடையனாய்,
(லம்) ஸளகூலாயபுத்தில் வந்தால் (தேரில்லா) தன்னையெண்
னினால், பின்னை இரண்டாக்கிரவக்காலில்லாபடி வாயாநனு
மாயிருக்க, இவைவிர்த்தனையும் பாராமல் காட்டில் மிதக்கையு
க்கடைக்கணியாமல், (தோன்றல்) காட்டேற்போன வசுவ
கிபுத்திமகனனுடைய, (அத்தனைக்கும்) அத்தனையாவமெல்லாவ
தற்கும், (அவன்) ஸ்ரீரோனாவவன், (அளந்த) தானளந்து
கொண்ட, (கீன்) பரப்பையுடைத்தான, (நல்லம்) ஸூலி, (தேர்)
ஒப்பாகப்போகும், அதாவது ரோதுவவந்தை மறுத்து ரோ
ட்டியிப்பைத் திரவூரித்து, தன் ஸளகூலாயபுத்தைப் புரி
ந்துபாராமல் போகிறாட்டில் மிதக்கைக் கடைக்கணியாமல்
வித்யவகவவரிவாவந்தையே ஸூலூரித்து, மன்னும்
வனநாடுகவிட்டுக் காட்டையுக்க வசுவகிபுத்திருக்கன் செ
யல்வருக்கு 'இடங்கை வலம்புரிநின்றாற்ப' ஐத்யாதிப்படியே
ஐத்யாகூலிமொழியுரரான ஸூலிரிகள் வந்தெறிச்சலையும்
தன்றிருவடிகள் ஸளகூலாயபுத்தையும் காட்டியோடையு மான
அனக்கிற ஸூலிரியினுடைய கொடுமையையும் சூலூராயுஜு
கிகளான நூலிபூஜுகி ஸலச்சலையும் பாராமல் சூலூக
னான ஐந்தன் வாயுபுத்தையைத் தலைக்கட்டுகைக்காகக் கல்
லுக்கரடுமான வன்மாவையத்தை யனந்துகொண்ட ஸ்ரீவாரித
னுடைய செயலானது வசுவாயாபித்தனையென்கை. (எக்)

● என்பதாம்பாட்டு. ●

அ—இப்படிப்பட்டென்ன வவந்திருவடிகளி லுமை ரூமித்து
ஸூலூகிரோதுத்தாலே நானக்கே வுணம:னபடிகண்டால் பண்டு

மூ—நேர்த்தேனடிமைநினைந்தேனதொண்கமலம் * ஆர்த்தேனுன்
சேவடிமேலன்பாய்*— ஆர்த்தவடிக்கோலங்கண்டவர்க்கொன்றோ
லோ * முன்னைப்படிக்கோலம் கண்டபகல். (அப)

ஆவன் வடிவழகைக்கொண் டகூலவிக்கப் பெற்றவர்கள் அப்
பொது என்பட்டார்களோமென்றிருர்.

(அடிமை) டெவர்திருவடிகளிலே ஸ்ராவியாநூராவிய
மாகப் பண்ணத்தடவ கெஞ்சையுத்திலே, (நேர்த்தேன்) கப்ய
வலாயவாரஸ்தாமாக நேர்பட்டேன், அந்த கெஞ்சையுத்து
க்கு வுச்சிலையாயியாய், (ஒண்) அழகிய, (கமலம்) தாமரை
ப்பூப்போலே நிராசிரயமொழியாயிருக்கிற. (அது) அந்தத்திரு
வடிகளை, (நினைந்தேன்) தீதஸ்தாலேயநூலாயித்தேன், (அன்பாய்)
நினைந்தோசூர்த்திலே பெருகவருகிற வெருத்தையுடையே
னாய், (உன்) வகுத்தசொலியான டெவருடைய, (சே) சிவந்த,
(அடிமேல்) திருவடிகளின்மேலே, (ஆர்த்தேன்) பிரிக்க
வொண்ணுதபடி பொருந்தினேன், (ஆர்த்த) வானுடமான
(அடி) திருவடிகளின், (கோலம்) அழகிய, (கண்டவர்க்கு) கண்
டகூலவித்தவர்களுக்கு, (முன்னை) இதுக்குமுடியான, (படி
க்கோலம்) வடிவழகை, (கண்ட) ஒன்றொழியாதபடி முழுநோ
க்குச்செய்து ககூலவிக்கப்பெற்ற. (பால்) போது, (என்கொ
லோ) என்னுய்த்தோ, என்பட்டார்களோ! வென்கை, அன்றி
க்கே ஆர்த்தவடிக்கோலங்கண்டவராகிருர் சொஷலுதரான
தாமாய், நான் திருவடிகளினழகைக் கண்டபிட்டபடிகண்டால்
முன்பு இவ்வடிவழகைக் கண்டகூலவிக்கப்பெற்றவர்கள் என்
பட்டார்களோ வென்றுமாய், ஆர்த்தவடிக்கோலத்தூடி திருவு
ககனத்தருவின திருவடிகளைக்கண்டவர்களுக்கு முன்பு ஸ்ராவா
விகமான வொப்பனைகண்ட காலமன்றோவென்னுமாய், ஆர்
தேனுன்சேவடிமே லன்பாபென்று திருவடிகளிலே வெறுவந்தத
யுடையேனாய் அத்தாலே வரிவானுடனுனே நென்னவாமாய்,

● என்பத்தோராய்பட்டி. ●

அ—பண்டு அடினைக்கண்டகூலவிக்கப் பெற்றவர்க ளென்பட்

மு—பகல்கண்டேன் காரணணிக்சண்டேன் * கணனின்மிதக்கன்
டேன்மீண்டவனைமெப்பேயமிக்கண்ணடேன் * — வான்திகழுநேமி
ஒனிதிகழும்சேவடிவான் * வான்தகழும் சோதிவடிவு. (அக)

டார்கனென்று பழங்கணறுகாருகிறதென்? தீப்போது அடினைக்
கண்டு நான்முன்புகிற பாட்டைப் பார்க்கமாட்டார்களே வெ
ன்கிறார்.

இது நெடுங்காலம் பல்லிசுவாந வாலாநகாடாநாதிபிலே
கண்கெட்டு முன்னடிதேற்றாதே திரிந்தான் தீப்போது வுபு
வாதாவடுகிறார் என்னும்படி, (பகற்கண்டேன்) இரவுகிர
வாத பகலாய்த் செல்லும்படியானதொரு நல்லிழவைக் கண்
டேன், மயவகாடுவெண்குரு மயப்பட்டு முப்பதுவிடத்திலே
போவதுவருவதாய்த் திரிகிற பூடுபுகணை வாகிதூகன்றி
க்கே ஒருகாலத்தினம் போக்குவரத்தன்றிக்கே 'ஸாலாநகாடாநா'ம்
என்னும்படி வவட்டிதையும் திபரித்துக்கொண்டு, (காரணணிக்)
உலபவிலாடுகியானைகையாலே வவட்டிதானை நாராய
ணாகிற வாகிதூகினை, (கண்டேன்) கண்டேன், ஐந்தியங்கள்
துணைசெய்யக்காண்கிற காட்டுமன்றிக்கே (கண்டில்) 'ஹூவூ
யிமதீ' என்னும்படி நெடுகொடுத்தே நெடுகாலேகாணப்படும்
ஹூவாவெவையிலுந்தாட்டில், (மிக) விசாடிமாம், (மெய்யே)
புதுகி விரிநாகாரமான நோவலகூறத்தாலே, (மீண்டு)
ஐந்தியங்களால் கலக்கவெண்ணுதபடி அழகியதாக மீண்டு,
(அவனை) அவனை, (கண்டேன்) கண்டேன், (உன்) வடிவழகு,
(திகழும்) விளக்காகின்றுள்ள, (சே) விவர்த, (அடியான்) திரு
வடிவையுடைய வவெட்டிவாணையுடைய, (கான்) வாரிகார
ஸாலாநகாடாநா வாரிவரத்திலே, (திகழும்) விளக்காகின்று
ள்ள, (சோதி) தெனில்லையுடைத்தான, (வடிவு) வடிவழகை
(கண்டேன்) புதுகிவிரிவாணைமாம்படி யழகியாகக் கண்டேன்,
வான்திகழுமென்றது நெடுந்தேடொக்க விளக்காகின்றுள்ள
திருவாழி பென்னவுமாம், ஸூருஸாரீரத்திலே விளக்குமெ
ன்னுதல். (அக)

மூ—வடிக்கோலவான் தெடுங்கண் மரமலரான் * செவ்விப்படிக்கோலங்கண்டகலான்பன்னா*—அடிக்கோலினாலத்தாள்பின்னும் நளம்புரிந்ததென்கொலேர * கோலத்தாவில்லு குறை. (அஉ)

● என்பத் திரண்டாப்பாட்டு. ●

அ—வெறும் நாராயணனைக் கண்டரோமும்ன்றிக்கே ஸ்ரீரான நாராயணனைக் காணப்பெற்றேனென்குறர்.

நாட்டிலுழகடங்கலும் கோதாம்படி யழகுபடைத்த அவன முகர்கிற கோதுகலவாத, (வடி) வடித்த, (கோலம்) அழகையும் வடிவிலேவடிவாப், (வான்) ஒளிபெற்று, (கெடும்) மொகோவுக்களவிட மொண்ணாத மிக்க மொழுவெதையை யுடைத்தான, (கண்) திருக்கண்களையுமுடையளவ், (மா) ஸ்ராவ்யமான, (மலரான்) தாமரைப்பூவைப் பிறப்பிடமாக வுடைபளாகையாலே வளமாய் வளகாரியுங்களைக் குறைவற வுடையளுமான பெரியபொட்டியாரும், (செவ்வி) 'பிணையலரை' என்கிறபடியே செவ்வியே ஸ்ராவாமான, (படிக்கோலம்) அவன் வடிவழகை, (கண்டு) கண்டகூலவித்து, கண்ணமாறவைத்தல் கால்காங்குதல் செய்மமாட்டாதே யவ்வழகுவென்னத்தலே யாழங்காற்பட்டு, (பன்னா) 'இறையும்கலில்லேன்' என்னும்படி கால அகவழள்ளதனையும், (அகலான்) சுண்ணகாலமும் விவெணுவிற்குக் கூடுவெயன்றிக்கே யிராரின்றான், (ஞாலத்தால்) சுடுவெய்யேவடிவான ஸ்ரீவாலிப்பொட்டியானவன், (இன்னும்) தலைநிர்ப்பாட்டிலே சுகூலவிக்க இட்டுப்பிறத்த போனவுடையளான அவன் ஆழங்காற்பட் டமுந்துகிற படியைக் கண்டிருக்கச்செய்தேயும் அவளுமவனுமான சேர்த்தியைக் கண்ணழிவற சுகூலவிக்கைக்கு சுகூலாணமாக, (அடிக்கோலி) இலையகலப்படுத்துப் பாரித்து, (நளம்புரிந்தது) ஆசையைப்பண்ணிக்கொண்டு செல்லுவிதனது, (என்கொலேர) ஏதாயிருக்கிறதோ, இதுக்கடி யிருவர்க்கும் பாற்றம்பொராமல் சேதுபாடி என்னவேண்டும்படி மொழுவெதையளவுபட்டிருக்கிற சுகூலவிஷயங்கள் போலன்றிக்கே திராந்தாளாக விழிந்தாலும் குமிழிருண்ணும்படி, (கோலத்தால்) அழகால், (குறை) குறைவு, (இல்லு) அன்றிருக்கையிறே (அஉ)

மும்—குறைபாடுகளுக்கெதிராகக் கூறினேன்கூறி *
 மறைபாடுகளெனவுரைத்தமாதிரி *—
 மறைபாடுகளுக்கெதிராகக் கூறினேன்கூறி *

❀ என்பது மூன்றாம் பாட்டு. ❀

அ—‘பெருந்தமிழனல்லென்பெருகு’ என்று அவனுக்குக் கவி பாடப்பெற்ற பெருமதிப்பாலே மூன்றுசெருக்கி வார்த்தை சொன்னவர் இப்போது காப்பகமாகும் தானும் சேர்த்திருக்கிற பெரியமேன்மையைக் கண்டுகூறி நாமில்விஷயத்தைப்போ கவிபாடப் பெருமதிப்பாலே பழிந்தது என்னவாஹவரிகளோ! என்று கீழ் ச்செய்தசெயலுக்கு சுமாதவிக்கிறார்.

(மறை) அவன்படி களையுள்ளபடி திறைகண்டு பேசுவொரு ப்பட்ட வெடிக்களானவை, (ஆக்கென) அதுவென்று சொல்லு மித்தனைபோக்கி, (உரைத்த) உட்கூறியுமென்று வாரியெழுதித் த சொல்லுபாட்டாத, (மாலை) பெருமையை யுடைய வவெழுந்தரின் (குறையாக) சுவாரிவகுணமுமாம்படியாக, வெழுதிவழித்த செயிக்கிரிய செஞ்சொலன்றிச்சே (வெம்) கேட்டார் செகுவெ டுக்கும்படியிருக்கிற வெட்டிய (சொற்கள்) சொற்களாலே, (கூ றினேன்) சொன்னேன், (கூறி) இப்படிச்சொல்லி, விஷயவெய ஹவத்தைப் பார்த்தும் சொற்களின் வெம்மைபைப் பார்த்தும் சுமாதவிக்க வேண்டியிருக்க அது செய்யாத வளவன்றிக்கே (மாயன்கண்) சூழ்நயமுமான மூண்டெவடிதங்களை யுடைய வளுவவனிடத்தில்கின்றும், (சென்று) உண்டாய்வரக்கடவதான, (வரம்) பூவாரமுமானது, (சுருதி) பண்டு கவிபாடினவர்களுக்கு அவன் கொடுத்தப்போரும்படியை கீனைத்து காப்படியை கவிக்கு ப்பரிசிலாக, (இறையேனும்) ஏதேனும் கிறிதாகிலும், (நயங் கொலென்று) தாராதோவென்று, (எனைப்பதலும்) சுமேககார சொல்லும், (இருந்தேன்) பூகூவகாரத்தை கிரீகூறித்துக் கொண்டே கிருந்தேன், விஷயமளரவத்தையும் சொல்லிப் பொல்லாக்கையும் பச்சையைநச்ச கிருந்தபடியையும் கீனைத்து என்னுடுவகுடு! என்று சுமாதவிக்கிறார், பின்னை இவ

மு—மாயன் கண்ணென்றவரம். (அரு)

வரங்கருதித் தன்னிலை வந்த நவன்மை * புரங்கருதிமூக்கத் தவனை * — நரங்கலத்திடுங்கமாய்க்கிண்ட திருவனடி.

தொருபுயல்பொருத்தத்திற்குக் கவிபாடினவரோ வென்னில்? இக் கவிபாட்டுக்காக அவினொருக்காநிலறிட்டுக்கொடுக்கிக்குமாகல் அறவும் ஸ்ரீராமபுத்தர்க்குச்சேர்த்த பெரியபெற்றன்றிருப்பா ரொருத்தரிதே; அத்தாலே குறையில்லை. (சென்றவரம்) அவன்பக்கல் சென்றுநெக்கக்கடவ வார்த்தை, அவனிறையேனும் ஈயுக்கொலென்று இருத்தேனென்றுமாம், (மறைபாடுகளை வரைத்தமாலி) வாய்விடாதுகாணுமெனவே என்கிறபடியே சொல்லும்வார்த்தைபெல்லாம் மறைவென்னலாம்படி சொல்லுமவ னென்னவாமாம், இத்தால் அகஞ்செறிவிட்பொல்லாங்கறியாதா னொருவனைச் சொல்லப் பெற்றதோ வாய்க்குணையிதே நான் மருட்டிச்சொல்விற்றென்னை. (அரு)

● என்பத்துராலாம்பாட்டு. ●

அ—விஷயவெவ்வாறு சொல்லில் பொல்லாக்கு முதலானவை பெல்லாங்கிடக்கிடர் விஷயத்தினுடைய நாயுடுகொடைப்பார்த்தால் சொல்லெல்லது நீக்கப்போமோ! வென்கிறார்.

(வரம்) செவர்க்கப்பக்கல் பெற்றவரத்தை, (கருதி) தனக்கருதிடாகினைத்து, (தன்னை) அந்த செவர்க்கருக்கு மடியான பெருமையைபுடையனான தன்னை, (வணங்காத) பகடுபெயர் என்னும்படி வணங்காதே போந்தவனாய், (வன்மை) அந்தசெவர்க்கவரத்தால்வந்த மிடுக்கையும், (உரம்) தந்தோளாலேயெறிந்துகொண்ட மிடுக்கையும், (கருதி) தனக்குவகாணமாக வுண்டென்றுகருதி, (மூக்கத்தவனை) அந்தால்வந்த மேனணிப்பையுடையனான கிறிஸ்துனை, (நரங்கலத்திடுங்கமாய்) சேர்த்தேர்த்தியான நாயுடுகொடைவளங்கொடை கூடின வடிவையுடையனாய்க்கொண்டு, (கிண்ட) கிழித்துப் புகட்டவனாய், வாழ்வுவிருந்தமான விருந்தவடிவை பெடுத்துக்கொண்டவனன்றி பொல்லாதார்க்குக்கை யுன்றிக்கே (திருவன்) சேர்ப்பாலுக்கண்ட

மு—யிணையே * அங்கண்மாரூலத்தமுது.

(அச)

அமுதென்றும் தேனென்றுமாழியானென்றும்*
அமுதன்று கொண்கெடுத்தானென்றும் *— அமுதின்னம்

சர்க்கரையும் அலத்தாப்போலே சுத்யுஜரவாவஹமான வழகை
யுடையவனுடைய, (இணை) சேர்த்திபழகை யுடைத்தான, (அ
முதே) திருவாழகனே, லுமட்டத்தில் டெவஹொமமான சுத்யுதம்
போலன்றிக்கே, (அம்) அழகிய, (கண்) இடமுடைத்தான, (மா
ரூலத்து) ஹொபுயிவியிலே, (அமுது) சுத்யுபுபொஹக்
கரு ஹுமிக்ஹலம்படி திரகிஸயஹொமமான வத்யுதம் 'மூர்
க்கத்தவணை' என்று வாமானபோது தேவபுனான விரணு
ணையென்றபடி.

(அச)

எண்பத்தைத்தாம்பாட்டு.

மு—அவனுடைய ரவ்யுதெயை சுத்யுலாயித்தவர்தே 'அமுத
ன்ன சொன்மாலையேத்தித் தொழுதேன்' என்கிறார்.

(அமுதென்றும்) திக்யுஹொமமான வத்யுதமென்றும்,
(தேனென்றும்) ஸவபுரவாஸஹொபமான தேனென்றும், (ஆழி
யானென்றும்) திரகிஸயஹொமமான திருவாழியை யுடைய
னென்றும், (அன்று) சுலுரஹபஹீதரஹ் டெவர்கள் ஸரா
ணம்புக்கவன்று, (அமுது) கடலில் ஸாரமான வத்யுதத்தை,
(கொண்டு) அத்தக்கட்டைக்கடைத்து வரக்கிக்கொண்டுகொடுத்து
(உகந்தானென்றும்) இதுக்காகவாகதும் கம்மைவந்து சுபிபுக்
கப்பெற்றோமே என்று வீரகனானென்றும், (நல்) ஸாவொ
டுவெலாஹ் 'ஸவபுரவாஸ' 'பீபூஉணை' 'புபூதஸாஹவசு' என்
கிற ஸுதிராஹுக்காரலே சொல்லப்பட்ட விலக்கினான,
(மாலை) ஸவெபுரஹணை, (எத்தி) ஸுரஹகிஸயத் தோற்றப்பு
கம்ந்து, (நகின்னு) சொல்லி, எல்லாஹொமுகெத்யும் தன்
ஹொமுகெத்யிலே பொதித்திருக்கையாலே அமுதென்றுசொ
ல்லப்படுகிற வவணையும் பொதித்துகொண்டிருக்கையாலே, (அமு
தன்ன) சுபுதம்போலே திரகிஸயஹொமமான திருத்தன்ன,

மூ—சொன்மாலையேத் தித்தொழுதேன் சொலப்பட்ட *
நன்டாலையேத்தி நனின்னு. (அடு)

* நனின்னுரைத்தாவலர்கள் காண்மலர்கொண்டு
ஆங்கேபயின்றனனுல்பெற்ற. பயனென்கொல் *—
பயின்றூர்தம்மெப்த்தவத்தால் காண்பரியமேகமணி
வண்ணனை * யான்எத்தவத்தால்காண்பன் கொனின்னு. (அக)

(சொன்மலை) ஸஷுவாஜைட்களாலே, (ஏத்தி) புகழ்த்து,
(தொழுதேன்) திருவடி களில் திரிடிமனுப்பிழுத்தேன். (அடு)

● என்பத்தாரும்பாட்டு. ●

அ—அவன்தானே காட்டக்கண்ட வெண்ணெடொப்பர்களை
வாயநாதுஷாநம்பண்ணிக் கண்டவர்கனென்கிறார்—

(நனின்னுரைத்த) அவன்றிருநாடுக்களை பாடினத்தோற்
றப் பலகாணுஞ்சொல்லிக்கொண்டு, (காவலர்கள்) ஸஷுவாஜைட்களால்
வம்பமறித்து களிபாடவல்ல பூபொஜநாணாவாரான கவி
கள், (காண்மலர்) செவ்விப்பூக்களை, (கொண்டு) வம்பாழித்து
க்கொண்டு, (ஆங்கே) அந்த வயவெடூரானிடத்திலே, (பயின்
று) நெருங்கியாறியிச்சு, (அதனால்) அத்தால், (பெற்ற) பெ
ற்ற. (பயன்) பூபொஜநம், (என்கொல்) ஏதோ, (பயின்றூர்
தம்) இப்படிநெருங்கி வாயநாதுஷாநம் பண்ணினருடைய,
(மெய்) ஸரீரத்தை பொறுத்துப்பண்ணின, (தவத்தால்) தீவ்
லால், (காண்பரிய) காணவரியனுப், (மேகம்) வெவம்போ
லேயும், (மணி) கீலணிபோலேயும் ஸுலகாரமான, (வண்ண
னை) வடிவையுடையனுமான வயவெடூரனை, (யான்) கூதி
ஷாபூனான் நான், (இன்று) இன்று, (எ) எந்த, (தவத்தால்)
தீவ்லாலே, (காண்பன்) கண்டதூலவிக்கப்பெற்றதேன், அவன்
காட்டக்கண்டேனித்தனையிறே யென்று கருத்து. (அக)

● என்பத்தேழாம்பாட்டு. ●

அ—உம்முடைய பேற்றுக்கேற்றமென்னென்னில் நான் மஹி
ஷானுன காலமேதுடங்கி அடிமைச்சுவட்டோடுகூட வவன்படி
களை யமூலவிக்கப்பெற்றவனன்றோ வென்கிறார்—

மூ—இன்றுவறிகின்றேனல்லேன் * இருநிலத்தைச்சென்றாக்கவன்
ததிருவடிபை *— அன்றுகருக்கோட்டியுன்கிடந்துகைதொழுதே
ன்கண்டேன் * திருக்கோட்டிபெய்தைதிறம். (அஎ)

திறம்பிறநியறித்தேன் தென்னரங்கத்தெத்தை *
திறம்பாவழிசென்றார்க்

(அன்று) ஒருவாபயத்தை யறிந்து சுதாஸ்திக்கைக்கு
யொழுகெதையுங்கூட வில்லாதவன்று, (கருக்கோட்டியுன்) மஹி
ஸாபத்துக்குள்ளே, (கிடந்து) கிடந்து, (திருக்கோட்டி) நீர்
மைக்கெல்லை சிலமான திருக்கோட்டியூரிலே வானிறிகளாய்,
மஹிஸான வெள்ளுடைய உயரீடடிபெய்க்கொண்டு அந்
தெய்வகாமமாக விஷயிகரித்த, (எந்தை) என்லாபியுடைய
(திறம்) மூணவெலிதாழிகளாகிற புகாரத்தை, (கண்டே
ன்) கண்டாஹவிக்ஃபப்பெற்றேன், (கைதொழுதேன்) சுதா
ஹவத்துக்குப் போக்குவீடாகக் கைதொழுதெழுதலான அடி
மைத்தொழிவிலு மறிக்ஃபப்பெற்றேன்; ஆனபின்பு, (இரு) பா
ப்பையுடைத்தான, (நிலத்தை) ஹூரிகைய, ஒருவரிக்கவன்றி
க்கே, (ஆங்கு) அங்கே, (சென்று) தானேசென்று. (அளந்த)
அளந்துகொண்ட, (திருவடிபை) திருவடியை, (இன்று) இன்
ருக, (அறிகின்றேனல்லேன்) அறிகிறேனல்லேன். (அஎ)

● என்பத்தெட்டாம்பாட்டு. ●

அ—அவன்றானே விஷயிகரித்தார்க்கு அவனைக்கிடைக்குமித்த
னை யேவாசிலர்க்குக் கிடையாதென்னார்க்-

திருத்தேர்த்தட்டிலே சுதாஸ்தெருவனுக்கு மோருகால்
'கோடுகோ' என்றசொன்ன தம்முடைய திரவெகெதாவாயமா
வத்தை வாவுகாலத்திலும் வாவுருக்கும் சூயம்செலுத்திக்
கொண்டு, (தென்) அழகிய, (அரங்கத்து) கோயிலிலே, (எந்
தை) சுதாபாவதார ஸாமஹனுக்கொண்டு பன்னிகொண்டரு
ளுகிற வென்லாபியான பெரியபெருமானுடைய, (திறம்பா)
மற்றொன்றால் வலிப்புகைவொன்னாது, (வழி) திரவெகெதா
வாயவாவமாகிற துஹாரோமத்தைப்பற்றி, (சென்றார்க்கு)நடக்கு

மூ—கல்லால் *— திறம்பாச்செடிநானை நீக்கித்தான் செல்வதன் முன் * வரோரகநகரவாசம் கதவு. (அஅ)

கதவிக்கதஞ்சிறந்தகஞ்சின முன்காய்ந்து *
அதவிப்போர்பாணையொதிந்து *— பதவிபாய்ப்

மவர்களுக்கு, (அல்லால்) ஒழிய, (திறம்பா) சுதூழவத் தானும் தொலைக்கவொண்ணாதபடி சுவிலாலுமாய், (செடி) அடி தலைகண்டறுக்க வொண்ணாதபடி தூறுமண்டிக்கிடக்கிற, (நானை) ஸாலாரமாகிற நாகத்தாத, (நீக்கி) தங்கள் ஸாயநாநூலூர் நத்தாவே போகி, (தாம்) தாங்கள், (செல்வதன்முன்) செ ண்டுகிட்டுவதுக்குமுன்னே, (வரோர்) திதுஸூரிசிகள் திதுா நூலவம்பண்ணி வழுசிறவூருமாம், (கடி) ஸுயதலாயுடி ஸ்லாத அரணையுடையத்தான, (நகரம்) கவங்காப்பெருநகரின், (வாசத்தவு) வாசத்தித்தவு, (திறம்பிற்று) தப்பிற்று, (இனி) இப்போது, (அறிந்தேன்) இத்தை கிராவித்திறிந்தேன், (கடி மென்று) வாரிடைமாய், ஹொயுதெனஞ்சின நாகமென் றுமாம், இதனால் ஹவசுவீதிவாயும் வரவேடும், ஸுயத லாயுடமன்றென்படி. (அஅ)

● என்பத்தொன்பதாம்பாட்டு. ●

அ—நீர் இப்படி சொல்லுகைக்கு நம்மைப்பற்றினார்க்கு காமெங் கேபுதவக்கண்டென்ன விரொயிமைப் போக்கையும் விரகாவே சூழிதர் காவட்டுஞ்செய்யுப்படியும் சொல்லி இதுவன்றோ வுன் படியென்கூர்-

(சிறந்த) மிக்க, (கதம்) சீற்றத்தையுடையன, (கஞ்ச னை) காலனை, (கதவி) சிறி, (முன்) அவன்வாணியியிலே, (கா ய்ந்து) தன்கொலைதானே காணுப்படிமுடித்து, (அதவி) தப்பி ப்பிழைக்க விடமதும்படி யடர்த்து, (போர்) புகொநூலு மான, (யானை) காவலயாவீபத்தை, (ஒசித்து) சுதூயாவெ ளமுறித்து விழவிட்டு, இப்படி மிடுக்குக்கொண்டு வுராவரிக்க வொண்ணாதபடி ஒளடாபட்டுமென்பதொரு மூணலெலுக்கிட க்ஷையாலே, (பதவிபாய்) நீர்மையை யுடையயாக்கிக் கொண்டு,

மூ—பாணியால் நிறேற்றப்பட்டு டாக்டரில் பரவலையை
மாணியாட்கொண்டுவேய மலன். (அச்சு)

மலர் துறுதலாக உள்ளே வர வந்திருக்கும்

(பாணியால்) கொடுத்துவளர்த்த கைமாலே, (நீர்) உடுகலவத்
தை, (ஏற்று) ஏற்றுவாங்கி, (பண்டொருகால்) முன்பொருகா
லத்திலே, (மாவலியை) கொடுக்கையிலே கீசுதித்திருத்த விஹி
ஸலியை, (மாணியாய்) இப்பிடுவதைகணேறின ஸ்ரீகீர்த்தாபியா
ய்க்கொண்டு, (மண்) ஊலியை, (கொண்டிடுகையே) அவன்பக்
கல்லின்றும் வாங்கிக்கொண்டிடுகையோ, உன்னையாழையித்தவலு
டுகுவர் டெவகியார் ஐஞ்சன் இவர்களுக்கு விநொயியைப்போ
க்கி சுயபுஞ்செய்தொநித்திடுகையோ வென்றபடி, (சதவுகை)
சிறுகை, (அதவுகை) நெருக்குகை 'கதலிக்சதஞ்சிறந்து' என்
துவாரொனபோது கொவந்தாலே சிறந்து அழகியனாயென்று
பொருளாகக்கடவது, பதனியென்றது (பதக்யென்று) வழிபாப்
கூலணைக்கொன்றாற்போலே மூலையடிபேயன்றக்கை வழிகொடு
வழிபெண்ணவாயும். (அகல)

❀ தென்னுயிரும்பாட்டு. ❀

ஆ—நாம் சூழ்நிலைக்குச் செய்த காரியங்களை வளக்கித்தீர்ச்சொல்லுகிறதென் உமக்குப்பெறவேண்டுகிறது சொல்லுங்கள் உண்மையான யித்தபோதே வெல்லாவுடனாகவிரும்புகின்றோம் பெற்றேனன்றிகென்கிறார்—

திருமாலை- ஸ்ரீயிவகியாப், செம்- வாழ்வுத் தவறடிப்
பானசிவந்த, மண்- திருக்கண்களையுமுடையனும், நெடியனை-
'பிண்புலம்' என்னும்படி ஸ்ரீதவிஷயத்திலெல்லாஞ்செய்
தானுமென்றும் செய்ப்பெற்றதலோ மென்றுநகி செஞ்ச
புதன்பதனென்றிருக்கும்வனும், எங்கள்- எங்களுக்கு, பெரு
மாலை- ஸ்ரீயிவானவனை, நண்ணி- கிட்டி, கைதொழுதபின்-
சுஜலிவம்பதந்தப்பண்ணி ஸ்ரீபுயித்தபின்பு, மண்டல்கம். ஸ்ரீ
யிவலுக்கெடையான ஸ்ரீவாவிவாழ்க்கைய, ஆரீளனே- நானி
ட்டவழக்காக நியுவிவென, வானவர்க்கும்- திக்வுவாழ்க்கி

மு—வானவனுப் * விண்ணுலகம் தன்னகத்துமேவேனே *—
கண்ணித்திருமாலைச்செங்கொண்டியானே *

எங்கன்பெருமானைக் கைதொழுத பின். (கூ0)

பின்னாலுந்நாகம் சோரமல்பேறுவீர் * முன்னுல்வணங்க
முயல்நிலை *—பன்னுல்அளந்தானைக்கார்க்கடல்குழ்ஞாலத்தை*
எல்லாம் அளந்தானவன் சேவடி. (கூக)

களுக்கும் அவ்வருகான, வானவனுப்- பெருமையையுடைய
னுய்க்கொண்டு, விண்ணுலகத்து- வானிவடித்திலே, மேவே
னே. காங்குமழன்னதையும் வானவொத்தானுட்ப் பொருத்தி
யிரேனே உன்னனில் கலுநாகுதியும்பண்ணினால் மண்ணே
டேவிண்ணுமாளுகை பெரிப்பணிபோவென்றடி. (கூ0)

● தொண்ணுற்றோரம்பாட்டு. ●

அ—புகழ்தியுயிரானபின்பு ஸரீரவிழைவு வலிகளையம்
அரகமொருவகைத்தப்பாது ஆனபின்பு அவன்நிருவடிக்கைவண
ங்கப்பாருங்கோனென்கிறார்-

பல்- ஸூதிரபுகழ்க்கணை பலவகைப்பட்ட, நூல்-
ஸாஸ்திரங்களும், அளந்தான்- பராவாக வறுதியிடப்பட்டிருக்
குமவனுப், கா- கறுத்த, கடல்- கடலாலே, குழ்- குழிப்பட்
டிருக்கிற, இ- இந்த, ஞாலத்தைமெல்லாம். மூலியையமெல்லாம்,
அளந்தானவன்- அளந்துகொண்ட வளவழித்தை யுடையனா
னவனுடைய, சே- சிவந்த, அடி- நிருவடிகளை, பின்னல். ஸரீ
ரவிழைவத்துக்குப்பின்பு- அரு- பொறுக்கவொண்ணாத, நர
கம். அரகங்களில், சேராயல். சென்றுகிட்டாதபடியாக வா
வமையான நாகம் வரிச்செய்வதென்னென்று அஞ்சி, பேது
றுவீர்- அறிவுகலங்குறையீர்கள், பின்னைச்செய்கிறோமென் றுறி
யிராமல், முன்னல். ஒருகடினமாகிலும் முற்பட, வணக்க-
சூழியிடு, முயன்மின்- உதூஹிபுங்கோன். (கூக)

● தொண்ணுற்றிரண்டாம்பாட்டு. ●

அ—அவனைப்பாழியிக்க வந்தருக்கவெகூதமான வாரூஷா
கூடிக்கொல்லாங்கிடைக்கும் சூழியிடுக்கோனென்கிறார்-

மும்—அடியால் முன்கஞ்சணைசமசறய * அமரரேத்தும் படியான்
கொடிமேல்புன்கொண்டான் *— நெடியான்றன் நாமமேயேத்து
மின்களேத்தினால் * தாம்வேண்டும்காமமேகாட்டும்கடிது. (கஉ)
கடிதுகொடுகரகம்பிற்குலும் செய்கை *

அடியால்— பாதபங்கமே தலைக்கணியாய் என்று என்
போல்வார் பூரூபிபுத்துக்கிடக்குமதாய் நிராகிரபவாகு
ரோமமான நிருவடிக்களாலே அவன்நினைத்தவஞ்சன மவனோடே
யாம்படி, முன்— ஏற்கவே, கஞ்சணை— கவணை, செறய— உதை
த்துமுடித்து, அந்தஹ்வாவத்துக்குத் தோற்று, அமர்— ஸ்ர
ஹாபிஷெவர்கள், ஏத்தும். செவராலே எங்கன்குடியிருப்புப்பெ
ற்றேனும் என்று வாய்விட்டுப்புகழும்படியான, படியான்— ஸ்ரஹ
வத்தையுடையனாய், கொடிமேல்— ரகணத்துக்குக் கட்டின
கொடிமேலே, புன்கொண்டான்— மரணப்பூஜன் என்னும்படி
யெடுக்கப்பட்ட பெரியநிருவடியை யுடையனாய், நெடியான்றன்—
தன்பக்கலோரடிவர கின்றவர்களை நெடுகநினைத்துக்கொண்ட
ருக்கும் ஸ்ரஹாவனாவனுடைய, நாமமே— நிருநாஸிகளையே,
ஏத்துமின்கள்— சொல்லிவாய்விட்டுப்புகழும்போன், ஏத்தினால்—
தூப்படி புகழ்ந்தால். தாம். தந்தாழ்க்கு, வேண்டும். கவெகடி
சுமான, காமம்— வெண்பூயுகெகவலு மமவலுமக்களாகிற
வகவபுரணாஷாஷுங்களையும் ஏத்தின வாய்முடுவதுக்குமு
ன்னே, கடிது— ஸீவ்யமாக, காட்டும்— கைப்படும்படி காட்டித்
தரும், கடிதேத்துமின்னென்றுமாம். (கஉ)

☉ தொன்னுந்துமுன்றும்பாட்டு. ☉

அ—சூ—ராமான நாகம் வந்துகிட்டுவதுக்குமுன்னே நிராகிர
ய்மோமயுனாய் பூகிகுலமஹாவானவனை விரும்பி யேத்துங்
கொன்னெகிறார்—

கொடு சூ—ராமான, நாகம்— நாகம், கடிது— முதலி
லேகண்மொண்டு காணவொண்ணாதபடி சாலவெவ்வியதாயிருக்
கும், சிற்காலும்— பின்னும், செய்கை— கடிபூரணமணமாக,
சேவதக்குவார்போட்புகுத்து என்கிறபடியே பரிஹர் பண்ணக்

மு—கொடிதென்றது கூடாமுன்னம் *—

வடி சங்கம் கொண்டாளைக் கூத்தல் ராப்பேண்டாளை *

கொங்கைகொஞ்சண்டாளையேத்துமினோ வுற்று. (கூக.)

உற்று வணங்கித்தொழும்ன் *

உலகேழும்முற்றும் விழுங்கும் முகில் வண்ணன் *—

பற்றிப்பொருத்தாதான் மார்க்கிடத்துழும் பாடகத்தன்

ரடவநவிவுகன், கொடிதென்று. மிகவும் கூலிவழிமுக்கு
மென்று அவற்றையதாவதுபித்து, அது— நாகபுலி
மும் அவர்க்கன்பன்னும் நவியும், கூடாமுன்னம்— வந்துகிட்டுவ
துக்குமுன்னோ எதிரிகளைமுடிக்கும், படி— கூரியபூதிகையுடைய
சங்கம்— ஸ்ரீவாணஜைக்கை, கொண்டாளை— உடையனும்,
கூத்தல்— கொடியனுடைய, வாய்— வாயை, கொண்டாளை— கிழித்
துப்புக்கட்டவனும், கொங்கை— பூதனைவினுடையமுகையில், நஞ்
க— கச்சப்பாலை, உண்டாளை— உண்டு அவளை முடித்துப்புகட்ட
வனை, உற்று— மேலெழுவன்றித்தே வாகிதூயமாக வுறைத்துநின்
று, ஏத்துயின்— வெறுத்தும்பன்னுங்கொள், வடிசங்கம்— அழ
கியசுவமென்னவுமாம். (கூக.)

☉ தொன்னுற்றுநாகரம்பாட்டு. ☉

அ—என்னுடைய நெஞ்சகண்ண்களை ஏத்துகிறபடி அப்படியே
நீக்காரும் மிகுபுகண்ணுமாவனும் அரிசியவொழிவனவனை
ஏத்துங்கொள்கிறார்—

உலகேழும்— மூலியாழிகளான வாகவொகங்கையுமும், முற்
தும்— ஒன்றும் பிரிகதிற்படாபடி, விழுங்கும்— திருவயிற்றிலே
வைத்துநோக்கும் ஸுவாவனும், அத்தரல்வந்த உறவுடும் கிழவி
ட்டுத்தோற்றம்படி கிருக்கிற, முகில்வண்ணன்— வடிபுகவகர்
குகம்போன்ற வடிவையுடையனும், பற்றி— பிடித்தபடியே
நீணமம்பாடிபிடித்து, பொருத்தாதான்— தன்னுடன் பொருந்
தாத விரணுனுடைய, மார்க்கு— மார்க்கை, இடத்து— இரண்டு
கூறுகப் பிளந்துபுகட்டு, பின்னாழிதவிரொயினைப் பேர்க்
குணக்காக, பூ— அரிசியவொழிவான, பாடகத்தன்— திருப்

மூ—இருந்தானை * ஏத்தமென் செஞ்சு.

(கூச)

என்னெஞ்சமென்னென்சென்னியான் *

தானவனைவன்னெஞ்சம்கெண்டமணி

பாடகத்திலே, சிறுக்கனுக்கு உதவினபடியை பெல்லருங்கா
னவேனுமென்று, இருந்தானை- எழுந்தருளியிருந்த வவெய்
புராணை, என்- என்னுடைப, தெஞ்ச- கெஞ்சானது, ஏத்தம்-
இவ்விவஸூலாவங்களைச் சொல்லிப் புகழாசிற்கும், இப்படியே
நீங்களுமுங்கள் சுபொழுதெகைபை நினைத்து சிந்தாவிபாதே,
உற்று- கிட்டிகின்ற, வணங்கி. ஊதாவிநாசாயத் திருவடிகளி
லேகிருந்து, தெழுமின்- சுஜிவிவெயத்தைப்பண்ணி யாழாடி
புக்கோள். (கூச)

❀ தெண்ணுற்றைத்தாம்பாட்டு ❀

அ—ஐமதாரணமொருகுப் வவயுடெகைசாரணுனவன் திரு
வத்தெழிலே கின்றுருளி என்னுடைப வவயுடவயவங்கறிலும்
வத்துபுருத்தானென்கிறார்.

முன்ம்- 'வவெயவெவொடுகிறகுருவீசு' என்கிறபடியே
வ்யவடிவெயுடகாதத்திலே அழித்தகைத்தை வ்யவடிக்கைக்
காக, சேழியியான்- காவொவெகைதமான வாகுகூலிக
லிவவூக்கன் ஸரீரமாகக்கொண்டு கின்றவனும், இப்படியே
வடித்தவளில் தன்னவழிபடாதே இவை சுதிவ்யுத்யான
வாதே காவொவெகைதம்படி, ஊழிபெபர்த்தான். இவற்றை வம்
ஊரித்தவனும் வ்யவடிவானஐமத்தை ரகிக்கைக்காக, உலகு
வொகத்திலுள்ளவர்கள், ஏத்தம். இருந்ததேகுடியாக வேத்தி
சூறுயிக்கும்படி, ஆழியான்- தருப்பாற்கடலிலே சுயிராட
ராவியாய்த்தொண்டு கணவனர்த்தருளினவனும், அங்குநீன்
னும் தரவிவாராவியாய் வந்தவகார்த்த, தானவனை- சூ
வாரவ்யுத்யான விரணுனுடைப, வன்- தன்உய்யான
வகைவெகை மிளகாதபடி சுபிதமான, செஞ்சம்- கறு
யத்தை, கீண்ட- கிழித்துப்புகட்டவனும், சிறுக்கன் விரொயி
போகப்பெறுகையாலே, மணி- கீகெணிபோலே யிருண்டு

மு—வண்ணன் *— முன்னம் சேய்யழியா னுழி பெயர்த்தான் *
உலகேத்தும் ஆழியானத்தியூரான். (கூடு)

அத்தியூரான் புண்ணியூரான் * அணிமணியின் தத்திசேரார்
கத்தின்டோல் றயில் டான் *— முத்திமறையாவான் மாடடல் நஞ்
கண்டான் றனக்கும் * இறையாகான்

குறித்த, வண்ணன் - வடிவையுடையனும், அத்தியூரான் - அக்
காலத்தின் நிற்பட்டாரைப் பாகிக்கக்கூகத் திருவத்தியூரி
லேவந்து கின்றருளின் நீளமநிலேற்றத்தை யுடையவன், 'இட
வகைகளிகழ்த்திட்டு' என்சிறப்பியே இத்தத்திருப்பாற்கடலில்
திருவத்தியூராத இடங்கையுபெயர்ந்து வளவநிலொடா
கையுமாப் பவடிவெடுத்தப்போலே என்னை யகாலவிகை
க்காய்ப் பலவடிவெடுத்துக்கொண்ட 'நிலைபேரனென்னஞ்சத்து'
என்னும்படி, என் - என்னுடைய, நஞ்சம் - கறுடியத்திலே,
மேயான் - பொருத்தி அகியாவலம் டன்னாடுள்ளான், 'தலைமேல
தாளினைகள்' என்னும்படி, என் - என்னுடைய, சென்னியான் -
உதிராமத்திலும் விரும்பி வகிப்பாடுள்ளான், ஒருவகையிலே
பாமிருக்கும்படியே பென்று விவரிக்காடுஞ் - (கூடு)

● தொண்ணூற்றாண்டி ●

அ—உலையவிலுடையகூடான பெரியமேன்மைபை யுடைய
வன்கிடர் என்னையிப்படி விரும்புஞ் சென்கிறார் -

(புண்ணி) பெரியதிருவடிபை, (ஊர்வான்) மேற்கொண்டு
நடத்துமவனும், (அணி) அணிபப்பட்ட, (மணி) மாணிக்கங்
களும், (இன்) அடியை, (அத்தி) டொறிகளும், (சேர்) சேர்
ந்திருக்கிற (நாகத்தின்மேல்) திருவனந்தாழ்வான்மேலே, (அவி
ல்வான்) பள்ளிவொண்டருளுவனும், (முத்தி) ரோகஜய்ச்சி
வடிவங்களான, (மறையாகான்) வெடாணலாமக்களாலே பூ
கியவாழ்க்கப்படுமவனும், (மா) பெரிய, (டடல்) கடலிற்பிறந்த,
(ஞ்சு) விஷத்தை, (உண்டாண்டனக்கும்) வாயம்பண்ணிஅந்
தலையொமத்தாலே தன்னை ஸாஸூரானாக சுயரோமித்திருக்கி
ராடினக்கும், (இறையாகான்) ஸாஸூரானெம்பெருமான்

மூ—எங்கள் பிரான்.

(சூக)

எங்கள் பெருமானிமையோர்தலைமகன் * செங்கொண்டமால்
திருமார்பா *— பொக்குபடமூக்கொரேவாட்ப்பாம்பிணமேல்
சேர்த்தாப் * குடமூக்கெல்கோயிலாக் கொண்டு. (சூக)

இப்படி உலமவிவாகியொருவரும் வெடாணவெடினா தன்பெ
ருமையாராதே, (எங்கள்) எங்களுக்கு, (பிரான்) உலகாராம்
பண்ணுமவனாக்சொன்னி, (அத்தியூரான்) திருவத்தியூரிலே
வத்தருளினான் ஸாதிருகிறதலைவரான திவடி, திருவனந்தா
ழ்வானைச் சொல்லுகையாலே கித்யவிவாகியொமம் சொல்லி
ந்து, ஸாஸாரிகளிற்தலைவரான ராட்குணைச் சொல்லுகையா
லே தீவாவிவாகியொமம் சொல்கின்றன்கை, 'முத்திமறை
யாவான்' என்று வாடமானபோது தெருகாழியை புகிவா
ழித்திற் கொத்தாலே ஸாராராயுகயா புகிவாழிக்கப்படுமவ
னென்று பெருளாசக்கடவது. (சூக)

● தொன்னுற்றேழாம்பாட்டு. ●

அ—என்னவிஷயிகரிக்கைக்காகத் திருக்குடந்தையிலே ஸா
மனாக்ப்புத்து பள்ளிகொண்டருளினென்றோர்—

(திரு) எங்களை அடிமைகொன்றாகத்தயான பெரிபு
ராட்டியான, (மார்பா) திருமார்பிலேபுடைபடனே, (இம
யோர்தலைமகன்) அயர்வறுமமார்களதபதியாய், (செம்) அயர்
களுக்கு லொழிமான கிவந்த (கண்) திருக்கண்களையுடைய,
(செடு) ஸவபூயிகளுள், (மால்) ஸவெபூயாரும், (எங்கள்)
குழிதரான வெக்களுக்கு, (பெருமான்) ஸாஸியான, (நீ) நீ,
எங்களை ஸாஸிகரிக்கைக்காக, (குடமூக்கு) திருக்குடந்தைய,
(யோரிலைக்கொண்டு) கோரிலாக்சொண்டு, (பொந்து) திருமே
னிவாழ்த்தாலே விகலிதயான, (படம்) பணக்கையுடைய, (அக்
கின்) திருமூக்கையுமுடையனும், ஸாஸமவகிதகைஷித்துக்கு
ப்போக்குகிட்டெத்துகைக்கு, (ஆயிரவாய்) ஆயிரம்வாயையுடைய
யனுமான, (பாம்பு) திருவனந்தாழ்வானாகிற, (அணைமேல்) படுக்
கையின்மேலே, (சேர்த்தாப்) பள்ளிகொண்டருளினும். (சூக)

மூ—கொண்டுவளர்க்கக் குழையாப்ததான் வளர்ந்தது * உண்டது
வகைமுழுமல் கொடுக்கக்—கொண்டு குடமாகக் கொடுவது முப்பேயி*
என்னெஞ்சம் இடமாகக் கொண்டவிறை. (கூஅ)

இறையெம்பெருமானருளென்று *

● தொண்ணூற்றெட்டாம்பாட்டு. ●

அ—தம்மை விஷயிகரித்த வலவெட்டியுடைய சுவடிதவடி
நாஸாபெய்யும் குடக்கூத்தாடுகைமுதலான விஷயெவழிதக்க
னையநூலவிக்விருர்—

(கோவலனுப்) இடையனுப் வந்துபிறந்தருளி, (குடங்கொ
ண்டாடி) காதுகூலிதமாக வெளியுச்செருக்காலே குடமெ
டுத்துக்கூத்தாடி, (மேயி) அந்தக் குடக்கூத்தாடின சுவட்டோடே
இடைவெளியிற் பொருத்திக்கொண்டு, (என்) என், (கெஞ்சம்)
கூறுபயத்தை (இடமாகக்கொண்ட) தனக்கிருப்பிடமாகக்கொ
ண்ட, (இறை) வலவெட்டியான வலவெட்டியான், (கொண்டு)
சிலபெத்துக்கொண்டு, (வளர்க்க) சோட்டவளர்க்கவேண்டியிரு
க்கிற, (குழையாப்) சூழ்ச்சியான வடிவையுடையனுப்
கொண்டு, (தான்) தான், (வளர்த்து) வளர்த்து, (அது) அது
பெய்யிலே, (உள்ளொடுக்க) திருவயிற்றுக்குள்ளே ஒருபுடை
யிலே அடங்கும்படி, (உண்டது) அமுதுசெய்தது, (உலகே
ழும்) வலகலவொகைகளையும், கொண்டவடிவின் சிறுமைமையு
முண்டவொகத்தன் பெருமைமையு மததான் திருவயிற்றினொ
ருபுடைதிலே வடக்கினபடியையு மிதேதாராயுட்பிருக்கும்படி
யெபென்று விவரிதராயநூலவிக்விருர். (கூஅ)

● தொண்ணூற்றென்பதாம்பாட்டு. ●

அ—புறபொருதாரணவாரான செவர்களுக்கு காயுட்பெய்யும்
படி சொல்லுகிருர்—

(இடையோர்) 'எரொட்டொஹம்' என்று காளமுதித்திரிசிற
பூசிகளான ஸ்ரீஹாதிசெவர்கள், தங்கள் சூசிகாதத்தை
புழுதின காளத்தையுப்புகட்டு, (எம்பெருமான்) எங்களுக்குவ
குத்தலாரியான, (இறை) வலவெட்டியான, (அருளென்று)

மூ—இமைமையார் முறைநின்று மொய்மலர்கள் தூவ *—

அறைதழ்லச்செவடியான் செங்கணையான் *

குறஞ்ருவாப்மாங்கடிகில்மண் கொண்டான் மால். (கூசு)

மாலேநெடியோனேகண்ணனே * விண்ணவர்க்குமேலாடியான்

எங்கன்பக்கவிலே ஆடுபெபண்ணியருளவேணுமென்று கூறித்
த்துக்கொண்டு, (முறைநின்று) அடன்பொலியும் தாங்கன்பொ
லிவருகருமாகிற முறைநிலேயின்று, (மொய்) அழகிய, (மல
ர்கள்) வுஹ்மங்களை, (தூவ) சுக்ரமோகப் பணிமாறிக்கொண்
டாபூயிக்க, (அறை) யூகியாசின்னுள்ள, (கடல்) விரக்கதழையு
டைத்தான, (சே) சிவந்த, (அடியான்) திருவடிகளை யுடைய
னும், (செம்) வெள்ளையுடையவகமான சிவந்த, (கண்) திருக்க
ண்களையுடைய, (நெடியான்) ஸவ-பாயிகளுள் ஸவெபுரான்,
(மால்) அந்த டெவர்கள்விஷயத்திலே மதகுதிறந்து பாய்கிற
வூரோகைத்தை யுடையனும்க்கொண்டு, (குறஞ்ருவாப்) ஸ்ரீவா
ரீதாரூபியாய்வந்து திருவவதரித்தருளி வெள்கமடக்கவிழ
ங்கும்படி, (மா) முசிவறவளர்ந்த, (வடிவின்) வடிவையுடைய
னும்க்கொண்டு, (மண்) ஹந்தியை, (கொண்டான்) அளந்து
கொண்டான், (முறைநின்று) வய-பாயமாக இன்றென்னவுமாம்,

❀ நூரும்பாட்டு. ❀

அ—புறையொஹாஹாபாரர் நம்மை யாபூயிக்கும்படி சொன்
னார் உமக்குச்செய்யவேண்டுவது சொல்லீரென்ன, சொள்கொம்
புழுடப்பட்டந்த வன்பை யாபூயித்தனவாக்கித் தரவேணுமெ
ன்கிறார்—

(மாலே) ஸ்வாடுவாடுவமூணங்களால்வந்த பெருமை
யையுடையனும், (நெடியானே) விவாதிபொமத்தால் வந்த
வெவவயத்தை யுடையனும், (கண்ணனே) ஸ்ரீயுகிரிசுந்தரவிஷ்ணு
வஹ்மங்களுக்கும் நிவ-பாயகனும், (கண்ணவர்க்கு) வாரி
வடிவாஸிகளான சித்திவாடுகருக்கு, (மேலா) அவ்வருகு
பட்டி—னும் அவர்களுக்கும்படி, (வியன்) சுத்யுரூ

மு—தமிழாப்தக ன்ணியனே *—மேலாய்வின்கிளைய கண்டினால்
விழ்த்தனே * எந்தன் அளவன்றால்பாறுடைபவன்பு. (க௦)
பொய்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

யுமன, (தமிழாப்தக ன்ணியனே) திருத்தமிழாப்தகையாலே
யழகுபெற வொப்பித்தகொண்டிருக்குமவனாய், இப்படியிருத்
தவையத்து, (மேலாய்) சூழ்ந்துவந்தவதரித்த, (விளகின்)
கவலாராவியுமாய் கின்ற விளகின், (காய்) காயை, (கன்றி
னால்) கவலாராயமான கன்றாலே, (விழ்த்தனே) விழகிட்ட
வனே, (பாறுடைப) உன்பக்கல் காறுடைபேனாய், (அன்பு)
பெயரீம், (என்றனாய்) சூழ்பவனாகுண கொன்னவனிலே,
(அன்று) அடங்கிப்பொன்றன்று, யதி—யழியாதபடி பத்தை
யகஞ்சரிப்படுத்தித் தீர்த்துளவேணும், கவலா சூழிகவலா
யுமாய் அந்த வுரோகமத்துக் கெல்லையல்லாதபடி திருக்குமவ
னாய் அந்த வுரோகமம் பெயரிக்க சூழ்ந்துவந்தவதரித்த
சூழிகருக்கு கவலாயுமிருக்குமவனாய், இன்னவையிலே தித
வாடிகளுக்கு மவருகான பெருமையை யுடையனாய்,
வெளியுடையவருமான திருத்தமிழாப்தகையாலே கருக
னாய், விளகாய்கின்ற கவலாணைக்கன்றாய் கின்ற கவலாரு
லே எறித்தகிழவிட்டு இரண்டையும் முறித்தப் புகட்டாற்போ
லே என்விரோபிடைப் போக்கெனவனே, எனக்குன்பக்கல் பெ
ய்மனனவன்று இத்தகையமைத்தருளவேணு மென்கரு
கவமாய்.

(க௦)

பூதத்தாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

தீபத்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டார்திருவந்தாதி மூலமும் உரையும்

வாடகை—பு.

